SEVGİ, KARDEŞLİK, MUHABBET, HOŞGÖRÜ
VE TÜM İNSANLIĞIN HUZURU İÇİN

TÜRK-İSLAM BİRLİĞİ

SAYI: 1 / MART-MAYIS 2005 / ISSN 1305-4929 7 YTL / 7.000.000 TL

- Türk-İslam Birliği'ne Çağrı
- Aydınlarımız, Türk - İslam Birliği İçin Ne Dediler?
- Dünya Yeni Bir Osmanlı'ya Muhtaç
- Gelin Birlik Olalım

BİLİM ARAŞTIRMA VAKFI 1999 15. Hizmet yılı

MİLLİ DEĞERLERİ KORUMA VAKFI 1995 10. Hizmet yılı

Türk İslam Dünyası'nın birliği, Allah'ın izni ve lütfu ile, 21. yüzyılda yeryüzüne özlenen barışı ve huzuru getirecek olan bir birlikteliktir. Sevgi, kardeşlik, şefkat, hoşgörü, dayanışma ve muhabbet temeli üstüne kurulacak olan bu birlik, yaşandığı bölgeye ekonomik refahı, demokratik yaşamı, adaleti getirmeyi hedeflemektedir. Manevi değerlerin yüceltilmesini, sanatın, teknolojinin, bilimin en üst seviyelerine çıkmasını sağlayacak olan bu birlikteliğin adı

Türk-İslam Birliği *'dir.*

Değerli okuyucumuz,

İlk sayısıyla karşınızda olan dergimizde, sizlerle birlikte, Türk-İslam Birliği'nin insanlık için ne kadar önemli bir adım olacağını göreceğiz.

Günümüzde, yaşanan çatışmaların, savaşların ve gerginliklerin bir an önce bitmesi ve yeryüzünde barış ve huzur ortamının oluşturulması için Türk-İslam dünyasının bir birlik oluşturması gerekmektedir.

Mirasçısı olduğumuz Osmanlı İmparatorluğu adalet ve şefkat üzere kurulmuş böyle bir birliğin tarihteki en güzel örneğidir. Dünyanın büyük savaşlarla ve terörle mücadele ettiği günümüzde de Osmanlı'nın yönetim anlayışı örnek alınarak, tüm Türk–İslam devletlerinin ortak gayretleriyle insanların dostça ve kardeşçe yaşayabildiği, barış ve güven dolu bir ortam yeniden oluşturulabilir.

Tüm Türk devletlerinin ve tüm İslam devletlerinin bir çatı altında toplanması, adalet, sevgi ve kardeşlik temeli üzerine bir araya gelmesi için, tarihte olduğu gibi bugün de, Türkiye Cumhuriyeti'ne öncülük görevi düşmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kardeş ülke ve milletlere karşı hiçbir üstünlük iddiası yoktur, ancak bu coğrafyada yaşayan milletler Osmanlı'nın mirasçısı olan Türkiye Cumhuriyeti'nden dirlik ve düzenin sağlanması için etkili bir ittifakın kurulmasına öncülük yapmasını beklemektedir. Milli, üniter devlet yapısı içerisinde, Türkiyemiz'in bu ulvi görevi, tarihten gelen devlet tecrübesiyle, alçakgönüllülük, hizmet aşkı, sorumluluk bilinci ve 'Müslümanların hadimliği' bakışıyla yerine getireceği inancındayız.

Aynı zamanda, bir NATO üyesi olan Türkiye'nin, AB'ye de girmesi, Batı Dünyası ile Türk ve İslam devletleri arasında bir köprünün oluşmasını sağlayacak, bu durum, büyük bir zenginliğin, refahın ve huzurun yolunu açacaktır. Türkiye yapacağı bu köprü görevi ile hem ekonomik hem de sosyal yönde "Altınçağ"ın başlamasına vesile olacaktır.

Bu sebeple, sorumluluk sahibi herkesin bir an önce hareket geçmesi, karşılık beklemeden samimi bir çabayla bu birlikteliğin kurulmasına gayret etmesi gerekmektedir. Bunun için ülkemizin aydınlarına, siyasetçilerine, akademisyenlerine, sivil toplum kuruluşlarına, gazeteci ve yazarlarına büyük sorumluluk düşmektedir.

Dergimizin önsözünde imzası olan Bilim Araştırma Vakfı ve Milli Değerleri Koruma Vakfı'nın, adalet, kardeşlik, sevgi ve merhamet üzerine kurulacak böyle bir birliğin oluşmasında samimi gayretleri vardır.

Bu sayıda, Bilim Araştırma Vakfı'nın, "Türk-İslam Dünyası'na Türkiye Öncülüğü'nün Önemi" adlı konferansının filmini sizlere hediye ediyoruz. Ayrıca, 15. hizmet yılını dolduran BAV'ın bu konuyla ilgili konferanslar dizisine yer verirken, günümüz aydın, politikacı ve düşünürlerinin dergimiz için kaleme aldıkları Türk-İslam Birliği konusundaki görüşlerini de sizlere sunuyoruz.

Yazılarında, böyle bir birliğin ne kadar gerekli ve acil olduğunu vurgulayan aydınlarımız, düşüncelerini tüm samimiyetleriyle ifade etmişlerdir. Kendilerine içten yazıları ve katkıları için teşekkürü bir borç biliyoruz.

Saygılarımızla,
Türk-İslam Birliği Dergisi

İÇİNDEKİLER

BAŞYAZI:
TÜRK-İSLAM BİRLİĞİNE ÇAĞRI
- Türk-İslam Birliğine Çağrı
- A Call For a Turkish-Islamic Union
- Exhortation Pour Une Union Turco-Islamique
- [illegible]
- Призыв к тюркско-исламскому союзу

4

15. HİZMET YILINDA BAV
- 15. Hizmet Yılında BAV
- BAV Konferansları
- "Osmanlı Vizyonuyla, Türk-İslam Dünyası'na Türkiye Öncülüğü ve Büyük Ortadoğu Projesi Kritiği" Konferansı
- "Milli Davamız Kıbrıs" Konferansı
- "Dinler Terörü Lanetler" Konferansı
- "Musul, Kerkük ve Türkmenler İçin Gerçek Çözüm" Konferansı
- "Kıbrıs İçin Gerçek Çözüm" Konferansı

15

TÜRK İSLAM BİRLİĞİ NASIL OLMALIDIR?
- Türk-İslam Birliği Nasıl Olmalıdır?
- Türk-İslam Birliği'nin Ortak Kültürü: İslam Ahlakı
- Birlik Müslümanlara Ne Kazandıracak?
- Türk-İslam Birliği Neden Acildir?
- Türk-İslam Dünyası'nda Türkiye Öncülüğü

35

AYDINLARIMIZ, TÜRK İSLAM BİRLİĞİ İÇİN NE DEDİLER?
- Gerçek Türk Aydını ve Yöneticisinin Hizmet Anlayışı Sevgi ve Hadimlik Üzerine Kuruludur
- Ünlü ve Değerli 54 Aydınımız Türk-İslam Birliği İçin Ne Dediler?
- Tarihten Günümüze İslam Birliği

55

DÜNYA YENİ BİR OSMANLI'YA MUHTAÇ
- Dünya Yeni Bir Osmanlı'ya Muhtaç
- Basında Dünyanın Osmanlı Özlemi
- Gelin Birlik Olalım

185

TÜRK-İSLAM BİRLİĞİ / MART-MAYIS 2005/ İstanbul

Yayın Türü: *Yaygın Süreli* ***Sahibi ve Adresi :*** *Global Yayın. Dğt. Müz. ve Film Yap. Kağt. Mat. San. Tic. Ltd. Şti. adına imtiyaz ve yayın sahibi, şirket yetkilisi ve müdürü Bedri Edis Yılmaz,* ***Adres:*** *Gürsel Mh. Darülaceze Cd. Fulya Sk. Ekşioğlu İş Merkezi B Blok No:9/5 Şişli-İstanbul*

Sorumlu müdürün adı ve adresi : *Adnan Tınarlıoğlu, Gürsel Mh. Darülaceze Cd. Fulya Sk. Ekşioğlu İş Merkezi B Blok No:9/5 Şişli-İstanbul*

Yönetim yeri adresi : *Gürsel Mh. Darülaceze Cd. Fulya Sk. Ekşioğlu İş Merkezi B Blok No:9/5 Şişli-İstanbul, Tel: 0212 222 00 88 Fax: 0212 263 07 70*

Basımcı ve adresi: *Şan Ofset Matbaacılık San.Tic.Ltd.Şti.,* ***Adres:*** *Cendere Yolu No:23 Ayazağa-İstanbul, Tel: 0212 289 24 24* ***Basım tarihi:*** *Şubat 2005*

TÜRK İSLAM BİRLİĞİ'NE ÇAĞRI

Türk İslam Dünyası'nın birliği, Allah'ın izni ve lütfu ile, 21. yüzyılda yeryüzüne özlenen barışı ve huzuru getirecek olan bir birlikteliktir. Sevgi, kardeşlik, şefkat, hoşgörü, dayanışma ve muhabbet temeli üstüne kurulacak olan bu birlik, yaşandığı bölgeye ekonomik refahı, demokratik yaşamı ve adaleti getirmeyi hedeflemektedir. Manevi değerlerin yüceltilmesini, sanatın, teknolojinin, bilimin en üst seviyelerine çıkmasını sağlayacak olan bu birlikteliğin adı Türk-İslam Birliği'dir.

Sevgi kardeşlik ve İslam ahlakının yaşanması üzerine kurulacak olan bu birlik, aynı dil ve dinden insanların bir araya gelmesine vesile olurken ayrı dil ve dinden olan insanları da kucaklayacaktır. Tarihte bunun en güzel uygulamasını mirasçısı olduğumuz Osmanlı İmparatorluğu'nda görmekteyiz. Döneminde ordusunun içinde Musevi ve Ermeni kökenli paşaları bulunduran Osmanlı, farklı dinlere mensup kişilerin ibadetlerini kısıtlayıcı hiçbir yaptırım uygulamamış, ibadethanelerine en küçük bir zarar dahi vermemiştir. İslam Dini'nin Mukaddes Kitabı Kuran-ı Kerim'de, Kitap Ehli ile beraber yemek yenilebileceği ve Kitap Ehli'nden olan kadınlarla evlenilebileceği açıkça bildirilirken, Kitap Ehli ile birlikte yaşamakta ve onlara adalet ile davranmakta hiçbir sakınca olmadığı da ifade edilmiştir. Osmanlı Devleti, bu anlayışı titizlikle uyguladığı için, yönetimindeki topraklarda herkesin razı olduğu uzun süreli bir birliktelik meydana gelmiştir.

Şunu da belirtmeliyiz ki, elbette bu dergide anlatılan birliktelik, Osmanlı Devleti'nin yeniden kurulması değildir. Avrupa Birliği benzeri bir birlikteliği oluşturacak olan birlik üyesi devletler, kendi yönetim sistemlerini ve sınırlarını korurken sevgi ve kardeşlik üstüne kurulu kültürel bir birlikteliğin de mensubu olacaklardır. Türk-İslam Birliği'ni büyük bir aileye benzetebiliriz. Böyle bir ailede fertlerin hepsi kendi içinde özgürdür. Herkes istediği gibi hareket etmekte, karar vermekte serbesttir. Ancak her fert aile büyüğüne derin bir sevgi ve saygı besler. Anlaşmazlık veya çekişme durumunda aile büyüğünün görüşü alınır ve ona uyulur. İşte kurulacak birlik böyle bir ruhu taşıyacaktır.

Bir başka deyişle kastedilen, Osmanlı millet sisteminin örnek alınarak, insanların dost ve kardeşçe yaşayabildiği, barış ve güven dolu bir ortamın yeniden oluşturulabilmesidir. Zira, Osmanlı engin yönetim tecrübesiyle ve şefkatiyle, çatışmaların merkezi haline gelmiş olan bölgelere huzurun ve barışın getirilmesinin mümkün olduğunu bizlere defalarca göstermiştir. Elbette ki, bu samimi dayanışma, Ortadoğu, Kafkaslar, Balkanlar, Orta Asya, Orta ve Kuzey Afrika ve Uzak Doğu'ya kadar varan bereketli topraklarda güçlü bir ekonomik, kültürel ve siyasi birliğin tesis edilmesini de sağlayacaktır.

Türk-İslam Birliği, Batı Dünyası ile sıcak ilişkiler içerisinde olacaktır. Her iki tarafın ilişkilerinde karşılaştıkları zorlukları rahatça aşmalarını sağlayacaktır. Hoşgörü ve adalet temeli üzerine kurulacak olan bu yapı, tarafların haklarını güvence altına alırken, karşılıklı menfaatlerin korunmasını da sağlayacaktır. Bu şekilde, birliğe dahil ülkelerin yanı sıra bütün dünya devletlerinin de refah düzeyleri yükselecektir. Ayrıca, AB, NATO, G8 gibi mevcut uluslararası kuruluşlarla sağlıklı, yapıcı ve iyi ilişkiler içinde olacaktır.

Böylelikle, Türk-İslam Birliği, şu anda mevcut diğer hiçbir birlik, topluluk veya örgütün üstlenmediği bir sorumluluğu da görev ve amaç edinecektir. Buradaki en önemli nokta Türk-İslam Birliği oluşturulurken bu birliğin "manevi" yönünün çok iyi vurgulanmasıdır. Bu manada Türk-İslam birliği çıkara dayalı, şekli, teknik ve ruhsuz bir birlik olmayıp manada zengin bir gönül birliği olacaktır.

Türk – İslam Dünyası'nın sevgi ve kardeşlik temeli üzerine bir araya gelmesinde, elbette ki, **Türkiye Cumhuriyeti'ne öncülük görevi düşmektedir**. Bu görev Türkiye'nin bir üstünlük ya da hakimlik iddiasından kaynaklanmamaktadır. Bu ulvi görev, Türkiye'nin tarihten gelen devlet tecrübesinden kaynaklanan, alçakgönüllülük, hizmet aşkı, sorumluluk bilinci ve Müslümanların hadimliği özelliklerinin doğal bir sonucudur. Böyle bir birlik oluşturma yönünde atılacak somut adımlar, bölge devletleri tarafından da kabul görecektir. Zira, **Türk–İslam Birliği yaşanacağı bölgedeki geri kalmışlığın, fakirliğin, cahilliğin, kan dökülmesinin, yıkımların ve tüm acıların yerine bölgeye barışın, zenginliğin, bilimin, sanatın, mutluluğun ve tüm güzelliklerin geleceği bir anlayış getirecektir**. Üstelik bu birlik dünyanın en gelişmiş medeniyetini, en zengin topraklarını ve üstün kültürünü de içinde barındıran, 21. yüzyıla damgasını vuracak bir birlik olacaktır.

Bu güzel özelliklerinden dolayı bir an önce yeryüzünde barış ve huzur ortamının tesis edilmesi amacı ile bu birlikteliğin kurulması ve faaliyete geçmesi için sorumluluk sahibi herkesin karşılık beklemeden samimi bir çaba içerisinde olması gerekmektedir.

Dünya, temelinde sevgi, kardeşlik ve muhabbet barındıran bu geniş birlikteliğe ivedilikle muhtaçtır.

BİLİM ARAŞTIRMA VAKFI
MİLLİ DEĞERLERİ KORUMA VAKFI

A CALL FOR A TURKISH-ISLAMIC UNION

By the will and blessing of Allah, the Union of the Turkish-Islamic World will be one that brings about the peace and security so longed for in the 21st century. The aim of this union, to be founded on the basis of love, brotherhood, affection, tolerance, cooperation and dialogue, is to bring economic well-being, a democratic way of life and justice to its region. The name of this union, which will elevate spiritual values and enable art, technology and science to ascend to the highest levels, is the Turkish-Islamic Union.

As a means for bringing together people of the same language and religion, this union to be built on love, brotherhood and Islamic moral values, will also embrace those of different tongues and faiths. The finest historical implementation of this is to be seen in the Ottoman Empire, of which modern-day Turkey is the heir.

The Ottoman Empire, which included Jewish and Armenian commanders in the ranks of its army, never imposed any restrictive measures on the worship of members of other faiths, and never inflicted the slightest harm on their places of worship. The Holy Qur'an makes it clear that it is permissible to eat with and marry women from the People of the Book, and that there is no prohibition against living together with the People of the Book and treating them with justice. Abiding scrupulously by this understanding, the Ottoman Empire constructed a long-term union in the lands it ruled in which all people content.

We must make it clear that the union being described here is not of course the re-establishment of the Ottoman Empire. While maintaining their own administrative systems and borders, the states that will establish a union similar to the European Union will be members of a cultural union founded on love and brotherhood.

We may compare the Turkish-Islamic Union to a "patriarchal" family. All the members of such a family are free to act and take decisions as they wish. However, every member also feels deep love and respect for the head of the family. In the event of any dispute or misunderstanding the views of the head of the family are sought and acted upon. That will be the spirit of the union to be constructed.

What is meant, in other words, is the establishment of a new climate filled with peace and love, in which people can live as friends and brothers, adopting the Ottoman conception of state and nation as a role model. With its wide administrative experience and affection, the Ottoman Empire demonstrated many times that it is possible for peace and security to be brought to regions that have become centres of conflict. Naturally, this genuine cooperation will also permit the establishment of a powerful economic, cultural and political union in the rich lands of the Middle East, the Caucasus, the Balkans, Central Asia and North Africa, and stretching as far as the Far East.

The Turkish-Islamic Union will enjoy warm relations with the Western world. It will enable both sides to easily resolve any difficulties encountered in their relations. This structure, founded on the basis of tolerance and justice, will guarantee the parties' rights and ensure the protection of mutual interests. In this way, levels of well-being of all states will rise alongside those of mem

bers of the union. In addition, it will enjoy healthy, constructive and positive relations with such international institutions as the European Union, NATO and G8. In this way, the Turkish-Islamic Union will assume the aim and duty of a responsibility hitherto never undertaken by any existing community or institution.

The important thing in the establishment of the Turkish-Islamic Union is for the "spiritual" aspect of this union to be emphasised. In that respect the Turkish-Islamic Union will be a union of hearts wealthy in meaning rather than a formal, technical and soulless one based on interest. In other words, it will be a union constructed on "essence" rather than on mere words. In the bringing together of the Turkish-Islamic World on a basis of love and brotherhood, the leadership role falls today, as it did in the past, on the Republic of Turkey. This exalted duty does not stem from any Turkish pretence to superiority or dominion but is a natural consequence stemming from Turkey's historical experience of affairs of state, its humility, its love of service, its awareness of responsibility and Muslim's characteristics of service.

Concrete steps towards the formation of such a union today will be agreed by the states in the region. The Turkish-Islamic Union will bring with it a conception whereby the backwardness, poverty, ignorance, bloodshed, destruction and suffering in the region where it is to be established will be replaced by peace, wealth, science, art, happiness and similar desirable features. In addition, this union will be one that harbours within itself the most advanced civilisation of our time, the richest lands and a superior culture, and will leave its mark on the 21st century.

Because of these desirable characteristics, and with the aim of the immediate establishment of a climate of peace and security on Earth, everyone with a sense of responsibility must engage in sincere endeavours for this union to be established and put into operation.

The world stands in urgent need of this broad union, that will harbour within itself love, brotherhood and dialogue.

SCIENCE RESEARCH FOUNDATION

FOUNDATION ON THE PRESERVATION OF NATIONAL VALUES

EXHORTATION POUR UNE UNION TURCO-ISLAMIQUE

Par la volonté et la bénédiction de Dieu, l'union du monde turco-islamique apportera la paix et la sécurité tant désirées au 21ème siècle. Le but de cette union qui aura pour fondements l'amour, la fraternité, l'affection, la tolérance, la coopération et le dialogue, est d'apporter un bien-être économique, une manière de vivre démocratique ainsi que la justice à sa région. Le nom de cette union, qui élèvera les valeurs spirituelles et permettra à l'art, à la technologie et à la science d'atteindre les niveaux les plus élevés, est l'union turco-islamique.

En sa qualité de moyen pour rassembler les peuples de même langue et de même religion, cette union fondée sur l'amour, la fraternité et les valeurs morales islamiques, embrassera également les peuples de différentes langues et de différentes fois. Le meilleur exemple historique ayant existé apparaît dans l'Empire ottoman dont la Turquie d'aujourd'hui est l'héritière. L'Empire ottoman, qui comptait des commandants juifs et arméniens dans les rangs de son armée, n'a jamais imposé de mesures restrictives au culte des membres appartenant à d'autres fois, et n'a infligé le moindre mal à leurs lieux de culte. Le saint Coran indique qu'il est permis de manger avec les gens du livre et d'épouser leurs femmes, et qu'il n'y a aucune prohibition à vivre côte à côte avec eux et à les traiter équitablement. En se conformant scrupuleusement à cette compréhension, l'Empire ottoman a bâti une union à long terme sur les terres de son royaume et les gens y étaient contents.

Nous devons préciser que l'union décrite ici n'est naturellement pas le rétablissement de l'Empire ottoman. Tout en maintenant leurs propres systèmes administratifs et leurs frontières, les états qui établiront une union semblable à l'union européenne seront des membres d'une union culturelle fondée sur l'amour et la fraternité. Nous pourrions comparer l'union turco-islamique à une famille "patriarcale", où tous les membres sont libres d'agir et de prendre des décisions à leur guise. Cependant, chaque membre porte également un amour et un profond respect à l'égard du chef de cette famille. Dans le cas de conflit ou de malentendu, des mesures seront prises selon les opinions et les conseils du chef de famille. Tel sera l'esprit de l'union à fonder.

En d'autres termes, c'est là l'établissement d'un nouveau climat où règnent paix et amour, dans lequel les gens peuvent vivre en amis et frères, en adoptant la conception ottomane d'état et de nation comme modèle. Avec sa grande expérience administrative et son affection, l'Empire ottoman a démontré à plusieurs reprises que la paix et la sécurité étaient atteignables même dans les régions qui étaient devenues des centres de conflit. Naturellement, cette coopération sincère permettra également l'établissement d'une union économique, culturelle et politique puissante sur les terres riches du Moyen-Orient, du Caucase, des Balkans, de l'Asie centrale, de l'Afrique du Nord, et jusqu'en Extrême-Orient. L'union turco-islamique jouira de bonnes relations avec le monde occidental. Elle permettra aux deux côtés de résoudre facilement toutes les difficultés rencontrées dans leurs relations. Cette structure, fondée sur la tolérance et sur la justice, garantira les droits des parties et assurera la protection des intérêts mutuels. De cette manière, le niveau de vie augmentera dans tous les états en même temps que dans les pays membres de l'union. En outre, elle jouira de relations saines, constructives et positives avec des établissements internationaux tels que l'Union Européenne, l'OTAN et le G8. De cette façon, l'union turco-islamique assumera le devoir et l'ob-

jectif d'une responsabilité jusqu'ici jamais entreprise par aucune communauté ou établissement existants.

L'important dans l'établissement de l'union turco-islamique est son aspect "spirituel" qui devra être accentué. A cet égard, l'union turco-islamique sera une union de cœurs extrêmement significative plutôt qu'une union formelle, technique et sans âme basée sur les intérêts. En d'autres termes, ce sera une union construite sur l'"essence" plutôt que sur de simples mots.

Dans le rassemblement du monde turco-islamique, comme dans le passé, le rôle de dirigeant retombe aujourd'hui sur la République turque. Ce devoir important ne provient d'aucune prétention turque à la supériorité ou à la domination, c'est plutôt là une conséquence naturelle qui provient de l'expérience historique de la Turquie dans les affaires d'état, son humilité, son amour du service, sa conscience de la responsabilité ainsi que son service à caractère musulman. Des étapes concrètes vers la formation d'une telle union aujourd'hui seront approuvées par les états de la région. L'union turco-islamique apportera avec elle une conception par laquelle la régression, la pauvreté, l'ignorance, le carnage, la destruction et la souffrance dans la région où elle sera établie seront remplacés par la paix, la richesse, la science, l'art, le bonheur et d'autres aspects aussi désirables. En plus, ce sera une union qui engendrera la civilisation la plus avancée de notre ère, à la quelle s'ajoutent les terres les plus riches et une culture supérieure, et qui laissera son empreinte au 21ème siècle.

En raison de ces caractéristiques souhaitables, et dans le but d'établir dans l'immédiat un climat de paix et de sécurité sur terre, quiconque ayant un sens des responsabilités doit s'engager dans des efforts sincères pour que cette union soit établie et rendue opérationnelle.

Le monde ressent un besoin pressant de cette large union, qui recèle en elle-même l'amour, la fraternité et le dialogue.

FONDATION DE RECHERCHES SCIENTIFIQUES

FONDATION POUR LA PRÉSERVATION DES VALEURS NATIONALES

مناخ جديد ملؤه السلام والثقة.

لقد كشفت لنا الإدارة العثمانية وتجربتها في هذا المجال أنه بالإمكان توفير الأمن والسلم في الأماكن التي تسود فيها التوترات عندما تكون هناك رغبة في ذلك. ولا شك أن هذا التعاون الصادق سوف تمتد ثمراته لتشمل أراضي مباركة مثل الشرق الأوسط والقوقاز والبلقان وآسيا الوسطى ووسط أفريقيا وشمالها والشرق الأقصى. وبذلك تتأسس وحدة إقتصادية وثقافية وسياسية قوية..

"الاتحاد التركي– الإسلامي" الذي سيقوم سوف يساهم أكثر في توثيق العلاقات بين الدول الإسلامية وأوروبا. وسوف يتمكن كل طرف من حل الصعوبات التي تعترضه في علاقته بالطرف الآخر بكل سهولة. هذا البناء الذي يُبنى على أساس المحبة يجعل كل طرف يحفظ حق الطرف الآخر ويراعي مصالحه ويحميها. وعلى هذا النحو ترقى الدول الأعضاء في هذا الاتحاد إلى مستوى كبير من الرفاهية، وكذلك بقية دول العالم.

وبالإضافة إلى ذلك، فإن هذا الاتحاد سوف تكون له علاقات سليمة وبناءة مع المنظمات العالمية الموجودة في الوقت الراهن مثل الاتحاد الأوروبي والحلف الأطلسي والدول الصناعية الثمانية. وعلى هذا النحو، فإن **"الاتحاد التركي–الإسلامي"** سوف ينهض بوظيفة لا تقوم بها أية مجموعة أو منظمة أخرى.

وعند الحديث عن تأسيس "الاتحاد التركي –الإسلامي" **من الضروري التأكيد جيدا على الجانب "المعنوي"** في هذا الموضوع. فـ**"الاتحاد التركي – الإسلامي"** يتمثل في وحدة القلوب. هو ليس اتحادا "شكليا"، بل اتحاد "حقيقي".

إن الوحدة التي تجمع العالم التركي– الإسلامي على أساس المحبة والأخوة تقع مسؤولية ريادتها اليوم على الجمهورية التركية مثلما كان الأمر في الماضي. وهذه المهمة لا تنبع من الادعاء بأن لتركيا الأفضلية أو القيادة. إن هذه المهمة السامية نتيجة طبيعية لما لتركيا من تجربة تاريخية، وللخصائص التي تميزها من التواضع وحب الخدمة وإدراك المسؤولية والرغبة في خدمة المسلمين.

فهذ الخطوات باتجاه تأسيس هذا الاتحاد سوف تلقى القبول من قبل دول المنطقة، ذلك لأن "الاتحاد التركي– الإسلامي" سوف يزيح التخلف من المنطقة ويقضي على الفقر والجهل، وبدل الدماء والدموع الآلام سوف يجلب السلام والرفاه والعلم والمعرفة والسعادة ويوفر كل ما من شأنه أن يجعل المستقبل جميلا.

وبالإضافة إلى ذلك، فإن هذه الوحدة سوف تشمل أكثر الحضارات تقدما في العالم وأغنى الأراضي من حيث الثروات والثقافة، فهي وحدة تفرض نفسها على القرن الواحد والعشرين.

ولذلك، ومن أجل تحقيق هذه الغايات السامية ونشر السلام والأمن في العالم فمن الضروري على الجميع أن يبذلوا كل ما في وسعهم من جهود من أجل إنجاح هذه المساعي الخيرة.

إن العالم في حاجة ماسة إلى هذا الاتحاد لكي يسود السلام والأمن والمحبة والأخوة.

هارون يحيى دعوة إلى "الاتحاد التركي ـ الإسلامي"

إنّ "الاتحاد التركي– الإسلامي" هو اتحاد سوف يجلب، بإذن الله تعالى ، خلال القرن الواحد والعشرين السلام والأمن الذين ينشدهما العالم. وهذا الاتحاد سوف يقوم على أساس المحبة والأخوة والرحمة والتسامح والتعاون. وهو يهدف إلى توفير الرفاه الاقتصادي والحياة الديمقراطية والعدالة. وهذا الاتحاد الذي يسمى "الاتحاد التركي– الإسلامي" سوف يسمو بالقيم المعنوية وينهض بالعلوم والتكنولوجيا والمعرفة إلى أعلى المستويات.

هذه الاتحاد الذي سيبنى على المحبة والأخوة والأخلاق الإسلامية سوف يجمع تحت سقف واحد أناسا يتكلمون لغة واحدة ويدينون بالدين نفسه، لكنه أيضا سوف يحتضن أصحاب اللغات والديانات المختلفة. وأفضل صورة تظهر فيها هذه الوحدة نراه جليا في الدولة العثمانية التي نُعتبر نحن ورثتها.

ففي ذلك العهد كان العثماني اليهودي أو الأرمني في جيشه لا يقوم بأي فعل من شأنه أن يمس بعبادة أصحاب الديات الأخرى، كما لم يكن يتعرض لأماكن عبادتهم بأي سوء. وقد بين القرآن الكريم وهو الكتاب المقدس في الإسلام بأنه يجوز مؤاكلة أهل الكتاب ويجوز كذلك التزوج من نسائهم، ولم ير أي بأس من معاشرتهم ومخالطتهم. وطبقت الدولة العثمانية هذه القيم بكل صرامة، وبالإضافة إلى ذلك كان لكل فرد الحرية في أن ينتسب إلى الجهة التي يريدها. ولذلك عاشت هذه الوحدة زمنا طويلا.

ويتعين علينا هنا أن نشير إلى أن ما نبينه في هذه المجلة، هو بلا شك لا يعني بعث الدولة العثمانية من جديد، بل هو اتحاد على غرار الاتحاد الأوروبي الذي يجمع مجموعة من الدول. وهذا الاتحاد يحافظ على نظامها الإداري وحدودها، وفي الوقت نفسه يكون قائما على المحبة والأخوة.

يمكن أن نشبه "الاتحاد التركي – الإسلامي" بالعائلة الواحدة، وفي داخل هذه العائلة يكون كل فرد حرا. بإمكانه أن يتصرف كما يشاء، ويتخذ القرارات التي يريدها، غير أن كل فرد يتعامل إزاء كبير العائلة بمحبة واحترام شديدين. وفي حالة حدوث أي خلاف أو نزاع يتم اللجوء إلى كبير العائلة ويؤخذ رأيه ومشورته. هذا هو الاتحاد الذي سيقوم، وهذه هي الروح التي يتميز بها.

فالمهم هو أن تسود القيم التي كانت موجودة لدى الشعب العثماني وكذلك لدى الدولة العثمانية، بمعنى أن يعيش الناس في أخوة وصداقة، وأن يسود

ПРИЗЫВ К ТЮРКСКО-ИСЛАМСКОМУ СОЮЗУ

Объединение Тюркско-Исламского мира, по Воле и Благоволению Всевышнего Аллаха, станет единством, которое принесет на землю в XXI веке столь долгожданный мир и благополучие. Этот союз будет построен на принципах высших нравственных добродетелей: любви, братстве, милосердии, благонамеренности, взаимопомощи и уважении, и обеспечит в своем регионе экономическое благоденствие и подлинно демократическую жизнь, главенство справедливости. Имя этого единства, который возвысит приоритет духовных ценностей, позволит вывести на самый высокий уровень искусство, эстетику, технологии и науку будет **Тюркско-Исламский Союз.**

Это Союз, основанный на заповедях любви, братства, воплощения в жизнь подлинной морали Ислама, подвигнет к объединению всех людей, говорящих на одном языке и исповедующих единую веру, но также сплотит в своей единой семье людей, говорящих на и других языках и исповедующих иную веру. Самый прекрасный исторический пример подобного братского сосуществования людей мы можем увидеть в устройстве Османской Империи, наследниками которой мы являемся.

В Османской армии было много известнейших военачальников высшего звена, иудеев и армян по происхождению. В Османской Империи люди всех вероисповеданий обладали всеми правами и свободами в соблюдении предписаний своей веры, не было и малейшей несправедливости к исповедовавшим иные религиозные воззрения. В Священном Коране содержится ясное повеление верующим быть почтительными и уважительными к Людям Писания, не делать каких-либо различий в отношении к ним, мусульмане могут разделять трапезу с Людьми Писания, могут брать себе супругами женщин из Людей Писания, таким образом, Коран ясно сообщает нам, что не может быть никаких опасений в совместном проживании мусульман и людей иных конфессий. Османская Империя с праведностью и тщательностью следовала этому повелению Корана, благодаря чему на землях Империи многие века существовало подлинное единство народов всех национальностей и вероучений, и каждый был доволен жизнью.

Однако мы особо подчеркиваем, что единство, к которому призывает данный журнал, вовсе не является призывом к воссозданию Османской империи.

Государства, которые создадут этот Союз, в чем-то сходный по принципу построения с Европейским Союзом, сохранят за собой свои системы управления и охраняя свои пределы в то же время станут членами культурного единства, основанного на любви и братстве.

Тюркско-Исламское единство можно сравнить с прочной патриархальной семьей. В такой семье все ее члены равноправны, действуют так, как считают должным, свободны в принятии решений. Но каждый член семьи испытывает глубокое уважение и любовь к самому почитаемому, уважаемому главе семьи и когда возникают какие-либо сомнения в выборе праведного решения, непонимание или спорные моменты, всегда обращаются за советом к главе семьи и следуют его мнению и решению. Единство, которое будет создано, воплотит в себе именно этот дух и принцип.

Иными словами, подразумевается, что если избрать себе примером Османскую модель национальной политики и принципов государственности, можно воссоздать атмосферу, где все люди жили бы мире и братстве, дружбе и взаимопонимании. Ведь история сохранила для нас множество примеров, когда опыт и справедливость Османского управления государством призывали для восстановления мира и благополучия в очагах напряженности и конфликтов.

Естественно, что искренняя поддержка и взаимопомощь всех стран будут способствовать установлению мощного экономического, культурного и политического единства на благословенных землях этого региона, простирающихся на колоссальном географическом ареале от Ближнего Востока до Кавказа и Средней Азии, от Балкан до Центральной и Северной Африки и Юго-Восточной Азии.

Тюркско-Исламский Союз будет существовать в самых теплых отношениях с Западным миром, выведет на новый уровень развитие взаимоотношений сторон, позволит спокойно и в атмосфере взаимопонимания преодолевать все трудности, с которыми сталкивается каждая из этих сторон сейчас.

Этот Союз будет создан на заповедях веротерпимости, взаимоуважения и справедливости и будет гарантировать как защиту прав сторон, так и защиту взаимных интересов. Таким образом, повысится уровень жизни и благоденствия как стран, входящих в Союз, так и государств всего мира. Благодаря этим

благородным и достойнейшим особенностям Союз будет действовать в здоровых, конструктивных и благонамеренных отношениях с Европейским Союзом, НАТО, "Большой Восьмеркой" и иными существующими международными сообществами и организациями. **Тюркско-Исламский Союз** возьмет на себя благороднейшую миссию и цель, которую не может возложить на себя ни один союз, сообщество или организация из существующих ныне.

Самым важным моментом при создании данного **Тюркско-Исламского Союза** является приоритет "**духовного**" аспекта. В этом смысле **Тюркско-Исламский Союз** будет не каким-либо формальным бездушным, бюрократическим сообществом, где каждый преследует свои интересы, но духовно богатым искренним единением, иными словами это будет Союз не "**на словах**", а "**по сути**".

Вне сомнения, сегодня **на Турецкую республику ложится высокая ответственность лидера и духовного вдохновителя** создания Тюркско-Исламского единства на принципах любви и братства, как это было уже неоднократно в истории. Эта миссия вдохновителя проистекает не из какого-либо превосходства Турции или претензий на господство, нет, эта благородная, высокая миссия проистекает из богатого опыта государственного управления из истории Турции, осознания чувства глубокой ответственности, скромности и стремления служить благу людей, которые являются естественными чертами менталитета, проистекающими из заповедей Мусульманства

Конкретные шаги, направленные на создание Союза, которые будут сделаны сегодня, непременно найдут понимание и будут восприняты всеми государствами этого региона**. Ибо Тюркско-Исламский Союз принесет в этот регион понимание подлинного мира, материальный достаток, научный прогресс, искусство, счастье, самую достойную и красивую жизнь вместо отсталости, бедноты и невежества, бесконечных кровопролитных конфликтов, разрушений и тяжелейших условий жизни, существующих ныне.** Ведь этот Союз сплотит страны, которые являются колыбелями самых древних цивилизаций мира, самых богатых земель и высокого уровня культуры. Этот Союз внесет свой яркий вклад в историю XXI века.

В силу этих благороднейших и высоких целей - скорейшего установления на земле мира, благополучия и благоденствия - каждый, кто осознает меру своей ответственности, должен самоотверженно и искренне, не преследуя никакой личной выгоды, начать делать все, что в его силах для создания этого Союза и начала его деятельности.

Мир сегодня нуждается в скорейшем создании единства, союза, основанного на принципах мира, благополучия, любви и братства народов.

ФОНД НАУЧНЫХ ИССЛЕДОВАНИЙ
ФОНД ОХРАНЫ НАЦИОНАЛЬНЫХ ЦЕННОСТЕЙ

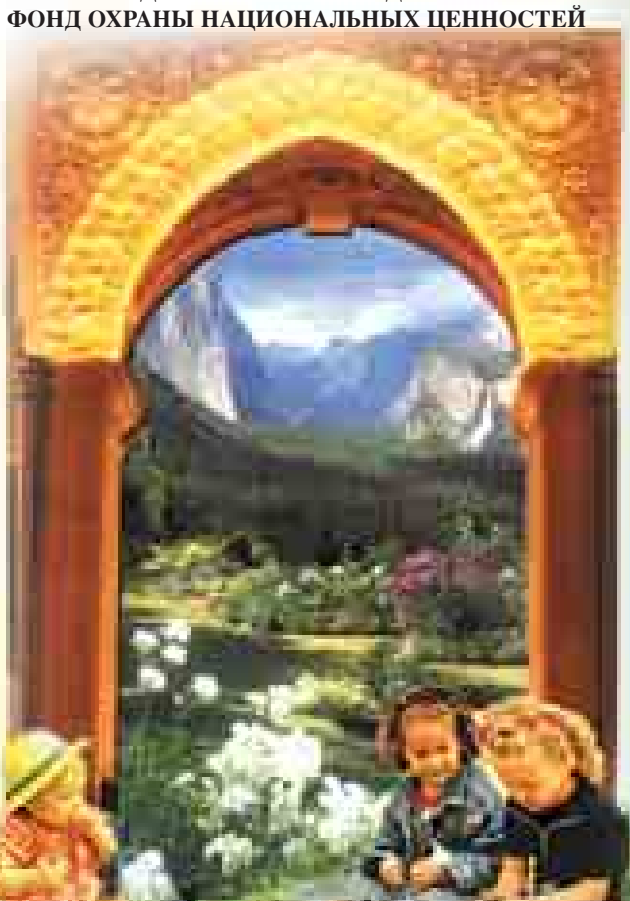

www.
turk-islamkulturu.com

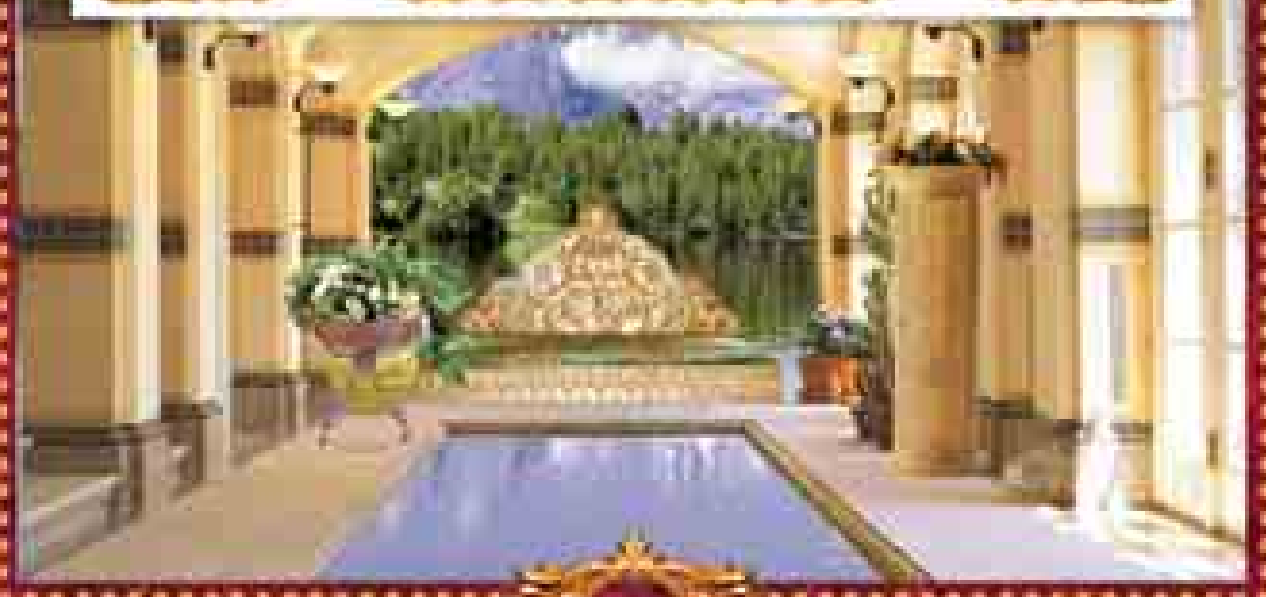

15. HİZMET YILINDA BAV

BAV KONFERANSLARI

- "Osmanlı Vizyonuyla, Türk-İslam Dünyasına Türkiye Öncülüğü Ve Büyük Ortadoğu Projesi Kritiği" Konferansı
- "Millî Davamız Kıbrıs" Konferansı
- "Osmanlı Vizyonu İle Balkanlara Bakış" Konferansı
- "Dinler Terörü Laneller" Konferansı
- "Musul, Kerkük Ve Türkmenler İçin Gerçek Çözüm"Konferansı
- "Kıbrıs İçin Gerçek Çözüm" Konferansı

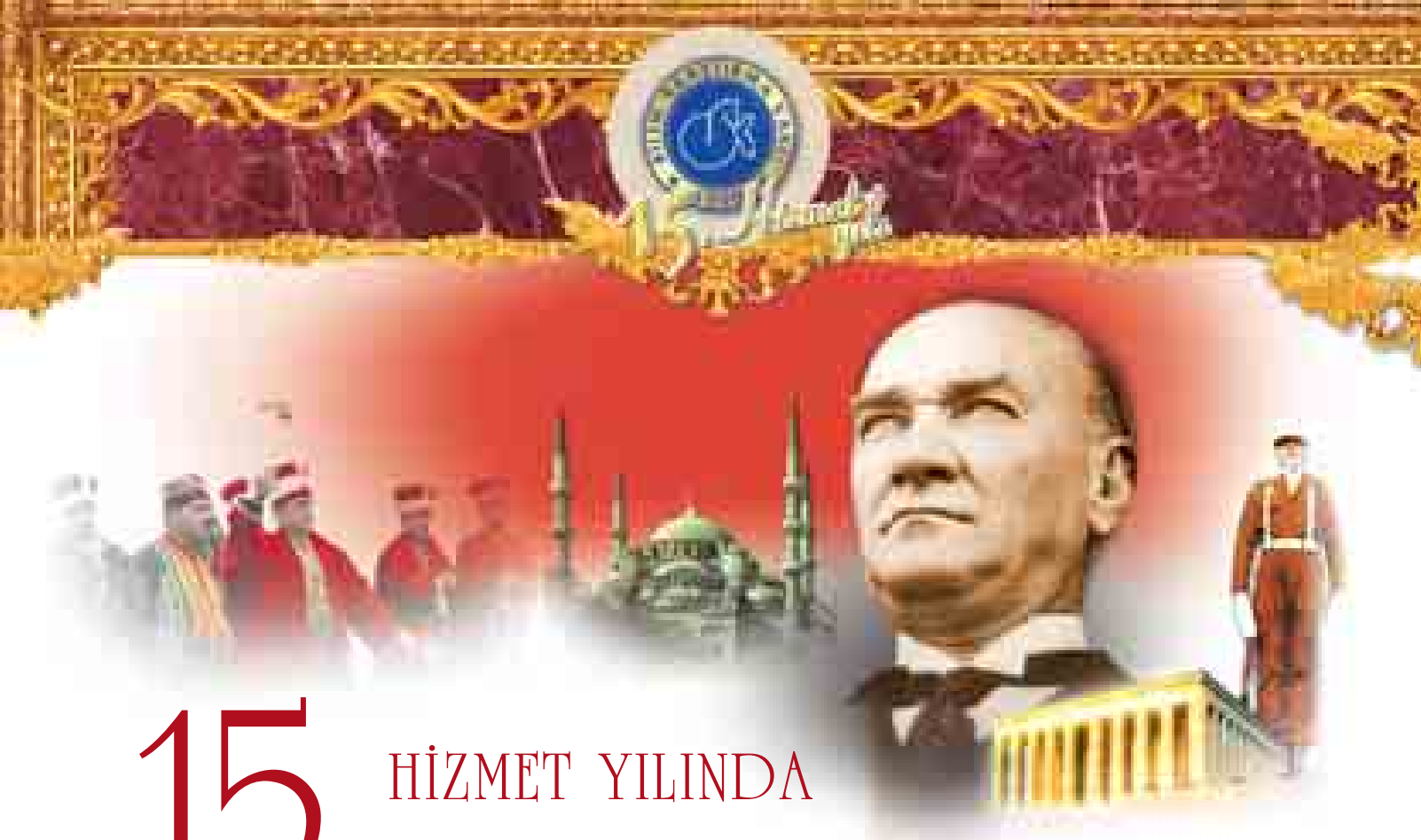

15. HİZMET YILINDA
BİLİM ARAŞTIRMA VAKFI

Bilim Araştırma Vakfı (BAV), Türk Devleti ve toplumunu ayakta tutan milli ve manevi değerleri korumak ve gündemde tutmak, ülkemizin güncel sorunlarına stratejik çözümler üretmek amacıyla, 1990 yılında İstanbul'da kurulmuştur.

BAV, Atatürkçü, demokrat, çağdaş, ilerici, milliyetçi ve mukaddesatçı kimliğiyle, Türkiye'nin geleceğine ışık tutacak aydın nesiller yetiştirmeyi hedeflemektedir. Milli kültürümüzü muasır medeniyet seviyesinin üstüne çıkarmak için, ülkesini ve devletini seven, Türk-İslam ahlakıyla ahlaklanmış nesillere ihtiyacımız olduğu çok açıktır. Vakfımızın bu çizgideki bir gençliğin huzur, güven, sevgi ve merhamet şemsiyesi altında Türk-İslam dünyasına önderlik yapan büyük Türkiye'yi meydana getireceğine inancı tamdır.

Atatürk'ün düşünce ve ilkelerinin halkımıza ve gençlerimize anlatılmasını, milletimizin bu yönde sürekli olarak bilinçlendirilmesini üzerlerine düşen çok önemli bir sorumluluk olarak addeden BAV camiası, bu amaç doğrultusunda birçok panel, konferans, sempozyum ve bilimsel toplantı düzenlemiş ve düzenlemektedir.

BAV'ın ülke çapında ve dünya genelinde başlattığı bir diğer önemli kampanya ise "Evrim Teorisi'nin Çöküşü ve Yaratılış Gerçeği" konferanslar dizisidir. BAV camiası, toplumsal değerleri tahrif eden ve bölücü teröre fikri zemin hazırlayan materyalist felsefenin, Türkiye'nin bekası için önemli bir tehdit olduğunun bilincindedir. Bu nedenle, materyalist felsefenin ve onun sözde bilimsel temeli olan "evrim teorisinin" bilim karşısındaki geçersizliğini Türk toplumuna anlatmayı önemli bir sorumluluk olarak görmektedir.

BAV bu amaçla 1998 yılından itibaren evrim teorisinin bilim karşısındaki yenilgisini konu alan, yoğun bir kültür kampanyası başlatmıştır. Bu kampanya Türkiye genelinde ve uluslararası alanda Kanada'dan Malezya'ya, Kazakistan'dan Güney Afrika'ya ABD'den İngiltere'ye 1200'ün üzerinde bilimsel konferans düzenlemiştir. BAV, konferans, sergi, multivizyon gösterimi ve ücretsiz kitap dağıtımı gibi kültürel çalışmalarına halen yurt çapında ve uluslararası alanda devam etmektedir.

BAV camiası, Türk Milleti'nin milli ve manevi değerlerine karşı önemli bir tehdit olan materyalist felsefenin yegane dayanağı olan evrim teorisi tarihe karışıncaya kadar bu yöndeki çalışmalarını sürdürmeye kararlıdır.

BAV aynı zamanda, ülkemizin yüksek menfaatlerini korumak ve içinde bulunduğumuz 21. yüzyılda Türkiye'nin dünyada önder ülke olmasını sağlamak maksadıyla siyasi ve kültürel konferanslar da düzenlemektedir. Ülkemizin değerli siyasetçilerinin, akademisyenlerinin, emekli komutanlarının, sivil toplum kuruluş yöneticilerinin, yazarlarının ve gazetecilerinin katıldığı bu konferanslarda Türkiye Cumhuriyeti'nin yükselişi hedef alınmaktadır.

Bu derginin kendisine "Türk İslam Birliği"ni isim ve konu olarak seçmesi sebebiyle bu bölümde BAV'ın Türk-İslam dünyasını sevgi, kardeşlik ve dayanışma içersinde bir araya getirdiği bazı konferanslarına yer vereceğiz.

BAV, Türkiye Cumhiriyeti'ni, devlet tecrübesi, farklı medeniyetleri barış içerisinde yönetmiş Osmanlı İmparatorluğunun mirasçısı olması ve genç, demokratik, modern, yetişmiş insanlara sahip olması sebebiyle Türk-İslam dünyasının öncüsü olarak görmektedir. İnanıyoruz ki, Türkiye, yakın bir zamanda, yeryüzünde özlenen barış, refah ve adaletin tesis edilmesinde çok önemli bir sorumluluk üstlenecektir.

BAV, bu amaç doğrultusunda 15 yıldır olduğu gibi bundan sonra da Türk Milleti'nin hizmetinde olacaktır.

www.bilimarastirmavakfi.org

"İnanıyoruz ki, Türkiye, yakın bir zamanda, yeryüzünde özlenen barış, refah ve adaletin tesis edilmesinde çok önemli bir sorumluluk üstlenecektir.

BAV, bu amaç doğrultusunda 15 yıldır olduğu gibi bundan sonra da Türk Milleti'nin hizmetinde olacaktır."

KONFERANSLAR

OSMANLI VİZYONUYLA, TÜRK-İSLAM DÜNYASINA TÜRKİYE ÖNCÜLÜĞÜ VE BÜYÜK ORTADOĞU PROJESİ KRİTİĞİ KONFERANSI

9 Ekim 2004 Cumartesi günü İstanbul Sepetçiler Kasrı'nda Bilim Araştırma Vakfı tarafından, **"OSMANLI VİZYONU İLE TÜRK-İSLAM DÜNYASINA TÜRKİYE ÖNCÜLÜĞÜ VE BÜYÜK ORTADOĞU PROJESİ KRİTİĞİ"** adlı bir toplantı düzenlendi.

Özellikle son dönemde Ortadoğu'da yaşanan acıların ve karışıklıkların bir an önce sona ermesi için Türkiye'nin öncülüğünde yapılması gerekenlerin ortaya konulduğu toplantıya ülkemizin önde gelen aydınları, öğretim üyeleri, politikacıları, emekli komutanları, gazetecileri ve yazarları katıldı.

Toplantının konuşmacıları arasında, Bilim Araştırma Vakfı Başkanı Sayın **TARKAN YAVAŞ**, İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Öğretim Üyesi PROF.DR. Sayın **ÖMER AKSU**, Silahlı Kuvvetler Akademisi eski Komutanı ve Haliç Üniversitesi Öğretim Üyesi E. TUĞGENERAL DR. Sayın **HALİL ŞİMŞEK**, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi PROF.DR. Sayın **ANIL ÇEÇEN**, Milli Değerleri Koruma Vakfı Başkanı Sayın **ALTUĞ M. BERKER** yer aldı.

Başta Başbakan Sayın **Recep Tayyip Erdoğan**, KKTC Cumhurbaşkanı Sayın **Rauf Denktaş**, Başbakan Yardımcısı Sayın **Mehmet Ali Şahin**, Ulaştırma Bakanı Sayın **Binali Yıldırım**, Devlet Bakanı Sayın **Ali Babacan**, Devlet Bakanı Sayın **Gürdal Akşit** olmak üzere, çok sayıda bakan ve milletvekili, yoğun çalışmaları ve önceden belirlenmiş programları nedeniyle konferansa katılamadıklarını telgrafla bildirerek Bilim Araştırma Vakfı mensuplarını, çalışmalarından dolayı tebrik ettiklerini ifade ettiler.

Tarkan Yavaş
(Bilim Araştırma Vakfı Başkanı)

Toplantının açılış konuşmasını yapan Bilim Araştırma Vakfı Başkanı Tarkan Yavaş, Türk Milleti'nin tarih boyunca Türk-İslam dünyasına manevi liderlik yaptığını ve bu coğrafya ile ortak kültürel değerlere sahip olduğunu vurguladı. **Tarkan Yavaş "Türkiye, şu an Kafkaslar'da, Balkanlar'da ve özellikle Ortadoğu'da yaşanan savaşların, karışıklıkların ve acıların son bulmasında, bölgenin sorunlarını çok iyi bilen bir ülke olarak kilit konumdadır. Türkiye'nin sahip olduğu şanlı miras, yeryüzünün barış, sevgi ve kardeşlikle dolması için bizleri tüm insanlığa karşı sorumlu kılmaktadır"** dedi.

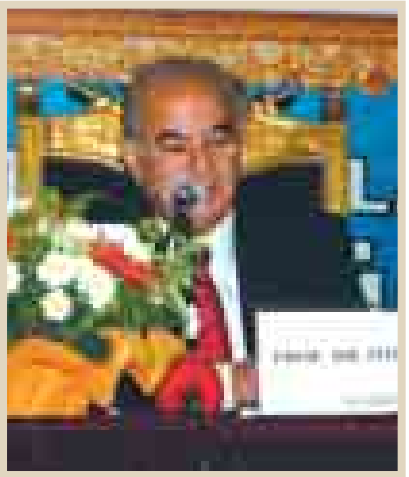

Prof. Dr. Ömer AKSU

(İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Öğretim Üyesi)

Toplantıyı yöneten Divan Başkanı Prof. Dr. Ömer Aksu, konuşmasının ilk bölümünde Batı dünyasının kendi içinde bir çatışma ve çekişme içinde olduğunu, Ortadoğu'da Türkiye'nin öncülüğünün de bu çerçevede değerlendirilmesi gerektiğini belirtti. Aksu, bu çatışmanın tarihi kökenleri hakkında bilgi vererek **"Roma-Germen ve Yahudi-Anglikan ittifaklarının bir çatışması ve çekişmesi, bugün yine Ortadoğu'da sahnelenmektedir. Büyük Ortadoğu Projesi ismiyle ortaya atılan planın uygulanmasıyla, bölgede büyük bir kaos ortamı hedeflenmektedir"** dedi.

E. Tuğgeneral Yrd. Doç. Dr. Halil Şimşek

(Silahlı Kuvvetler Akademisi Eski Komutanı, Haliç Üniversitesi Öğretim Üyesi)

Emekli Tuğgeneral Halil Şimşek Ortadoğu'nun geleceği ve Türkiye'ye etkileri başlıklı konuşmasında askeri nitelikte doyurucu bilgiler verdi ve **"bölgede halen meşru olmayan bir savaş ve bunun sebep olduğu bir terör durumu yaşanmaktadır"** dedi. Ortadoğu'nun coğrafi, jeolojik ve jeopolitik konumu ve özellikleri hakkında bilgi vererek 3 semavi dinin bu bölgeden doğuşu, 3 kıtayı birleştiren kara, hava ve deniz yollarının düğüm noktası olması, su yolu ve geçitleri kontrol etmesi, dünya petrol rezervlerinin 2/3'ünün bu bölgede bulunması sebebiyle Ortadoğu'nun kilit öneme sahip bir bölge olduğuna dikkat çekti.

Prof. Dr. Anıl ÇEÇEN

(Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi)

"Türkiye'nin gündemi AB değil, Ortadoğu olmalıdır" diyerek konuşmasına başlayan Prof. Dr. Anıl Çeçen, bugün uluslararası dengelerin doğuya doğru kaydığını belirtti. İngiltere, ABD ve New York'taki Yahudi lobisinin mensubu bulunduğu Atlantik İttifakı'nın Türkiye'yi Ortadoğu ile Avrupa arasında bir köprü olarak tutmak istediğine dikkat çekti. **"Avrupa Ortadoğu'da taraf olmak istemiyor. Bu nedenle Türkiye'yi arada bir tampon bölge olarak muhafaza etmek niyetindedir"** diyen Çeçen, Büyük Ortadoğu Projesi'nin kapsadığı sınırların Osmanlı hinterlandı olduğunu belirtti.

BİLİM ARAŞTIRMA VAKFI'NDAN 4. KIBRIS KONFERANSI

MİLLİ DAVAMIZ KIBRIS KONFERANSI

Bilim Araştırma Vakfı (BAV), 27 Mart 2004 Cumartesi günü Kıbrıs konulu konferanslarına bir yenisini daha ekledi. Sepetçiler Kasrı'nda gerçekleştirilen **"Milli Davamız Kıbrıs"** isimli konferansa emekli TSK mensupları, gazeteciler, yazarlar, öğretim üyeleri ve daha birçok tanınmış isim katıldı.

Konferans, gerek hazırlanan sergi salonuyla gerekse dekor olarak kullanılan ferman, kapı ve süslemelerle Osmanlı özlemini yansıtıyordu. BAV'ın artık adet haline getirdiği Mehteran gösterisi de konferans öncesinde konuklara duygulu anlar yaşattı.

KKTC Cumhurbaşkanı Sayın **Rauf Denktaş** da konferansa telekonferans sistemi ile katılarak değerli görüşlerini bildirdi. Ayrıca BAV Başkanı Sayın **Tarkan Yavaş**, Kıbrıs Türk Barış Kuvvetleri Eski Komutanı Emekli Orgeneral Sayın **Necati Özgen**, İstanbul Üniversitesi Öğretim Üyesi Sayın Prof. Dr. **Ömer A. Aksu**, Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Devletler ve Denizler Hukuku Ana Bilim Dalı Başkanı Sayın Prof. Dr. **Ferit Hakan Baykal** ve Milli Değerleri Koruma Vakfı Başkanı Sayın **Altuğ Berker** de birer konuşma yaptılar.

Altuğ Berker
(Milli Değerleri Koruma Vakfı Başkanı)

"Bu yüzyılın başında Ortadoğu, Kafkaslar, Orta Asya ve Balkanlar'da meydana gelen otorite boşluğu, Osmanlı'nın tarihsel mirasçısı Türkiye Cumhuriyeti tarafından doldurulacak" diyerek sözlerine başlayan Altuğ Berker, Türklerin Osmanlı çatısı altında adaletli, hoşgörülü ve barış içinde yürüttüğü yönetimin, şimdi ağlayan ve korku içinde yaşayan insanların yaşadığı coğrafyada asırlarca huzur ve mutluluğun kaynağı olduğunu hatırlattı.

Konferansa Teşrif Eden Davetliler

Tanınmış ve seçkin kişilerin katıldığı konferansa, konuşmacıların dışında katılan bazı isimler şunlardı: Emekli Tuğgeneral **Servet Cömert**, Emekli Kurmay Albay **Neşet İkiz**, Emekli Tuğgeneral **Adnan Tanrıverdi**, Vakit gazetesinden **Sami Özey**, Aksiyon dergisinden **Aydoğan Vatandaş**, İstanbul Valiliği Türk Dünyası Koordinatörü **Metin Özkan**, Prof. Dr. **Cemal Anadol**, Ortadoğu gazetesinden **Süleyman Doğan**, Önce Vatan gazetesinden **Suat Gün**, Türkiye gazetesinden **Rahim Er**, Irak Türkmen Cephesi'nden **Ahmet Beyatlı**, Prof. **Ümit Arınç**, Güven Hareketi Başkanı **Samim Uygun**, Emekli Yargıtay Üyesi **Ziya Sağdur**, Emekli Albay **Bahattin Beyaz**, Emekli Albay **İlhan Çiloğlu**, eski milletvekili **Emre Kocaoğlu**.

"Halkımıza ve Türk Ulusuna Güveniyoruz"

Sayın **Denktaş** telekonferans sistemi ile katıldığı konuşmasında, Annan Planı ile oynanmak istenen oyuna dikkat çekerek **"Halkımıza ve Türk ulusuna güveniyoruz..., hükümetlerin de Rumların oyununa gelmeyeceklerine inanıyoruz."** dedi. Kıbrıs adasının bir Yunan hançeri haline getirilmesini ve Enosis'i önlemek gerektiğini belirten Sayın Denktaş sözlerine şöyle devam etti:

"Sayın Korutürk'ün söylediği gibi, Kıbrıs düşmana giderse, Türkiye denizlere açık bir ülke olmaktan çıkar. AB Türkiye'yi istiyorsa, Türkiye'yi gerçekten alacaksa, Kıbrıs meselesini Türkiye'nin önüne engel olarak koymamalıdır. Eğer Kıbrıs meselesi herhangi bir tarafa engel olarak konacaksa o taraf Rum tarafıdır, Yunanistan'dır. Meseleyi onlar başlatmıştır. Meseleyi 40 yıldır halletmeyen taraf onlardır, meseleyi 1960 anlaşmalarına rağmen AB'ye götürmek suretiyle esas hedeflerine varmak oyununu oynayan da onlardır. Biz halkımıza güveniyoruz. Türk ulusuna güveniyoruz."

"Milli Kültür Korunmalıdır"

Konuşmacılardan BAV Başkanı Sayın **Tarkan Yavaş** da, Kıbrıs Davası ile ilgili yapmış oldukları konferanslar ve bunlarla bağlantılı olarak yayınladıkları kitap, dergi, belgesel ve makalelerde Kıbrıs Türkleri'nin yalnız olmadıklarına ve tüm Türk Milleti'nin Kıbrıs'lı soydaşlarımızın arkasında olduğuna dikkat çektiklerini söyleyerek şöyle devam etti:

"BAV inanmaktadır ki, Kıbrıs Türkünün geleceği, sahip olduğu milli kültürün korunmasında yatmaktadır. Eğer bu kültür korunursa, Kıbrıs Türkü, Avrupa Birliği içinde tüm Müslüman Türk dünyasının öncüsü ve temsilcisi olarak çok önemli bir rol oynayabilir. Ama eğer milli kültür korunamazsa, o zaman Kıbrıs Türkünün zamanla asimile olması tehlikesi ortaya çıkar. Bu asimilasyon tehlikesine karşı, Kıbrıs Türkünü güçlendirecek büyük bir kültür politikası izlenmesi gerektiğine inanıyoruz ve Bilim Araştırma Vakfı olarak buna elimizden gelen her türlü katkıyı yapmaya hazırız. "

E. Orgeneral Necati Özgen

"Türkiye'nin Etrafında Ateş Çemberi Var"

Konferansa konuşmacı olarak katılan İstanbul Üniversitesi Öğretim Üyesi Sayın Prof. Dr. **Ömer A. Aksu**, Kıbrıs'ın Türkiye açısından önemi üzerine bir konuşma yaptı. Türkiye'nin etrafında bir ateş çemberi olduğuna dikkat çeken Sayın **Aksu**, Kuzey Irak'taki ve Doğu Anadolu'daki bölücü faaliyetlerin ve Kıbrıs'taki sorunların, Türkiye'nin dünyanın en riskli bölgesinde olduğunu gösterdiğini söyledi.

"Sivil Toplum Kuruluşları Birlik Olmalı"

Kıbrıs Davasının en sadık savunucularından biri olan Kıbrıs Türk Barış Kuvvetleri eski komutanı emekli Orgeneral Sayın **Necati Özgen** de bir konuşma yaparak Rum tarafının niyetinin yanlış olduğunu belirtti. Rumların Türklere karşı şoven söylemleri olduğunu, niyetlerinin sorunu çözmek olmadığını söyledi. Kıbrıs konusunda tepkilerin müstakil olmamasını belirten Sayın Özgen tüm sivil kuruluşların hep birlikte tepki göstermeleri gerektiğini söyleyerek konuşmasını tamamladı.

"Kıbrıs Haklı Bir Meselemizdir"

Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Devletler ve Denizler Hukuku Ana Bilim Dalı Başkanı Sayın Prof. Dr. **Ferit Hakan Baykal** yaptığı konuşmada Yunanistan'ın Kıbrıs'la ilgili isteklerini AB kartını kullanarak almaya çalıştığını belirtti. Türkiye'nin Kıbrıs meselesinde haklı olduğunu ancak bunu ifade edemediğini de söyleyen Sayın Baykal **"...bizim yerimizde bir Avrupa ülkesi olsa durum çok daha farklı olurdu."** diyerek Türkiye'ye karşı yapılan çifte standarta dikkat çekti.

"Kıbrıs Ve Türkiye Arasında Bir Kültür Köprüsü Kurulmalıdır"

Milli Değerleri Koruma Vakfı Başkanı Sayın **Altuğ Berker** de yaptığı konuşmada Kıbrıs Türkü'nün milli bilincinin korunması ve güçlenmesi gerektiğini vurguladı. Sayın Berker şöyle devam etti: **"Kıbrıs Türkü, on yıllardan beridir kendisini korumak için canını dişine takan anavatanla kalben ve fikren bütünleşmiş durumdadır. Bu bütünlüğü koruma ise, Kıbrıs Türkünün milli bilincini koruyacak ve güçlendirecek bir kültür politikası ile mümkün olacaktır... Kıbrıs'tan Türkiye'ye, Türkiye'den Kıbrıs'a uzanan bir kültür köprüsü kurulmalıdır. İnanıyoruz ki; eğer bu yapılırsa, bugün masa başında süren sıkıntıların uzun vadede bir etkisi olmayacaktır."**

Prof. Dr. Ferit Hakan Baykal

"OSMANLI VİZYONU İLE BALKANLAR'A BAKIŞ" KONFERANSI

Bilim Araştırma Vakfı tarafından 22 Eylül 2003 tarihinde İstanbul Çırağan Sarayı'nda gerçekleştirilen **"Osmanlı Vizyonu ile Balkanlar'a Bakış"** adlı konferans büyük ilgi gördü. Türkiye'den ve Balkanlardan katılan konuşmacılar dünyanın yeni bir Osmanlı'ya muhtaç olduğunu bir kez daha vurguladılar.

Balkan Müslümanlarının siyasi, sosyal ve kültürel sorunlarının dile getirildiği konferansa Balkan Müslümanları büyük ilgi gösterdi. Konferansa, Sancak Belediye Başkanı Sayın **Süleyman Uglagin**, Kosova Demokratik Türk Partisi Genel Başkanı Sayın **Mahir Yağcılar**, İskeçe Müftüsü Sayın **Mehmet Emin Aga**, Bosna Hersek Cumhurbaşkanı eski Danışmanı Prof. Dr. Sayın **Cemaluddin Latiç**, Makedonya Millet Meclisi Dış İlişkiler Komisyonu Başkanı Sayın **Cevat Hüseyni**, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Sayın **Anıl Çeçen**, Sofya Yüksek İslam Enstitüsü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Sayın **İbrahim Tatarlı**, Makedonya Kültür Bakanı Danışmanı Prof. Dr. Sayın **Ferit Muhiç**, Prof. Dr. Sayın **Mustafa Kahramanyol**, Milli Değerleri Koruma Vakfı Başkanı Sayın **Altuğ Müştak Berker** ve BAV Başkanı Sayın **Tarkan Yavaş** konuşmacı olarak katıldılar.

Balkanlar Osmanlı'yı Arıyor

Konferansta kısa bir konuşma yapan Kültür Eski Bakanı **Agah Oktay Güner** ise Balkanlar'a bir nostalji olarak bakmadıklarını belirterek şunları söyledi:

"Başta Sultan Murat olmak üzere tüm Osmanlı padişahları bölgede bir hoşgörü medeniyeti kurdu. Osmanlı aldığı verginin iki katını harcayarak bölgede yatırım yaptı. Balkanlar'daki Osmanlı medeniyetinin temelinde bizi biz yapan İslam anlayışı hakimdi. Ancak Osmanlı'nın bölgeden çekilmesiyle Balkanlar'da zulüm başladı. Dünyanın en acımasız ideolojisi emperyalizm, panislavizm maskesi altında bölgeyi kan gölüne çevirdi. Kademe kademe tüm Balkanlar bundan nasibini aldı. Hala kargaşanın hakim olduğu Balkanlar yeni bir Osmanlı'nın özlemi içindedir."

Kosova Müslümanları Türkiye'den Destek Bekliyor

Konferansa Kosova Müslümanlarını temsilen katılan Kosova Demokratik Türk Partisi Genel Başkanı **Mahir Yağcılar** Türkçe olarak yaptığı konuşmasında, Kosova'da gerginliğin hala sürdüğünü ve Sırpların, Müslüman nüfusun temel hak ve özgürlüklerini elinden aldığını söylerken, Osmanlı'nın izlerini taşıyan tarihi eserlerin korunamadıkları için birer birer yok olduğunu, Türk okullarında kadro yetersizliği yüzünden gerekli eğitimin verilemediğini ve özellikle dini eğitimde çok yetersiz kaldıklarını belirtti.

Sancak Müslümanları adına konferansa katılan Sancak Belediye Başkanı Dr. **Süleyman Uglanin** ise, Sancak bölgesinde yaşayan 550 bin Müslümanın sistemli bir şekilde yok edilmek istendiğini, ancak Müslümanların hiçbir zaman kültürlerinden tavizde bulunmadıklarını söyledi.

Konferansa Batı Trakya'dan katılan İskeçe Müftüsü **Mehmet Emin Aga** sık sık alkışlarla kesilen konuşmasında, Balkan Müslümanlarının arasına ayrılık tohumları serpilmeye çalışıldığını oysaki Balkan Müslüman topluluğunu, Arnavut, Türk, Boşnak diye ayırmanın gereksiz olduğunu, Balkanlar'da yaşayan tüm Müslümanların tek bir hedefte biraraya gelmesi gerektiğini söyledi.

Bulgaristan Müslümanlarının Sorunları Devam Ediyor

Konferansa Bulgaristan'dan katılan Sofya Yüksek İslam Enstitüsü Öğretim Üyesi Prof. Dr **İbrahim Tatarlı**, Bulgaristan Müslümanları tarafından kurulan Hak ve Özgürlükler Hareketi'nin son seçimlerde başarılı olduğunu ve koalisyona katılarak 2 bakanlık ve 6 bakan yardımcılığı elde ettiğini söyledi. Ancak yolun daha çok başında olduklarını komünist dönemden kaynaklanan milli ve manevi eğitim boşluğunun halen devam ettiğini belirten İbrahim Tatarlı, bir Müslüman olarak Balkanlar'daki Osmanlı eseri olan camilerin birer birer yok olmasından büyük rahatsızlık duyduğunu belirtti.

Bosna Hersek Cumhurbaşkanı eski Danışmanı Prof. Dr. **Cemaluddin Latiç** ise yaptığı kısa konuşmasında Balkanlar sorununa hala köklü bir çözüm getirilemediğini söyledi. Osmanlı İmparatorluğu'nun bölgeden çekilmesinden sonra Balkanlar'daki Sırp canilerin 5 milyon Müslümanı katlettiğini hatırlatan **Ladiç**, Balkanlar'ın yeniden kan gölüne dönebileceğinin gözardı edilmemesi gerektiğini bildirdi.

Konferansta yer alan, Makedonya Millet Meclisi Dış İlişkiler Komisyonu Başkanı **Cevat Hüseyni**, İslam dünyasının merkezi olarak kabul edilen İstanbul'da bulunmaktan büyük mutluluk duyduğunu söyledi. Doğu Bloku'nun dağılmasıyla Makedonya Müslümanlarının savunmasız kaldığını belirten **Hüseyni**, Makedonya'da her an savaşın patlak verebileceğini ve bölgeye kalıcı barışın bir an önce gelmesi gerektiğini söyledi.

Konferansa konuşmacı olarak katılan Ankara Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. **Anıl Çeçen** ise Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılmasının ardından bu bölgede büyük bir boşluğun meydana geldiğini söyledi. Böyle bir büyük boşluğun meydana gelmesi neticesinde de iki büyük dünya savaşının yaşandığını ve milyonlarca insanın öldüğünü belirtti.

"DİNLER TERÖRÜ LANETLER" KONFERANSI

Bilim Araştırma Vakfı, 23 Haziran 2003 tarihinde, İstanbul'da **"Dinler Terörü Lanetler"** isimli uluslararası bir konferans düzenlemiştir. Konferansa gerek konuşmacı gerekse izleyici olarak Türkiye'den ve dünyanın çeşitli ülkelerinden önde gelen pek çok Müslüman, Hıristiyan ve Musevi davet edilmiş, her üç dinin temsilcileri ve mensupları bu önemli konuda görüş bildirmeye ve ortak bir mesaj vermeye çağrılmışlardır.

BAV, **"din adına terör"** kavramının çarpıklığını vurgulayarak, hem dünyamızı tehdit eden radikal ve çatışmacı düşünceye etkin bir cevap vermeyi, hem de Musevilik, Hıristiyanlık ve İslam'ın ortak ahlaki değerlerini vurgulayarak bu üç dinin mensupları arasındaki anlayış, hoşgörü, diyalog ve işbirliğine katkıda bulunmayı hedeflemektedir. Üç din de mensuplarına barışı, sevgiyi ve kardeşliği emretmekte, şiddeti, terörü ve zulmü lanetlemektedir. Bu temel gerçekten yola çıkan samimi dindarlar biraraya gelerek yeryüzünde özlenen barış, huzur ve kardeşlik ortamının yaşanmasına büyük katkıda bulunacaklardır.

Materyalizme Karşı Ortak Tavır

Bilim Araştırma Vakfı, dünyadaki ve ülkemizdeki pek çok sorunun kökeninde, yanlış dünya görüşlerinin ve ahlak anlayışlarının yattığı inancıyla hareket etmektedir. Siyasi çatışmaların, savaşların, toplum içindeki haksızlıkların, gerçekte insanların ahlak anlayışıyla çok yakından ilgisi vardır. Söz konusu sorunların hangi ahlak anlayışının sonuçları olduğuna baktığımızda ise, materyalist felsefe ile yüzyüze geliriz. Bu felsefe, insanın bu dünya üzerindeki yaşamının tamamen rastlantıların ürünü olduğunu varsayar. İnsanın hayvanlardan evrimleşmiş bir canlı türü olduğunu, ve sadece çatışma yoluyla ilerlediğini ileri sürer.

Bu felsefeyi kabul eden bir insanın, bencil olması kaçınılmazdır. Hayatı, çıkar mücadelelerinin acımasızca yürütüldüğü bir arena olarak görecek, fedakarlık, merhamet, dürüstlük gibi erdemleri gereksiz bulacaktır. Darwin'in evrim teorisi yoluyla bilimsellik iddiasında bulunan bu yanlış dünya görüşü, çağımızda büyük bir etkiye sahiptir. Gerek komünizm veya faşizm gibi totaliter ideolojilerde, gerekse modern toplumları saran ahlaki dejenerasyonda, materyalizmin yıkıcı etkilerini görmek mümkündür.

Materyalizm, insanları sadece maddi değerlere yönelttiği, onları manevi kavramlardan kopardığı için, milli duyguları da yok eder ve dolayısıyla milletlerin bekası için önemli bir tehdittir.

İşte bu nedenle Bilim Araştırma Vakfı, yıllardan beridir materyalist felsefenin ve onun fikri dayanağı olan Darwin'in evrim teorisinin yanlışlığını gerek milletimize gerekse tüm dünyaya aktarmak için son derece kapsamlı bir kültürel hizmet yürütmektedir.

Materyalizme yönelik bu fikri mücadelede ortaya çıkan önemli gerçeklerden biri ise, materyalist felsefeye karşı, her üç dinin inananlarının birlikte ve aynı safta olduklarıdır. Yahudiler, Hıristiyanlar ve Müslümanlar, bizleri Allah'ın yarattığına ve O'nun gösterdiği doğrulara göre yaşamamız gerektiğine inanmaktadırlar ki, bunlar çok önemli ortak değerlerdir. BAV, her üç dinin mensuplarının bu ortak değerler üzerinde birlikte hareket etmeleri gerektiği inancındadır.

Sadece materyalizme karşı değil, dünya üzerindeki komünizm, faşizm ve ırkçılık gibi zararlı ideolojilerin fikren yenilgiye uğratılmasında veya fakirlik, sosyal adaletsizlik gibi meselelerin çözümünde de üç dinin mensuplarının işbirliği yapmaları son derece gereklidir.

BAV'ın Osmanlı Vizyonu

Bu konuda BAV'a ilham ve perspektif veren çok önemli bir unsur da, vakıf camiamızın dünya görüşünde çok temel bir yer tutan Osmanlı vizyonudur. Mirasçısı olduğumuz büyük Osmanlı İmparatorluğu, dünyanın hoşgörüsüzlük ve dini baskıyla dolu olduğu bir dönemde, Hıristiyan ve Musevi cemaatlerine gösterdiği büyük toleransla tarihe geçmiştir. İspanya'dan haksız yere sürülerek mağdur edilen Musevilerin, Osmanlı Sultanı II. Bayezid tarafından kabul edilmesi ve kendilerine büyük ihtimam gösterilmesi, her zaman akılda tutulması gereken çok önemli bir tarihsel derstir.

Osmanlı tebası içindeki Hıristiyan ve Museviler de, Devlet-i Ali'nin kendilerine gösterdiği toleransı her zaman minnetle anmışlardır. Osmanlı'ya büyük katkılarda bulundukları ise tarihin reddedilemez bir gerçeğidir. Sarayda görev alan ya da Osmanlı toplumunun önemli pozisyonlarına gelen Musevi ve Hıristiyanlar, bu büyük dünya imparatorluğunun gelişmesine ve güçlenmesine önemli katkılar sağlamışlardır.

BAV, Osmanlı'nın her üç dinin mensuplarını barış ve hoşgörü ortamı içinde yaşatabilmiş olmasının, günümüz dünyasının sorunlarına önemli bir ışık tuttuğu görüşündedir.

Örneğin 20. yüzyılın başlarından bu yana daimi bir çatışma ve kaos içinde kalmış olan Filistin'de, Osmanlı yönetimi boyunca asırlar süren bir barış ve huzur ortamı kurulmuştu. Osmanlı egemenliğindeki Kudüs'te, Yahudiler sinagoglarında, Hıristiyanlar kiliselerinde, Müslümanlar da camilerinde Allah'a ibadet ediyor, üç din barış içinde bir arada bulunuyordu. Bugün Filistin'de akan kanların durması ve bölgede Osmanlı dönemindeki barış ve kardeşlik tablonun yeniden oluşması, Osmanlı vizyonunun yeniden özümsenmesiyle mümkün olacaktır.

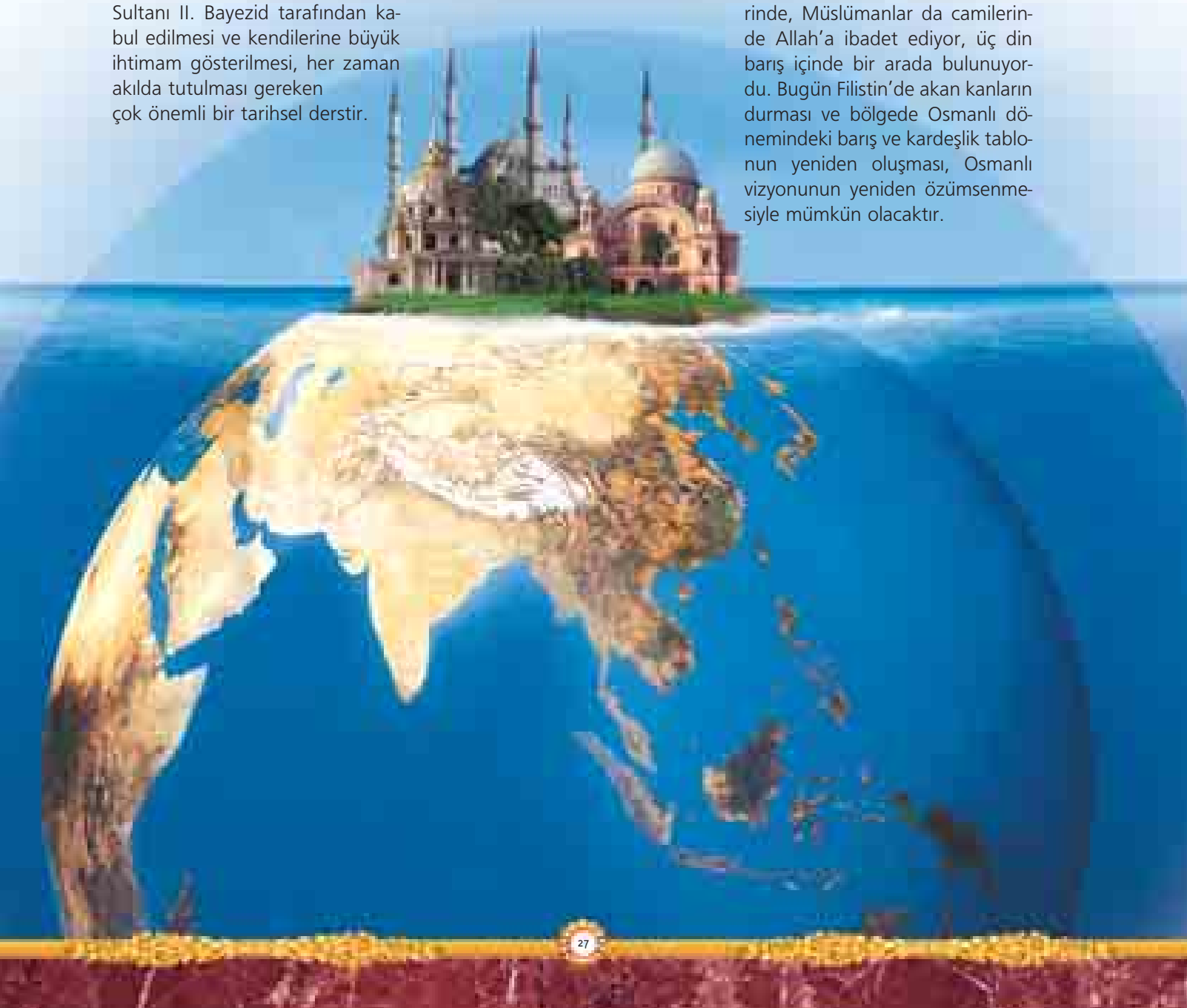

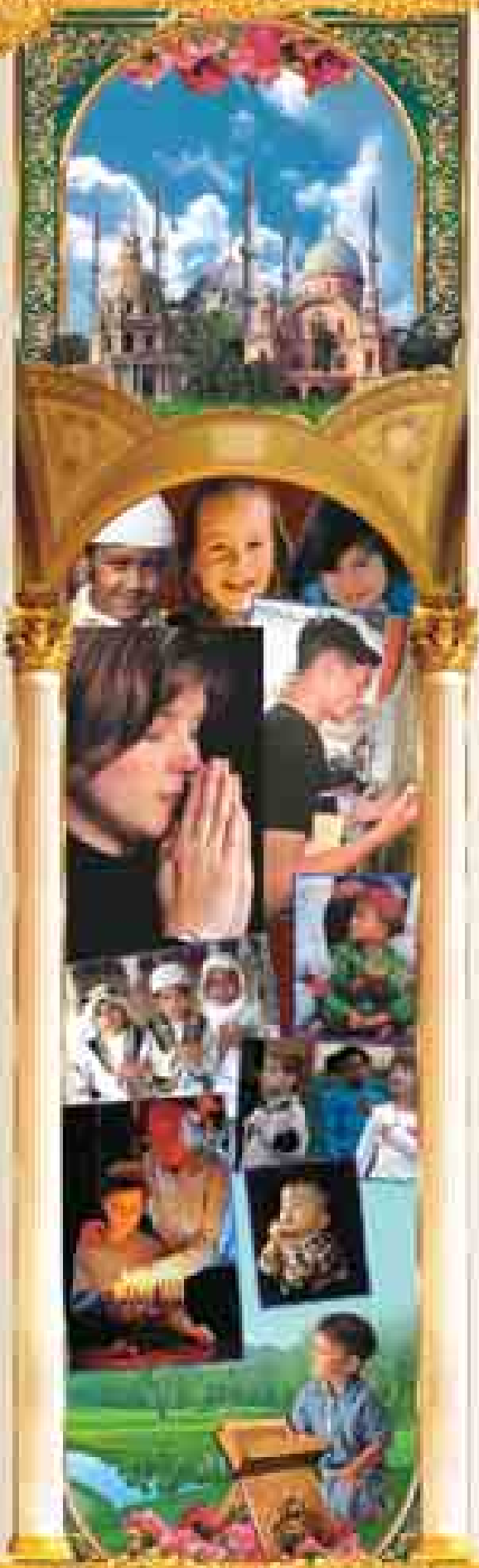

BAV'ın Dinler Arası işbirliği Konusundaki Vizyonu

Buraya kadar açıklanan yaklaşım içinde, Bilim Araştırma Vakfı, dinler arası diyalog ve işbirliği konusunda büyük bir kültürel hizmet kampanyası başlatmıştır ve bunu da sürdürmeye kararlıdır. BAV mensupları, bu konuda üzerlerine düşen her türlü sorumluluğu üstlenmeye, gereken her türlü fedakarlıkta bulunmaya hazırdır.

BAV camiasınca birer görev olarak addedilen bazı prensipler şöyle sıralanabilir:

• BAV camiası, Musevi ve Hıristiyanlarla, her üç dinin mensuplarının inandığı ortak gerçekler ve değerler doğrultusunda her türlü kültürel işbirliğine hazırdır. Özellikle Allah'ın varlığını, ateist felsefelerin yanlışlığını, din ahlakının güzelliğini anlatan kültürel çalışmalarda, bunları Hıristiyan ve Musevilerin de hizmetine sunmak için gerekli her türlü düzenlemeyi yapmak isteğindedir.

• BAV, ülkemizdeki Musevi ve Hıristiyan vatandaşlarımızın haklarının önde gelen savunucusudur ve öyle olacaktır. BAV camiası, Musevi ve Hıristiyan vatandaşlarımızın güvenlik ve huzur içinde yaşamaları, dinlerini diledikleri gibi uygulamaları ve temsil edebilmeleri için onlara her türlü entellektüel ve sosyal desteği vermeye hazırdır.

• BAV, ülkemizdeki veya dünyanın herhangi bir ülkesindeki Musevi ve Hıristiyan cemaatlerini taciz etmeye yönelik söylem ve hareketlerin tümüne karşıdır. Musevilere yönelik barbarca bir nefret ideolojisi olan Anti-Semitizme yani Yahudi düşmanlığına şiddetle karşıdır.

Sonuç

Bilim Araştırma Vakfı, her üç dinin mensuplarının karşılıklı hoşgörü ve anlayışının gelişmesi ve temel değerler üzerinde işbirliği yapmalarının, 21. yüzyılda dünyayı değiştirebilecek çok önemli bir adım olduğu inancındadır.

Geçtiğimiz iki yüzyıl, insanlığın materyalist felsefe tarafından aldatılmasının acı meyveleri ile doludur. Dünya Savaşları'nda, soykırımlarda, etnik çatışmalarda, komünist veya faşist totalitarizmlerde, ahlaki dejenerasyon ve çürümede bu felsefenin izlerini görmek mümkündür. Oysaki bilim ve düşünce alanındaki gelişmeler, materyalizmi ve onun türevlerini çürütmekte, insanlığa bu dünyada tesadüfen bulunmadığını, Yüce Allah'ın inayetiyle var olduğunu göstermektedir.

Bu temel gerçeği kabul eden Museviler, Hıristiyanlar ve Müslümanlar arasında bir **"Medeniyetler Çatışması"** değil, aksine **"Medeniyetler Barışı ve Dayanışması"** olmalıdır. Bugün yeryüzünde yaşanan şiddet ve terör olaylarının son bulması için de medeniyetler arasında işbirliğinin gerekliliği kaçınılmazdır.

BAV, bu barış ve işbirliğinin hem ülkemizde hem de dünya çapında tesisi için çalışmaya kararlıdır.

Aşağıdaki Kuran ayeti, Müslümanların Musevi ve Hıristiyanlara bakışının da özünü oluşturmaktadır.

> **"Bize ve size indirilene iman ettik; bizim İlahımız da, sizin İlahınız da birdir ve biz O'na teslim olmuşuz." (Ankebut Suresi, 46)**

KONFERANS KATILIMCILARINDAN BAZILARI

ABDURRAHMAN DİLİPAK
GAZETECİ - YAZAR

Dr. AGAH OKTAY GÜNER
KÜLTÜR ESKİ BAKANI

AGOP MİNASYAN
ERMENİ KATOLİK CEMAATİ TEMSİLCİSİ

AHMET BEYATLI
TODAV VAKFI BAŞKANI

AHMET KARAMERCAN
DİYANETTEN SORUMLU DEVLET BAKAN DANIŞMANI

ALEXANDER LAKSHIN
RUS MUSEVİ CEMAATİ LİDERİ

ALİ BULAÇ
GAZETECİ - YAZAR

ALTUĞ MÜŞTAK BERKER
MİLLİ DEĞERLERİ KORUMA VAKFI BAŞKANI

ANDREY STETSKEVICH
RUS KATOLİK KİLİSESİ TEMSİLCİSİ

BEHNAN KONUTGAN
KİTABI MUKADDES ŞİRKETİ MÜDÜRÜ

CEMAL UŞŞAK
GAZETECİLER VE YAZARLAR VAKFI BAŞKAN YARDIMCISI

CONSTANTINO CEDOLINI
İTALYAN BAŞKONSOLOSLUĞU TEMSİLCİSİ

DAVID SEIDENBERG
CALIFORNIA HAHAMBAŞLIĞI RABBİSİ

Prof. Dr. EDİBE SÖZEN
İST. ÜNİV. İLETİŞİM FAK DEKAN YARD.

FARUK TERZİHAN KELDANİ
KELDANİ KATOLİK KİLİSESİ TEMSİLCİSİ

GEORGES MAROVITCH
VATİKAN FAHRİ ELÇİSİ

HARUN TOKAK
GAZETECİLER VE YAZARLAR VAKFI BAŞKANI

PROF DR. HASAN KAMİL YILMAZ
AZİZ MAHMUT HÜDAİ VAKFI BAŞKANI / MARMARA ÜNİ. İLAHİYAT FAK.

PROF. DR. HAYRANİ ALTINTAŞ
A.Ü. İLAHİYAT FAKÜLTESİ

Prof. Dr . HİKMET ÜÇIŞIK
BOĞAZİÇİ ÜNİVERSİTESİ

HOUSNI SALİH EL-MUDUR
LIBYA BAŞKONSOLOSLUĞU TEMSİLCİSİ

HOVHANNES J. TCHHOLAKIAN
ERMENİ KATOLİK KİLİSESİ RUHANİ LİDERİ

IGOR VYZHANOV
RUS ORTODOKS KİLİSESİ TEMSİLCİSİ

Prof. Dr. İLHAMİ GÜLER
A.Ü. İLAHİYAT FAKÜLTESİ

JOHN LUCAL
VATİKAN BÜYÜKELÇİLİĞİ TEMSİLCİSİ

LORENZO PİRETTO
FRANSİSKEN KİLİSESİ TEMSİLCİSİ

LOUIS PELATRE
KATOLİK CEMAATİ RUHANİ REİSİ

MARK JENKHAM
İNGİLİZ ANGLİKAN KİLİSESİ TEMSİLCİSİ

MAURO PESCE
FOCOLARINI HAREKETİ TEMSİLCİSİ

MICHEL ANGE
SAİNT JOSEPH LİSESİ ÖĞRETİM GÖREVLİSİ, RAHİP

Prof. Dr. NEVZAT YALÇINTAŞ
AKP MİLLETVEKİLİ

NİKOLAI PETKOV
BULGAR ORTODOKS KİLİSELER BİRLİĞİ TEMSİLCİSİ

NURETTİN UZUNOĞLU
ARAŞTIRMACI - YAZAR

ORAZİO DE FRANCESCHİ
NOTRE DAME KİLİSESİ BAŞRAHİBİ

Prof. Dr . ÖMER ÖZSOY
A.Ü. İLAHİYAT FAKÜLTESİ

PATRICK HANISH
ABD BAŞKONSOLOSLUĞU TEMSİLCİSİ

PAUL KARATAŞ
KILDANİ KATOLİK KİLİSESİ RUHANİ LİDERİ

RAIMONDO BARDELLI
YEŞİLKÖY KATOLİK KİLİSESİ TEMSİLCİSİ

RAVIL GAYNUDDIN
MOSKOVA MÜFTÜLER KONSEYİ BAŞKANI

SABİNE FEISEL
ALMAN EVANJELİK KİLİSESİ TEMSİLCİSİ

SAHAK MAŞALYAN
ERMENİ APOSTOLİK KİLİSESİ - PATRİK TEMSİLCİSİ

Prof. Dr. SALİH TUĞ
M.Ü. İLAHİYAT FAKÜLTESİ

SAMUEL AKDEMİR
SÜRYANİ KADİM KİLİSESİ METROPOLİTİ

SERGEI VELICHKIN
RUSYA BAŞKONSOLOSU

SILVIU STATE
ROMANYA BAŞKONSOLOSLUĞU TEMSİLCİSİ

Prof. Dr. SUAT YILDIRIM
M.Ü. İLAHİYAT FAKÜLTESİ

TAOUFIK JABEUR
TUNUS BAŞKONSOLOSU

TARKAN YAVAŞ
BİLİM ARAŞTIRMA VAKFI BAŞKANI

TURGAY ÜÇAL
TÜRK PRESBİTERYEN KİLİSESİ BAŞPASTÖRÜ

WAJIH MAJBOUR
SUUDİ ARABİSTAN B. ELÇİLİK TEMSİLCİSİ

Prof. Dr. YAKUP ÇİÇEK
M.Ü. İLAHİYAT FAKÜLTESİ

YEHOSHUA ENGELMAN
LONDRA RABBİSİ

YUSUF KAPLAN
YENİŞAFAK GAZETESİ YAZARI

YUSUF SAĞ
SÜRYANİ KATOLİK KİLİSESİ RUHANİ BAŞKANI

ZEKİ BAŞDEMİR
SURYANİ KATOLİK KİLİSESİ CEMAAT BAŞKANI

ZEKİ HACIİBRAHİMOĞLU
AYDINLAR OCAĞI ESKİ GEN. SEKR.

"MUSUL, KERKÜK VE TÜRKMENLER İÇİN GERÇEK ÇÖZÜM" KONFERANSI

Musul, Kerkük ve Türkmenler için Çözüm

4 Haziran 2003'te Ankara'da gerçekleştirilen **"Musul, Kerkük ve Türkmenler İçin Gerçek Çözüm"** adlı konferans büyük ilgi gördü. Bilim Araştırma Vakfı tarafından gerçekleştirilen konferansta oturum başkanlığını Kültür Eski Bakanı Dr. **Agah Oktay Güner** yaptı. Türk dünyasının temsilcileri, milletvekilleri, öğretim görevlileri, emekli subaylar, Sivil Toplum Kuruluşları ve gazetecilerin izlediği yemekli toplantıya Saadet Partisi adına Genel Başkan **Recai Kutan** ve **Temel Karamollaoğlu** katıldı. Konferansa AKP 'li milletvekilleri, BBP ve MHP yöneticileri de büyük ilgi gösterdi.

1926'dan Sonra Irak Türkmenleri'ni Unuttuk

Konferansın açılış konuşmasını yapan Kültür Eski Bakanı **Agah Oktay Güner**, Bilim Araştırma Vakfı'nın İslam dünyasının mazlum coğrafyasının temel hak ve özgürlüklerini korumak amacıyla gerçekleştirdiği etkinliklerin öneminin altını çizerek **"Tarihlerini bilmeyenlerin coğrafyalarını başkaları sahiplenir. Tarih şuuru ders kitaplarına hapsedilmemeli"** dedi.

Türkmenlerin Davasını Batıya Anlatamadık

Kerkük Vakfı Genel Sekreteri Prof. Dr. **Suphi Saatçi** Kerkük'te gerçekleştirilen katliamların birçoğuna gözleri ile şahit olduğunu ve annesi ve iki kardeşini kaybettiğini söyledi. Türkiye'nin ağabey görevini üstlenerek Irak'taki Türkmen varlığına destek vermesi gerektiğini belirten **Saatçi**, ABD'deki Türk lobisinin güçlü olmaması nedeniyle Türkmen sorununu ABD'ye ve Batı'ya anlatamamanın sıkıntısını yaşadıklarını söyledi.

AKP İstanbul Milletvekili Prof. Dr. **Nevzat Yalçıntaş** AKP Hükümeti'nin Türkmenlerin haklı davası hakkında hangi adımları atmayı düşündüğünü ve 2. tezkerenin neden meclisten geçmediğini anlattı. Bölgeyi çok iyi bildiğini ve Türkmenlerin sorunlarına vakıf olduğunu belirten **Yalçıntaş** özetle şunları söyledi: **"Türkmen soydaşlarımızın temel hak ve özgürlükleri koruma altına alınmalı. İsrail'in bölgede gizli emelleri var. Kürt Devleti projeleri bunun bir uzantısı olarak sahneye konuluyor. Hedef Kuzey Irak'ın kontrol altına alınması. Bu proje içerisinde terör konusunu yeniden gündeme getirebilirler ancak iş işten geçmiş değil. Akıllı dış politika manevraları ile Irak Türkmenlerinin haklı davalarına destek verilebilir."**

BAV Başkanı Tarkan Yavaş *ve Kültür Eski Bakanı* Agah Oktay Güner

Türkmenler AİHM'e Başvurmalı

Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Devletler ve Denizler Hukuku Ana Bilim Dalı Başkanı Prof. **Ferit Hakan Baykal** ise konuşmasında Musul ve Kerkük'ün yeniden Türkiye topraklarına katılmasının şu aşamada imkansız olduğunu, ancak KKTC' ye verilen desteğin bu bölgeye de rahatlıkla verilebileceğini söyledi. **Baykal** ayrıca Irak Türkmenleri'nin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvurmaları durumunda gaspedilen haklarına yeniden kavuşabileceklerinin de altını çizdi.

Irak Türkmenlerine destek için Ankara'da bulunan İskeçe Müftüsü **Mehmet Emin Aga** ise konuşmasında Müslümanlar için her şeyde hayır olduğunu belirterek özetle şunları söyledi: **"Bizim şer olarak gördüğümüz bir şeyde hayır, hayır olarak gördüğümüz bir şeyde ise şer olabilir. Dinimizde olmuş bir olayda hayır vardır. O yüzden geriye değil ileri bakmamız gerekir. Allah'ın Kuran'da vaadi ve müjdesi var. Hiç kimsenin şüphesi olmasın ki Kuran ahlakı yeryüzüne hakim olacak ve başta Irak Türkmenleri olmak üzere tüm İslam coğrafyasının sorunlarına yakın gelecekte çözüm bulunacaktır. Bu yüzden ümidimizi hiçbir zaman kaybetmemeliyiz."**

Toplumun Her Kesiminden Geniş Katılım

Bilim Araştırma Vakfı tarafından organize edilen **"Musul, Kerkük ve Türkmenler İçin Gerçek Çözüm"** adlı konferans her görüşten insanı biraraya getirdi. Asker, politikacı, öğretim görevlisi ve gazetecilerin büyük ilgi gösterdiği konferansta şu isimler dikkat çekti:

Saadet Partisi Genel Başkan **Recai Kutan**, Kültür Eski Bakanı **Agah Oktay Güner**, Doğu Türkistan Vakfı Başkanı E. Tuğgeneral **M. Rıza Bekin**, Devlet Eski Bakanı **Baki Tuğ**, BBP Genel Başkan Yardımcısı **Ebubekir Yiğit**, Birleşik Kafkas Konseyi Başkanı **Enver Kaplan**, Sağlık Eski Bakanı **Halil Şıvgın**, TBMM İnsan Hakları Komisyonu Başkanı **Mehmet Elkatmış**, Türkiye Yazarlar Birliği Başkanı **Nazif Öztürk**, Kerkük Vakfı Genel Sekreteri Prof. Dr. **Suphi Saatçi**, Irak Türkmenleri Yardımlaşma Derneği Başkanı Prof. Dr. **Ekrem Pamukçu**, İskeçe Müftüsü **Mehmet Emin Aga**, ANAP eski Milli Eğitim Bakanı **Vehbi Dinçerler**, DYP Genel Sekreter Yardımcısı **Mehmet Göktürk**, Milli Değerleri Koruma Vakfı Başkanı **Altuğ Berker**, Türkiye-Kırgızistan Derneği Başkanı E. Albay **Süleyman Merdanoğlu**, Ortadoğu gazetesi sahibi **Zeki Saraçoğlu**, MHP Genel İdare Kurulu Üyesi **Yılmaz Durak**, E. Tuğgeneral **Mehdi Sungur**, CHP Milletvekili **Hüseyin Gülen**, Milli Gazete Dış Haberler Sorumlusu **Hüseyin Altınalan**, çok sayıda yabancı ülke temsilcisi, uluslararası haber ajanslarının Ankara temsilcileri, AKP milletvekilleri, eski bakan ve milletvekilleri, çeşitli üniversitelerden öğretim görevlileri Türkmen halkının davasına destek vermek için BAV tarafından organize edilen toplantıda hazır bulundu.

"KIBRIS İÇİN GERÇEK ÇÖZÜM" KONFERANSI

Bilim Araştırma Vakfı tarafından 3 Mayıs 2003 tarihinde Kıbrıs'ta düzenlenen **"Kıbrıs İçin Gerçek Çözüm"** adlı konferansta milli ve manevi değerlere bağlılığın önemi bir kez daha vurgulandı. **Bilim Araştırma Vakfı** tarafından organize edilen özel bir uçak ile; Türkiye'den milletvekilleri, eski bakanlar, emekli komutanlar, akademisyenler, sivil toplum kuruluşları yöneticileri, yazarlar, gazeteciler ve mehteran ekibinden oluşan 160 kişilik bir heyet konferansa iştirak etti. KKTC Cumhurbaşkanı Sn. **Rauf Denktaş** konferansımızın şeref konuğuydu.

Müslüman-Türk Dünyası Lefkoşe'de

3 Mayıs Türkçülük gününde, Irak Türkmen Derneği Başkanı Sayın **Ekrem Pamukçu**, Doğu Türkistan Vakfı Başkanı Sayın **Muhammed Rıza Bekin**, İskeçe Müftüsü Sayın **Mehmet Emin Aga** ve Kıbrıs Türklerinin lideri Cumhurbaşkanı Sayın **Rauf Denktaş**'ın konuşma yaptığı konferansta duygu dolu anlar yaşandı. (Konferans KKTC Devlet Televizyonu **Bayrak TV**'de canlı yayınlandı. **TRT** ise konferansa geniş yer verdi.)

Denktaş; "Türkiye'ye Minnettarız"

Türkiye'den gelen heyet tarafından dakikalarca ayakta alkışlanan KKTC Cumhurbaşkanı **Rauf Denktaş**, konuşmasına Bilim Araştırma Vakfı'nın Kıbrıs davasına vermiş olduğu desteğe teşekkür ederek başladı.

1963-1974 tarihleri arasında Kıbrıs Türk'ünün büyük bir zulme maruz kaldığını belirten **Denktaş**, her gün Türkiye'nin kendilerini kurtarması beklentisi içinde yaşadıklarını söyledi.

20 Temmuz 1974'teki Kıbrıs Barış Harekatı ile yeniden doğduklarını söyleyen **Denktaş**, Türkiye'den, Bilim Araştırma Vakfı'ndan ve Kıbrıs davamıza destek veren herkesten Allah razı olsun dedi.

Bilim Araştırma Vakfı Başkanı Sayın **Tarkan Yavaş** ise, konuşmasında Kıbrıs'ın kalkınmasının Milli ve Manevi değerlerin kalkınması ile gerçekleştirilebileceğini söyleyerek BAV'ın bu konuda kendilerine verilen her görevi büyük bir azimle yerine getireceğini söyledi.

Kısa bir konuşma yapan AKP Balıkesir Milletvekili Sayın **Turhan Çömez "Kerkük Türkmenlerinin, Doğu Türkistan'daki Müslüman Uygurların, Batı Trakya'daki Müslüman Türk azınlığın ve KKTC'nin Türkiye'nin doğal birer parçaları olduğunu söyleyerek, buradaki soydaşlarımızın korunmasının Türkiye için tarihsel bir sorumluluk olduğunu"** belirtti.

Konferansta Irak Türkmen Derneği Başkanı Sayın **Ekrem Pamukçu**, Doğu Türkistan Vakfı Başkanı Sayın **Muhammed Rıza Bekin**, Milli Değerleri Koruma Vakfı Başkanı Sayın **Altuğ Berker**, Türkiye gazetesi yazarı Sayın **Rahim Er**, Girne Milletvekili Sayın **Ertuğrul Hasipoğlu**, TBMM Anayasa Komisyonu Başkanı Prof. Dr. Sayın **Burhan Kuzu**, Kültür Eski Bakanı Dr. Sayın **Agah Oktay Güner**, İskeçe Müftüsü Sayın **Mehmet Emin Aga**, ve E.Tuğgeneral Sayın **Adnan Tanrıverdi** birer konuşma yaparak Kıbrıs'ta milli ve manevi kalkınmanın önemine dikkat çektiler. Konferans ödül töreni ile son buldu.

Lefkoşe Meydanı'nda Mehter Konseri

Osmanlı döneminden sonra Kıbrıs'ta ilk defa bir Mehteran sesi, Bilim Araştırma Vakfı'nın organizasyonunda duyulmuş oldu.

Kıbrıs Lefkoşe Meydanı Mehteran Gösterisi 3 Mayıs 2003

15 Hizmet Yılı

www.
bilimarastirmavakfi.
org

TÜRK-İSLAM BİRLİĞİ NASIL OLMALIDIR?

- Türk-İslam Birliği Nasıl Olmalıdır?
- Türk-İslam Birliği'nin Ortak Kültürü: İslam Ahlakı
- Birlik Müslümanlara Ne Kazandıracak?
- Türk-İslam Birliği Neden Acildir?
- Türk-İslam Dünyası'nda Türkiye Öncülüğü

TÜRK-İSLAM BİRLİĞİ NASIL OLMALIDIR ?

Söz konusu birliğin beraberlik anlayışı, bir toplumun diğerine, bir kültürün ötekine, bir grubun başkasına üstün gelmesine dayalı değil, hepsinin bir diğeri ile eşit olduğu hoşgörü, sevgi ve dostluğa dayalı dayanışma ruhu ile olacaktır.

Türk-İslam dünyasının birliği, Allah'ın izni ve lütfu ile, yeryüzüne özlenen barışı ve huzuru getirecek olan bir birlikteliktir. Sevgi, kardeşlik, şefkat, hoşgörü, dayanışma ve muhabbet temeli üstüne kurulacaktır. Yaşandığı bölgeye ekonomik refahı, demokratik yaşamı, adaleti getirmeyi hedef alacaktır. Manevi değerlerin yüceltilmesini, sanatın, teknolojinin, bilimin en üst seviyelerine çıkmasını kendine amaç edinecektir.

Türk-İslam Birliği, Batı dünyası ile de sıcak ilişkiler içerisinde olacaktır. Bu birliktelik sevgi ve adalet temeli üzerine kurulacağı için, tarafların haklarını güvence altına alırken, karşılıklı menfaatlerin korunmasını da sağlayacaktır.

Bu şekilde, birliğe dahil ülkelerin yanı sıra bütün dünya devletlerinin de refah düzeyleri yükselecektir.

Günümüzde Türk-İslam dünyasına hakim olan birbirinden farklı görüşler, yorumlar ve modeller arasında mutabakat sağlanamamış olması, Müslümanların birlikte hareket etmelerine engel olmaktadır. Bu birlikteliğin beraberlik çağrısı, etnik kökene, ekonomik koşullara ya da coğrafi duruma göre yapılmayacak; ırk, dil ve kültürel özelliklerden kaynaklanabilecek her türlü husumet bu birliğin kardeşlik çatısı altında, ortadan kaldırılacaktır. Söz konusu birliğin beraberlik anlayışı, bir toplumun diğerine, bir kültürün ötekine, bir grubun başkasına üstün gelmesine dayalı değil, hepsinin bir diğeri ile eşit olduğu hoşgörü, sevgi ve dostluğa dayalı dayanışma ruhu ile olacaktır.

Türk-İslam Birliği Çözüm Üreten Bir Merkez Olmalıdır

Türk-İslam Birliği değişen siyasi koşullara kolaylıkla uyum sağlayabilecek bir esnekliğe ve gerekli stratejileri geliştirebilecek bir ileri görüşlülüğe sahip olmak zorundadır. Dünyadaki gelişmeler karşısında kınamak ya da kanaat belirtmekle yetinen bir organizasyon değil, inisiyatif kullanabilen aktif bir merkeze ihtiyaç duyulduğu açıktır. Bu merkezin sürekli takip ve koordinasyon görevini üstlenmesi, faaliyetlerinin tüm üye ülkelerin menfaatlerini kuşatıcı olması gerekir. Bu birlik tüm gelişmeleri objektif bir yaklaşımla değerlendirerek, Türk-İslam dünyasının taleplerini göz önünde bulundurmalıdır. Üye ülkeler arasında oluşabilecek bunalımları giderici, çıkar çatışmalarını ortadan kaldırıcı ve Müslümanların diğer toplumlarla ilişkilerinde onları koruyucu bir mekanizma olarak görev yapacak Türk-İslam Birliği, Türk-İslam dünyasının kültürel, ekonomik ve siyasi etkinliğini de artıracaktır.

Avrupa Birliği Modeli Örnek Olabilir

19. yüzyıl sonu ve 20. yüzyılın başında yaşanan iki büyük dünya savaşı, bu savaşlarda hayatını kaybeden milyonlarca insan, yakılıp yıkılan şehirler, yerle bir olan yerleşim alanları, vahşetin neredeyse olağan karşılandığı toplama kampları insanlık için ibret verici oldu. Bu savaşların bizzat içinde yer alan Batı Dünyası, savaş sonrası kurulan düzende, bu tarihi dramdan çok önemli dersler çıkarmıştı.

Bunların başında, gelecekte yaşanabilecek muhtemel sorunların üstesinden daha kolay ve kısa sürede gelebilmenin en etkili yollarından birinin, kurulacak ittifaklar olduğu görüşü yer almaktaydı. Bundan önce de, çeşitli Avrupa ülkeleri aralarında ittifaklar oluşturmaya çalışmış ancak bu ittifaklar, kimi zaman menfaat ilişkileri ve kimi zaman da ideolojik gerekçelerle uzun ömürlü olmamıştı. Ancak bu sefer Batı dünyası, kurulacak ittifakın bir ekonomik iş birliğinden ya da ortak savunma paktından çok daha öte olması gerektiğinin, Avrupa'nın ortak kültürel değerler çevresinde birleşmesinin zorunlu olduğunun farkındaydı.

Bu düşünceler ışığında, 1951 yılında, sanayinin kalkınmasını sağlamak amacıyla kurulan Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu bu girişimin ilk adımı oldu. Sonradan Avrupa Ekonomik Topluluğu'na, daha sonra Avrupa Topluluğu'na, en son olarak da Avrupa Birliği'ne dönüşen bu topluluk, üye ülkeler arasında ürünlerin, hizmetin, sermaye ve iş gücünün serbest dolaşımını sağlayan, tek para birimine, ortak hukuksal anlayışa ve hatta birbiri ile uyumlu devletsel örgütlenmeye sahip güçlü bir birlik halini aldı. Bugün Avrupa Birliği, dünya siyasetinin yönlendirici unsurlarından biridir.

Avrupa Birliği'nin temel özelliği, birliğe üye ülkelerin ulusal bağımsızlıklarını ve milli sınırlarını muhafaza ederek birbirleri ile siyasi, ekonomik, kültürel işbirliği yapmaları; bu işbirliğini yürütecek ve tüm Avrupa adına hareket edebilecek merkezi yasama ve yürütme organlarına sahip olmasıdır.

Türk-İslam Birliği de, üye ülkelerin ulusal bağımsızlıklarını ve milli sınırlarını muhafaza ettikleri, her ülkenin kendi ulusal hak ve çıkarlarını koruyabileceği bir yapı olmalıdır. Amaç, devletlerin yapısal olarak birleşmeleri değil, ortak politika ve menfaatler çevresinde birleşilmesi ve bu politikaların hayata geçirilmesinde birliğin yaptırım gücünün olmasıdır.

"Dünyadaki gelişmeler karşısında kınamak ya da kanaat belirtmekle yetinen bir organizasyon değil, inisiyatif kullanabilen aktif bir merkeze ihtiyaç duyulduğu açıktır."

Büyük Önderimiz Atatürk'ün görüşleri önemli bir mesaj içermektedir

İnşa ettiği modern devlet anlayışı ile Türkiye Cumhuriyeti'ni Müslüman ülkelerin en istikrarlı demokrasisi haline getiren Mustafa Kemal Atatürk'ün, Türk-İslam dünyasının nasıl bir yapı içinde birlik ve beraberliğini sağlayabileceği yönünde de önemli değerlendirmeleri vardır. Bir devletin en önemli unsurlarından birinin milli sınırlar içinde var olma hakkı olduğunu ifade eden Atatürk'ün tespitlerinin doğruluğu, geçen zaman içerisinde ispatlanmıştır.

Bilindiği gibi, Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılış sürecinde, Osmanlı topraklarında yaşayan halkların bir kısmı yanlış yönlendirmelere kapılarak Osmanlı'nın yanında yer almak yerine, dış güçlerle işbirliği yapmışlardır. Ancak çeşitli imtiyazlar kazanacaklarını umarak bu yolu seçenler iş birliği yaptıkları ülkelerin hegemonyası altına girmişler ve sömürgeleştirilmişlerdir. Bu halklardan bazıları, Cumhuriyetin ilk yıllarında Mustafa Kemal'e temsilciler göndererek, kendilerini sömürge durumuna düşüren liderlerinin basiretsizliğinden şikayet etmiş ve hatta bazıları Türkiye Cumhuriyeti ile birleşme taleplerini dile getirmişlerdir. Atatürk'ün bu tekliflere verdiği karşılık, Türk-İslam Birliği'nin temelinin nasıl olması gerektiğini gösteren önemli bir cevaptır:

"Bütün İslam aleminin manen olduğu kadar maddeten de birlik içinde ve müttefik hale gelmesinden sadece sevinç duyarız. Bunun için de bizim kendi hudutlarımız içerisinde bağımsız olduğumuz gibi, Suriyeliler ve Iraklılar da milli hakimiyete dayalı bağımsız bir güç olarak ortaya çıkabilmelidirler."

Mustafa Kemal, 24 Nisan 1920, 4. (gizli) oturum www.mihenk.gr/arsiv/18/mihenkokulu.htm

Görüldüğü gibi Atatürk'ün belirlediği öncelik, bu ülkelerin de bağımsızlıklarını kazanmalarıdır. Türk-İslam Birliği'nin öneminin bilincinde olan Atatürk, bu birliğin kendisinden beklenen etkiye sahip olabilmesi için, üyelerinin milli sınırları içinde bağımsızlığını kazanmış, milli iradeye dayanan ve kendi ayakları üzerinde durabilen devletler olmaları gerektiğine dikkat çekmiştir. Dolayısıyla, bugün de, kurulacak bu birlikteliğin üyelerinin toprak bütünlüğünü ve bağımsızlıklarını koruması son derece önemlidir.

Türkiye, Avrupa Birliği ile İslam Dünyası Arasında Köprü Vazifesi Görecektir

Avrupa Birliği-Türkiye ilişkilerinin girdiği yeni rota, Doğu-Batı medeniyetlerinin yakınlaşmasında Türkiye'nin aktif bir rol alacağını açıkça ortaya koymaktadır. Aynı zamanda, bir NATO üyesi olan Türkiye'nin, AB'ye de girmesi, Batı Dünyası ile Türk ve İslam devletleri arasında bir köprünün oluşmasını sağlayacaktır. Medeniyetler arasında köprü vazifesi görecek olan Türkiye; sorunların çözümünde arabuluculuk yaparken, karşılıklı ilişkilerin gelişmesi sebebiyle büyük bir zenginliğin ve refahın yolunu da açacaktır.

Avrupa Birliği ülkelerinin Türkiye gibi Müslüman bir ülke ile iyi ilişkiler içerisinde olması Türk-İslam dünyasının Avrupa Birliği'ne bakış açısını da olumlu yönde etkileyecek ve iki taraf arasında dostane, sıcak ilişkilerin kurulmasını sağlayacaktır.

Osmanlı'nın yüzyıllarca değişik kültürler arasında sıcak bir diyalog ve işbirliği ortamını kurmuş olduğu düşünüldüğünde, bugün de bu diyaloğun yine Osmanlı'nın mirasçısı, hem Batı medeniyetini yakından tanıyan hem de İslam kültürünü ve onun manevi değerlerini özümsemiş olan Türkiye tarafından tesis edilebileceği açıkça görülmektedir.

Türk-İslam dünyasının bir birlik kurması, AB gibi bu birliği de dünyada etkili bir organizasyon haline getirecektir. Türk-İslam Birliği'ne üye olan ülkeler de büyük bir ekonomik, siyasi ve kültürel güç olarak hareket edecektir. Bu büyük potansiyelin dünyaya açılması, karşılığında Türk-İslam dünyasına da büyük açılımlar sağlayacak gelişmeleri beraberinde getirecektir.

Türkiye'nin öncülüğünde gerçekleşecek Türk-İslam Birliği, Türkiye'nin Avrupa Birliği ile yıllardır sürmekte olan yakın ilişkileri sebebiyle, Avrupa Birliği ile kısa zamanda yoğun bir işbirliğine girecektir. Özellikle, ekonomik gelişmenin ve refah düzeyinin artmasında bu karşılıklı işbirliğinin büyük faydası olacaktır.

Öncelikle, Türkiye, Avrupa Birliği'nin Türk İslam dünyasına kolay ve güvenli ulaşımını sağlayacaktır. Bu da, iki taraf arasındaki ticaret hacminin artmasına ve karşılıklı ilişkilerin gelişmesine sebep olacaktır. Böylece, Türk-İslam coğrafyasındaki zengin doğal kaynaklar adil bir şekilde, tüm insanlığın yararına değerlendirilirken bu bölgenin gelirleri de artacaktır. Karşılıklı olarak geliştirilen iyi ilişkiler sebebiyle, Avrupa'nın gelişmiş sanayisi Türk-İslam coğrafyasında ciddi yatırımlar yapacaktır. Bu da, Avrupa'nın ileri teknolojisinin bu bölgeye girmesine ve yaşam şartlarının iyileşmesine vesile olacaktır. Böylelikle, Avrupa Birliği'nin yeni pazarlarda ve genç, dinamik nüfusla işbirliği yaparken, Türk-İslam Birliği de sahip olduğu genç nüfus ile hammadde ve enerji kaynaklarını verimli bir şekilde değerlendirmiş olacaktır.

Sonuç olarak, Türkiye'nin AB ve Türk-İslam Birliği arasında kuracağı köprü, bu geniş coğrafyadaki insanların huzur ve barış içinde yaşamasına, hayat kalitesi ve refah düzeylerinin artmasına vesile olacaktır.

TÜRK İSLAM BİRLİĞİ'NİN ORTAK KÜLTÜRÜ

İSLAM AHLAKI

İslam ahlakına dayalı olan bu birlik sayesinde tüm Müslümanlar birbirleri ile doğrudan ilişki içinde olacak, birbirlerinin sorunlarını yakından tanıyacak, dayanışma içine girecek ve "tüm Müslümanlar kardeştirler" ilkesi temel alınacaktır.

Müslümanlar, Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in devrinden bu yana, insanlığa; akıl, bilim, düşünce, sanat, kültür, medeniyet gibi alanlarda öncülük etmiş, **"insanların hayrı"**na dev eserler ortaya koymuşlardır. Avrupa Ortaçağ'ın karanlığında iken, dünyaya bilimi, akılcılığı, tıbbı, sanatı, temizliği ve diğer pek çok hasleti Müslümanlar öğretmiştir. Kuran'ın nurundan ve hikmetinden kaynaklanan bu İslami yükselişi tekrar başlatmak için, geçmişte olduğu gibi bugün de Müslümanların İslam ahlakını ve Peygamber Efendimiz (sav)'in sünnetlerini temel alan bir yol göstericiliğe ihtiyaçları vardır.

İslam kültürü içinde birleşmek

Bugün dünyanın en önemli ekonomik ve siyasi güç merkezlerinden biri Avrupa Birliği'dir. AB farklı dilde, farklı siyasi görüşte, farklı toplum yapısında 25 ülkeyi bir araya getirmeyi ve ortak hareket ettirmeyi başarmaktadır. Bu yapının en önemli özelliği, üye ülkelerin tümünün **"Avrupa kültürü"** üzerine inşa edilmiş bir değerler sistemini kabul etmeleridir. Bu değerler sistemi üzerinde, birbirleri ile siyasi, ekonomik, kültürel işbirliği yapmalarıdır. Bu katılımcı birlik yapısı Müslüman ülkeler içinde güzel bir örnek olacaktır. Türk-İslam Birliği de, üye ülkeleri ortak bir **"İslam kültürü"** içinde birleştirecektir.

İslam ahlakını kendine temel almış bu birlik sayesinde de tüm Müslümanlar birbirleri ile doğrudan ilişki içinde olacak, birbirlerinin sorunlarını yakından tanıyacak, dayanışma içine girecek ve **"tüm Müslümanlar kardeştirler"** ilkesi temel alınacaktır. Böylece, Türk-İslam dünyasını sevgi, kardeşlik ve dayanışma temeli üzerine kurulu bir potada eritirken üye ülkelerin aralarındaki muhabbeti ve işbirliğini de arttıracaktır.

Kuran ahlakının gereği olan Müslümanlar arasındaki dayanışma konusundaki hükümler, tüm Müslümanlar tarafından dikkate alınmalıdır. Allah Kuran'da insanlara mal hırsından korunmayı, ihtiyaç içinde olanları koruyup gözetmeyi ve yardımlaşmayı emretmiştir.

Allah inananlara karşı çok merhametli ve çok bağışlayıcıdır. İnananlar Allah'ın kendilerini bağışlamasını, sevmesini, korumasını istedikleri gibi diğer insanlara karşı da affeden, hoşgören ve koruyan olmalıdırlar. Bir Kuran ayetinde Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

> **"Sizden, faziletli ve varlıklı olanlar, yakınlara, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasınlar, affetsinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz? Allah, bağışlayandır, esirgeyendir." (Nur Suresi, 22)**

Ayrıca Yüce Rabbimiz, Kuran' da iman edenlerin birbirlerinin velileri olduğunu bildirmiştir. **(Tevbe Suresi, 71)** Dost, yardımcı, destekçi, koruyucu gibi anlamlar içeren **"veli"** sözcüğü, Müslüman toplumlar arasındaki dayanışmanın ve desteğin önemini vurgulamaktadır.

"İnananlar Allah'ın kendilerini bağışlamasını, sevmesini, korumasını istedikleri gibi diğer insanlara karşı da affeden, hoşgören ve koruyan olmalıdırlar."

İslam ahlakının özü barış, sevgi, şefkat, kardeşlik ve fedakarlıktır

Türk-İslam Birliği, yalnızca Müslümanlara değil tüm insanlığa barış getirmeyi hedef edinmeli, aldığı kararlarda ve uygulamalarında barışsever ve uzlaşmacı bir tavır sergilemelidir. İslam'ın özü, Allah'ın Kuran'da bildirdiği güzel ahlaktır. Bu ahlak iman edenlerin, sevecen, yumuşak huylu, şefkatli, hoşgörülü, adil, anlayışlı, sabırlı ve fedakar olmalarını gerektirir ve insanları huzur ve barış dolu bir dünyaya davet eder.

Müslüman Allah'tan korkan ve O'nun emirlerine uyan, Kuran ahlakını titizlikle uygulamaya çalışan, dünyayı güzelleştiren, barışı ve huzuru hakim kılan insandır. Amacı insanlara güzellikte, iyilikte ve hayırlı davranışlarda bulunmaktır.

Bu nedenle Türk-İslam Birliği'nde İslam ahlakının insanlara kazandırdığı fedakarlık, kardeşlik, dostluk, dürüstlük, adalet, sadakat, vefa ve hizmet anlayışı en güzel şekilde temsil edilmelidir.

İnsanların fikir, düşünce ve yaşam özgürlüğünü güvence altına alan İslam ahlakı, insanlar arasında gerginliği, anlaşmazlığı, birbirlerinin hakkında olumsuz konuşmayı ve hatta olumsuz düşünceyi (zanni) dahi yasaklar. Müslümanların oluşturduğu bir birliğin de, bu esasları temel alarak dünya barışı için faaliyet göstermesi gereklidir.

Müslüman toplumunun özelliği itidalli ve dengeli olması, insanlara iyiliği emredip onları kötülükten sakındırmasıdır

Rabbimiz, **Bakara Suresi'nin 143.** ayetinde Müslümanların insanlara şahit ve örnek olmak üzere, **"orta bir toplum"** olduklarını bildirmiştir.

Bir başka ayette ise, Müslümanların insanlığa hayırlı bir toplum olmaları gerektiği şu şekilde bildirilmiştir:

"Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; maruf (iyi ve İslam'a uygun) olanı emreder, münker olandan sakındırır ve Allah'a iman edersiniz..." (Al-i İmran Suresi, 110)

Allah'ın Kuran'da bildirdiği özellikleri yaşayan Müslümanların meydana getirdiği bir birlikteliğin, bütün bu güzel ahlak özelliklerinin koruyucusu ve en güzel temsilcisi olması gerektiği açıktır.

"İnsanların fikir, düşünce ve yaşam özgürlüğünü güvence altına alan İslam ahlakı, insanlar arasında gerginliği, anlaşmazlığı, birbirlerinin hakkında olumsuz konuşmayı ve hatta olumsuz düşünceyi (zanni) dahi yasaklar."

İslam ahlakının güzelliklerini yaşamak

Ekonomik ve toplumsal sorunların çözümü ile toplumsal ahlak arasında önemli bir ilişki vardır. Örneğin, ekonomik sorunların en önemlilerinden biri olan sosyal adaletsizlik, temelde ahlaki bir sorundur. İslam ahlakını özümsemiş bir toplumda sosyal adaletsizlik yaşanmaz. Allah Kuran'da insanların ihtiyaçlarından arta kalanı, ihtiyacı olanlarla paylaşmalarını tavsiye etmiştir. Ayrıca israf, Allah'ın haram kıldığı bir fiildir. Maddi imkanların belirli insanlara imtiyaz sağlayan bir unsur haline gelmemesi, yalnızca bir grup insan tarafından paylaşılan bir ayrıcalık olmaması Kuran ahlakının gereğidir.

Kuran ahlakı sosyal dayanışmayı gerektirir ve insanların birbirlerinin ihtiyaçlarını gözetmelerini emreder. Hatta, Müslümanlar kendi ihtiyaçları olsa dahi ellerindeki yemeği öncelikle fakirlere ikram edecek kadar fedakar bir ahlaka sahiptirler. Üstelik bunu karşılarındakinin memnuniyeti için değil Allah'ın rızasını kazanmak için yaparlar. Kuran'da şöyle bildirilmektedir:

> **"Kendileri, ona duydukları sevgiye rağmen yemeği, yoksula, yetime ve esire yedirirler. "Biz size, ancak Allah'ın yüzü (rızası) için yediriyoruz; sizden ne bir karşılık istiyoruz, ne bir teşekkür." (İnsan Suresi, 8-9)**

Bireyler arasındaki dayanışma ve yardımlaşma kolaylıkla milletler arası ilişkilerde de sağlanabilir. Burada da İslam ahlakı, Türk-İslam Birliği'ne üye ülkelere yol gösterecektir.

Bir yanda abartılı lüks tüketimde bulunan bir ülke varken, diğer tarafta yeni doğmuş binlerce bebeğin açlıktan ölüyor olması kabul edilebilir bir durum değildir. Vicdan sahibi her insan bu durumdan rahatsızlık duyar.

Allah'ın Kuran'da emrettiği ahlakın gereği olarak israf önlendiğinde, dayanışma ruhu geliştirildiğinde, insanlar paylaşmaya teşvik edildiğinde ve özellikle insanlar vicdanlarını kullanmayı öğrendiklerinde, ekonomik dengesizlikleri tamamen ortadan kaldırmak mümkün olacaktır.

"Bireyler arasındaki dayanışma ve yardımlaşma kolaylıkla milletler arası ilişkilerde de sağlanabilir. Burada da İslam ahlakı, Türk-İslam Birliği'ne üye ülkelere yol gösterecektir."

TÜRK-İSLAM BİRLİĞİ MÜSLÜMANLARA NELER KAZANDIRACAK?

Hoşgörü ve diyaloğun olduğu bir ortamda, insanlar daha açık fikirli ve daha üretici olacak, farklı kültürlerin harmanlanmasıyla çok zengin bir medeniyet inşa edilecektir.

Günümüzde dünya siyaseti, ülkelerin uluslararası bir birlik içinde yer almasını, ulusal güvenlik ve ekonomik çıkarlar açısından zaruri hale getirmiştir. Genelde coğrafi konumların temel alındığı bu devletler arası işbirliklerinde, yer altı kaynakları, ticaret alanları ve hatta kültürel değerler de önemli bir rol oynamaktadır. Aynı coğrafya içinde yer alan pek çok ülke, bu tarz uluslararası örgütlerin çatısı altında kaynaklarını birleştirmekte, ortak savunma paktları oluşturmakta, farklı alanlarda işbirliğine gitmektedir. Bu uluslar arası kuruluşlarda barışın korunması, uyuşmazlıkların diplomasi yoluyla çözümlenmesi, ekonomik ve sosyal kalkınmanın sağlanması, insan hakları ve demokrasi gibi evrensel değerlerin korunması hedeflenmektedir.

Benzer bir birlikteliğin Türk-İslam dünyası için de önemli faydaları olacağı açıktır. Türk-İslam dünyasında barış ve huzurun yerleştirilmesi ve refahın sağlanması için atılacak en önemli adım, Türk-İslam Birliği altında birleşmekle olacaktır.

Türk-İslam Birliği Barış ve Huzurun Teminatı Olacaktır

Türk-İslam dünyasının herhangi bir bölgesinde yaşanan sorun bütün bu coğrafyayı doğrudan etkilemektedir. Ortadoğu'da oluşan bir gerilimin, Kuzey Afrika'da etkisi hissedilir. Hazar'da yaşananlar Ortadoğu bölgesinin geleceğini etkiler. Basra Körfezi'nde meydana gelenler Güneydoğu Asya'yı doğrudan ilgilendirir.

Bu da, Türk-İslam dünyası coğrafyasının herhangi bir bölgesinde çatışma, sorun, gerilim varsa bunun rahatsızlığının tüm ülkelerde hissedileceği anlamına gelir. Ayrıca dünyada siyasi ve ekonomik olarak bu gerginliklerin sonuçları hissedilir. Elbette aynı şey barış ve huzur ortamı için de geçerlidir. Uzun süreli gerginliklerin örneğin Arap-İsrail sorununun barışla neticelenmesinin, Türk İslam dünyasına ve tüm dünyaya olumlu bir etkisi olacağı açıktır. 20. yüzyıl boyunca Türk-İslam dünyasının büyük bölümü de uzun süren bir savaş, çatışma ve istikrarsızlık içinde kaldı.

Bu dönem kaynakların boşa harcanmasına, ekonomik ilerlemenin neredeyse durmasına, yaşam standartının çok düşük düzeylere inmesine, hepsinden önemlisi milyonlarca Müslümanın hayatına mal oldu.

Günümüzde dahi bazı Müslüman ülkeler arasında anlaşmazlıklar devam etmekte, zaman zaman gerilim artmaktadır. Müslümanlarla Müslüman olmayan ülkeler arasındaki savaş ve çatışmalar da bir başka huzursuzluk ve istikrarsızlık nedenidir.

Sevgi ve kardeşlik temeli üzerine kurulacak olan Türk-İslam Birliği'nin tesis edilmesiyle birlikte Türk-İslam dünyası kendi arasındaki gerilimlere ve huzursuzluklara son verecektir. Müslümanlar birbirlerini kardeş olarak bilecek ve karşılaştıkları olumsuzlukları birlik ve beraberlik içerisinde ele alacaklardır. Kendi aralarında oluşturacakları samimi ilişkiler ve yakın bağlantılar vesilesiyle olayların herhangi bir çözümsüzlüğe kaymasına izin vermeyeceklerdir. Ortak katılımla oluşacak merkezi karar organları tüm tarafların hakkını gözeterek sorunların hızlı ve kalıcı bir şekilde çözümlenmesini sağlayacaktır.

"Elbette ki; Türk-İslam dünyasında sağlanacak bir barış ve sevgi ortamı bu bölgeyi ve dünyayı çok olumlu yönde etkileyecektir."

Böylelikle, on yıllarca sürüp giden anlaşmazlıklar ve çatışmalar bir anda son bulacak ve bölgeye barış ve huzur ortamı gelecektir. Elbette ki; Türk-İslam dünyasında sağlanacak bir barış ve sevgi ortamı bu bölgeyi ve dünyayı çok olumlu yönde etkileyecektir. Bu olumlu etkiler de, Allah'ın izniyle Türk-İslam dünyasına sayısız alanda sosyal ve ekonomik gelişmeleri de beraberinde getirecektir.

Farklı Kültürler Türk-İslam Dünyası İçin Kültürel Zenginliğe Dönüşecektir

Türk-İslam dünyası içindeki farklı kültürler ve etnik kökenler, barış ortamında birer zenginliğe dönüşecektir. Hoşgörü ve diyaloğun olduğu bir ortamda, insanlar daha açık fikirli ve daha üretici olacak, farklı kültürlerin harmanlanmasıyla çok zengin bir medeniyet inşa edilecektir. Bu büyük medeniyet, bilimde ve sanatta önemli gelişmeler yaşanmasına vesile olacak, bulunduğu coğrafyanın eskiden olduğu gibi yine tüm dünyaya ışık saçan bir nur haline gelmesini sağlayacaktır.

Barış ortamı sayesinde, Türk-İslam dünyasının birbirlerinin bilgi birikimi ve tecrübelerinden faydalanmaları mümkün olacaktır. Barış, Müslümanların her alanda güçlerini birleştirmelerine, birbirlerinin eksik yönlerini telafi etmelerine, dolayısıyla çok daha etkin olmalarına vesile olacaktır.

Barış, her ülkenin silahlanmaya ayırdığı bütçenin azaltılmasını, bu paranın toplumların refahı için harcanmasını sağlayacaktır. Tüm üye ülkeler ortak savunma paktının üyesi olacaklarından, daha az bütçe ile daha güçlü bir savunma ve korunma sağlanacaktır. Bu sayede silah sanayi ve teknolojisi için yapılan yatırımlar, sağlık, eğitim, bilimsel ve kültürel gelişme gibi alanlara kaydırılabilecektir.

Türk-İslam dünyasının bazı bölgelerindeki mevcut istikrarsızlık ve çatışmalar diğer ülkelere göçe neden olmaktadır. Pek çok doktor, mühendis, akademisyen, bilim adamı, düşünür, yazar ülkelerinde kendilerini güvende hissetmedikleri için Batıya göç etmekte ve çalışmalarına orada devam etmektedir.

Barış ortamı, Türk-İslam dünyasındaki iç gerginliklerin de ortadan kalkması ile birlikte iyi eğitim almış bireylerin göçünün engellenmesini ve bu kişilerin kendi ülkelerindeki ihtiyacı karşılamalarını sağlayacaktır.

Türk-İslam dünyasında inşa edilecek barış, diğer dünya ülkeleri için de örnek bir model olacaktır. Böylece, dünyanın farklı bölgelerinde yaşanan sorunlar Müslüman dünya örnek alınarak barışçıl yöntemlerle çözüme kavuşturulacaktır. Müslümanlar, gerçek Kuran ahlakı yaşandığında insanların huzura ve güvenliğe kavuşacaklarının canlı birer örneği olacak, insanlar İslam'ın barış ve esenlik dini olduğuna şahitlik edeceklerdir.

"Türk-İslam dünyasında inşa edilecek barış, diğer dünya ülkeleri için de örnek bir model olacaktır. Böylece, dünyanın farklı bölgelerinde yaşanan sorunlar Türk-İslam ahlakı örnek alınarak barışçıl yöntemlerle çözüme kavuşturulacaktır."

Türk-İslam Birliği Beraberinde Ekonomik Kalkınmayı da Getirecektir

Birlik, beraberlik, kardeşlik ortamı ile birlikte ekonomik kalkınma da hız kazanacaktır. Günümüzde bazı sınır problemleri başta olmak üzere Türk-İslam dünyasında sorunlar yaşanmaktadır. Bu sorunlar ekonomik istikrarsızlığı beraberinde getirmektedir. Örneğin, yer altı kaynaklarının çıkartılması, taşınması ve dünyaya ihracında güzergahlarının güvenli olması gerekmektedir. Oysa günümüzde bölgede yaşanan kaos ortamı ve siyasi istikrarsızlıklar Türk-İslam dünyasının zengin kaynaklardan yeteri kadar faydalanmasını engellemektedir.

Su kaynakları için de benzer bir durum geçerlidir. Ortadoğu'da su, anlaşmazlık konularının başında gelmektedir. Oysa Türk-İslam dünyasının birbirlerine desteği ve anlaşmazlıkların uzlaşma yoluyla çözümlenmesi ile bu sorunlar tamamen gündemden kaldırılabilir.

Ekonomik işbirliği, hem istikrarın sağlanması hem de kalkınma açısından önemlidir. Özellikle, Müslüman ülkelerde yaşanan yoksulluğun, eğitimsizliğin, gelir dağılım dengesizliklerinin ve diğer ekonomik ve sosyal sıkıntıların ortadan kaldırılmasında ekonomik birlik, ekonomik güç oluşturulacaktır.

Türk-İslam dünyası içerisinde birbirinden farklı ekonomiler ve doğal şartlar vardır. Bazı ülkelerin ekonomisi yer altı zenginliklerine (petrol zengini ülkelerde olduğu gibi) dayalı iken, bazılarının ekonomisi (coğrafi yapılarının elverişli olması nedeniyle) tarıma dayalıdır. Bu farklılık kısmi de olsa toplum yapıları için de geçerlidir. Kimi ülkelerde çoğunluk kırsal kesimde yaşarken, kimi ülkelerde şehir kültürü daha fazla hakimdir. Ancak bir ülkenin diğerini eksiklerini kapatacak şekilde desteklemesi, birinin diğerinin ihtiyacını karşılaması ve herkesin uzmanlaştığı konularda diğerlerine yardımcı olması ile bu farklılıklar önemli bir zenginlik kaynağına dönüştürülebilir. Bu da Türk-İslam Birliği ile sağlanabilir.

Yapılacak ortak yatırımlar ve ortak girişimler de bu noktada önemli bir adım olacaktır. Ortak girişimler sayesinde, hem ülkeler karşılıklı olarak birbirlerinin tecrübelerinden istifade edecekler, hem de oluşturulan yatırım sahaları tarafların ekonomileri için de gelir kaynağı olacaktır. Türk-İslam dünyasının birbirlerine ekonomik destek vermeleri, daha önce de belirttiğimiz gibi, İslam ahlakının bir gereğidir. İhtiyaç içinde olana yardım etmek ve sosyal dayanışma Müslümanların önemli özelliklerindendir. Toplum içindeki sosyal yardımlaşmanın toplumlar arası düzeyde de yürütülmesi gerekir. Böylece hem iş imkanları artacak hem de her iki toplumda da gelir seviyesi yükselmeye başlayacaktır.

Türk-İslam dünyasının imkanlarını ve gücünü birleştirmesini sağlayacak ortak girişimlerle, yüksek teknoloji ürünü olan pek çok malzeme Müslüman ülkelerde de üretilebilecektir. Oluşturulacak bir ortak pazar sayesinde, bir ülkede üretilen ürünler, gümrük, kota gibi sınırsal engellere takılmadan bir diğer ülkede kolaylıkla pazarlanabilecektir. Ticaret alanı genişleyecek, tüm üye ülkelerin pazar payı artacak, ihracat gelişecek, bu, ülkelerdeki sanayileşme sürecini hızlandıracak, ekonomide sağlanacak kalkınma ile teknolojide de gelişme yaşanacaktır. Böylece, Türk-İslam dünyası ortak bir güç olarak hareket edebilecek ve küresel ekonominin önemli bir parçası haline geleceklerdir. Elbette ki Türk-İslam dünyasında sağlanacak ekonomik kalkınma ve refah ortamı bu bölgeyi ve dünyayı çok olumlu yönde etkileyecektir.

"Ancak bir ülkenin diğerini eksiklerini kapatacak şekilde desteklemesi, birinin diğerinin ihtiyacını karşılaması ve herkesin uzmanlaştığı konularda diğerlerine yardımcı olması ile bu farklılıklar önemli bir zenginlik kaynağına dönüştürülebilir. Bu da Türk-İslam Birliği ile sağlanabilir."

TÜRK-İSLAM BİRLİĞİ NEDEN ACİLDİR?

Türk-İslam dünyasının geleceğinin dünya barışını ve güvenliğini doğrudan ilgilendirdiği, günümüzde pek çok düşünür tarafından ifade edilmektedir. Türk-İslam dünyası yaklaşık 1.5 milyarlık nüfusu, sahip olduğu yeraltı zenginlikleri ve coğrafyasının stratejik önemi ile büyük bir güçtür.

II. Dünya Savaşı'na kadar çoğunluğu sömürge idaresi altında bulunan Müslüman ülkeler, II. Dünya Savaşı'ndan sonra bağımsızlıklarını kazanmışlar ve bu durum, dünya siyasetinde önemli değişimlere sebep olmuştur. Türk-İslam dünyasındaki asıl değişim ise Soğuk Savaş'ın sona ermesiyle birlikte yaşanmıştır. Bu tarihten sonra Türk-İslam dünyası, Arnavutluk ve Bosna'dan, Çeçenistan ve Tacikistan'a uzanan bir Avrasya coğrafyası haline gelmiştir. Bu süreç içinde, Müslümanların yerleşim yapılarında yaşanan değişim de Türk-İslam coğrafyasını etkilemiştir.

20. yüzyılın başına kadar, Müslümanlar -kısa dönemli işgaller hariç genellikle Türk-İslam topraklarında yani idaresi altında yaşamış lardır. 20. yüzyılın ilk dönemlerinden itibarense, Avrupa ülkelerine ve Amerika'ya göç etmişler ve bu topraklarda önemli bir nüfus haline gelmişlerdir.

Bugün Amerika'da ve pek çok Avrupa ülkesinde İslam en hızlı yükselen din konumuna gelmiş, Müslümanların sayısında yaşanan artış sosyal ve siyasi hayatta etkili bir rol üstlenmesini sağlamıştır. Böylece Türk-İslam coğrafyası, sadece nüfusunun büyük çoğunluğu Müslüman olan ya da Müslümanların idaresi altında olan ülkelerle sınırlı olmayan bir coğrafya haline gelmiştir. Bu gelişme, Türk-İslam dünyasına önemli avantajlar sağlarken, bir an önce çözüme ulaştırılması gereken sorunları da beraberinde getirmektedir.

Türk-İslam Dünyasını Temsil Eden Bir Merkez Bulunmamaktadır

Bugün Türk-İslam dünyasının durumu değerlendirildiğinde ilk dikkati çekecek özelliklerden birisi, Müslümanların kendi aralarındaki iletişim kopukluğudur. Yakın geçmişte, İran-Irak Savaşı, Irak'ın Kuveyt'i işgali, Pakistan-Bangladeş Savaşı gibi Müslüman ülkeler arasında geçen savaşlar yaşanmıştır. Müslüman ülkelerde çoğunlukla etnik ve siyasi sorunlar nedeniyle yaşanan iç savaş ve çatışmalar da örneğin Afganistan'da, Yemen' de, Lübnan'da, Irak'ta veya Cezayir'de olduğu gibi- Müslümanlar arasındaki birlikteliğin olması gereken noktanın çok uzağında olduğunu göstermektedir.

Türk-İslam dünyasının kendi içinde birlikteliğini sağlayamamış olması, bir çok Müslüman ülkenin geri kalmasına sebep olmuştur. Türk-İslam dünyası geniş maddi kaynaklarına ve insan potansiyeline rağmen bilimde, teknolojide, sanatta ve eğitimde istenen seviyeye gelememiştir.

Bu sebeple, Türk-İslam dünyasında ülkeler arasındaki kopukluğu giderecek, anlaşmazlıkları çözecek, sosyal, siyasi ve ekonomik işbirliğini sağlayacak bir merkeze şiddetle ihtiyaç vardır.

Türk-İslam dünyasının dört bir yanında birbirinden son derece farklı dini yorumlar, görüşler ve modeller hakimdir. Neyin gerçekten İslam'a uygun neyin de aykırı olduğunu belirleyecek, bu konuda dünya Müslümanlarının geneline yön verecek, onları uzlaştırabilecek bir merkez de yoktur. Örneğin Katoliklerin Vatikan'ı, Ortodoks Hıristiyanların Patrikhaneleri bulunurken, Türk-İslam dünyasında dini ve sosyal konularda bir birlik oluşturacak bir merkez bulunmamaktadır.

Oysa İslam ahlakının özünde birlik vardır. Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in vefatının ardından, İslam dünyası hep Hilafet makamı tarafından yönlendirilmiş, bu makam Müslümanların sosyal ve dini konulardaki yol göstericisi olmuştur.

Günümüzde de Türk-İslam Dünyası'na rehberlik edecek, güncel sorunların çözümünde etkili olacak çağdaş bir merkeze şiddetle ihtiyaç vardır. Demokratik esaslara ve hukukun üstünlüğü prensibine dayanan kararalma mekanizmalarının oluşturulması ancak Türk-İslam Birliği'nin sağlanmasıyla mümkün görülmektedir.

"Türk-İslam dünyasının, daimi kurumları bulunan, bağlayıcı kararlar alma yetkisine sahip, ortak politika geliştirebilecek ve bunları kararlılıkla uygulayacak, Müslümanların ortak sesi olacak, yalnızca belirli bölgelerin değil tüm Türk-İslam dünyasının sorunları ile ilgilenip çözüm üretecek, kapsamlı bir birliğe ihtiyacı vardır."

Böyle bir birlik, anlaşmazlıkların, çatışmaların ortadan kaldırılmasında, üye ülkeler arasındaki işbirliğinin geliştirilmesinde ve Müslümanların birlikte hareket etmesinde önemli bir görev üstlenecektir.

Bugün 56 Müslüman ülkenin üye olduğu İslam Konferansı Örgütü, Müslümanları çatısı altında toplayan üye sayısı ve üyelerinin coğrafi dağılımı açısından- en büyük Müslüman örgüttür. Bu örgüt dışında da, ortak coğrafyalarda yaşayan Müslüman ülkeler arasında çeşitli ticari ve askeri iş birlikleri bulunmakta, bölgesel ittifaklar kurulmaktadır. Bunların her biri birlik ve dayanışma ruhunu geliştirme açısından önemli adımlardır. Ancak Türk-İslam dünyasının, daimi kurumları bulunan, bağlayıcı kararlar alma yetkisine sahip, ortak politika geliştirebilecek ve bunları kararlılıkla uygulayacak, tüm Müslümanların ortak sesi olacak, yalnızca belirli bölgelerin değil tüm Türk-İslam dünyasının sorunları ile ilgilenip bu sorunlara çözüm üretecek daha kapsamlı bir birliğe ihtiyacı vardır.

Yeryüzünde Suni Bir "Medeniyetler Çatışması" Oluşturma Çabası Vardır

Türk-İslam dünyası askeri, siyasi ve ekonomik olarak tek blok olmak zorundadır. Kendi içinde beraberliği sağlamış Türk-İslam dünyası, dünya barışının da güvencesi olacak, bazı radikal unsurlar ve "**medeniyetler çatışması**"ndan yana olanlar, teorilerine gerekçe olarak öne sürebilecekleri ortamı bulamayacaklardır. Özellikle belirtmek gerekir ki, çözümlerin ivedilikle hayata geçirilmesi son derece önemlidir. Çünkü Türk-İslam dünyası ile Batı dünyası arasında her geçen gün suni bir "medeniyetler çatışması" oluşturulmaya çalışılmaktadır. Türk-İslam Birliği'nin kurulması ile birlikte bu tehlike tamamen ortadan kalkacaktır.

Tarihte yaşanan tecrübeler açıkça göstermektedir ki, farklı medeniyetlerin bir arada yaşaması, bir gerilim ve çatışma nedeni değildir. Buna rağmen, günümüzde hoşgörü ve uzlaşma yerine, hem Batıda hem de İslam dünyasında, düşmanlık ve çatışmayı seçmek isteyenler vardır.

Bugün farklı dinlerden insanların birbirlerini öldürmesi ve yurtlarından sürmesi tamamen bir radikalizm yanılgısından başka birşey değildir. Özünde her üç dini de Allah yeryüzüne indirmiştir ve bu dinler insanlara barışı, sevgiyi ve kardeşliği emretmektedir. Bu sebeple, din adına ortaya çıkarak, yeryüzünde kargaşaya ve çatışmalara sebep olmak din ahlakının özünden tamamen uzaktır. Kutsal kitaplarda olmayan, sonradan dine ilave edilen bir takım yanlış inançlarla insanlara zarar vermenin dindarlıkla hiçbir ilgisi yoktur.

Allah insanlara kötülüğü ve bozgunculuğu emretmemiştir. Hiçbir toplumu diğerinden üstün tutmamış, üstünlüğün takvada (Allah'a karşı olan samimiyet ve içten bağlılıkta) olduğunu belirtmiştir. Allah Kuran'da insanlara şöyle buyurmaktadır:

> **"Ey insanlar, gerçekten, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır."(Hucurat Suresi, ayet 13)**

Yeryüzünde bir kargaşa çıktığında, samimi dindarların vazifesi bu yangını söndürmek ve insanların mallarını, canlarını korumaktır. Yaşadığımız çağda, her üç dinin mensupları tarafından beklenen Mesih de yeniden geldiğinde yeryüzüne barışı, sevgiyi ve kardeşliği getirecektir.

Öyleyse, Allah'ın kutsal kitaplarda ve elçileriyle apaçık bir şekilde belirttiği barış ve sevgi hükümlerini yerine getirmek samimi dindarların sorumluluğudur. Samimi dindarların meydana getirdiği medeniyetler arasında çatışma olmaz, aksine işbirliği ve dayanışma olur. Bu barış ve huzur ortamının bir an önce yeryüzünde yaşanması için, özünde İslam ahlakını barındıran Türk-İslam Birliği'nin kurulması son derece acildir.

"Bugün farklı dinlerden insanların birbirlerini öldürmesi ve yurtlarından sürmesi tamamen bir radikalizm yanılgısından başka birşey değildir. Özünde her üç dini de Allah yeryüzüne indirmiştir ve bu dinler insanlara barışı, sevgiyi ve kardeşliği emretmektedir."

Osmanlı Vizyonu ile

"TÜRK-İSLAM DÜNYASI'NA TÜRKİYE ÖNCÜLÜĞÜNÜN ÖNEMİ"

"Türkiyemiz'in sahip olduğu şanlı miras, yeryüzünün tekrar barış, sevgi ve kardeşlikle dolması için bizleri Türk-İslam dünyasına ve tüm insanlığa karşı sorumlu kılmaktadır."

- Türkiyemiz, tarihten gelen devlet tecrübesine, demokratik yapıya, modern, genç, dinamik nüfusa ve yetişmiş insanlara sahiptir.
- Türkiyemiz, farklı ırkları, dinleri, dilleri yüzyıllarca bir arada barış içinde barındıran Osmanlı İmparatorluğu'nun mirasçısıdır.
- Türkiyemiz'in kültüründe, insanları kucaklayacak sevgi, merhamet, fedakarlık, hizmet aşkı ve barışseverlik vardır.
- Türkiyemiz, tarihinde Türk-İslam dünyasına manevi liderlik yapmıştır ve bu coğrafya ile ortak kültürel değerlere sahiptir.
- Türkiyemiz, medeniyetler arasındaki köprünün tesis edilmesinde, Doğu tarafından olduğu kadar Batı dünyası tarafından da öncü kabul edilmektedir.
- Türkiyemiz, şu an Kafkaslar'da, Balkanlar'da, Orta Asya'da ve özellikle Ortadoğu'da yaşanan savaşların, karışıklıkların ve acıların son bulmasında, bölgenin sorunlarını çok iyi bilen bir ülke olarak kilit konumdadır.

Türkiyemiz'in sahip olduğu bu şanlı miras, yeryüzünün tekrar barış, sevgi ve kardeşlikle dolması için bizleri Türk-İslam dünyasına ve tüm insanlığa karşı sorumlu kılmaktadır;

Osmanlı'dan Sonra Meydana Gelen "Otorite Boşluğu"

Osmanlı Devleti'nin ulaşmış olduğu siyasi sınırlar içerisinde bugün onlarca bağımsız devlet bulunmaktadır ve bunların her birinde Osmanlı Medeniyeti'nin izlerini taşıyan yüzlerce eser ve güçlü bir kültür mirası vardır. Üç kıtaya yayılan Osmanlı Devleti, 20. yüzyılda birtakım dış müdahalelerle siyasi olarak ortadan kaldırılmıştır. Ancak ne var ki Osmanlı'nın tarihten silinmesiyle oluşan **"otorite boşluğu"**nu, üzerinden geçen bir asırlık zamana rağmen, henüz herhangi bir güç doldurabilmiş değildir.

Osmanlı'nın izini silmek ve bu bölgede hakimiyet sağlamak için yıllar boyunca gizli, açık pek çok çetin mücadeleler verilmiştir. Ne var ki, bu coğrafyaya yabancı olan unsurların, eski Osmanlı topraklarında huzuru ve barışı sağlamaları, güçlü bir çekim merkezi oluşturmaları hiçbir dönem mümkün olmamıştır.

Osmanlı İmparatorluğu'nun siyaset sahnesinden silinmesiyle birlikte başlayan karmaşa ve kaos, yaklaşık bir asırdan bu yana devam etmektedir. Tüm coğrafya uzun yıllardır savaşların ve çatışmaların altında ezilmektedir. Bölge halkları iki Dünya Savaşı görmüştür. Zorluk yıllarında açlık, göç ve salgın hastalıklarla karşı karşıya kalmıştır. Bu halkların büyük çoğunluğu savaşların ardından gelen yönetimlerin baskıcı ve şiddet içeren idareleri altında ezilmişlerdir. Soğuk Savaş döneminin sona ermesiyle birlikte başlayan etnik çatışmalar ise çok daha derin ve şiddetli acılara sebep vermiştir. 1990'ların başından itibaren Balkanlar ve Kafkasya'da başta kadınlar, çocuklar ve yaşlılar olmak üzere masum halk, savaşların ve sıcak çatışmaların baskısı altında ezilmektedir. Ortadoğu'da ise işgal ve zulüm 50 yıldan fazla bir zamandır, hiç kesintiye uğramadan hüküm sürmektedir. İşte bunun için, Osmanlı'dan sonra meydana gelen bu **"otorite boşluğu"**nu bir an önce doldurmak ve böylelikle yaşanan karmaşaya bir son vermek gerekmektedir.

Bu "otorite boşluğu"nun doldurulmasında, Türkiye'nin öncülük görevini üstleneceği Türk-İslam Birliği'nin kurulması çok önemlidir. Ancak bu şekilde, Türk-İslam Dünyası, özlemini çektiği barış, sevgi ve kardeşlik ortamını, eskiden olduğu gibi yeniden yaşayabilecektir.

Osmanlı'nın Tarihsel Mirasçısı Türkiye Cumhuriyeti'dir

Türk Milleti son derece sağlam ve köklü bir mirasa sahiptir. Önemli olan bu mirasın önemini ve sorumluluğunu gereği gibi kavrayabilmek ve geçmiş tarihimize ve kültürümüze sahip çıkarak yüzümüzü geleceğe dönebilmektir. Bu yaklaşımın en güzel örneğini Cumhuriyetimiz'in kurucusu Büyük Önder Atatürk'ün yürüttüğü politikada görürüz.

Atatürk, Milli Mücadeleyi izleyen yıllarda Türk Milleti'nin geleceği için çok önemli bir rota belirlemişti. Hem bir Osmanlı Paşası, hem de genç Cumhuriyetin kurucusu olan Atatürk'ün politikası, **"kültür ve medeniyet birikimimize sahip çıkmak, Osmanlı geleneğini modernleştirerek 20. yüzyıla aktarmak"** oldu. Atatürk, dönemin şartlarının izin verdiği ölçüde Osmanlı mirasına sahip çıktı.

Atatürk'ün kurduğu genç Türkiye Cumhuriyeti'nin Osmanlı borçlarını son kuruşuna kadar ödemeyi kabul etmesi ve tüm ekonomik sıkıntılara rağmen bu borçların ödemelerine sadık kalması, Osmanlı mirasına sahip çıkma isteğinin bir göstergesiydi.

Atatürk ayrıca Osmanlı geleneğini sürdürerek, Türkiye topraklarına sığınmak isteyen Türk olmayan Müslümanlara (örneğin Arnavutlara, Çerkezlere, Boşnaklara) olumlu yanıt vermiş, bu farklı etnik kökenden gelen Müslümanları tek bir dini kimlik içinde görmüş ve kabullenmişti.

Atatürk, öte yandan, **Balkan Antantı ve Sadabad Paktı** gibi oluşumlarla, eski Osmanlı coğrafyalarında Türkiye'nin öncülüğünü korumaya çalışmıştı. Balkan Antantı, bazı Balkan ülkelerini, Sadabad Paktı ise bazı Ortadoğu ülkelerini Türkiye'nin öncülüğü ile stratejik işbirliğine taşıma amacını güdüyordu.

"Osmanlı'dan sonra meydana gelen bu "otorite boşluğu"nu bir an önce doldurmak ve böylelikle yaşanan karmaşaya bir son vermek gerekmektedir. Bu "otorite boşluğu"nun doldurulmasında, Türkiye'nin öncülük görevini üstleneceği Türk-İslam Birliği'nin kurulması çok önemlidir."

Bu, son derece doğru ve yerinde bir strateji idi. Çünkü daha önce de belirttiğimiz gibi **"devlet geleneğini"** oluşturan en önemli unsurlardan biri toplumların tarihidir. Tarih toplumların hafızasıdır ve her toplum dostlarını, düşmanlarını tarihleriyle değerlendirir. Tarih devletlere itibar ve otorite sağladığı gibi, milletlerin geçmişte kendilerine bağlı olan topraklarda söz sahibi olmalarının da önemli bir aracıdır.

İşte tarihin bu denli etkili bir stratejik zemin oluşu, kuşkusuz Türkiye açısından büyük bir sorumluluğu da beraberinde getirmektedir. Türkiye, bugün merkezinde bulunduğu geniş coğrafyada pek çok ülkeyi ve toplumu barış ve huzur içinde yönetmiş bir imparatorluğun varisi olarak, öncülük görevini yapmak ve başarmak zorundadır.

Türkiye Cumhuriyeti'ne Öncülük Görevi Düşmektedir

Bu sebepledir ki, yaşadığımız bölgedeki acıların ve karışıklıkların bir an önce sona ermesi için Türkiye'nin neler yapması gerektiğinin sırayla ortaya konulması gerekir. Bunlar özetle şunlardır;

- Aydınlarımızın, devlet adamlarımızın, askerimizin, siyasilerin, akademisyenlerin, sivil toplum kuruluşlarının, yazarların ve basının teşvikleriyle öncelikle yurt çapında **milli birlik ve beraberliğimizi** arttırıcı bir ortamın oluşturulması gerekmektedir.

"Türkiye, bugün merkezinde bulunduğu geniş coğrafyada pek çok ülkeyi ve toplumu barış ve huzur içinde yönetmiş bir imparatorluğun varisi olarak, öncülük görevini yapmak ve başarmak zorundadır."

- Bu birlik, beraberlik ve kardeşlik ortamında Türkiye'nin, Kafkasların, Balkanların, Ortadoğu'nun, Orta Asya'nın istikrarı ve dünya barışı için tarihten gelen misyonunu yeniden üstlenmesi gerekmektedir.

- Türkiye sahip olduğu tarihi ve kültürel özelliklerinden dolayı Türk-İslam Birliği'nin kurulmasında Türk-İslam dünyasına öncülük görevini üstlenmek durumundadır.
- Bu öncülük Türk Milleti'nin bir üstünlük veya kibirlilik iddiasından değil, yüzlerce yıldır Türk-İslam dünyasına, Allah rızası için yapmış olduğu hizmet aşkından kaynaklanmaktadır.
- Sonuç olarak, Türkiye'deki sağduyu sahibi her camia **bu fikir etrafında bir birlik teşkil etmeli** ve bunu seslendirmelidir.

AYDINLARIMIZ, TÜRK-İSLAM BİRLİĞİ PROJESİ İÇİN NE DEDİLER?

Sn. Rauf Denktaş
Sn. Abdullah Akosman
Sn. Adnan Tanrıverdi
Sn. Afet Ilgaz
Sn. Ahmet Beyatlı
Sn. Ahmet Varol
Sn. Ali Bulaç
Sn. Ali Eren
Sn. Altuğ M. Berker
Sn. Baki Tuğ
Sn. Beyhan Aslan
Sn. Bülent Yıldırım
Sn. Prof. Dr. Cahit Babuna
Sn. Prof. Dr. Cemal Anadol
Sn. Cengiz Gökçek
Sn. Fermani Altun
Sn. Ekrem Kızıltaş
Sn. Fatih Can
Sn. Hamdi Üçpınarlar
Sn. Hasan Karakaya
Sn. Prof. Dr. Hayrani Altıntaş
Sn. Hüseyin Öztürk
Sn. İbrahim Karagül
Sn. Prof. Dr. İlhami Güler
Sn. İrfan Ülkü
Sn. İsmail Müftüoğlu
Sn. Mehdi Sungur
Sn. Mehmet Korkmaz
Sn. Mehmet Şevket Eygi
Sn. Mustafa Ercan
Sn. Mustafa Kaplan
Sn. Mustafa Karahasanoğlu
Sn. Mustafa Koca
Sn. Mustafa Özcan
Sn. Dr. Nazile Abbaslı
Sn. Necati Özfatura
Sn. Necmi Sadıkoğlu
Sn. Dr. Nefi Demirci
Sn. Nevzat Bayhan
Sn. Prof. Dr. Ömer A. Aksu
Sn. Dr. Ömer Bolat
Sn. Prof. Dr. Nevzat Yalçıntaş
Sn. Rıza Begin
Sn. Prof. Dr. Salih Tuğ
Sn. Sami Özey
Sn. Selahattin Özgündüz
Sn. Selahattin Yazıcı
Sn. Prof.Dr. Servet Armağan
Sn. Servet Engin
Sn. Dr. Süleyman Doğan
Sn. Sönmez Can
Sn. Tarkan Yavaş
Sn. Vehbi Vakkasoğlu
Sn. Zeki Saraçoğlu

GERÇEK TÜRK AYDINI VE YÖNETİCİSİNİN HİZMET ANLAYIŞI SEVGİ ve HADİMLİK ÜZERİNE KURULUDUR

> "İslam Ahlakı'ndan ve Türk Milleti'nin tertemiz mayasından kaynaklanan bu karakteristik yapısıyla Müslüman Türk insanı adaletli ve hoşgörülü yönetimini insanlara hizmet etmekle eşdeğer görmüştür."

"Türk-İslam Birliği" kavramı çok uzun zamanlardan beri dile getirilen bir idealdir. Ülkemizde, Türk cumhuriyetlerinde ve İslam ülkelerinde zaman zaman aydınlar bu fikri gündeme getirmişlerse de, bugüne kadar gerçekleşmemiştir. Bugün dünya siyasetinin geldiği nokta, bu birliğin acil olarak hayata geçirilmesini gerektirmektedir. Bu yolda ilerlerken önemli bir nokta gözden kaçırılmamalıdır. O da bu birlik sadece bir coğrafya birliği, bir siyasi birlik ve bir ekonomik birlik olmaktan ziyade **"SEVGİ ÜZERİNE KURULMUŞ BİR GÖNÜL BİRLİKTELİĞİ"** olmalıdır.

Türkiye'nin tarihten gelen imparatorluk mirası, devlet ve yönetim tecrübesi, Türk İslam dünyası sınırları içinde kalan ülkelerde bir hamilik görevi üstlenmesi fikrini doğurmuştu. Her ne kadar Türkiye bahsedilen vasıflara sahip ise de, bir diğer önemli vasfı da **HADİMLİKTİR.** Başka bir deyişle, yüzyıllar boyunca adaletli ve hoşgörülü bir şekilde Osmanlı'nın yönettiği coğrafyada yaşayan toplumlara ve ülkelere **HİZMET ETMEK**..

Bu, Müslüman-Türk'ün karakterinde olan bir vasıftır. Üstün ahlaka sahip Peygamber Efendimiz (sav)'i örnek alan Müslüman-Türk yöneticisi tarihinde adaleti ve hoşgörüyü ayakta tutarak tüm insanlığa hizmet etmiştir.

Balkan devletlerinde yaşayan Hıristiyan halklara, Batı'dan göç etmek zorunda bırakılan Yahudilere ve yeryüzünde ihtiyaç içinde olan bütün Müslümanlara aynı şefkatli ve adaletli tutumu sergilemiştir. Ne zaman, nerede, hangi şartlar altında olursa olsun kendisinden yardım isteyenin yardımına dünyanın diğer ucunda da olsa koşmuştur. İslam Ahlakı'ndan ve Türk Milleti'nin tertemiz mayasından kaynaklanan bu karakteristik yapısıyla Müslüman Türk insanı adaletli ve hoşgörülü yönetimini insanlara hizmet etmekle eşdeğer görmüştür.

Yavuz Sultan Selim Mısır'a geldiğinde, Melik Müeyyed Câmii'nde okunan hutbede kendisi "Hâkimü'l Haremeyn-i Şerifeyn (Mekke ve Medine'nin Hakimi)" unvânı ile zikredilir... Yavuz Sultan Selim, "Mekke ve Medine'nin Hâkimi" unvanını kabul etmez, "Ben ancak, 'Hâdimü'l Haremeyn-i Şerifeyn'im (Mekke ve Medîne'nin Hizmetkarı)"yım der.. Kendisine layık görülen ünvandaki, hükmeden anlamına gelen "Hâkim" kelimesi yerine, hizmetkar mânâsındaki "Hâdim"i getirtir...

Türk-İslam Birliği'ne öncülük yapmaya ehil olan ülkemizin insanlarının, aydınlarının ve yöneticilerinin mayasında da bu hizmet anlayışı vardır. Müslüman Türk Milleti olarak bizler, sevgi, dostluk, kardeşlik, fedakarlık, dayanışma gibi erdemleri; İslam Ahlakı'nın gereği olarak özümüzde barındırırız. Türk İslam Birliği ancak bu vasıflar üzerinde oluşturulabilir. Aksi halde, fedakarlık yerine bencillik; dayanışma yerine rekabet; dostluk-kardeşlik yerine düşmanlık; sevgi yerine nefret; hadimlik yerine hakimlik olursa bir birliğin sağlanması nasıl mümkün olabilir?

Kin ve Öfke, Sevgi ve Şefkate Dönüşecektir

Türk-İslam Birliği'nin yeryüzünde kalıcı barışı ve huzuru sağlayabilmesi için sadece kendi içinde bir dayanışma içersinde olması yeterli değildir. Osmanlı İmparatorluğu'ndan sonra meydana gelen "otorite boşluğu"nun doldurabilmesi için, -bir süper güç olaraktüm dünyayı kucaklayacak sevgiyi ve şefkati de içermesi gerekmektedir. Unutmamak gerekir ki, Osmanlı farklı dinlere ve ırklara mensup insanlara adalet ve hoşgörü ile davranmış ve yeryüzünde barış ve huzur ortamının yüzyıllarca yaşanmasını sağlamıştı.

Bugün belki birçok aydınımız, yeryüzünde yaşanan acılar, yıkımlar ve ölümler nedeniyle kalplerinde kin ve öfke beslemektedirler. Bu adaletsizlikleri ve zulümleri yapanlara karşı içlerinde derin bir soğukluk yaşamaktadırlar. Bu hislerini de her fırsatta yazılarında, konuşmalarında ve dost sohbetlerinde dile getirmektedirler. Bu tepkisel tavırları onların, yaşananlara karşı kendilerini sorumlu hissetmelerinden ve bunun dışında yapacak birşey bulamamalarından kaynaklanmaktadır.

Elbette ki, yeryüzü yeniden barış ve sevgi ile dolduğunda onların kalplerindeki kin ve öfke sevgi ve şefkate dönüşecek, yaşadıkları derin soğukluk yerini sıcak bir muhabbete bırakacaktır. Böylelikle, gerçek kimliklerini ve kültürlerini yaşayacak, tüm insanlara içlerindeki gerçek sevgiyi ve kardeşliği göstereceklerdir.

İşte bu sebeple, Müslüman Türk aydınının ve yöneticisinin Türk-İslam Birliği'nin kurulmasına can-ı gönülden destek vermesi ve sahip olduğu güzel hasletleri tüm dünyaya göstermesi gerekir.

Türk-İslam Dergisi'nin bu bölümünde Türkiye'nin gündemine yön veren farklı kesimlerden aydınlarımızın görüşlerine yer verdik.

Her biri, 21. yüzyılda yeryüzüne barış ve huzurun gelmesine vesile olacağına inandığımız bu gönül birlikteliğinin bir an önce kurulmasının heyecanı içerisindeler. Zira, daha önce de söylediğimiz gibi, Allah'ın izniyle bu birliktelik herkesin özlemini çektiği güzel günlerin gelmesinin habercisi olacak.

KKTC CUMHURBAŞKANI

RAUF R. DENKTAŞ

27 Ocak 1924 tarihinde Kıbrıs'ın Baf bölgesinde doğdu. Hukuk eğitimi için İngiltere'ye gitti. Önce avukatlık, daha sonra savcılık yapmaya başladı. Faiz Kaymak'ın teklifi ve Dr. Fazıl Küçük'ün tasvibiyle Kıbrıs Türk Kurumlar Federasyonu kongresinde başkanlığa seçildi. Arkadaşlarıyla 1958'de Türk Mukavemet Teşkilatı'nı kurdu. 1959 Zürih ve Londra Antlaşmaları ile, 1960 antlaşmaları ve Kıbrıs Cumhuriyeti Anayasası'nın hazırlanmasında emeği geçti. 13 Şubat 1975'te Kıbrıs Türk Federe Devleti'nin ilanından sonra devlet ve meclis başkanı görevlerini de yürüten sayın Denktaş, anayasa uyarınca 1976'da yapılan ilk genel seçimlerde devlet başkanlığına seçildi. O günden bugüne hep KKTC Cumhurbaşkanı seçilen Türk Dünyası'nın kahraman lideri sayın Denktaş'ın yayınlanmış bir çok eseri de vardır.

CUMHURBAŞKANI RAUF R. DENKTAŞ'IN "TÜRK-İSLAM BİRLİĞİ" ADLI DERGİYE YAPTIĞI DEĞERLENDİRME

Bilim Araştırma Vakfı tarafından yayınlanacak olan Türk-İslam Birliği adlı derginin hayırlı ve uğurlu olmasını temenni ederken, bu vesile ile Ulusal Kıbrıs Davası üzerinde kısa bir değerlendirme yapıp, görüşlerimi paylaşmak isterim.

Bilindiği gibi, Kıbrıs sorunu Rum-Yunan cephesinin Kıbrıs Adası üzerindeki ENOSİS, yani Kıbrıs'ı Yunanistan'a birleştirme hayalleri nedeni ile baş göstermiştir. Ne yazık ki, bu ve buna benzer emperyalist ve hegemonyacı düşüncelerin, Hitler ve Mussolini dönemi ile tarihin çöplüğüne atıldığı sanılırken, Doğu Akdeniz'in bu şirin Ada'sında Rum ve Yunan cephesi aynı yayılmacı ve acımasız zihniyeti bir avuç Kıbrıs Türküne karşı uygulamaya kalkışmıştır. Bilinmektedir ki, bu zihniyet bir insanlık ayıbı ve insanlık suçudur. Bu zihniyet, yediden yetmişe herkesi, çocuk kadın demeden toplu mezarlara göndermeyi göze alan, topyekün bir halkı soykırımdan geçirmeyi planlayan bir zihniyettir. Faşist Almanya'da fırınlarda yakılan milyonlarca insanın kaderi, Kıbrıs'ta Muratağa, Sandallar ve Taşkent'te toplu mezarlara gönderilenlerin kaderi aynıdır.

İşte Kıbrıs'ta sürdürülmekte olan mücadele, böylesine vahşi ve insanlık dışı bir akıma karşı sürdürülmektedir. Birçok acılar çeken Kıbrıs Türkü, nihayet Anavatan Türkiye'nin 1974 Temmuzunda Ada'ya gelmesi ile özgürlüğüne kavuşmuş ve devlet oluşturma sürecine girilmiştir. Rumların tüm olumsuz tutumları karşısında kendi devletini kurmaktan başka seçeneği olmayan Kıbrıs Türk Halkı, 1983'te self determinasyon hakkına dayanarak bağımsızlığını ilan etmiştir. O günden günümüze Kıbrıs konusunun bir çözüme kavuşması için bir çok görüşmeler gerçekleşmiş, fakat her defasında Rum tarafı tarihsel duygu ve düşüncelerine yenik düşerek, Kıbrıs Türkleri ile siyasi eşit bir statüde bulunmayı reddetmiştir. Buna rağmen, dünyada "uzlaşıcı" taraf olarak kendini göstermesini bilen komşularımız, bu güçlerini ve marifetlerini 1960'ta tek yanlı olarak işgal edip ellerinde bulundurdukları ve dünya tarafından tanınır durumda olan Kıbrıs Cumhuriyeti Devleti unvanından almıştır. Tüm bu olanlar karşısında, Kıbrıs Türkü ambargolar altında, dünyadan tecrit edilmiş bir vaziyette yaşamını idame ettirmesine karşın, Anavatanından aldığı güç ve destekle direnmeye ve dünyaya gerçekleri anlatmaya devam etmiştir.

Bu direniş ve Anavatan–Yavruvatan dayanışması Rumları yeni bir senaryo yazmaya itmiştir. Buna göre, Avrupa Birliği siyaseti ile bugüne kadar sürdürdükleri insanlık dışı ambargolar altında yok edemedikleri Kıbrıs Türkünü sahte Kıbrıs Cumhuriyeti içinde bir azınlık yapmayı ve Kıbrıs Adasının tümüne egemen olmayı hesap etmişlerdir. 24 Nisan 2003'te yapılan referandumlarda "Hayır" demelerinin nedeni, bu hesaplarının bir sonucudur. Çünkü, onların istedikleri, Kıbrıs Türkünü "Kıbrıs Cumhuriyeti" Devletinin bir vatandaşı olarak görmek ve bu vatandaşları kendi devlet çatıları altında azınlık yapmaktadır. Hayal budur ve bu hayal ezelden beri devam eden aynı hayaldir.

Bu gerçekler ışığında, Kıbrıs davasının neresinde olduğumuzu iyi hesap etmenin zamanıdır. Aksi takdirde, gerek Anavatana gerekse KKTC'ye yapılacak baskılara boyun eğip, tüm yukarıdaki gerçekleri görmezlikten gelirsek, iş işten çoktan geçmiş olacak ve bugüne kadar elde ettiğimiz tüm hakların da kıymeti kalmayacaktır.

Benim bildiğim ve üzerinde durduğum şey, egemenlik ve bağımsızlığın Türk insanının karakterini oluşturduğudur. Bu düşünceler bizlere Yüce Atatürk'ten mirastır. Kıbrıs Türkü, Atatürk'ün düşünceleri çerçevesinde kendi bağımsız cumhuriyetini oluşturmuş, hür ve egemen olarak yaşamaktadır. Elbette, Kıbrıs'ta her iki taraf arasındaki sorunlar giderilmeli ve çağımıza yaraşır bir çözüm bulunmalıdır. Üstünde durduğumuz çözüm, iki halkın da kendi egemen devleti çerçevesinde, birbirlerine hükmedemeyecekleri ama barış ve mutluluk içerisinde yaşayabilecekleri bir çözümdür. Bu çözümü zorlamak ve bulmak zor değildir. Ama meseleye doğru teşhis konulmalı ve doğru çözüm üretilmelidir. Yüzyıllarca birbirleri ile savaşmış olan Avrupa devletlerinin bugün barış ve huzur içerisinde yaşıyor olmalarının tek nedeni, birbirlerinin egemenlik ve bağımsızlıklarına saygı göstermelerinden kaynaklamaktadır. Bu insanlık hakkı, Kıbrıs Türk Halkına da ana sütü kadar helal bir haktır.

Bu duygu ve düşüncelerle, bir kez daha Türk-İslam Birliği dergisine başarılar diler, saygılarımı sunarım.

"Benim bildiğim ve üzerinde durduğum şey, egemenlik ve bağımsızlığın Türk insanının karakterini oluşturduğudur."

Önce Vatan Gazetesi Sahibi

Abdullah AKOSMAN

1946 yılında Trabzon'un Of ilçesinde doğdu. 1966-1970 yılları arasında İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde okudu. 1974 yılında İstanbul İktisadi İdari Bilimler Fakültesi Gazetecilik Yüksek Okulu'ndan mezun oldu. 1967-71 yılları arasında Bugün Gazetesi'nde sanat köşesi yönetti. Daha sonraki yıllarda Sabah ve Hakimiyet gazetelerinde görev aldı. 1980-83 yılları arasında Yeni Çağrı ismli aylık kültür sanat dergisi yayınladı. 2001 yılında Önce Vatan Gazetesi'ni yayınlamaya başladı. Gazete, halen günlük olarak ulusal basında yayınlanmaktadır.

TÜRK-İSLAM DÜNYASINI KUCAKLAMAK

Türk-İslam Birliği'ne öncü olmak, aslında Türkiye'nin üstlenmesi gereken bir görevdi. Görevden öte, ülkemizin hayati geleceği, eski Osmanlı coğrafyasında günün koşullarına uygun bir birliktelik oluşturabilmesiydi. Ama Türkiye'nin içine düşürüldüğü şartlar, bu adımları atmamızı engellemiştir. İnsiyatifi ele alamayan Türkiye yerine bu oluşuma ABD soyunmuştur. Türkiye, Ortadoğu'da barış ve refahın hakim kılınması, bu amaçla demokrasi, insan hakları, hukukun üstünlüğü ve iyi yönetişim ilkelerinin güçlendirilmesi ve serbest piyasa ekonomisinin işletilmesi unsurlarını içeren bir dönüşümün bölge için bir gereksinim oluşturduğunu çeşitli kanallardan her dönem dile getiriyor. Ortadoğu ülkelerinde esasen başlatılmış olan reform girişimlerinin olumlu sonuçlar vererek, daha demokratik, hür, açık, barışçı, istikrarlı, iyi yönetilen ve ekonomik bakımdan daha müreffeh bir Ortadoğu'ya doğru yol alınması Türkiye'nin sadece temennisi değil, bölgeye yönelik dış politika yaklaşımlarının da temel hedefi olarak dile getiriliyor. Diplomatik kaynaklara göre, bu konuda Türkiye'nin Ortadoğu'ya ilişkin vizyonu, BOP girişimi uluslararası gündemi meşgul etmeden de önce bölge ülkelerindeki muhataplar ve İslam Konferansı Örgütü (İKÖ) toplantılarında da dile getiriliyordu. Bölgeyi iyi tanıyan Türkiye, hatalı başlangıç noktalarından hareket edildiği takdirde değişim çabalarının arzu edilen sonuçları vermeyebileceğinden, yeni sorunlara yol açabileceğinden de duyduğu endişesi nedeniyle bölgede değişimi amaçlayan girişimlere yapıcı ancak aynı zamanda gerçekçi ve duyarlı bir şekilde yaklaşma taraftarı bir tavır takınıyor.

G-8 oluşumu, BOP girişimi bağlamında ön plana çıkan uluslararası oluşumların başında geliyor. Haziran ayında ABD'de yapılan G-8 Zirvesi'nde 'İlerleme ve Ortak Bir Gelecek İçin Geniş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Bölgesiyle Ortaklık' başlıklı siyasi bildiri ve bununla bağlantılı bir 'G-8 Reformları Destekleme Planı' açıklanmıştı. Siyasi bildiride, G-8'in BOP'a yönelik başlattığı girişimin temel unsurları ve ilkeleri ortaya kondu.

Başta Arap-İsrail ihtilafının çözüm yoluna sokulması gereği olması olmak üzere, gerek AB ve bölge ülkeleri gerekse Türkiye tarafından önemle üzerinde durulan ilkeler de sıralandı. 'Reformları Destekleme Planı'nda ise, siyasi, ekonomik ve sosyo-kültürel reformları desteklemek amacıyla bölge ülkeleriyle ortaklık temelinde kurulması öngörülen mekanizmalar ve hayata geçirilmesi planlanan projeler sıralandı. Bunların başında G-8 ve bölge ülke hükümetlerinin ilgili bakanlarının biraraya geleceği 'Gelecek İçin Forum' platformunun oluşturulması geliyor. G-8 çerçevesindeki çalışmalara Türkiye, 'demokratik ortak' devlet adı altında davet edilmişti.

Türkiye nerede duracağına iyi karar vermelidir. ABD'nin Genişletilmiş BOP'unun figüranı mı olacak, yoksa baş aktör olma yolunda riskleri göze alabilecek mi? IMF ve Dünya Bankası kıskacındaki Türkiye'ye yeni bir oluşumun liderliğini bırakmazlar. Bir birliktelik ne ırk, ne de din birliği ile sağlanamaz. Bu birliktelik ancak ekonomik güçlerin birleştirilmesiyle mümkün olabilir. Türk-İslam Birliği'nin kurulabilmesi eski Osmanlı coğrafyasının yeniden huzur bulabilmesi için gerekli bir fikir jimnastiğidir. Projelerin hayat bulabilmesi için, önce hayal edilmesi gerekir.

"Türk-İslam Birliği'ne öncü olmak, aslında Türkiye'nin üstlenmesi gereken bir görevdi."

E. Tuğgeneral

Adnan TANRIVERDİ

1943 yılında Konya'nın Akşehir kazasında doğdu. İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi'nde öğrenim gördükten sonra Harp Akademisini bitirdi. 1992 yılında general olan Tanrıverdi, Askerî Yüksek İdare Mahkemesinde iki yıl üyelik yaptı.

İNSANLIĞIN HUZURU İSLAM BİRLİĞİ'NDE

20nci yüzyıl, İslam Birliğinin parçalandığı, Müslüman milletlerin, içinden çıkan fakat kendi değerlerine yabancı idareciler tarafından, sözde medenilere köle edildiği bir devir olarak geçmiştir.

21. yüzyıl ise, tek kutuplu dünyada, Müslüman topraklarına en gelişmiş ve tahrip gücü yüksek silahlarla hayasızca yapılan taarruzlar, tecavüzler, tahripler, katliamlar ve soykırım derecesine ulaşan fiili istila ve işgallerle başlamıştır. Adaletin ve hakkaniyetin yerini kuvvetlinin eli ile şekillenen ve dalga dalga artan zulüm almıştır. Hedefte hep Müslümanlar ve İslam ülkeleri olmuştur.

2,5 milyarlık İslam alemi, çapsız yöneticiler elinde bir varlık gösterememiş, gür bir ses ile HAYIR diyemediği için, Yahudi kontrolündeki ABD zorbalığına boyun eğmiş ve bu zorbaların İslam coğrafyasının en hassas bölgesine kalıcı bir şekilde oturmasına engel olamamıştır. Bütün kutsal değerler ve mabetler, yeraltı-yerüstü kaynakları ve zenginlikler işgalcinin istilasına uğramıştır.

İşgalci, hedefine koyduğu devletlerin tam ortasına yerleşmektedir. Ülkemizi de müttefikleri ile birlikte kıskaç içine almıştır. Uysallıkla, isteklerine boyun eğmekle, barışçı söylemlerle, ilerlemelerine engel olmanın mümkün olmadığını yaşayarak anlamadan önce, Müslüman milletlerin aklını başına toplamalarında hayatî zaruret vardır. Güçle savunulmayan değerleri uzun süre elde tutmak mümkün değildir. Güç, ezmek için değil, zorbayı caydırmak için geliştirilmelidir.

Ülkemiz dahil modern harp silah ve vasıtaları bakımından dışa bağımlı devletler, bilinçli ve planlı bir şekilde milletlerinin ferdi mukavemet duygularını geliştirici gayret ve faaliyetleri ön plana çıkarmalıdırlar. Yurt savunmalarını modern silahlı kuvvetlerin yanı sıra, bütün vatan sathına yayılmış bir şekilde; mukavemeti ev-ev, sokak-sokak, mahalle-mahalle, köy-köy, şehir-şehir organize etmeli ve bir işgale karşı önceden hazırlanmalıdır.

Bu savunmanın ihtiyacı olan silah, araç ve malzemeler kendi imkanları ile üretilmelidir. Bir ve beraber olalım, zorbalara anladığı dille konuşalım. Kutsal bildiği değerler uğruna hayatını feda etmeye hazır fertlerden oluşan milletler, düşmanları hangi silahlarla donatılmış olursa olsun mağlup edilemez. Bu milletler üzerinde hakimiyet kurulamaz ve ülkeleri işgal edilemez. Ülkeleri istila edilse de insanları egemenlik altına alınamaz. İstilacı nasıl müttefikleri ile birlikte bütün gücünü hedef seçtiği mazlum milletin ülkesinde topluyor ise, mazlum milletler de kendi güçlerini düşmanlarının karşısına işgal edilen ülkelerde toplamalıdır. Değerlerini, sahip olduklarını ve ebedi huzuru muhafaza edebilmek için Müslüman milletlerin İslamî direniş bloğu oluşturmaları gerekmektedir.

İşgal edilen ülkelerin direniş harekâtının desteklenmesi, bu bloğun oluşmasının başlangıcı ve çekirdeğini teşkil edecektir. İşgalci bu ülkeleri terk ettikten sonra ortaya yeni bir ittifak çıkacaktır.

Müslüman milletlerin hukuku, ancak İslam ülkelerinin bir güç olarak dünya siyaset sahnesinde yerini alması ile mümkün olacaktır. Bu güç sayesinde, diğer mazlum milletler de bağımsız hareket etme imkânını bulacaklardır. Yeni Dünya Düzeni'nin savunucuları bu derece fütursuzca ve insanlık dışı uygulamalarla dünyayı ateşe veremeyeceklerdir. Böyle bir birliğin birinci engeli, milleti Müslüman devletlerin kendi içindeki, manevî değerlerini paylaşmayan, dinamik güçler ve onların göstereceği dirençtir. Nedense bu güçler, milletlerinin inanç ve değerlerini devlet için tehdit unsuru olarak görürler. Öncelikle bu direncin aşılması gerekmektedir.

İç dirençler aşıldıktan sonra, İslam Birliği'nin önündeki ikinci engel batılı ittifaklardır. Bu ittifakların hiç biri mevcut halleri ile halkı Müslüman olan devletlerin menfaatini gözetmez. Bilakis onların inançlarını terk etmelerini veya yok edilmelerini hedeflerler. İçinde yabancı kültür ve medeniyeti temsil eden devletlerin bulunmadığı, Büyük İslam Birliği (BİB) veya Müslüman Devletler Topluluğu (MDT) veya Müslüman Devletler Federasyonu (MDF) gibi oluşumlara EVET diyorum.

Dünyanın ve fakir/mazlum milletlerin huzur ve kurtuluşunun da bu birlikte olacağına inanıyorum.

"Müslüman milletlerin hukuku, ancak İslam ülkelerinin bir güç olarak dünya siyaset sahnesinde yerini alması ile mümkün olacaktır."

Yazar, Milli Gazete

Afet ILGAZ

Afet Muhteremoğlu Ilgaz, 2 Ocak 1937 tarihinde Çanakkale/Ezine'de doğdu. İlköğretmen Okulu'nu, Çapa Eğitim Enstitüsü Edebiyat Bölümü ile İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe ve Klasik Diller Bölümü'nü bitirdi. İzmit'te başladığı Türkçe öğretmenliğini kısa bir süre İstanbul'da sürdürdü. Sanat hayatına, İstanbul dergisinde yayımlanan (1956) öyküleriyle başlayan Âfet Ilgaz, 1965 TDK Hikâye Ödülü'nü kazandı. Milli Gazete'de yazarlık yapmaktadır.

"Kurulacak bir Türk-İslam Birliği, bu batıl medeniyetin dünyayı, insanlığı kuşatmasına engel olacaktır. Engel olmakla kalmayacak, insanın fıtratındaki barış, sükun, adalet isteklerine cevap verecektir ve buna bağlı olarak öncülük edecektir."

TÜRK-İSLAM BİRLİĞİ

Tanzimat'tan beri, Türk aydınlarını meşgul eden bir mesele vardır. İslam dünyası neden bu halde, Batı dünyası o halde?

Batı'nın bugünkü zenginliğinin bir "sömürgeci" zenginliği olduğunu kimseye anlatamazsınız. Rasyonel tavırları, metodik çalışmaları falan da bu ilerlemede rol oynamıştır ama bu eksik bir ilerlemedir. Hatta iddia edilebilir ki yanlış bir ilerlemedir. Çünkü asla, insani değerlere dayanmamaktadır. İnsani değerlerden en çok laf eden onlardır ama ülkelerdeki iç tehditlerin oluşmasında kullanarak batıllaştırmışlardır. Bizde insan haklarını kullandıkları gibi.

Savaşları çıkaranların daima Batı olduğunu görmüşüzdür. Haçlı Savaşlarından tutun da Dünya Savaşlarına kadar, yirminci yüzyıldaki bütün savaşlar için, bu söylenebilir. Çünkü Batı uygarlığının temelini teşkil eden bir yapıdır. Bu yapılanma, Hıristiyan değerlerinide değiştirmiş reformasyon adı altında batıllaştırmıştır. Dünyanın binlerce senedir işlediği ve yaşadığı bir serüvendir bu ve iki binli yıllarda bütün korkunçluğu ile açığa çıkmıştır. Arz-ı Mev'ud hedefine kilitlenmiş ve Hıristiyan inancını ve buna bağlı olarak medeniyet ve kültürünü de şekillendirmiş olan bu siyasi, tarihi, dini değişimler dünyayı açlığa, sefalete, köleciliğe, ıstıraba boğmuştur. Buna modern çağda sömürü denilmiştir. Bütün dünya bu sömürüye maruzdur.

Şimdi Türk Dünyası'na da el atmış bulunuyorlar. Asya'daki Türk varlığı üzerinden Türk ve İslam Dünyası'nı kontrol altında tutmaya çalışıyorlar. Fakat "diyalektik" de işliyor. Türk Dünyası'nda hızlı ve bilinçli bir Müslümanlaşma almış başını gidiyor. Türk Dünyası da, Müslüman ülkelerde bu baskı ve zulümden, sömürüden yaka sil ken Hıristiyan Dünya ve Uzak Doğu ülkeleri de yeni alternatifler oluşturmaya, haysiyetli bir milletler birliği kurmaya çalışıyorlar. Müslümanlık, temelinde barış ve adalet olan bir dindir ve sömürüye, köleciliğe, adaletsizliğe, işgallere bu anlamda temelinden karşı olan bir zihniyet, anlayış oluşturmaktadır. Kurulacak bir Türk-İslam Birliği, bu batıl medeniyetin dünyayı, insanlığı kuşatmasına engel olacaktır. Engel olmakla kalmayacak, insanın fıtratındaki barış, sükun, adalet isteklerine cevap verecektir ve buna bağlı olarak öncülük edecektir.

Avrupa'nın, Asya'nın, Afrika'nın, Güney Amerika'nın hatta aklı başında Hıristiyan Avrupa'nın mağdur ve mazlum ülkeleri, bu ideolojinin hakimiyetinden bıkmış olanlar, kendi milli politikalarını uygulamak isteyenler, bu, Türk-İslam Birliği olarak işe başlayan ve gerçek Yeni Dünya Düzeni olan adil düzenin akıllı dostları olacaktır.

Türkiye ve Ortadoğu Dayanışma Vakfı Başkanı

Ahmet BEYATLI

1955 yılında Kerkük'de doğdu. Musul Üniversitesi Fizik Bölümünden mezun oldu. TODAV (Türkiye ve Ortadoğu Dayanışma Vakfı) Başkanı'dır

İSLAM'IN ÖZÜNDE BULUNAN RAHMET

"İnsanlık aleminin, yaşadığımız bu dönemde İslam'a ve İslam'ın özünde bulunan bu rahmete her asırdan daha çok muhtaç hale geldiği bir gerçektir."

Herşeyin yaratıcısının Allah olduğu apaçık bir hakikattir. Şüphesiz kainat ve onun içinde bulunduğu gökyüzü, yeryüzü, insanlar ve cinler Allah tarafından yaratılmışlardır.

Muhakkak ki, insanların kaynağı, baba, ana ve birdir. İnsanların tümü insani ve nesebi açısından birdirler dolayısıyla insanlar tek bir aileyi oluşturmaktadırlar. İnsanlar yokluktan var oldukları gibi aynı zamanda hepsi ölümü tadarak, tek bir mahkemede hesaba çekileceklerdir. Kıyamet gününde kurulan mahkeme-i kübrada İlahi kanunun ve adaletin dışında hiçbir kanunun ve nizamın geçerliliği yoktur. Bir kısım insanlar, Hıristiyanların kanununa göre ve başka bir kesim Yahudilerin kanununa göre muhakeme edilmeyecektir. Herkes İlahi kanun ve nizama göre tek bir mahkemede hesaba çekileceklerdir.

İlahi kanunları öğrenerek ona göre hareket edersek ve İlahi nizama bağlanırsak hepimiz ve tüm insanlar dünya ve ahirette kurtuluşa ermiş oluruz aksi takdirde İlahi adaletin gereği cezalandırılırız. İlahi kanun nedir? İnsanlar bu kanunu biliyorlar mı? Bu kainatı yaratan Allah son din olarak İslam dinini insanlığa göndermiştir ki insanlar mahkeme-i kübrada İslami esaslara göre muhakeme edilsinler. Bu hakikate inananlar olarak biliyoruz ki, Allah (cc) Hz. Muhammed'i (sav) aleme rahmet olarak göndermiştir. "Canlı cansız tüm mahlukata Hz. Muhammed (sav) rahmet olarak gönderilmiş". Rahmetin anlamı; mahlukata zarar veren her şeyin defi ve faydalı olanın celbidir. Bahçıvanın yetiştirdiği gül bahçesini her türlü haşarat ve yabancı otlardan koruyarak, bahçenin gelişmesi için sulayarak itina göstermesi gibi Allah (cc) da, yarattığı mahlukatını zarardan koruması ve kendilerine faydalı olanı bahşetmesi için Hz. Muhammed'i (sav) onlara rahmet olarak göndermiştir ve onlara Kur'an'ı indirmiştir. İnsanlık aleminin, yaşadığımız bu dönemde İslam'a ve İslam'ın özünde bulunan bu rahmete her asırdan daha çok muhtaç hale geldiği bir gerçektir. Bu gerçekten hareket ederek İslam'ın doğru bir şekilde tebliğ edilmesi ve İslam'ı tebliğ için her türlü fedakarlığın yapılması büyük önem taşımaktadır. İslam'ı ve İslam'ın içerdiği maddi ve manevi refahını herkese tebliğ etmek farzı aynıdır. Zira insanların İslam'ı bilmemeleri ve ondan uzak olmaları büyük bir hüsrandır. İslam'a davet etmenin vucubiyeti İslam'ı bilen her kişinin bildiğini herkese ulaştırmasını gerekli kılmaktadır.

Resulullah (s.a.v) buyuruyor: "kişinin kendine istediğini kardeşine istemediği sürece (kamil) iman etmiş sayılmaz".

Hakka karşı mücadele eden geleneksel düşmanların var olduğu bir gerçektir. Sadıklar şer'i sorumluluklarını yerine getirerek hakkı en güzel bir şekilde tebliğ etmezlerse geleneksel düşmanlarının önüne geçemezler ve onların tahribatlarını önleyemezler. Din düşmanlarının tahribatları sonunda insanlar İslam'dan uzaklaşıp hakiki İslam'la alakası olmayan, fesadı def etmeyen ve akılla bilimle alakası olmayan bir İslami anlayışa sahip olurlar. Bundan dolayı dava ve irşat görevi büyük zaruret kerb etmiştir. İslam'ı bilen her sadık Müslüman bu görevi kendi imkanları ölçüsünde yerine getirmelidir.

Yazar, Vakit Gazetesi

Ahmet VAROL

1962'de Yusufelinde doğdu. Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi mezunu olan Varol, "Kuran-ı Kerim Meali", "İslam Ülkeleri Ansiklopedisi", İslam Dünyası ve Filistin gibi çeşitli eserlerin sahibidir. Halen Vakit Gazetesi'nde yazar olarak görev yapmaktadır.

BİRLİĞİN TEMELİ İSLAM'DIR

Çağımızda birlik, güç birliği ve ittifak geçmiş asırlara nispetle belki daha çok önem kazanmıştır. Bunun çeşitli sebepleri var. Belki en önemli sebep de tehlikelerin büyümüş olmasıdır. Bu derece büyüyen tehlikelerin, küçük ve zayıf bırakılmış devletlerin dirençleriyle bertaraf edilmesi mümkün olmuyor. Dünyanın en güçlü devletlerinin bile riskli bir operasyon planladıkları zaman birçok önemli dünya devletini yanlarına çekmeye çalışmaları ve hatta: "Bizim yanımızda değilseniz terörün yanındasınız" diye mesaj vererek siyasi ve psikolojik baskıya başvurma ihtiyacı duymaları günümüzde tehlikelerin ne derece büyüdüğüne, buna karşılık güç birliğinin de ne kadar önem kazandığına işaret etmektedir. Çağımızda güç birliğinin bu derece önem kazanmasının tek sebebi elbette tehlikelerin büyümesi değildir. Globalleşmenin artık aşılması mümkün olmayan yaygın bir siyaset haline geldiğini görüyoruz. Çağımızdaki globalleşmelerde ağırlıklı olarak sömürgeci politikalar etkisini göstermektedir. Bu yüzden sömürgeciliğe karşı çıkan sivil kuruluşlar ve kitlesel oluşumlar doğal olarak globalleşmeye de karşı çıkıyorlar. Bunu haksız ve yersiz görmek isabetli olmaz. Ama enerjiyi bu yöndeki çabalarla tüketmeyerek insan temelli, insana değer veren, sömürgeciliği reddeden, yerine Yüce Allah'ın bize doğa vasıtasıyla sunduğu imkânları her kişi ve ulusun hakkını gözeterek değerlendirmeyi esas alan bir alternatif globalleşme siyaseti geliştirmek gerekir. İşte böyle bir globalleşme çabasından da tahmin ediyoruz insan temelli ve sömürgeciliğin önünde set oluşturacak bir güç birliği çıkacaktır.

"Birlik" her zaman bir ortak kimlik temeli üzere oluşur. İnsanlığın en geniş çaplı ve kapsamlı ortak kimliği insan olma sıfatıdır. Ama ne yazık ki kayıtlara geçmiş tarihte bu kimlik üzere bir ittifakın oluşturulduğuna dair bir bilgi yer almamaktadır. Bu yüzden daha dar kapsamlı ortak kimlikler esas alınarak birlikler oluşturulmasına çalışılmıştır. Bazılarında aynı inancı paylaşma, bazılarında aynı ulusa mensubiyet, bazılarında belli bir coğrafi bölgeyi paylaşma, bazılarında da daha başka ortak kimlikler esas alınmıştır. Bunların içinde en yaygın olanı da inanç temeline dayanan ortak kimliktir. Ayrıca bu ortak kimlik her zaman diğerlerinden daha güçlü olmuştur. Bu konuda ortak kimliği paylaşanların farklı otoriteler altında dağılsalar bile kendi aralarındaki bağlarının diğer bağlara nispetle çok daha güçlü olduğunu görürüz. İslam da, mensuplarını güçlü bir ortak kimliğe kavuşturmuş ve tümünü birden kardeş ilan etmiştir.

İslam literatüründe bu dine mensup olanların tümüne birden "ümmet" sıfatı verilmiştir. Ümmet kelimesi ise "umm" yani "anne" kelimesinden türemedir. Yani aynı anneden, aynı soydan gelme bir topluluk gibi. Yüce Allah, Kur'an-ı Kerim'de Müslümanların tek bir ümmet olduklarını özellikle vurgulayarak şöyle buyurur:

"İşte sizin bu ümmetiniz bir tek ümmettir. Ben de sizin Rabbinizim. Öyleyse bana ibadet edin." (Enbiya suresi, 92)

"Şüphesiz sizin bu ümmetiniz tek bir ümmettir. Ben de Rabbinizim. Öyleyse benden sakının." (Mü'minun suresi, 52)

Bu itibarla Müslüman halkların din ve inanç temelinden soyutlanmış bir güç birliği ve ittifak oluşturmaları söz konusu olamaz. Ancak bu temel hiçbir zaman çağımızdaki hâkim sistemlerin esas aldığı gibi sömürgeci bir tahakküm anlayışına dayanmaz. İslam özü itibariyle bir adalet nizamıdır. İnsanlardan istediği de aralarında adaleti hâkim kılmalarıdır. Müslümanlardan da bir vasat ümmet olarak insanlar arasında adaleti hâkim kılmaları ve onlar için bu konuda gözcü olmaları istenmiştir. Yüce Allah bu konuda da şöyle buyurur:

"Böylece sizi, insanların üzerine şahit olmanız ve peygamberin de sizin üzerinize şahit olması için orta bir ümmet kıldık." (Bakara suresi, 143)

Burada dikkat edilirse Müslümanların iki önemli özelliklerine dikkat çekilir: Birincisi: İnsanlar üzerine şahitlik etmeleri ki şahitlik adalete tabi olmayı gerektirir. İkincisi: Orta yani vasat ümmet olmaları.

Bununla da kastedilen tüm aşırılıklardan uzak, örnek alınmaya elverişli dengeli bir yapıya, çizgiye ve anlayışa sahip olmalarıdır.

Yine bir âyet-i kerimede de Yüce Allah şöyle buyurur:

"Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; iyiliği emreder kötülükten alıkoyarsınız ve Allah'a iman edersiniz. Eğer kitap ehli de iman etmiş olsaydı şüphesiz kendileri için hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler vardır ancak çoğunluğu fasıktırlar." (Al-i İmran suresi, 110)

Burada dikkat edilirse Müslümanlara hitap edilirken "insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmet" olduklarına işaret ediliyor. Devamında da niçin böyle oldukları hakkında bilgi veriliyor. Demek ki Müslümanların bir ümmet olarak taşıdıkları hayır sadece kendilerine özgü değil insanlığa şamildir.

Ama bu hayrı taşıyabilmeleri için kendilerine yüklenen görevi de ihmal etmemeleri gerekir. Eğer söz konusu vasıfları taşıyan hayırlı ümmet günümüz dünyasında yönlendirici konumunda olsaydı bugün her gün televizyon ekranlarına gelen ve artık bakmaya tahammül edemediğimiz o vahşet manzaraları ortaya çıkar mıydı? Görünen o ki sadece Müslümanların değil tüm insanlığın İslam'ın adaletine, İslam ümmetinin hayrına ihtiyacı var. Ama ne yazık ki ortada gerçek anlamda bir "ümmet" veya "ümmet bütünlüğü" olmayınca o hayır da kendini gösteremiyor.

"Çağımızda birlik, güç birliği ve ittifak geçmiş asırlara nispetle belki daha çok önem kazanmıştır."

Ahmet Varol / Yazar. Vakit Gazetesi

Hayırlı ümmet vasfına uygun toplumsal yapıyı oluşturma ve Allah'ın istediği adaleti en güzel şekilde uygulama konusunda en güzel modeli Resulullah (s.a.s.) ortaya koymuştur. Bu itibarla onun ortaya koyduğu model bir örnek ve bir kaynaktır. O model adalet, nizam, hakkaniyet ve siyaset alanında her zaman için bir terazi, bir temel ölçüdür. Sonrakilerin doğrularını ve yanlışlarını işte bu teraziye vurarak tespit edebiliriz.

Ondan sonrakiler ise birer tecrübedir. Bu tecrübelerin iyi yanları da olmuştur, kötü yanları da. Doğruları da olmuştur yanlışları da. İnsanlık tarihi zaten bir tecrübeler bütünüdür. Bu tecrübelerden mutlaka bir şeyler alınabilir ama hiçbir tecrübe mutlak ve yanılgısız model olarak öne sürülemez. Osmanlı modeli veya tecrübesi de böyledir. Siyaset ve yönetim alanında bazı tecrübeler vardır ki doğruları, bazıları da vardır ki yanlışları daha fazladır. Biz Osmanlı tecrübesinin doğruları daha fazla olan kategoriye girdiğine inanıyoruz. Dolayısıyla bu tecrübeden istifade edilmeli, içinden bir şeyler çıkarılmalıdır. Ama bir mutlak model, örnek stil ve ölçü olarak alınması söz konusu olamaz. Çünkü örnek ve ölçü mahiyeti taşıyan mutlak model Resulullah (s.a.s.)'ın ortaya koyduğu modeldir. İşte bu modele tarihte yaşanan tecrübeleri uyguladığınız, böylece doğruları alıp yanlışları terk ettiğiniz zaman her iki zenginliği birden değerlendirme imkânınız olacaktır.

Yüce Allah'ın İlahi vahyi tüm insanlığa yöneliktir. Hiçbir ulusun, devletin veya toplumun tekelinde değildir. İnsanlar inanç ve amelleri ölçüsünde bu kutsal vahye göre konum ve derece kazanırlar. Aklın ürünlerinden ibaret olan başarılar ve deneyimler de zaman içerisinde insanlığın ortak değeri haline gelir. Dolayısıyla bunların hiçbiri tevarüs yoluyla bir kişiden diğerine yahut bir ulustan diğerine veya bir devletten diğerine geçmez. Esas olan söz konusu iki zenginlikten gereği gibi istifade etmesini bilmek ve bunları geliştirerek yeni nesillere taşımaktır. Herhangi bir uygarlık veya devlet mirası üzerine hak sahibi olmak ise reddi miras etmeme şartını gerektirir. Sonuç itibariyle şunu ifade edelim ki, günümüzde Müslümanların emperyalist politikalara göre çizilmiş sınırları aşarak, Yüce Allah'ın: "Mü'minler ancak kardeştirler" hükmüne kulak vererek kardeşlik temelli bir birliktelik oluşturmaya, bu birliktelikten doğacak gücü de tüm insanlık üzerinde adaleti hâkim kılma yolunda değerlendirmeye ihtiyaçları var. Bunu başarabilmek için tarihte fitnenin kaynağı olarak kullanılmış birtakım ayrımcı zihniyetlerden kurtulup, birleştirici, yaklaştırıcı sebeplere yapışmak gerekir. Adaleti hâkim kılma konusunda Resulullah (s.a.s.)'ın ortaya koyduğu örneği dikkatle incelemeli, tarihte kazanılmış tecrübeleri de bu örneğe göre değerlendirmelidirler. Üstünlüğün şu veya bu unsura mensup olmakta değil takvada yani Allah'ın emirlerini yerine getirip yasaklarından kaçınma konusundaki hassasiyette aranması gerektiği de asla unutulmamalıdır.

www.batidunyasi.com

BATI DÜNYASI ALLAH'A YÖNELİYOR

19. yüzyılda yaygın olarak benimsenen materyalist felsefenin, 21. yüzyılda yerini tekrar Allah inancına, doğruya, barışa, güzel olana bıraktığını göstermektedir.

Yazar, Zaman Gazetesi

Ali BULAÇ

1951 yılında Mardin'de doğdu. İlk ve orta öğrenimini Mardin'de, yüksek öğrenimini İstanbul Yüksek İslâm Enstitüsü (1975) ve İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümü'nde (1980) yaptı. 1976'da Düşünce Dergisi ve Düşünce Yayınlarını, 1984'te İnsan Yayınlarını kurdu. 1987 yılında Zaman gazetesinin kurucuları arasında yer aldı ve bir yıl gazetenin İstanbul Büro Şefliği görevini yürüttü. 1985-1992 yılları arasında Kitap Dergisi'ni yönetti. Çeşitli dergilerde, Milli Gazete, Yeni Devir, Yeni Şafak ve Zaman Gazetesi'nde çok sayıda yazı ve araştırmaları yayınlandı. 1988'de Türkiye Yazarlar Birliği "Fikir Ödülü"nü aldı. Zaman gazetesinde günlük yazılar yazmaktadır.

İSLAM BİRLİĞİ BİR HAYAL DEĞİLDİR

İçine girdiğimiz yeni dönemin önemli özelliklerinden biri, beşeri/toplumsal örgütlenme modellerinin köklü bir değişimden geçmekte olduğu hususudur. Geride bıraktığımız iki yüz yıl boyunca belli coğrafi bölgelerde yaşayan insan toplulukları ulus devletin öne çıkardığı formu temel alarak örgütlendiler. Ulus devlet yalnızca siyasi/idari bir aygıt olmanın ötesinde tarihte örneklerine rastlamadığımız yeni bir toplumsal örgütlenme modelini de öne çıkardı. Ulus devletin örgüt felsefesi, "birey merkezli insan teki özne"nin özerkliği fikrinden hareketle, geleneksel bütün topluluk biçimlerini dağıttı. Geniş aile, cemaat, lonca, aşiret, kabile ve manevi/mesleki teşekküllerin hayat alanlarını ortadan kaldırarak insandaki durumuna düşürdüğü insanların toplamından bir "toplum" ortaya çıkardı. Sosyolojik anlamda inşa edilen "toplum"un hukuki ve siyasi tanımı "ulus" olarak ifade edildi. Bu gelişmede dikkati çeken nokta şu ki, toplum ve ulusun var edici aktörü devletin kendisidir. Başka bir ifadeyle, köklü bir modernleşme projesi olarak önce devlet(ler) ortaya çıktı, ardından bu devlet(ler), toplum(ları) ve ulus(ları) inşa ettiler. Geldiğimiz noktada ulus yapısı ve bu yapının kendini ifade ettiği ulusal kimlik bilinci büyük bir sarsıntı geçirmektedir. Sermaye, mal, hizmet, bilgi, kültür ve iletişimin baş döndürücü hızla yer küresini etkisi altına almaya başlamasıyla ulusal yapılar ciddi sarsıntılar geçirmekte, bu sarsıntılara eş zamanlı olarak yeni kimlik bilinci ve örgütlenme modelleri öne çıkmaktadır. Yeni dönemde üç temel gelişmenin kendini açıkça hissettirdiğini görüyoruz: Bunlar da, "küreselleşme", "bölgesel entegrasyonlar" ve "yerelleşme" yönündeki güçlü eğilimlerdir. Küreselleşmeye ilişkin lehte ve aleyhte söylenecek çok şey var. Yerelleşmenin de hangi ölçülerde ulusal kimliğin ikamesi olacağı veya tatminkar sonuçlar vereceği hala tartışma konusu.

Ancak pratikte bölgesel entegrasyonların belli bir mesafe aldıklarında kuşku yok. AB bunun somut örneklerinden biridir, diğer teşebbüsler için de önemli bir laboratuvardır. Ortak tarihi miras, benzer toplumsal yapılar, kültürel yakınlık, dini köken, coğrafi bütünlük ve ekonomik hedefler, politik iradenin desteğinde bazı ülkeleri ve toplumları bir araya gelme konusunda zorlamaktadır.

Avrupa, Yahudi-Hıristiyan ve Yunan-Roma mirasına dayalı olarak rönesans, reform ve aydınlama çerçevesinde kendine anlaşılabilir bir temel bulmakta, son 400 sene içinde kıta içinde ve dışında yaşadığı savaşları bir daha tekrar etmemek, mevcut refahını koruyup sürdürmek ve belki de küresel bir aktör olmak üzere devasa bir entegrasyona doğru gitmektedir. Türkiye'nin bu entegrasyon projesinde hangi ölçeklerde doğal bir yere sahip olacağı, AB'nin kurucuları ve kamuoyu tarafından eşit ortak ve tam üye kabul edileceği konuları henüz yeterince tartışılmış, şu veya bu sonuca bağlanmış değildir. Türkiye'nin müzakere tarihi alması ve hatta şekil şartları itibariyle, yani hukuken AB'ye tam üye olması onun gerçekten bu dünyaya ait olduğu, olacağı anlamına gelmiyor.

Küresel süreç önümüze yeni sorunlar koymakta, ülkeleri yeni tercihlere zorlamaktadır. Tercihin iktidar seçkinleri tarafından yapılmış olması hiçbir zaman son ve ebedi kararın verildiği anlamına gelmez. Halkın ne düşündüğü, kendini nerede, kimlerle, ne kadar rahat ve özgür hissettiği önemlidir. Politik irade tarafından yapılmış bir seçim zamanla halkın ortak iradesi ve kararıyla değişebilir. Ancak bugünden bu konuda kesin şeyler söylemek sadece fikri tahmin seviyesinde kalacağından, asıl Türkiye gibi bir ülkenin nihai noktada nerede ve kimlerle birlikte olması gerektiği konusunu şimdiden zihni bir sorun haline getirmek ve bu sorun çerçevesinde fizibilitesi yüksek fikirler yürütmek, imal-i fikretmek gerekir.

Türkiye'nin Orta Asya Cumhuriyetleri ile İslam Dünyası'na dönmesi bugün için çok güç görünse bile, hiçbir zaman hayal değildir. Bu havzanın seçkin zihinleri ve halkları bu yönde ortak irade gösterdiklerinde yolun yarısı katedilmiş demektir. Şimdi bu yönde bir irade görünmüyorsa da, pek de uzak olmayan bir gelecekte küresel ölçekteki zorunlu gelişmeler söz konusu iradenin teşekkül etmesinde önemli rol oynayacak, Türkiye'yi buna zorlayacaktır.

"Ortak tarihi miras, benzer toplumsal yapılar, kültürel yakınlık, dini köken, coğrafi bütünlük ve ekonomik hedefler, politik iradenin desteğinde bazı ülkeleri ve toplumları bir araya gelme konusunda zorlamaktadır."

Milli Değerleri Koruma Vakfı Başkanı

Altuğ M. BERKER

1967 yılında İstanbul'da doğdu. Saint Benoit Fransız Lisesi'nde öğrenim gördükten sonra, Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi'ni bitirdi. İşadamı olan Berker, halen Milli Değerleri Koruma Vakfı'nın Başkanlığı'nı yürütmektedir.

"Bu millet geçmişte olduğu gibi bugün de sahip olduğu hasletleri ve güzel ahlakı ile tüm dünyanın özlemini çektiği barış ve güvenlik ortamını oluşturacaktır. 21. yüzyıl, Allah'ın izni ile, Müslüman Türk Milleti'nin ve Türkiye'nin lider olacağı bir dönem olacaktır."

TÜRK-İSLAM DÜNYASINA TÜRKİYE ÖNCÜLÜĞÜ

11 Eylül 2001 tarihinde ABD'de gerçekleştirilen insanlık tarihinin en büyük terör eyleminden sonra Türkiye'nin de merkezinde bulunduğu Ortadoğu, Kafkaslar, Orta Asya ve Balkanlar'daki otorite boşluğu bir kez daha gündeme geldi. Ve ülkemizi de yakından ilgilendiren önemli bir soruya cevap aranmaya başlandı:

"Osmanlı'nın yıkılışının ardından dünyada ortaya çıkan otorite boşluğu nasıl doldurulacak?" Dünyanın ünlü siyaset uzmanları ve devlet adamları bu konuda önemli bir ülkenin ismini telaffuz etmeye başladı: Bu ülke, Osmanlı'nın tarihsel mirasçısı olan Türkiye Cumhuriyeti'dir. Türkiye'nin mirasçısı olduğu Osmanlı Devleti'nin hinterlandı, Osmanlı'dan sonra, geçtiğimiz 20. yüzyılda dünyanın en kanlı, en karışık ve en huzursuz bölgeleriydi. Bu bölgelerde yaşayan Müslüman-Türk halklar iç savaşlar, işgaller, sürgünler ve mülteciler gördü. Özellikle etnik ve dini farklılıklara dayanan çatışmalar, bu geniş coğrafyayı kan ve gözyaşı ile doldurdu. 21. yüzyılın hemen başlarında yaşanan gelişmeler ise kalıcı bir çözüm bulunamazsa bu bölgelerdeki istikrarsızlığın artarak devam edeceğini gösteriyor.

Nitekim bugünlerde Irak'taki soydaşlarımız Türkmenlere uygulanan benzer yöntemler bu istikrarsızlığın Türkiye'yi de etkileyeceğini göstermektedir. Oysa bu coğrafya bir zamanlar böyle değildi. Aksine, bu bölgelerde asırlar süren bir istikrar, barış ve huzur dönemi yaşanmıştı. Balkanlar'da 19., Ortadoğu'da ise 20. yüzyıla kadar süren bu istikrarın kaynağı ise, bu bölgelerdeki Osmanlı Devleti'nin yönetimi ile şekillenen Türk hakimiyetiydi.

Türklerin Osmanlı çatısı altında adaletli, hoşgörülü ve barış içinde yürüttüğü yönetim, şimdi ağlayan ve korku içinde yaşayan insanların yaşadığı coğrafyada huzur ve mutluluğun kaynağı idi. Osmanlı'nın peygamber ahlakından kaynaklanan insan sevgisi ile yönettiği ve yaşama şekil verdiği ''barış içinde bir arada yaşatma'' misyonuna dünyanın bir çok yerinde ve özellikle Ortadoğu'da yeniden ihtiyaç var. Ve bu misyonu geçen bir yüzyıl boyunca gerçekleştirebilen hiçbir ülke ve millet çıkmadı. Çünkü bunu yapabilecek hamura sahip tek millet Türklerdir ve bunun mirasına sahip tek ülke de Türkiye'dir.

Değerli dostlar, şu anda içinde oturduğumuz Sultan İbrahim Salonu, üstümüzdeki bu çatı, İmparatorluğun yönetildiği Topkapı Sarayı'nın bir kasrının çatısıdır. Bu çatının altında geçmişte oturanların 600 yıl boyunca dünyaya nizam verdiği gibi, şimdi oturan bizler de buna namzet tek ülke olan Türkiye Cumhuriyeti'nin evlatları olarak, barışı, huzuru ve istikrarı sağlamakta sorumluluk sahibiyiz.

Bu nedenle, Türkiye'nin, Ortadoğu'nun istikrarı ve Dünya Barışı için yeniden eski misyonunu üstlenmesi gerekmektedir. Ortadoğu Ülkeleri'nin tarihten gelen bir bağlılık duyduğu ve önem verdiği Türkiye, hem birleştirici, hem de lokomotif olma rolüne, bilgi, beceri, tarihi tecrübe ve maneviyat açısından en uygun olan ülkedir. Aydınlarımızın ve yöneticilerin, Türkiye'nin bu tarihi misyonunu yeniden alması için oluşmuş olan şu anki konjonktürü çok iyi değerlendirmesi gerekmektedir. Avrupa Birliği'yle olan ilişkilerimiz de bunu etkileyen bir faktör değildir. Birliğe girsek de girmesek de, İslam Ülkeleri'nin, Batı ile olan ilişkilerini düzenleyen ülke konumunda olabiliriz. Nitekim bu, hem Batı'nın hem de İslam Ülkeleri'nin Türkiye'nin sahip olduğu özelliklerden, yani, Batı için demokratik hukuk devleti yapısı, Ortadoğu için de itidalli Müslümanlık yapısı, Osmanlı'dan gelen şefkatli ve sevgi temelli yönetim ve yaşam tecrübesinden dolayı gönül rahatlığıyla Türkiye'ye bırakacağı bir misyon olacaktır. Batı'da birçok yöneticinin, think-tank kuruluşunun ve aydınların, Türkiye'nin bu rolü üstlenmesini istedikleri bilinmektedir. Özellikle 11 Eylül'den sonra, Osmanlı yönetim tarzının üzerine oldukça eğilmişler ve bunu canlandırma eğilimine girmişlerdir.

Bu, yalnız, Büyük Ortadoğu Projesi gibi, bölgede tepkiyle karşılanacak suni projelerle yapılabilecek bir şey değildir. Ortadoğu'da istikrarı sağlamak, eğitimi gerçekleştirmek, sosyal rehabilitasyonu sağlamak, Batı ile ilişkilerini düzenlemek elbette gerekmektedir; ancak bu, yine bölgenin kendi içinden çıkacak bir düzenleme ile olmalıdır. Dışarıdan bir zorlama şeklinde değil, içeriden bir istek ve arzu ile yapılmalıdır. İşte bunun herkesin rızası olacak şekilde gerçekleşmesine öncü olabilecek tek ülke Türkiye'dir. Bundan dolayı son zamanlarda ortaya çıkarılan, Büyük Ortadoğu Projesi yine BOP olarak anılabilir ama bundan sonra bunun açılımının "Büyük Osmanlı Projesi" olması daha mantıklı ve gerçekçi olacaktır. Çünkü Osmanlı'nın mirasına sahip olan bu millet geçmişte olduğu gibi bugün de, özlemi çekilen barış ve güvenlik ortamını oluşturmakta öncü rol oynayacaktır. Sahip olduğumuz miras, yeni girdiğimiz 21. yüzyılda, Türkiye'yi lider ülkeler sıralamasının başına yerleştirecek olan son derece köklü ve şanlı bir mirastır. Tarihsel ve günümüzdeki gerçekler, dünyaya nizam verecek yeni bir Osmanlı'nın ortaya çıkışının, istenilir ve azmedilirse ulaşılması mümkün bir ülkü olduğunu göstermektedir. Osmanlı geleneğinde yer alan hoşgörülü İslam anlayışı da, dünya için aranan bir umut ışığı haline gelmiştir.

Eğer Türkiye sahip olduğu büyük medeniyet mirasını iyi değerlendirirse, önünde çok aydınlık bir gelecek bulacaktır. Türkiye bu yönde geliştireceği stratejilerle Ortadoğu, Balkanlar, Kafkaslar ve Orta Asya'ya kalıcı barışı temin edebilecek, bunu muhafaza edebilecek bir tarihi birikime sahiptir. Allah'ın izniyle hiçbir güç, tarihe yön vermiş, insanlığa barışı, adaleti ve huzuru armağan etmiş dev bir kültüre ve tecrübeye sahip, köklü ve zengin bir medeniyetin kurucusu olan bir milletin sahip olduğu duyarlılığı yok edemez.

Bu millet geçmişte olduğu gibi bugün de sahip olduğu hasletleri ve güzel ahlakı ile tüm dünyanın özlemini çektiği barış ve güvenlik ortamını oluşturacaktır. 21. yüzyıl, Allah'ın izni ile, Müslüman Türk Milleti'nin ve Türkiye'nin lider olacağı bir dönem olacaktır.

9 Ekim 2004 Sepetçiler Kasrı, İstanbul.

Yazar, Vakit Gazetesi
Ali EREN

1947 yılında Kırıkkale'de doğdu. Vakit ve Yeni Mesaj Gazeteleri'nde köşe yazarlığı yapmış olan Eren'in, "En Güzel Dualar", "Dini Hikayeler", "Her Yönüyle İzdivaç ve Mahremiyetleri", "Sünbül Efendi ve Merkez Efendi", "Veysel Karani", "İki Cihan Güneşi Hz. Muhammed" adlı eserleri yayınlanmıştır. Özellikle Ehl-i Sünnet inancından sapmalara dikkat çeken Ali Eren, Vakit'teki köşe yazarlığı görevine devam etmektedir.

NEDEN TÜRK-İSLAM BİRLİĞİ

ABD ve SSCB'den müteşekkil 20. asır güç dengesi, 1980'li yılların sonuna kadar devam etti. O zamana kadar, her iki taraf da hem mevcut gücünü korumaya hem de yeni iltihaklarla gücüne güç katmaya yönelik bir politika takip ediyordu. Nihayet, şu veya bu sebeple Berlin Utanç Duvarı'nın yıkılmasıyla beraber Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği de dağıldı. Ve dünyadaki büyük güç dengesi de sona ermiş oldu.

Artık dünyada tek süper güç ABD idi. Eğer karşısında başka birleşik güçler olmazsa, ABD istediği ülkeye saldırır, hiçbir ülke de bu saldırıya karşı koyamazdı. Hatta böyle bir saldırı, sadece saldırılan ülkeye zarar vermezdi. Meselâ Asya'daki bir ülkeye saldırsa, bundan dolaylı olarak Avrupa'nın da zarar görmesi tabii idi. Öyleyse, Avrupa tedbirini almalı ve gücüne güç katmalı, ortaklarını kendi çıkarı doğrultusunda artırmalıydı. Onlar açısından bakacak olursak, Avrupa niye zarar görsün, Asya ve Afrika'dan elde ettiği gelirler niçin kesilsindi? Kesilmese bile niçin eksilsindi? Bu düşünceden dolayıdır ki, ABD ve AB arasında, açıkça dile getirilmeyen gizli bir menfaat ve sömürme çekişmesi başladı. (Gerçi Asya'da Çin gibi büyük bir güç de var. Ama şimdilik Çin çeşitli sebeplerle "Heeey! Ben de varım" diyememektedir. Demiş veya diyebilmiş olsa bile, onun bu tavrı da diğerleri gibi sadece kendi çıkarı için olacak, asla bizim gibi İslam ülkelerini korumaya yönelik olmayacaktır.) AB ve ABD'nin ve bu ülkelerdeki yahudi yöneticilerin, Asya ve Afrika'daki birçok ülkelere, bilhassa buralardaki İslam ülkelerine kedinin ciğere baktığı gibi baktıkları kesin ve bu tavırlarından vazgeçmeleri de mümkün değil. Çünkü, onları buna inançları sevketmekte, onlar da inançları doğrultusunda hareket etmektedirler.

"İslam-Türk Birliği özet olarak, sadece İslam ve Türk unsurların birliği değil, şimdiye kadar İslam'a, Türke ve Türklüğe her türlü zararı yapagelenlere bile zeytin dalı uzatma birliği, başka bir tarifle, insanlığa refah ve saadet getirme birliğidir..."

Nedir bu inanç? Müslümanların aleyhindeki birbirine paralel olan Siyon ve Evangelist ortak inancı. Bu inanç bulunduğu müddetçe, onların bize kedinin ciğere baktığı gibi bakmaları devam edecektir. AB ve ABD yöneticilerinin, şu anda yaptıkları aynen budur. Allah'ın, Hz. Musa ve Hz. İsa'ya vahyettiği dinlerin asılları, İslam'dan ayrı değil. Öyleyse, bu dinlerin mensuplarının İslam'la uyum ve ittifak içinde olmaları gerekir. Ne var ki, Kur'an'da haber verildiğine göre, Hıristiyan ve Yahudilerin şu anda ellerindeki kitaplar, orjinal İlahî kitaplar değil. Tavırlarını bu kitaplara göre tayin edenler, onun içindir ki kendileri gibi inanmayanlara hayat hakkı tanımamaktadırlar. Tanısalar bile, tanıdıkları hak kölelikten öteye gitmiyor. İnsanları yaşlı-genç, bebek, kadın-erkek demeden işkence ede ede öldürmeleri, ABD'nin, "Haçlı savaşı başlatıyoruz" sözünün arkasından başlamamış mıdır?

İsrail'in, Filistin'de yaptığı bebek katliamının ve toplu, sivil öldürme zulmünün kaynağı da orijinalitesini kaybeden Tevrat'taki Yahudi inancıdır. Sözde İlahî olan bu iki inanca dayanan bugünkü vaziyet işte budur. Bir de İslam inancına sahip olan Müslümanların yaptıklarına bakalım: Tarihte, Müslümanların maddi gücü ellerinde bulundurdukları asırlar da olmuştur. Ama Hıristiyanlar da Yahudiler de Müslümanlardan zulüm ve ölüm görmemek şöyle dursun, devamlı bir himaye ve yardım görmüşlerdi. Zira İslam, inançlı-inançsız her insana adâletle davranmayı emrediyordu. Dolayısıyla, Müslümanların asırlarca yerine getirdikleri de buydu. Müslümanların bu iyiliklerine karşı onların teşekkürleri (!) ise ortada:

Afganistan, Irak, Fellûce, Filistin, vs... Başka Fellûce'lerin olmaması için, ihtiyaç Türk-İslam Birliğine... Kur'an, Peygamberimiz Hz. Muhammed'e inanmadıkları için Hıristiyan ve Yahudilerin iman ehli olmadıklarını beyan buyurmakla beraber, onları dinsizlerden ayrı tutarak kitap ehli (ehl-i kitap) olarak tarif eder. Ve yine İslam'a göre, Müslüman kadınlar Hıristiyan ve Yahudi erkeklerle evlenemezlerse de Müslüman erkekler mekruh da olsa- Hıristiyan ve Yahudi kadınlarla evlenebilmektedirler. İslam fıkhı buna cevaz veriyor. Esasen, ehl-i kitabın, inanç konusunda da ahlakî konularda da Müslümanlarla uyum içinde olmaları gerekirdi. Tehdidi altında bulundukları fuhuş, uyuşturucu bağımlılığı vs... gibi ahlâksızlıkların üstesinden mevcut İncillerle gelemiyorlarsa -ki gelemiyorlar- çözüm İslam'dadır; denemeliler..

Cevap "Hayır!"sa, Afganlı, Irak ve Filistinlilerin hakkından geldikleri halde neden kendi memleketlerindeki rezaletlerin üstesinden gelemedikleri sorulur. Habire ahlakî çöküşe gittikleri halde, hala İslam'a göz atmıyorlar ama, İslam'a inananlara tonlarca bomba atmaktan geri durmuyorlar. Düşünce ve sözleri şu: Müslümanlara yaklaşmaktansa böyle kalmamız daha iyidir. Kendimiz böyle kalarak Müslüman pazarında salyangoz satarak zenginleşmeye, zulme ve sömürmeye devam...

Ali Eren / Yazar. Vakit Gazetesi

Bunlar, Evangelis ABD'li ve onlara yardımcı olan Avrupalı Hıristiyanlardır. Bir de Yahudiler var ki onları da iyi bilmek mecburiyetimiz var. İkinci Dünya Savaşı yıllarında Almanya'da 6 milyon Yahudi yokken, Hitler nereden buluyor da Almanya'da 6 milyon yahudi öldürmüş oluyor! Yahudiler, ısrarlı ve tekrarlı bir propagandayla buna bütün dünyayı inandırdılar. Bu, "Zavallılık, ezilmişlik ve mazlumluk" propagandasının arkasından bir şey daha uyduruldu: Antisemitizm - Yahudi düşmanlığı.

Bazı kimseler durup dururken Yahudi düşmanlığı yapıyorlarmış. Yahudilerin bu düşmanlıktan korunması lazımmış... Bir haksızlık karşısındaysalar elbette korunsunlar. Ama el-insaf! Nerede, hangi ülkede, kim veya kimler ve niçin Yahudi düşmanlığı yapıyor? Anti semitizm peşinde koşanlar, yani Yahudi düşmanları, tanka karşı eli sapanlı Filistinli gençler olmasın sakın! Sinagog baskınları bile buna cevap olamaz. O ne kadar akıllıca bir Yahudi düşmanlığı ki, sinagogun önünde ölenlerin çoğu Müslüman... Velhasıl, Yahudiler de Hıristiyanlar da insanlığı yanıltıcı propagandadan vazgeçmezler. Hem zavallı adamın boğazını sıkar, hem de "Yetişin! Beni boğuyor" diye bağırırlar.

Geçmişleri de bugünleri de buna şahittir. Çağların verdiği tecrübeyle biliniyor ki, onlarla yapılan anlaşmalara güvenmek, onlardan iyilik beklemek, hatta yapılan iyiliğe karşılık beklemek hayaldir. Zaten bu gerçeği kafamıza vura vura bize kendileri öğretiyorlar. Öyleyse, tek çare, kaidelerini kendi değer ve inançlarımızdan aldığımız Türk-İslam Birliği'ni meydana getirmektir. Ancak böyle bir birliğin teessüsüyledir ki, onların zarar, fitne, zulüm ve katliamından kurtulmak mümkün olabilecektir.

İslam-Türk Birliği, prensiplerini bu iki isimden alacağına göre, bu birliğin zihninde bile kötülük, kin, buğz bulunmaz. Dilinden kötü söz çıkmaz, müttefiklerini rencide etmez. Elinde zulüm, işkence, katliam gibi insanlık dışı fiiller zuhur etmez.

İslam-Türk Birliği, hem kendini koruma birliği, hem de başkalarına insanlık öğretme ve insanlıkta örnek olma birliği demektir. İslam-Türk Birliği, kendi gücünü yeniden hatırlama, ortaya koyma, savunma, müdafaa ve insanî münasebetler birliğidir. İslam-Türk Birliği, dünya gerçeklerini farketme ve isabetli değerlendirme birliğidir; öyle olmalıdır.

İslam-Türk Birliği özet olarak, sadece İslam ve Türk unsurların Birliği değil, şimdiye kadar İslam'a, Türke ve Türklüğe her türlü zararı yapagelenlere bile zeytin dalı uzatma birliği, başka bir tarifle, insanlığa refah ve saadet getirme birliğidir...

Yani İslam-Türk Birliği, tarihe ismi kötülüklerle beraber yazılmış olanlara bile iyilik yapma temennisi taşıyan bir birliktir. Elbette bu bir temennidir. Gönlümüz vücut bulmasını istemektedir. Gerçi, herkese zeytin dalı uzatılacaktır da, uzatılan zeytin dalının, icabında bir akrebin kıskacı tarafından kavranabileceği de asla göz ardı edilmemelidir. Zira akrebin sokması kininden değil cibilliyetindendir. Ve bu çağlar boyu hep görülegelmiştir...

Vesselam...

"Milletlerarası farklılıkların ortadan kaldırılması, gerçekten insan hakları, hukukun üstünlüğü ve demokratik kaide ve kuralların gerçeklik kazanması için Türk-İslam Birliği'nin etkin rol oynayacağını düşünüyorum."

DYP Eski Milletvekili

Baki TUĞ

1937 yılında Şiran'da doğdu. Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni bitirdi, aynı fakültede master yaptı. Kıbrıs Barış Kuvvetleri Askeri Mahkemesi Baş Hakimliği görevinde bulundu. TSK'dan Hakim Albay rütbesi ile emekli oldu. 1991 seçimlerinde Ankara Keçiören bölgesinden DYP milletvekili seçildi.

TÜRK İSLAM BİRLİĞİ DÜŞÜNCESİ

Konuya Türk-İslam Birliği'ne neden ihtiyaç vardır sorusu ile girmek istiyorum. Gelişen dünya, değişen şartlar karşısında böyle bir birliğe ihtiyaç olduğunu düşünüyorum. Ancak tarihimiz, coğrafyamız, jeostratejik ve jeopolitik durumumuz dikkate alınmak suretiyle değerlendirilmesi yapılmalıdır. Yakın tarihimize bakılmalı, Bosna-Hersek katliamları değerlendirilmeli, kılı kıpırdamayan İslam aleminin değerlendirilmesi bu hale göre yapılmalıdır. Elbetteki Kurtuluş Savaşı öncesi başlayan savaş sonrası devam eden soğuk rüzgarların ortadan kaldırılması için, yakın ilişki ve münasebetlere ihtiyaç vardır. Bu soğukluğu gidermeye Türk-İslam Birliği düşüncesi vasıta olabilir. Türk-İslam aleminin oturduğu coğrafyadaki halkların sömürülmesini önlemek için, asgari seviyeye düşürülmesini sağlamak hatta ortadan kaldırılmasında bütün bir birliğin aracı olabileceğini değerlendiriyorum. Bu davranışı da bir insani görev kabul ediyorum.

Emperyalizme ve sömürüye karşı olmayı milli bir görev kabul ediyorum. Geçmişi hatırlamak, günü yaşamak, geleceğe hazır olmak için bütünlük, beraberlik oluşturulabilir. Kuzeyle güney arasındaki farklılıkların ortadan kaldırılması güneyin zenginliklerinin yok pahasına kuzeye taşınmasını önlemenin bir yolunun da bu birlik olacağını düşünüyorum. Geçmişi ile zengin bir kültür ve medeniyete sahip olan bu konularda Avrupa'yı tetikleyen, Avrupa'nın bugünkü haline gelmesine katkısı olan Türk-İslam alemi elbetteki oturup bugünkü perişan halini tartışmalıdır. Bugün insan hakları, hukukun üstünlüğü, demokrasi çığırtkanlığı ile katliam yapan, zulüm ve işkenceyi demokrasinin gereği sayan sözde medeni aleme, hukukun hakkını, adaletin, ahlak ve faziletin ne olduğunu Türk-İslam alemi geçmişi ile ortaya koymalı. Bilgi çağını yaşamak ve yaşatmak, iletişim ve bilişim teknolojilerinin değerlerinden karşılıklı olarak yararlanmak, medeni alemin önderliğini yapmak Türk insanının özünde var olan bir değerdir. Bu değerler birlik vasıtasıyla tekrar gündeme taşınabilir. Orta Asya, Kafkaslar, Ortadoğu ve Balkanlar'daki Türk-İslam aleminin özgür ve bağımsız yaşamları böyle bir birlikle teminat altına alınabilir. Kıbrıs'ta yaşanan rezaletler yaşanmayabilir.

Milletlerarası farklılıkların ortadan kaldırılması, gerçekten insan hakları, hukukun üstünlüğü ve demokratik kaide ve kuralların gerçeklilik kazanması için Türk-İslam Birliği'nin etkin rol oynayacağını düşünüyorum. Ancak çekincem Yemen Hicaz ve Trablusgarp çöllerinde yaşadıklarımızdır.

Tarih tekerrürdür diyorlar, ibret alınsa idi hiç tekerrür eder miydi?

Duamız tekerrür etmemesi içindir.

Saygılarımla.

ANAP Eski Milletvekili

Beyhan ASLAN

1948 yılında Denizli'de doğdu. Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde öğrenim gördü. 21.Dönem Denizli Milletvekilliği ve Anavatan Partisi 21. Dönem Grup Başkan Vekilliği yapmış olan Aslan, halen Ankara Hukuk Müşavirliği ve Serbest Avukatlık görevindedir. Aynı zamanda birçok dergide de yazıları çıkmaktadır.

TÜRK DÜNYASINDA ÇAĞIN RUHU

'Bir olalım, diri olalım sevelim sevilelim'
YUNUS EMRE

Çok uluslu, çok dinli, çok dilli Osmanlı, Avusturya-Macaristan ve Alman İmparatorluklarının akıbeti gibi Sovyet İmparatorluğu da dağılmıştır. 1990'lı yılların başlarında dünyanın sosyal ve ekonomik şartları, iletişim alanındaki teknolojik gelişmeler Sovyetler'in dağılma sebebi olmuştur. Dünya bu sürpriz çöküşe hazırlıklı değildi. Berlin Duvarı'nın yıkılışı özgürlüklerin zaferiydi. Her imparatorluğun yıkılışı sonucunda olduğu gibi, Sovyet İmparatorluğunun topraklarında yeni bağımsız devletler doğdu. Bu muhteşem olay tüm dünyada alkışlandı. İki kutuplu dünya düzeni tek kutuplu hale geldi. Türklük Dünyası'nı ilgilendiren, heyecanlandıran, sevinç gözyaşları döktüren de Rus İmparatorluğunun yıkılışının ardından bağımsızlığına kavuşarak tarih sahnesine yeniden hür ve müstakil devletler olarak devletler ailesindeki yerlerini alan Türk Cumhuriyetleri'nin doğuşu idi. Türk halkının ve Devleti'nin Türk Cumhuriyetleri'ne olan ilgisi tarihin derinliklerine dayanır. Aynı kökün dalları; Adriyatik'den Çin Denizi'ne kadar bazen bağımsız bazen bir başka devletin egemenliği altında değişik koşullarda varlıklarını sürdürmüş ancak Türk Çınarı'nın dalları hiçbir zaman kurumamıştır. Sovyet İmparatorluğunun yıkılmasından sonra bağımsız Türkiye Cumhuriyeti'nin Ay Yıldızlı Al Bayrağı'nın yanında, Kıbrıs Türk Cumhuriyeti ile birlikte yedi bayrak daha dalgalanmaya başlamıştır. Türk Cumhuriyeti ile Türk Devletleri'nin kültürel, sosyal ve ekonomik alanlardaki ilişkileri doğaldır. Bu ilişkileri en yüksek düzeye çıkarmak her bir devlet için hedef olmalıdır. Elbette Türk Cumhuriyetleri bütün dünya ülkeleri ile işbirliği içine girecekler, bölge ve dünya barışına katkıda bulunacaklardır. Elbette; her devlet kendi ayakları üzerinde durmayı öğrenecek, halkının refah ve mutluluğunu artırmak, iç güvenliğini sağlamak için her türlü tedbiri alacaktır. Hiçbir politik beyin Türk Cumhuriyetleri ile olan ilişkimizde Pan-Türkizm'den bahsetmemelidir. Tarihe baktığımızda hiçbir zaman diliminde Türk Devletleri bir bayrak altında yaşamadılar. Türk aydınının ve siyasetçisinin üzerindeki yük Türk topluluklarının birbirleriyle ilişkilerinde dostluğa, kardeşliğe ve işbirliğine dayalı bir anlayışı nasıl daha ileri düzeye taşırız olmalıdır.

Kültürel işbirliği geliştirilmeli, değerler ortaya çıkartılmalı, müşterek yazılı ve görsel yayınlarla Türk halkları arası iletişimle değerlerimiz öğretilmelidir. Hoca Ahmet Yesevi'nin hepimizin hocası, Dede Korkut'un hepimizin atası, Manas Destanı'nın hepimizin destanı, Mevlana'nın, Yunus'un, Hacıbektaş Veli'nin hepimizin gönül erleri olduğu şuuruyla Gençlik Kurultayları vasıtasıyla kültürel coşku sürdürülmelidir.

İlim adamlarının müşterek çalışmaları ile tarihi ve kültürel kökler araştırılmalı ve müşterek ilmi tespitler Türk halklarının kamuoyuna sunulmalıdır. Parlamenterler arası işbirliği yapılmalı ve bu işbirliği sonucu Türk Devletleri arasındaki mevzuat zorluklarını ve çelişkilerini giderici, uyum sağlayıcı yasalar çıkartılmalıdır. Böylece bölgede yatırım yapan iş adamlarımız rahatlayacaktır.

Ekonomik alanda ikili ve çok taraflı işbirliğinin geliştirilmesi için gayret sarf edilmelidir. Türk Cumhuriyetleri arasındaki ekonomik ihtilafların halli için Türk Cumhuriyetleri arasında bir tahkim merkezi ve kurulu oluşturulmalıdır.

Türk Cumhuriyetleri, Müslümanlıkla Demokrasinin bağdaştığını, İslam'ın demokratik etiğe önem verdiği, demokrasiye katkıda bulunduğunu, serbest piyasa ekonomisi ile İslam anlayışının çelişmediğini tespit etmeliler.

Demokrasi, hukukun üstünlüğü, insan hakları gibi üst değerlerin korunması gerektiği fikrinde birleşerek bu değerlerin batının tekelinde olmadığını bütün dünyaya göstermeliler. Siyaset ve hukuk bilimciler müşterek çalışmalar yapmalıdırlar. Türk topluluklarında yaşayan, ülkelerinin yönetimine, kültür dünyasına, ekonomilerine katkıda bulunan siyaset adamları, aydınlar Türk'ün şanlı mazisine yakışır bir istikbale yürümek istiyorsak çağın insanlık değerleri ile buluşup çağın ruhunu solumak istiyorsak, özgür ve zengin birey, bağımsız ve güçlü devlet hedefimiz olacaksa, bölge ve dünya barışına katkı sağlamada fonksiyonel olacaksak, İslam Dünyası'na tepeden bakan anlayış yerine gıpta ile bakılmasını sağlamak istiyorsak:

Ey Türk oğlu ayağa kalk, ey mümin dinini iyi oku, militanizme değil ilme ve hoş görüye koş. Tarihin sana yüklediği sorumluluğu unutma.

"Ey Türk oğlu ayağa kalk, ey mümin dinini iyi oku, militanizme değil ilme ve hoş görüye koş. Tarihin sana yüklediği sorumluluğu unutma."

Avukat, İHH İnsani Yardım Vakfı Genel Başkanı

Bülent YILDIRIM

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi mezunu olan Yıldırım, 1992 yılından bu yana insani yardım çalışmaları koordinatörlüğü yapmaktadır. Bu vesile ile dünyanın pek çok bölgesinde bulunmuştur. Halen İnsani Yardım Vakfı'nın Başkanlığını yürütmektedir.

HAYALDEN GERÇEĞE İSLAM BİRLİĞİ

Bundan 100 yıl öncesine kadar oldukça bütünlüklü bir yapı gösteren ve büyük oranda birlik halinde yaşayan İslam Dünyası, 19. yüzyılda İngiltere, Fransa, Rusya, İtalya ve Hollanda sömürge güçlerince askeri saldırı, siyasi entrika, içeriden ihanetler, stratejik kuşatma ve her türlü zulümle parçalandı.

1700'lü yılların sonundan itibaren Bengal'in İngiliz işgaline girmesiyle kademeli biçimde başlayan Batılı güçlerin İslam dünyasını parçalama sürecinde I. Dünya Savaşı bir dönüm noktası oldu. Savaş ardından İslam Dünyası'nın bütünlüğünün sembolü olan Osmanlı Devleti parçalanmış ve bu devasa coğrafyada güçsüz olduğu kadar, birbirine düşman onlarca devletçik ortaya çıkmıştır. Bu biçimde 1800'lü yılların başından başlamak üzere, yaklaşık 150 yıl fiili işgal altında yaşadıktan sonra bağımsızlığını II. Dünya Savaşı'ndan sonra ama parçalanmış bir şekilde kazanan İslam ülkeleri, giderek daha fazla oranda uluslaşma dönüşümüne şahitlik etti.

Fransız devrimiyle 1789'da oluşan bu ulusalcı dalganın ve olumsuz etkilerinin Osmanlı topraklarına ulaşması 1800'lü yılları bulmuştu. Felsefi ve fikri temelleri bu şekilde atılan birbirinden ayrılma süreci, sömürge yönetimlerinin "böl-parçala-yut" politikaları ile birleşince, İslam coğrafyasında fiili bölünme I. Dünya Savaşı'ndan sonra gerçekleşmesi kaçınılmaz hale geldi.

Müslüman halklar, kendilerini o güne kadar tek bir ümmet olarak görmüş ve farklı etnik unsurlara mensup olmanın parçalayıcı değil, bilakis bir halının farklı renkleri gibi birbirini bütünleyen bir unsur olduğuna ve "birbirinizle tanışasınız diye sizi farklı kıldı" ayetinin tecellisi olduğuna inanmışlardı. Ama Batılı ülkelerin işgaline tepkilerin yükselişte olduğu bir dönemde direniş hareketlerinin önemli bir bölümünde başı çeken Milliyetçi ve ulusçu akımlar, inanan halkların desteği ile sömürgecilere karşı başarı kazandıktan sonra, cephe arkadaşlarını tasfiye ederek ayrı birer "ulus devlet" haline dönüştüler.

Son yüzyıla kadar çok milletli imparatorluklar altında bütün halinde yaşayan Müslüman halklar, yüzyıllardır din kıstasına göre diğer milletlerle ilişkilerini belirlemiş olduklarından ayrı bir ulus olma bilinci kazanmaları modern devletlerin inşa sürecinde en önemli harç olarak görülüyordu.

Nitekim kolonyal dönemin paylaşım haritaları, II. Dünya Savaşı'ndan sonra modern dönemin siyasal sınırlarına dönüştü. Bu kadar çok parçalı yapı İslam tarihinin hiçbir döneminde görülmediği için, Müslümanlar arası işbirliği ve yardımlaşma kavramı da 1960'lı yılların sonundan itibaren gündeme geldi. Sömürge döneminde ortaya çıkan Pan-İslamist akımların modern dönemin İslam Birliği arayışlarının ilk nüvesini oluşturduğuna kuşku yok. İslam Konferansı Örgütü'ne (İKÖ) üye ülkelerin resmi olarak nüfusu 1,2 milyardır. Diğer ülkelerde yaşayan Müslüman nüfusu bu sayıya eklediğimizde 1,5 milyarlık bir insan potansiyeli ortaya çıkmaktadır. Müslüman ülkelerin büyüme hızı hesaplandığında 2025 yılına kadar dünyadaki toplam Müslüman nüfusunun 3 milyara yaklaşacağı tahmin edilmektedir. Bu da o günkü dünya nüfusunun neredeyse üçte birini oluşturacaktır.

Nitelikli insan oranı az olan yığınların fazla bir anlam taşımadığı dünyamızda, milyonlarca kilometre karelik geniş bir coğrafi alana ve onlarca devlete yayılmış bulunan İslam aleminin içinde bulunduğu çok çeşitli, siyasi, ekonomik ve sosyal şartlar, kendi aralarında ekonomik ve sosyal işbirliğine gidilmesi konusunda çift yanlı bir bıçak gibi hem olumlu hem de olumsuz yönde etki yapmaktadır. Bu farklılıklar, kimi zaman uluslar arası düzeyde İKÖ gibi işbirliği ve dayanışmaya dayalı kuruluşların ortaya çıkmasını kolaylaştırıp birbirine yaklaşma dürtüsünü artırırken, kimi zaman da ortak bir sorun konusunda ortak bir karar alınmasını önleyecek derece ihtilaflara neden olmaktadır. Örneğin 1980 yılında Afganistan'ın işgalini görüşmek üzere İslamabad'ta toplanan İKÖ zirvesi işgalci Sovyetler Birliği'ne karşı ortak bir tavır almayı dahi beceremeyiştir. Yine, yıllardır yapılan zirve toplantılarında Filistin konusunda çok sert kararlar alındığı halde, İKÖ ülkeleri bir türlü İsrail'e karşı ortak bir politika uygulamayı başaramamıştır. Üstelik bugün İsrail ile İslam ülkeleri arasındaki ticaret hacmi 1 milyar doların üzerindedir.

Son Irak savaşında da İslam ülkeleri, kendi sorunlarını çözme konusunda yine başarısız bir performans göstermişler ve sürekli kendilerinden farklı platformlarda alınan kararların edilgen unsurları olmuşlardır.

"Türkiye'nin İslam aleminin mevcut siyasi ve ekonomik haritası çerçevesinde yeni bir birlik için merkezi rol üstlenmesi gerektiği de ortadadır."

Bülent Yıldırım / Avukat, İHH İnsani Yardım Vakfı Genel Başkanı

Bunların sebebine bakıldığında değişik siyasi çıkarları olan birçok ülkenin zirvelerde kendi görüşlerinde diretmesi ve bu inadın İslam ülkeleri arasında bölünmelere neden olmasıdır. Bugün İslam ülkelerinin; birlik oluşturmak şöyle dursun kendi aralarında ekonomik ve siyasi işbirliğine girmelerini ya da en azından mevcutları geliştirmelerini olumsuz yönde etkileyen birçok faktör bulunmaktadır. Bu nedenle İslam ülkeleri arasındaki ilişkileri olumlu ve olumsuz etkileyen faktörleri başlıca coğrafi, kültürel, ekonomik, siyasi ve aktüel faktörler olarak belirleyebiliriz.

İslam coğrafyasının yatay genişliğine bağlı olarak, bu sınırların içine giren unsurların biraraya getirilmesi de o derece zor olmaktadır. Doğuda Endonezya'dan, batıda Fas'a kadar geniş bir alana yayılmış bulunan İslam ülkeleri arasındaki mesafenin çok uzak olması bu devletlerin bir araya gelmesi ve işbirliği imkanlarını tartışması zorlaşmaktadır. Doğaldır ki, uzak olan ülkelerle istenilen işbirliği her zaman mümkün olamamaktadır. Kültürel faktörler, coğrafi olana kıyasla olumlu yönleri daha fazla olan bir unsurdur. Kültürel faktörlerin kuşkusuz en önemli katkısı, tüm İslam halklarının ortak bir kültür içinden yani İslam kültüründen geçerek gelmiş olmalarının sağlayacağı katkıdır. Bunların başında söz konusu tüm ülkelerde yaşayan Müslüman halkların ortak bir inancı ve bu inancın geçmişini paylaşıyor olmaları en güçlü tutkalı oluşturacaktır. Halklar arasındaki bu ortak payda yönetimleri de ister istemez işbirliğine zorlamaktadır. Örneğin İslam ülkelerinden herhangi birinde meydana gelen bir savaş, tabii afet ya da olağanüstü diğer hallerde Müslüman halkların hiçbir dayatma olmadan yardım mekanizmalarını harekete geçirerek, aynı inancı paylaştığı kişilerin yardımına koşması, yönetimlerini buna zorlaması aradaki inanç birliğinin gücünden başka bir şeyle açıklanamaz.

İslam ülkeleri arasındaki ekonomik dengesizlik ve değişik üretim düzeyleri de işbirliği ve yakınlaşmayı hem olumlu hem de olumsuz manada etkilemektedir. Olumlu katkı, birçok İslam ülkesinin kendi topraklarında bulunmayan hammaddeyi veya ürünü yakınında bulunan bir İslam ülkesinden karşılamak zorunda kalarak onunla işbirliğine yönelmesidir. Böylece karşılıklı ekonomik ve siyasi ilişkiler ister istemez gelişecektir. Yine ortak bir dine mensup olan iş adamları, psikolojik olarak kendilerine yakın hissettikleri ülke ya da şahısları tercih edecektir. Olumsuz etkisi ise böyle bir ekonomik dengesizliğin fakir/zengin halklar arasındaki karşılıklı kin ve husumeti arttırarak yönetimler arasındaki işbirliğini zorlaştırmasıdır.

Siyasal unsurlar, İslam ülkeleri arasındaki birlik oluşumunu genellikle olumsuz etkileyen bir işlev görmektedir. 40 küsur devlete bölünmüş bulunan İslam alemi, bir o kadar çeşit yönetim biçimine de sahip bulunmaktadır. Yönetim modellerinin farklı olması, uygulanan dış politika ve siyaset şekillerini de farklılaştırmakta, sonuçta çok yönlü çıkar çatışmasına yol açmaktadır. Bu olumsuzluğa, çeşitli İslam ülkelerinin Batılı ülkelere bağımlı olması ve onlardan bağımsız politika üretememesini de eklediğinizde İslam ülkeleri arasındaki işbirliği imkanları ciddi bir zorlukla karşılaşmaktadır.

Tüm bunlar ışığında, Türkiye'nin İslam aleminin mevcut siyasi ve ekonomik haritası çerçevesinde yeni bir birlik için merkezi rol üstlenmesi gerektiği de ortadadır.

Sağlık Eski Bakanı, MHP

Cengiz GÖKÇEK

1934 yılında Gaziantep'te doğdu. Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun olduktan sonra 1967 yılında MHP'de göreve başladı, daha sonra parti genel idare kurulunda görev aldı. 1977 de Gaziantep milletvekili olarak meclise girdi ve Demirel MC hükümetinde sağlık bakanı oldu. 1980 sonrası politikayı bıraktı. Bu gün Avrasya Vakfı Kurucular Kurulu Başkanlığı'nı yürütmektedir.

HAMİLİK TÜRKİYE'NİN ASLİ GÖREVİDİR

Dünya coğrafyası üzerindeki yerleşime göre Türk Cumhuriyetleri ve Müslüman ülkelerin bulunduğu bölgeler gerek yeratlı zenginlikleri gerekse topraklarının verimliliğiyle en kıymetli yerlerdir. Bu ülkelerin sahip olduğu doğal zenginlikler bugün birçok dünya ülkesi tarafından yakından takip edilmektedir. Uğrunda dünya savaşlarının yapıldığı, sinsi siyasi oyunların oynandığı bu doğal kaynaklar, doğru ve akıllıca kullanıldığında ait olduğu ülkenin dünya politikasında söz sahibi olmasını sağlayacak niteliktedir. Bu yüzdendir ki, Türk Cumhuriyetleri ve Müslüman ülkelerin elinde olan bu güç birkısım karanlık ideolojiler tarafından kontrol altında tutulmaya çalışılmaktadır. Bu amaç doğrultusunda gerek Müslümanların gerekse Türklerin birlik içinde olmalarını ve beraberce ortak hareket etmelerini engelleme faaliyetleri yürütülmektedir.. Bunlara karşı son derece dikkatli olunmalı ve Türkiye'nin menfaatleriyle çakışmayan en uygun sonuca göre hareket etmeye gayret sarf edilmelidir.

Türkiye devlet yapısı itibariyle laik ve demokratik bir ülkedir. Ama aynı zamanda ülkemizi oluşturan insanların %99'u Müslümandır. Bu şekliyle Türkiye hem İKÖ üyesidir hem de Avrupalı bir yapısı vardır. Son yapılan NATO zirvesine ev sahipliği yapan ülkemiz NATO'ya üye tek Müslüman ülke olarak Avrupalı kimliğini bir kez daha ispatlamıştır.

Bu özelliklerinden dolayı, Türk Cumhuriyetleri için adeta lokomotif görevi üstlenmesi gereken Türkiye, Müslüman ülkelere de güzel bir örnek teşkil etmelidir. Türkiye, laik devlet yapısıyla oluşturulacak olan Türk-İslam birliğinde aktif olarak görev alabilir. Önemli olan halkın bilgilendirilmesi ve eğitilmesidir. Birliğin esas amacının sevgi, kardeşlik, dostluk, insancıllık, güzel ahlak, yardımlaşma ve hoşgörü gibi güzel meziyetlerin yaygınlaşması ve halk arasında gerçekten yaşanması olduğu anlatılmadır. Halkın kültürel yönden eğitilmesi ve birlik ruhunu özümsemesi için kontrollüğünü devletin resmi kurumlarının yapacağı ama faaliyetlerini mevcut dernek ve vakıfların yürüteceği geniş bir eğitim kampanyası başlatılmalıdır. Halkın bilinçlenmesi ve kurulacak olan birliğinin öneminin iyi kavranması için yoğun bir kültür programı uygulanmalıdır.

Türkiye yapılacak bütün bu birleştirici ve eğitici faaliyetlerin hepsinde lider rol üstlenebilecek tek ülkedir. Gerek coğrafi konumu, gerek jeo-politik durumu ve gerekse yönetim biçimi itibariyle Türkiye'nin çok kritik bir pozisyonu vardır. Türkiye sahip olduğu bu imkanları çok iyi değerlendirmeli ve Türk-İslam birliği için gerekli çalışmalara öncülük etmelidir.

Osmanlı İmparatorluğu'nun mirasçısı olan Türkiye, atalarından kalan miras gereği doğal olarak yönetici ve birleştirici bir kimlik taşımaktadır. Osmanlı İmparatorluğu kendi yönetiminin yanında içinde barındırdığı birçok farklı etnik grup ve topluluğun da yönetimlerinde hak, adalet ve şefkati benimsemiştir. Böylece her dilden, dinden ve ırktan milletin rahat, huzurlu ve barış içinde yaşamasına uygun bir zemin hazırlamıştır. Kurulacak olan bu birlik vesilesiyle Türkiye, Osmanlıdan gelen yöneticilik ve hamilik özelliklerini en güzel bir şekilde uygulayacaktır. Geç kalınmış bu birliğin bir an önce hayata geçirilmesi Türk ve Müslüman devletlerin hasretle beklediği bir oluşumdur.

Prof. Dr. , Uyuşturucu ile Mücadele Derneği Başkanı,
Yeni Mesaj Gazetesi Yazarı

Cahit BABUNA

Uyuşturucu ile Mücadele Derneği Başkanı ve Tıbbiyeliler Cemiyeti üyesi olan Prof. Dr. Cahit Babuna, aynı zamanda Yeni Mesaj gazetesi yazarlarındandır. İcmal Dergisi Yayın Kurulundadır.

TÜRK - İSLAM BİRLİĞİ

İnsanların yaratılışları itibarıyla etrafındaki manevi ve maddi etkiler ona bir şekil vermektedir. Doğuştan sonra, yeni doğan bebeğin kulağına önce EZAN okunmaktadır. Bu ezan her Müslüman ailede doğan çocuğa tatbik edilmektedir. Bunun manası ise, hem İslam mensuplarının çocuğu olmak, hem de tüm yaşamının, bu prensiplere, İslam'a, doğruluğa, dürüstlüğe, sevgi ve iyiliklerle dolu olması için, maneviyatına konulan, bir nevi temel taşı olmasıdır. Bunun dışında insan hayatı bir gün elbette sonlanmaktadır. O zaman o kimsenin defnedilmesinden önce cenaze namazı kılınır. Cenaze namazının ezanı o anda okunmaz. Çünkü o ezan bebeğin, doğumundan sonra zaten kulağına okunmuş bulunmaktadır. Böylece, doğrudan cenaze namazı kılınır. Bununla, aslında insan ömrünün, okunan ezanla namaz arası kadar uzun veya kısa olduğunun ifade edilmesi, felsefi olarak insanlara bildirilmiş olmaktadır. Daha sonra, ailesi ona önce bir isim vermektedir. İsmin verilmesinde ailenin TÜRK MİLLİ ve İNANÇ kimliği büyük rol oynamaktadır. Mesela Türkiye'de doğan TÜRK–Müslüman çocuklarına genellikle verilen ismin özelliğinde, Türk lisanına uygun ve titizlikle seçilen isimler arasından, (bebeğin anne ve babası) en çok beğendikleri ve önem verdikleri özellikleri taşıyan, bir yakınlarının veya tarihte ve Devlette, veya cemiyette bulunan ünlü bir kimsenin adını vermeyi tercih ediyorlar. Mesela klasik isimlerimizin manaları çoğu kez Arapça olan kelimelerden, din vasıflarına sahip isimlerden oluşmaktadır. Ahmetler, Mehmetler, Muhammetler, Hasanlar, Hüseyinler ve benzeri isimler Türkiye'de en çok kullanılan isimler arasında yer almaktadır.

Bunun yanında öz-Türkçe'ye dönük yeni isimler de, daima iyilik, dürüstlük, sadelik, gelişmişlik veya felsefi bir manaya yönelik olmaktadır. Kısacası Türk çocuklarına dini ve insancıl vasıflar taşıyan isimler verilerek zaten, daha başlangıçta bir TÜRK–İSLAM Birliği ve İYİ İNSAN vasıfları oluşmuş olmaktadır.

KİMLİĞİMİZİN GELİŞMESİ

İnsan kendisi için bir bireydir. Ama aynı zamanda toplumun da bir mensubudur. Onun için kendi kimliğinin olmasıyla beraber toplumun da kimliği büyük önem taşımaktadır.

Bizim kimliğimizin temel taşlarından biri TÜRK olmamızdır. Onun yanında aynı zamanda İSLAM mensubu olmamız da diğer en önemli unsurlarımızdandır. Bu iki kavram bizi bütünleştirmekte ve özdeşleştirmektedir. Bu iki unsur birbirini tamamlamakta ve bize tam bir TÜRK–İSLAM kimliği vermektedir. Böylece tüm hayatımız bu kimlikle doğuştan itibaren başlamakta ve yaşamımızın sonuna kadar devam etmektedir. Hayattaki tüm zorluklar bu kimlikle atlatılmakta ve yenilmektedir.

Bu iki unsur ayrılmaz bir bütünlük şeklinde devam ettiği müddetçe hayattaki başarılarımızın da devam etmesinde büyük bir güç katmaktadır. Bu güçle ve enerjiyle insan maneviyatının ve kimliğinin daima sağlıklı olması için bir nevi teminat sayılmaktadır. Maneviyatsız insanın gelişmesi ise daima eksik ve yetersiz olmaktadır. Bu tür insanlar başarılı olsalar da, bu başarı yarım kalmakta veya sadece tahrip edici olmaktadır. Günümüzde insanlığın büyük çapta saldırgan, vahşi, zorba, tahrip edici ve yıkıcı olması da bir nevi kimliksiz olmasına bağlı kalmaktadır. Aslında bu olumlu ve pozitif unsurlar, insanı insan yapan en önemli ve temel yapı taşlarıdır. Kimlik ve manevi temel unsurları yapı mayalarında bulunmayan, veya noksan olan insanlar ise, sadece maddeye tapar ve günük olaylara dönük bencil yaşamaya çalışır.

Bu insanlar uzun vadeli düşünemez veya sadece kendine dönük düşüncelerin esiri olur. O tür insanlardan oluşan toplumlar dünya için büyük tehlike oluşturur. Çünkü onlar bir nevi hasta gönüllü, kalpli ve beyinli olurlar! Bu vasıflar ise onları daima olumsuzluklara iter. Onlar zaten hiçbir zaman olumlu düşünemezler. Allah'tan onlardan insanları ve insanlığı korumasını niyaz ederim.

"Türk çocuklarına dini ve insancıl vasıflar taşıyan isimler verilerek zaten, daha başlangıçta bir TÜRK-İSLAM Birliği ve İYİ İNSAN vasıfları oluşmuş olmaktadır."

Prof. Dr. Araştırmacı-Yazar

Cemal ANADOL

1933 yılında İstanbul'da doğdu. Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler mezunu olan Anadol, yazı hayatına 1948 yılında başladı. Son Telgraf, Gece Postası, Hakikat, Tan, Akşam, Sabah, Tercüman, Türkiye, Zaman gazetelerinde; muhabirlik, sekreterlik, şeflik ve müdürlük yapmış, yazıları yayınlanmıştır. Sosyo-ekonomik, sosyo politik, sosyo-kültürel, Türk tarihi ile ilgili bir çok eseri vardır. Eserlerinin pek çoğu üniversitelerde yardımcı ders kitapları olarak okutulmaktadır. Çok yönlü bir insan olan Anadol, Uluslararası Atletizm Hakemliği, Milli Basketbol Hakemliği ve Voleybol Hakemliği gibi pek çok spor dalı ile de alakalıdır.

> ***"Bugün bütün dünyadaki insanlara hitap eden İslamiyet insanlar arasında barışın kurulmasına büyük önem vermiş, bütün insanların barış içinde ve kardeşçe yaşamalarını emretmiştir."***

İNSAN HAKLARI VE İSLAM

10 Aralık 1948 yılında yürürlüğe giren "İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi"nin yıldönümüdür. İkinci Dünya Savaşı sonrası, Birleşmiş Milletler Teşkilatının kabul edip, ilan etmiş olduğu bu beyanname, dünya üzerinde insanlık ailesinin bütün üyelerinde bulunan haysiyetini ve bunların eşit ve devir kabul etmez haklarının tanınması hususunun, hürriyetin, adaletin ve dünya barışının temeli olması esasına dayanıyordu. İnsanlık alemi 20. yüzyılı tamamlarken; insan haklarının tanınmaması ve hor görülmesinin, insan vicdanını isyana sevk eden vahşiliklere sebep olmuş bulunmasına, dehşetten ve yoksulluktan kurtulmuş insanların içinde söz ve inanma hürriyetlerine sahip olacakları bir dünyanın kurulmasını en yüksek amaç olarak ilan etmiş bulunmalarına göre, bu beyannamelerin kaleme alınması, artık kaçınılmaz olmuştu.

Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Beyannamesi insanların keyfi idare ve baskılara karşı son çare olarak, ayaklanmaya mecbur kalmamaları için haklarının bir hukuk rejimi ile korunmasını sağlamak üzere hazırlanılmıştı. Üye devletler, bu Antlaşma ile insan şahsiyetinin haysiyet ve değerlerine, sosyal ilerlemeyi kolaylaştırma ve daha geniş hürriyetler içerisinde, daha iyi hayat şartları kurmak üzere, insan haklarına ve ana hürriyetlerine bütün dünyaca gerçekten saygı gösterilmesinin teminine söz vermiş oluyorlardı. İnsan Hakları Beyannamesi insanlığın çağımızda, dünya ölçüsündeki kültür mirasına belkide en büyük katkısıdır. İnsan Hakları Beyannamesinin bir bakıma, insanlığın İkinci Dünya Savaşı'ndaki akıl almaz vahşetine karşı isyan olduğu söylenilebilir. Tarih, milletlerin birbirine karşı yaptıkları işkence, zulüm ve katliamlarla doludur. Haçlı vahşetleri, Engizisyon mezalimleri, Katin Ormanı'nda, Cezayir'de, Kıbrıs'ta, Anadolu'da dünyanın dört bir bucağında zaman zaman ortaya çıkarılan toplu mezarları Saint Barthelmi, Kıbrıs, Bulgaristan katliamları insanın insana zulmünün ibret verici sahneleridir. Fakat, ne kadar hazin ve acı bir tecellidir ki, bu zulüm, işkence ve katliamlardan en çok zarar gören İslamiyet ve Türkler olmuştur. Peygamberimiz Aleyhisselamın savaşlara girdiği bir gerçektir. Ancak, bu savaşlar bazı hükümdarlarınki gibi vahşice değildi. O'nun savaşları yalnız Allah'a eş koşanların zararlarını önlemek içindi. O yüce elçinin hedefi Arabistan'ı birleştirmek ve her şeyin yaratıcısı olan Allah'a ibadet etmeyi öğretmekti. Yüce İslam Peygamberi, kendilerinden olmayanlara karşı da, hoşgörü ile davranılmasını tavsiye ve emretmiştir. İslamiyet bütün dünyaya işte bu yüksek duygularla yayılmıştır.

İslamiyet'te insan, yaratılanların en şerefli varlığıdır. Onun da en şereflisi, kainatın efendisi Allah'ın Yüce Resulü sevgili Peygamberimiz (sav) dir. İslamiyet şefkat, merhamet ve yardımlaşma dinidir. İslamiyet insanların can, mal, ırz, namus, hürriyet ve şereflerini, her türlü tecavüzlerden uzak kalmasını emretmişti. İşkence gelişmemiş kimselerin, sapık zihniyetlerini başkalarına kabul ettirmek için kullandıkları vahşi hareketlerdir. Tıp dilinde işkence, sadist ruhların eseridir.

Bugün bütün dünyadaki insanlara hitap eden İslamiyet insanlar arasında barışın kurulmasına büyük önem vermiş bütün insanların barış içinde ve kardeşçe yaşamalarını emretmiştir.

"İslam dininin sevgi, ilim, hak ve hukuk, hayır, hizmet ve medeniyet olguları olmazsa olmazların başındadır. Yani İslam insanlık için büyük bir deryadır. Önemli olan insanın nasıl değerlendirdiğidir. "

Dünya Ehl-i Beyt Vakfı Genel Başkanı

Fermani ALTUN

Maraş Afşin'de doğmuştur. Bir ekonomist olarak savunduğu ekonomik modellerden dolayı, 1987 yılında "Dünya Ekonomistler Ödülü"nü almış ve 120'ye yakın ülkede kültürel ve ekonomik konularda konferanslar vermiştir. Altun, İstanbul Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olarak çalışmış, günlük büyük bir gazetede de köşe yazarlığı yapmıştır.

TÜRK-İSLAM BİRLİĞİ

Türk İslam Birliği'nin sağlanması için ivedilikle İslam dünyasının kendi içinde kendisini sorgulaması gerekmektedir. İslam'ın ilk dönemlerinden beri yaşanan acı olaylar, bölünmeler, İslam'ın ilk 300 yılında Ehl-i Beyt-Kur'an cephesi diğeri ise Hariciler, Emeviler ve Abbasiler'in oluşturduğu şer cephesi mevcuttu. Halifeler, 12 İmamlar ve İçtihat imamları bu saydığımız şer cephesi tarafından katledilmiştir. Yani İslam'da Alevilik- Sunilik ayrımı yoktu. Osmanlı devletinin kuruluş döneminde aynı şekilde İslam Birliği ve kardeşliği doğru şekilde tesis edilerek imparatorluk oluşturulmuştur. Tüm İslam'ı kucaklayan diğer dinlere hoşgörüyle kucaklayan bir vizyon sergilenmiştir. Hz. Ali (ra)'nin "Bütün Müslümanlar din kardeşimiz, bütün insanlar insan kardeşimiz" vecizesi bir pusula olarak kabul edilmiştir. Bu başarının ve bu tarihi şansın hedeflerine ulaşmasında en büyük etken Hacı Bektaş-ı Veli, Mevlana, Şeyh Edebali gibi büyük düşünürlerin öcülüğünde olmasıydı. 250 yıl boyunca 7 kıtaya yayılan Osmanlı Devleti İslam'ın sevgi, hoşgörü, dayanışma, ilim, barış, hak ve hukuk değerlerinden şaşmamıştır. Ne zaman ki bağnazlığa İslam içinde inanç düşmanlığına, mezhep ayrımına ve İslam'ın ideolojileşmesine sebep olan yanlışlara düştüğü için batmaya mahkum olmuştur. Yaşadığımız bu çağda İslam içindeki mezhep ayrılıklarının, bilgisizliklerin ve yanlışların İslam'ı perişan ettiğini, bölünmelere, şekilciliğe ve düşmanlıklara varan kamplaşmalara düştüğünü görüyoruz. Sonuç olarak özet halinde sunduğumuz geçmişin değerlendirmeleri doğru analiz edilerek önce doğru Müslüman olmak mecburiyetindeyiz. Bütün Müslümanların ortak değeri olan Kur'an, Sünnet ve Ehl-i Beyt temel değerlerinden kucaklaşma mecburiyeti taşınmalıdır. İslam'ın ideoloji tutsaklığından, mezhep taassubundan, şekilcilikten, ilim ve medeniyete karşıymış gibi gösterilmesinden kurtarılması gerekir. Hoşgörü ve diyalog adına İslam dışındaki dinlere büyük ilgi gösterilmesi elbette ki olumlu bir anlayıştır. Fakat bunları yapanların İslam içindeki inanç farklılıklarına aynı ilgi ve sevgiyi diyalogu göstermediklerini görüyoruz. Yüce dinimizde de emredildiği gibi önce aile içindeki sevgi ve saygıyla başlayacaktır.

İslam dininin, sadece birkaç dua ezberleyip ömür boyu onları tekrarlamakla İslam'ın gereklerinin yerine getirilmediği öğretilmelidir. İslam dininin sevgi, ilim, hak ve hukuk, hayır, hizmet ve medeniyet olguları, olmazsa olmazların başındadır. Yani İslam insanlık için büyük bir deryadır. Önemli olan insanın nasıl değerlendirdiğidir. Dünya Ehl-i Beyt Vakfı olarak yaptığımız çalışmaların, sahip olduğumuz görüş ve vizyonun tüm Müslümanlara örnek olduğunu söyleyebiliriz. Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de sizleri ayrı ayrı kabileler ve farklılıklarla yarattım birbirinizi seviniz diye emretmektedir.

Yazar, Milli Gazete

Ekrem KIZILTAŞ

1958 yılında Ordu'da doğdu. Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden mezun olan Kızıltaş, 1976'dan itibaren Milli Türk Talebe Birliği bünyesinde yayınlanan Çatı isimli onbeş günlük gazetede yayın yönetmenliği yaptı. 1981-82 yılları arasında Hikmet Neşriyat'ta Yayın Müdürü olarak görev aldı. 1984 yılında Milli Gazete'de kısa bir süre İstihbarat Şefliği yaptı. Sonradan aynı gazetede Yayın Danışmanlığı yapmaya başlayan Ekrem Kızıltaş, TV5'de hafta içi 5 gün, Gün Dönümü isimli programın hazırlayıcılığını ve sunuculuğunu yapmaktadır.

İSLAM BİRLİĞİ ÜZERİNE...

Hemen her zaman 'birlik', 'beraberlik' çağrılarının yapıldığı ve ama buluşulacak adres vermede ciddi sıkıntıların yaşandığı bir ülkenin vatandaşlarıyız. Birlik ve beraberliğimizin sağlanacağı zemin, özellikle bu günlerde, Avrupa Birliği yönüne doğru ve kendimize ait bir çok şeyi yok kabul ederek yürümek mi; ABD'nin doymak bilmez iştihasının bölgemiz ülkeleri üzerine oynadığı oyunlara ses çıkarmamaya çalışarak, katlanmak mı yoksa içinde bulunduğumuz durumu iyice bir okuyup, çıkış yapabileceğimiz bir nokta aramak mı? Mesele bu. Açıkça şunu sormak gerek: Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin şu anda içinde bulunduğu hal, bütün esaslarıyla arzulanan, istenen bir hal olup, burada yani statükoda mı birleşilecek; yoksa bu durumun pek de hoş olmadığı, buradan bir şekilde kurtulmamız gerektiği; bunun için beraberce bir şeyler yapılması lazım geldiği hususu üzerinde mi?..

Osmanlı bakiyesi toprakların ve bunun dışında kalan İslam ve Türk aleminin hemen tümünde acınılacak bir durum hakimdir bugün. Bağımsızmış gibi gözüken bir sürü ülke var ortada ama rejimleri her nasıl olursa olsun, geneli itibarıyla kendi ayakları üzerinde durabilen ve kararlarını kendisi alabilen ülke yok. Emperyalizm çeşitli kanallardan amansız saldırılarını sürdürmekte ve tarih kitaplarında okuduğumuz tarzlar zaman zaman kullanılsa da bazen akıl durduracak yollarla hakimiyet kavgaları yaşanmaktadır. Direkt işgal yerine zihniyet işgali ile işe başlanmakta ve bir ülkenin önde gelenleri, yöneticileri kendi halkından çok birtakım niyetler peşinde koşan emperyalistlere daha yakın durabilmektedir. Bütün bu gelişmelerin İslam ülkeleri açısından, nelerin olmayacağını anlama süreci olarak görülmesi belki mümkün. Ya da 'bir musibet bin nasihatten yeğdir' sözünün tecellilerini yaşamamız gerekiyor da diyebiliriz.

Ama zaman hızla geçmekte ve milletlerin hayatında da çok önemli on yıllar, müsrifane bir şekilde heba edilmektedir. Temel zıtlıkların hakkaniyet/adalet esasına göre halledilebileceği ve küreselleşmenin eşit/adil bir beraberlik doğuracağı tezleri en azından şimdilik değişik emperyalist amaçların kamuflajı için kullanılmaktadır. Mensubu bulunduğumuz alem, aklını ciddi bir şekilde başına toplamak ve şu ana kadar yapılan yanlışlardan bir şekilde dönüp, kendini bulmak noktasında kritik bir zaman dilimi yaşamaktadır.

Başta Birleşmiş Milletler olmak üzere bütün uluslararası kuruluşlar genel olarak bizim ezilmemiz yönünde fonksiyon icra etmekte ve hemen her aleyhimizde gelişmede, bir sonraki gelişmenin mutlaka adil olacağı/olması gerektiği yönünde fikirler beyan edilmektedir. Oysa durum açık seçik ortadadır.

Dünya sistemi, İslam aleminin bütün savunma mekanizmalarını, sureta haktan görünerek, yok etmeye ve bütün bu camiayı tamamen pasifize etmeye yönelmiştir ve 'içimizdeki beyinsizler' yüzünden de bizim alemimiz, gelişmeleri okumakta ve bunları boşa çıkaracak tavırlar geliştirmekte başarısız olmaktadır. Türkiye ve bütün İslam-Türk aleminin silkinmesi, aklını başına toplaması ve emperyalizmin niyetlerini boşa çıkarma için gayrete gelmesi halinde, kısa sürede bizim, bölgemizin, İslam-Türk aleminin ve bütün dünyanın daha yaşanabilir hale gelebilmesi mümkündür. Çünkü ancak bizler, insanların dilleri, dinleri, kültürleri, hayat tarzları ne olursa olsun barış içerisinde birarada yaşayabilmesini sağlayabiliriz. En yakın misalimiz, 6 asır boyunca tebaasını bütün farklılıklarına rağmen birarada, huzur ve istikrar içinde yaşatmayı başaran Osmanlı Devletidir. Batı alemine baktığımızda farklılıkların birarada barış içinde yaşayabildiği dönemlerin yok denecek kadar az olduğunu görürüz. Kendi içinde bile barışı, huzuru ve istikrarı temin edememiş bir medeniyetin, kökten düşman olduğu ve amansız bir korku duyduğu İslam alemine hükümran olduğunda, adil olabileceğini zannetmek en azından saflıktır. Batının doymak bilmez iştihasının dünyayı götüreceği yer, bundan önceki dönemlerde olduğu gibi ve tabi ki ondan daha da kötü bir kaostur.

İslam alemi, gelişmeleri sağlıklı bir şekilde okumak, değerlendirmek ve hiç vakit geçirmeden gerekli tedbirleri almak durumundadır. Dünyanın yaşanabilir bir hale gelmesi açısından da böyle bir çaba, temel şarttır. Çünkü Batının, emperyalizmin niyeti, barış içerisinde birarada yaşamak değil, baskı ve hegemonyaları altında onların istediği gibi yaşanmasıdır. Bütün gelişmeler bunu doğrulamaktadır.

Çare dertlerimizin bir olduğunun ve devasının da ancak birleşmekten geçtiğinin farkına varabilmektedir ve bu yapılmadan geçen her gün, kayıp hanemize yazılmaktadır. Ve birleşmek, zannedildiği kadar zor değildir...

"Çare dertlerimizin bir olduğunun ve devasının da ancak birleşmekten geçtiğinin farkına varabilmektedir."

Tarih ve Düşünce Dergisi İmtiyaz Sahibi
M. Fatih CAN

YAHYA KEMAL'İN İDRAK ETTİĞİ

Büyük şairimiz Yahya Kemal Bey, o karanlık mütareke yıllarında İstanbul'da münteşir "İleri Gazetesi"nde "Hilafete Yakın Bir Gün" serlevhasıyla kaleme aldığı yazısında şunları söylüyor:

"... Revan Köşkünde gezerken kulağıma derinden bir Kur'an sesi geldi. Birdenbire İslam mimarisini tam manasıyla gördüm. Çünkü İslam mimarisinin içine, bir ruh gibi, muhakkak rahle başında bir Kur'an sesi lazım. O ses olmadığı zaman bu mimari kuru bir şekilde görülüyor. Bu fikrimi rehberim Lütfi Beye söyledim ve bu Kur'an sesinin nereden geldiğini sordum: "Hırka-i Saadet Dairesi"nden dedi. Yavaş yavaş sesin geldiği pencere ye yaklaştım. Baktım; yeşil, yemyeşil, ruhani yeşil bir daire; pencereye arkasını çevirmiş bir hafız, öteki aleme dalmış bir ruhun istirahatıyla okuyor; diğer bir hafız da gözlerini yummuş bir köşede tesbihini çekerek bekliyor. Rehberim Lütfi beye sordum: "Hırka-i Saadet'de ne zamanlar bu hatim indirilir?" Lütfi Bey gülümseyerek kulağıma dedi ki: "Her gün! Her saat! Dört yüz seneden beri geceli gündüzlü bila fasıla..."

Hayretten gözlerim kapanmış dinliyordum. Lütfi Bey biraz malumat verdi: "Yavuz Sultan Selim Hilafetin alamatı olan Hırka-i Şerif, Sened-i şerif ve diğerlerini Mısır'dan İstanbul'a hatimler indirterek getirmiş, mimarbaşı ve ustalar, asıl tevdi olunacak makamı harıl harıl inşa ederlerken sefer yorgunluğuna bakmaksızın sabaha kadar ayakta beklemiş. O gece, geceli gündüzlü Kur'an okunması için bir vazife tertip ederek, kırkıncısı bizzat kendisi olmak üzere kırk hafız tayin eylemiş. İşte o günden bu ana kadar bu dairede bir saniye tevakkuf etmeksizin Kur'an okunuyor. Bu hafızlar el'an kırk kişidir. Daima ikişeri nöbetleşe vazifeleri ifa ederler. Bu gün de bu iki hafızın nöbeti" dedi. Bu gece bu saat, ben burada bu satırları yazarken Hırka-i Saadet Dairesi'nde Kur'an okunuyor! Tam dört yüz seneden beri de böyle fasılasız okunmuş.

O günden beri bu düşünce bir saat rakkası gibi hafızamda sallanıyor. O günden beri Hilafet'in Türk kalbinde ne kadar derin bir temeli olduğunu duydum. Hilafet makamı olan İstanbul'da böyle bir makamın yanında dört asırdır durmamış bir Kur'an sesi olduğunu bilmezdim. Nice Türkler hatta nice İstanbullular da bilmezler. Bu sarayın içinde dört yüz seneden beri olmuş, ihtilaller, hall'ler, kıtaller bu Kur'an sesini susturamamış".

Bu hadiseyi idrak ettikten sonra İstanbul'dan niçin çıkarılamıyoruz? Bu şüpheyi halleder gibi oldum. Komünizm konseptinin çöküşünden sonra İslamiyet'i ve onun şahsında İslam alemini birinci hedef ittihaz eden Batı emperyalizminin bu asırdaki koçbaşı olan Anglo-Sakson&Jewish (Yahudi) ittifakı gemi azıya almış bulunuyor. Bir "Cihan-ı husumet" halinde ve bazen açık bazen sinsi bir şekilde amansızca abanıyorlar.

Bu abanışın asli hedefi, Müslüman dünyasının tabii lideri ve başı olan Türkiye'dir. Bunu görmeyen hiçbir şeyi göremez. Çevreden merkeze doğru gittikçe daralan bir kuşatma tüm yönleriyle ve şiddetle hissediliyor.

Magrip'ten Endonezya'ya kadar yayılan açık ya da örtülü istila yalnız manevi kıymetleri tahriple kalmıyor, maddi değerleri de hırsızlama ameliyesine tabi tutuyor. Dünyanın kaydettiği bu gidiş tehlikeli. Düşman acımasız ve pervasız. Her gün duya duya, izleye izleye alıştığımız "günlük soykırımlar" sanki bir korku filminin muhtelif sahnelerini seyrediyormuşuz hissi körlüğünü de beraberinde getirdiği için vehametin boyutları daha da büyük.

İslam dünyasının başı ve mümessili olmak yerine Batının ıvazsız, garazsız metbuu olmayı tercih eden Türkiye her ne kadar müstenkif kalmaya çalışsa da tarihi onu dünya tiyatrosunun bu son sahnelerinde de başrole zorluyor. Bu bir kuru benlik, kavmiyetçilik ya da temenni değildir. Vazıh surette kendini dayatan bir gerçektir. Ve, her ne kadar Emanat-ı Mukaddese Dairesi'nde kırk hafız yirmi dört saat hatim indiriyor olmasa da Sancak-i Şerif buradadır.

Baş altına yenilen yumruklar bir boksörü nakavt etmeye yetmez. Eğer darbeler kafaya isabet etmeye başlamışsa nakavt yakındır. Geldiğimiz noktada Müslüman alemi başına darbe almaya başlamıştır.

O halde stratejik ve taktik değişiklik şarttır. Fil hakika "bu boksör"de maçı kazanmak için gerekli her hassa mevcuttur. Yeter ki Yahya Kemal'in idrak ettiği ruhu idrak etmiş antrenörlere sahip olsun.

Sözü genç ve derin şair Osman Bülent Manav'ın "Bize dair" başlıklı dizeleriyle noktalayalım:

- Merhamet yağmurdur, öfke fırtına,
- Aşkı yalnız dağlar anlayabilir.
- Ve sabır topraktır coğrafyamızda,
- Onunla iksire dönüşür zehir.
- Korku uçurumdur, ıstırap deniz,
- Hüzün günbatımı, ayrılık rüzgar.
- Biz sakin koylarda büyüyemeyiz,
- Delilik ve saflık var suyumuzda.

"Türkiye her ne kadar müstenkif kalmaya çalışsa da tarihi onu dünya tiyatrosunun bu son sahnelerinde de başrole zorluyor."

Çevre Eski Bakanı

A. Hamdi ÜÇPINARLAR

1948 yılında Bursa'da doğdu. Ankara Mühendislik Akademisi Makine Mühendisliği'nden mezun oldu. Çanakkale Eski Milletvekili ve Çevre Eski Bakanı görevlerinde bulundu.

"Evet Türk-İslam tarihini, adet ve ananelerini, gelenek ve göreneklerini yaşatmak ve ihya etmek topluma, dünyadaki barışa hizmettir."

KÖKLÜ TARİH VE KÜLTÜRÜMÜZÜ PAYLAŞMAK

Çok hızlı ve etkileri güçlü olan değişmelerin hüküm sürdüğü bir dönemden geçmekteyiz. Değişim rüzgarları, uluslararası ilişkilerden iç politika ve ekonomiye kadar tüm ülkelerin derinden etkilenmesine sebep olmaktadır. Dünya bir küreselleşme sürecine girmiştir. Ortaya yeni imkan ve fırsatlar çıkarken, bazı sıkıntı ve tereddütleri yok saymak da mümkün değildir.

İşte bu yeni dönemde, ortaya çıkan imkanların değerlendirilmesi ve karşılaşılabilecek sorunların aşılabilmesi için işbirliğinin ve beraberliğin önemi ortaya çıkmaktadır. 1071 yılında Alparslan'ın kazandığı Malazgirt Meydan Muharebesiyle birlikte Türk-İslam birliği başlamıştır.

Biz Anadolu'da bin senelik bu büyük Türk-İslam toplumunun temsilcileri olarak, onun uygarlığını, kültürünü ve inançlarını temsil etmeye devam etmekteyiz.

Bundan 13 yıl öncesine kadar Türk Dünyası içinde yegane bağımsız devlet Türkiye Cumhuriyeti idi. Sovyetler Birliğinin kendiliğinden dağılmasıyla birlikte, bağımsızlıklarını kazanan Türk devletlerinin sayısı yediye yükselmiştir. Tarihte emsaline ender rastlanan bu hadise, tarihi mahiyette siyasi, ekonomik ve kültürel sonuçlara yol açmıştır.

Dilleri bir, çok az farkla inançları bir, ataları bir, masalları ve destanları bir, adetleri ve görenekleri bir, yüz yıllarca ayrı kalmış bu kardeşlerimizin son derece meşakkatli ve zorlu bir süreçlerden geçerlerken geleceğe güvenle bakmaları, paylaştığımız zengin ve köklü tarih ve kültürümüz olacaktır.

Nitekim, bu birlikteliklerimizin hepsine beraberce sahip çıkarken, Hoca Ahmet Yesevi, Mevlana, Yunus ve Hacı Bektaş hepimizin büyüğü Nasrettin Hoca hepimizin hocası, Dede Korkut'un Manas destanı hepimizin destanı, Fuzuli ve Ali Şir Nevai hepimizin şairi. Velhasıl Farabi'si, İbni Sina'sı, Kaçgarlı Mahmud'u, Piri Reis'i, Uluğbeyi ve Koca Sinanımıza sahip çıkmaktır.

Evet Türk-İslam tarihini, adet ve ananelerini, gelenek ve göreneklerini yaşatmak ve ihya etmek topluma, dünyadaki barışa hizmettir. Eğer insanlar böylece bir araya gelebiliyor, sevgiyle ve muhabbetle birbirlerine bakabiliyorlarsa, gönülleri için, intikam duygularından arınmış, bunun yerine Hacı Bayram Veli hazretlerinin, Hoca Ahmet Yesevi'nin, Hacı Bektaş'ın, Yunus'un ve Mevlana'nın söylediği sevgi ve müsamaha yerleşmişse, bütün insanlığa da, dünyaya da sonsuz yararı olacaktır.

www.mercek.org

Her ay, birbirinden farklı konularla yayınlanan İlmi Mercek Dergisi'ni, bu siteden takip edebilirsiniz.

Gazeteci Yazar, Vakit Gazetesi
Hasan KARAKAYA

SES VER EY İNSANLIK... EĞER YAŞIYORSAN!

Yürekler yanık, boyunlar bükük... Diller sessiz, kollar güçsüz!..Gözler fersiz, kadınlar "**er**"siz, çocuklar öksüz!.. Bir "kan gölü" İslam coğrafyası... Nerede Müslüman, orada gözyaşı!.. Nerede ezan, orada bomba gürültüsü!.. Nerede "gül" ler medeniyeti, orada "**gülle**"ler!..

Nefes alamıyor Müslüman.. "**Özgürlük ve adalet**" istediğinde "**kan gölü**" ne çevriliyor toprakları!.."**Uçmak**" istediğinde, "bomba"lar, "**füze**"ler kırıyor kanatlarını!.. Bir aydın, "yüreği yanan bir aydın", şöyle dile getiriyor duygularını:

"Bir çığlık lütfen!.. Allah aşkına yürekli bir haykırış!.. Ne olur bir damla gözyaşı!.. Devam ediyor:

"Ortadoğu bütün insanlığın ilk evidir. Ortadoğu yanıyor. Her geçen gün biraz daha ölüyor insanlık... Utancımız artıyor. İnsan olma onurunun büsbütün yitmemesi, gözümüzdeki ışığın, içimizdeki umudun tamamen ve bir daha dönmemek üzere sönmemesi için küçük bir adım!..

Gözler kapanıyor!.. Ocaklar teker teker sönüyor!.. Direnen herkesin tepesine bombalar, kurşunlar ve ölümler yağıyor. Bir merhamet eli lütfen, bir küçük dua, bir güzel yekiniş!..

Sessiz kalıyor "**çağrı**"lar!.. Kalplerdeki "**sancı**"lar, yüreklerdeki "**ağrı**"lar eskisi gibi "**güçlü**" değil!.. Bir "**suçlu**" gibi pişmiş Müslümanlar!..

Susuyorlar!..

Onlar sustukça, "**ölüm kusuyorlar**" Haçlı'nın torunları!.. Minnacık bebeklerin ufak bedenleri "**kalbur**"a dönüyor "**işgalci**" kurşunlarıyla!.. "**Mabed**"ler delik-deşik... Mescitleri hoyratça çiğniyor "**kirli çizme**"ler!.. Kur'an yerlerde!.. Görmüyoruz!.. Duymuyoruz!..

"**Alzheimer**"e yakalanmışçasına bir "**unutkanlık**" var çoğumuzda!..

Oysa, daha dün; ölüp giden bu insanlar bizim "**komşumuz**"du!.. Hepsi "**dindaş**"ımızdı, "**kardeşimiz**"di!..
Ortadoğu!..
Daha dün, "**Salihlerin Yurdu**"ydu orası...

Feryat ediyor bir Müslüman:

"Musa'nın izinde yürürdük, İsa'nın dirilten nefesinde, Muhammed'in kutlu çağrısında... Şimdi evimize ateş düştü... Satılığa çıkarıldı evimiz... Arkadan vuranların gölgesi düştü safımıza, suyumuza, soframıza. Rızkımıza göz koydu egemenler. Bir dost selamı yok mu Allah aşkına, bir yardım eli, sevgiye katık edilmiş bir kuru ekmek!..

Doğunun incisi Bağdat nerede şimdi, kimlerin elinde? Kerbela nerede? Ah ne haldedir Basra ve Necef? Ali'nin heybetli sesi hangi minberde yankılanır, hangi kuytuluğu, hangi kahpeliği titretir? Hüseyin'in yiğitçe nidası?

Ya Felluce?

Bütün dünyanın gözleri önünde diri diri toprağa gömülen, alçakça saldırılar eşliğinde devasa bir mezarlığa dönüştürülen Felluce'yi unutmak mümkün mü? Yiğitliğin gür meşalesine güç katan Kudüs ne haldedir? Ortadoğu'nun kalbi olan güzeller güzeli, yiğitler yiğidi Kudüs?.. Müminlerin emiri Ömer'in örselemeye kıyamadığı bahadır Kudüs o kadar mı uzak düştü bizden? El Aksa'nın yiğitlerine, bacılarına küçücük bir yer yok mu yüreklerimizde, birazcık dinlenmeleri için?

Şarkın en sevgili sultanı Selahaddin'in torunları bıkmadılar mı hala oyundan, oynaştan, oyuna gelmekten? İnleyen, ağıtlara boğulan insanlar kimin evinden çıkıyor sahi? Bu gömütlükler, bu tanınmaz hale gelmiş cesetler kimin? Gövdeleri yakılan, sürüklenip sürüklenip götürülen kadınlar, ırzlarına geçilen gencecik kızlar kimin?

Bombalanan işgal edilen, "**özgürleştirme**" kılıfı altında "**esaret**"e mahkum edilen "**hayvani iştah**" ların tecavüzüne uğrayanlar kim? Onlar, oralar aynı zamanda "**biz**" değil miyiz? Onlar "**kardeşimiz**" değil mi? Bir "**kutlu yolculuk**" değil miydi çıktığımız? "**Uzun soluklu bir yürüyüş**"e çıkmış değil miydik?

Bu kadar çabuk mu tükenecekti "**nefes**" lerimiz? Umudumuz, bu kadar çabuk mu kırılacaktı?.. Bu kadar kolay mı "**pes**" edecektik? Sesimiz böylesine "**cılız**" çıkıp, kollarımız böylesine "**aciz**" mi kalacaktı? Ne oldu bize?.. Televizyonlarda seyrettiğimiz "**duman**"lar, tiryakisi olduğumuz "**Marlboronun dumanı**" değil!.. İçtiğimiz coca colanın "**kırmızı**"sı, bakın ne kadar da benziyor oluk oluk akan "**kan**"lara!..

Sahi; "**yediğimiz, içtiğimiz, giydiğimiz**" şeyler mi dönüştürdü bizi?.. Onlar mı yönlendiriyor, onlar mı sessizleştiriyor, onlar mı tepkisizleştiriyor bizi?.. Ayağımızdaki "**kot**"lar ve "**bot**"lar mı geçit vermiyor "**boykot**"lara?

Birazcık "**şuur**" lütfen!.. Birazcık gayret ve dua!.. Bu kadar mı tatlı "**koltuk**"larımız?.. Bu kadar mı vazgeçilmez "**konfor**"larımız?.. "**Çalışmak ve ailemizi geçindirmek zorundayız !**" bir mazeret, bir sığınma olabilir mi?

Eğer öyleyse, "**İşgalci Haçlı sürüsü**"ne kızmak ve hayıflanmak niye? Öyle ya onlarda, "**İşimiz bu!.. Para kazanmak için, öldürmek zorundayız!.. bu yüzden buradayız!**" demiyor mu?.. Sahi, "**onlardan farkımız**" ne?.. Tek **amacı** "**yaşamak**" ise; "**ölüm**" niye var?.. "**Hesap Günü**"nde sunacağımız "**yaşam tarzı**"mız bu mu?

Bir "**ses**" lütfen!.. Yaşadığımızı gösteren bir nefes!..Biraz izzet, biraz metanet ve biraz da cesaret lütfen!.. Hey "**enkaz**" altındaki 1,5 milyarlık coğrafya!.. Hele cevap ver "**imdat**"lara!.. Eğer yaşıyorsan!..

"Musa'nın izinde yürürdük, İsa'nın dirilten nefesinde, Muhammed'in kutlu çağrısında... Şimdi evimize ateş düştü... Satılığa çıkarıldı evimiz... Arkadan vuranların gölgesi düştü safımıza, suyumuza, soframıza. Rızkımıza göz koydu egemenler. Bir dost selamı yok mu Allah aşkına, bir yardım eli, sevgiye katık edilmiş bir kuru ekmek!.."

Prof. Dr. Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi
İslam Felsefesi Anabilim Dalı Başkanı

Hayrani ALTINTAŞ

1942 yılında Akşehir'de doğdu. Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nden mezun oldu. Altıntaş, "İbni Sina Metafiziği", "İslam Ahlak Felsefesi", "İslamın Gerçek Yüzü", "İnsan Ve Psikoloji", "Erzurumlu İbrahim Hakkı", "Mustafa Şekiptunç" isimli eserlerin yazarıdır.

BİR TÜRK-İSLAM BİRLİĞİ NİÇİN GEREKLİDİR?

Bir Türk-İslam Birliği zaruridir. Çünkü, Türk Devletleri ve diğer Müslüman Devletler, yıllardır böyle bir zaruretin içinde bulundukları halde bunu idrak edemiyorlardı. Bu zaruret, bu gün, kendisini zorla hissettirdiği halde hala bir kıpırdanış yok. Ne kadar acı!!! Tehlike, avaz, avaz "geliyorum" diyor, ama bizimkiler henüz kıpırdamıyorlar. Bu kadar kör ve idraksiz olmak, insan için söz konusu olmasa gerek. Bir uyanış gereklidir. Titreyip kendine gelmek elzem haldedir. Maalesef, Türk aydınlarının ve diğer Müslüman ülkeler aydınlarının üzerlerinde katmerli bir ölü toprağı serpilmiş durumdadır. Allah'ın kendilerine gönderdiği Kutsal Kitab'ı okumadıkları gibi, Siyasî Tarihi de okumuyorlar, gündelik basit menfaat meseleleri içinde bocalayıp duruyorlar. Gündemi başkası çiziyor, senaryoyu başkası yazıyor, bizimkiler oyuncu rolünü oynamakta birbirleriyle yarış ediyorlar. Halbuki, tarih içinde büyük görevler ifa etmiş bir millet ve ümmettirler. O kadar büyüktüler ki, karşılarında gelişen başka bir büyüklüğü göremeyecek kadar bu büyüklüklerinin içinde kalmışlardı. Eskiden nasıl kendisinin karşısında el pençe divan duruluyorsa şimdi de, onlar (bizimkiler), karşılarındaki o büyüklüğün karşısında, el pençe divan duruyorlar.

Birlik ne zaman gereklidir diye sormuyoruz. Çünkü, tehlikenin birliği gerektirdiğini herkes biliyor. Ama bilinmeyen, tehlikenin mevcut olup olmadığıdır. Veya tehlikeyi görüp görmeme meselesidir. Yüz yılı aşkın bir zamandır, Batı'nın Doğu dünyası için neler düşündüğünü herhalde herkes biliyor. "Doğu (veya Şark) Meselesi" diye bir konunun yıllardır Batılı siyasileri meşgul ettiğini bilmeyen var mıdır? "Petrol Fırtınası"nın Büyük Osmanlı Devleti'ni ne hale getirdiğini görmeyen var mıdır?

Dünkü emperyalist batılıların "askerî kolonyalizmden" vazgeçtiklerini, bunun yerine, "yeni kolonyalizm" adı verilen yeni bir sömürü düzeni meydana getirdiklerini yoksa bizim aydınlar ve siyasîler bilmiyorlar mı? Bu "yeni kolonyalizm"in, ülkeleri, iktisadî, siyasî ve kültürel yönden değiştirmek ve hizmet veren ülke haline getirmek olduğunu aydınlarımız ve siyasîlerimiz bildikleri halde gaflet mi gösteriyorlar?

Televizyonlarda söylenilenlerin, anlatılanların ve açıklananların hiç mi dinleyicisi veya seyredicisi yoktur. Yoksa bunlar, sadece kuruntular mıdır?

Yoksa, yoksa, "tehlike" denen nesne çok mu küçüktür de bizim gibiler, onu, büyüteçle, büyütüyor da büyütüyoruz?

Zengin Türk ve Müslüman devletleri, bu "yeni kolonyalizm (veya yeni sömürgecilik)"in iştihasını kabartmıştır ve kabartmaya da devam etmektedir. Bu ülkelerden faydalanma yolu, onları sömürüye uygun hale getirmektir.

Biz, Türkiye olarak, "modernleştirildiğimiz" halde, modernleştiğimize yani bunu bizim yaptığımıza inanıyoruz. Avrupa Birliği, nasıl modern olacağımızı her vesile ile bize dikte ettiriyor. Onun istediği şekilde modernleşiyoruz. Milli değer ve kıymet hükümlerimiz bizde kalmadan onların değer hükümlerine göre modernleşiyoruz. Ayrıca, Büyük Ortadoğu Projesi bu modernleştirmenin çok açık bir örneği ve planı değil midir?

Bizce, Türk ve Müslüman ülkelerin kaşı karşıya bulunduğu en büyük tehlikelerden biri ve önemlisi "globalizm" adı verilen küreselleşmedir. Küreselleşme (veya globalizm), bir dünya devleti projesidir. Güya, bütün milletler için, hürriyet, demokrasi ve insan hakları demektir. Çünkü, bunlar, her devlette yoktur.

Ama, çok iyi görülüyor ki, devletler (veya milletler) arasındaki eşitsizlik yaygınlaşıyor. Batılı devletler, daha zengin, daha müreffeh ve daha mutlu iken, Doğulu devletler, fakir, sıkıntılı ve mutsuz haldedirler. Maalesef, ülkemiz hariç pek çok Doğulu devletlerde demokrasi olmadığı için insan hakları da yoktur. Bu yüzden de, gelişme istenilen kadar olmamaktadır. Zengin küçük Arap devletleri bile teknolojinin ürünlerini satın alıp kullanan bilgi fakiri ülkelerdir. Küreselleşme (veya globalizm), "milli milletler" üstünde bir "birliktelik" istiyor. Dünya Devleti olabilmek için, milli olan her şeyi terk etmek gerektiğini bildiriyor. Küreselleşmenin mimarı Amerika Birleşik Devletleri'dir. Bunun yürütücüsü ve uygulayıcısı da odur. ABD'nin silah gücü, sanayisi, ürettiği bilgisi ve stratejisi, kendisini dünyanın yenilmez süper gücü yapmıştır. Bu güç, onu, emperyalizme itmiştir. Esasen, bu, onun mayasında vardır.

Tıpkı modernleştirme gibi, küreselleştirme de, ABD'nin, çok genel bir ifade ile Batı'nın belli hususları zorla kabul ettirmesiyle yürütülmektedir. Bu hususlar, demokrasi ve insan hakları adı altında yürütülen "Batı çıkarları"dır. Ne acıdır ki, Doğulu devletler, modernleşme ve küreselleşmenin ne olduğunu bilmeden benimsemektedirler. Aydınlardaki aşağılık duygusu Batı'yı efendi yaptığı için, Batı, kendine göre kullar da bulabilmektedir. Yerli işbirlikçiler bunlara eklenen ayrı bir gruptur. Esasen, ülkemizde, aydınların çok büyük bir kısmı, iki yüz elli yıldır, körü körüne bir Avrupalılaşmanın içindedirler.

"Bütün insanlığa "numune-i misal" olmak suretiyle, iyiyi, güzeli ve gerçeği hakim kılmak için çalışmak, Türk ve İslam aleminin bir zarureti, bir zorunluluğu ve bir görevidir."

Hayrani Altıntaş / Prof. Dr., Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi İslam Felsefesi Anabilim Dalı Başkanı

Hiçbir haklı sebep olmadan, ama dünyaya demokrasi taraftarı olduğunu ilan ederek, 1994'te Haiti'ye müdahele eden ABD ile Cote d'İvore'a (Fildişi sahilleri) müdahele eden Fransa, küreselleştirme formülü içinde, yeni sömürgeciliği gerçekleştirme çabaları içinde olmuşlardır. Amerika'nın Afganistan'a, Irak'a müdaheleleri, aynı gaye ve gerekçeyle olmuştur. Keşmir ve Sierra Leone'de cereyan eden olayların arkasında da ABD dolaylı olarak vardır.

Son zamanda ortaya çıkan informatik ve biyoteknolojik ihtilal, milletlerarası toplumları ve finans başkentlerini ele geçirerek onları işleten bir oligarşinin dünyayı içine alan hakimiyetini sağlamaktadır.

Globalizm veya küreselleşme adı altındaki bu güç, yeni hürriyetçi bir ideolojiyle kendini yasallaştırmaktadır. Bu güç ve onun ideolojisi, dünyada mevcut eşitsizlikleri büyütüyor, düzensizliği taçlandırıyor. Küreselleşmeci bir terörizm, dünyanın her tarafını kana buluyor. Amerika, bu sistem içinde, anahtar rolünü oynamaktadır.

Küreselleşme veya globalizm, devletlerin ve milletlerin, değerleri koruma hakimiyetini ve millî hakimiyetlerini yok etmekte ve ortadan kaldırmaktadır. Gelişmekte olan devletler, ya Amerika'nın (veya Batı'nın) yanında yer almaya veya onun karşısında karışıklıklar içinde bocalamaya, bozulmaya ve dağılmaya mahkum durumdadırlar. Güya, demokrasi ve insan haklarını korumayı hedef alan globalizm veya küreselleşme, evrensel bir koruma şeklinde milletler arası bir hakimiyet kurmuyor; aksine bütün millî güçleri yok edip ortadan siliyor. Bu anlamda, globalizm veya küreselleşme, bir taraftan güvensizliği ortaya çıkardığı gibi, diğer taraftan da, ülkelerin parçalanmalarını şiddetle tahrik ediyor. Misal mi isteniyor? İşte eski Yugoslavya... Olay, 1980'de başladı. 1987-88'de olaylar arasında aşırı bir sıçrama görüldü. 1990'da, büyüyen olaylara müdahale etmeyen Batı, Bosna katliamını gördü ve seyirci kaldı. Miloseviç ve Tudjman'ın insanlık dışı tavırları, baskıları ve katliamları Müslüman bir milleti yok etme şeklinde bir "jenosid"e dönüştü. Batı Müslümanlara yapılan bu zulümden son derecede memnundu ki, kılını bile kıpırdatmadı. Demokrasi ve insan hakları adına Türkiye'ye olmadık baskılarda bulunan Batı, burnunun dibindeki bir milletin katliamını hiç görmedi. Kendi efendiliğini ve gücünü kabul ettirmek isteyen Amerika, 1993'te müdahale ederek duruma el koyarak dünya jandarmalığını üstlenmiş olduğunu gösterdi. Ama Müslümanların katliamı 1995'te de devam etti. Orta Asya ülkelerindeki zenginlikten faydalanmak ve bu bölgeyi tam merkezden kontrol altında tutabilmek için, Afganistan'la ilgili bir oyun hazırladı. Bu senaryoda Gülbuddin Hikmetyar kullanıldı. Ruslara karşı cihad ilan ettirildi. Gülbuddin Hikmetyar'ın başarısızlığını Amerika, Taliban ile gidermeye çalıştı. Kullandığı Talibanı bu kere el Kaide ile ortadan kaldırmayı hedef alan Amerika otuz bin Afganlının ölmesine ses çıkarmadı. Herkes çok iyi biliyor ki, Amerika, Afganistan'a hidrokarbür için değil, strateji için girdi. ABD bu bölgede Suudi Arabistan ile Pakistan'ı kullandı. Üçüncü bir misal, Irak'tır. Bu ülkeye müdahele sebepleri ve orada olup bitenler, herkesin gözleri önünde cereyan ediyor. Bir ülkede, belli bir grup insan sırf dini inançları sebebiyle katliama maruz kalıyorlar. Demokrasi havarisi AB hiç ses çıkarmıyor. Müslüman devletler bile, Yüce Allah'ın Kutsal Kitab'ına inandıklarını söylemelerine rağmen, bu katliama dur diyemiyorlar. Çünkü, kendi geleceklerinden korkuyorlar.

Tıpkı Romalılar gibi, ABD de barbarları yıkmak ve yok etmek için çalışıyor!? Ama bu defa başkent Roma değil, Washington. Amerikan'ın kurduğu bu yeni imparatorluk yenilmişlere, kendi toprakları içinde bile, yaşama hakkını vermiyor. Artık, dünya haritası üzerinde yeni beyazlar var. Eski oyunlar, yeniden oynanıyor. Değişen, sadece, kişiler. Bu yeni küresel emperyalizm, yalnız kendi vatanını düşünüyor. Bu imparatorluk, Asya'da, Güney Amerika'da esirlere sahip bulunuyor. Bu yeni imparatorluk, karışıklıklar dünyasından başka bir şey değildir. Her şey birbirine öylesine karışmıştır ki, dışardan neyin ne ile ilişkisi olduğunu kestirmek bir hayli zordur. Ama, plan, düzenlendiği gibi işlemektedir.

İmparatorluk, Nato'yu, Birleşmiş Milletler'i ve Unesco'yu istediği gibi kullanmaktadır. Nitekim, Madeleine Albright'ın 1996'da, şöyle dediği gazetelerde yer alır: "Birleşmiş Milletler Amerikan siyasetinin bir aleti olmak zorundadır."

Çok kısa olarak anlatmaya çalıştığımız küreselleşme hareketinin Türk ve İslam Dünyası için ne ifade ettiği ortadadır. Ama, üzüntüyle söylemek gerekirse, hem Avrupa hem de Türk medyası, küreselleşmeyi veya globalizmi evrensel bir kavram gibi empoze ederek (âdeta zorla kabul ettirerek), totoliter bir ideolog rolünü oynamaktadır.

O halde, Türk ve İslam dünyası, karşılarında bulunan tehlikeyi iyi tespit etmelidir. Bu tehlikeye karşı birleşmek zaruretini bütün çıplaklığıyla görmelidir. ABD İran'ın, sonra Suriye'nin, daha sonra Sudan'ın nihayet Libya'nın tedip edilmeleri gereken ülkeler olduğunu açıkça ilan etmiştir.

AB'nin Türkiye'ye karşı takındığı tavır açıkça ortadadır. Türkiye'nin AB'de önemli bir rol almasını istememektedir. Taviz üstüne taviz almasına rağmen henüz doymamıştır. Kendine göre Türkiye'yi demokratikleştirmektedir? Bu demokratikleşme nereye kadar gidecektir, bu meçhul değildir. Son çıkan kararlar, tavsiye edilen değişiklikler ortadadır.

Türk ve İslam Dünyası bir zaruretle karşı karşıyadır: Türk-İslam Birliği içinde beraberce olmak. Beraber olarak, geçmiş tarihindeki her insana karşı sevgi ve saygıyı göstermek. Din, dil, ırk ve renk ne olursa olsun, bütün insanlarla birlikte huzur, sükun ve barış içinde yaşanabileceğini, iyiye ve güzele gidişte örnek olabileceğini aleme teşhir etme görevini taşıdığını ispat etmek. Yüce Yaratıcı'nın bütün kutsal kitaplarda sevgiyi telkin ettiğini, kardeşce yaşamayı emrettiğini, insan haklarına riayeti tavsiye ettiğini, Peygamberlerini huzur ve güven için gönderdiğini, Hz. Musa'nın, Hz. İsa'nın ve Hz. Muhammed'in aynı pınardan su içtiklerini açıkça teşhir etmek... Rabbimiz'in herkesin Allah'ı olduğunu ve bize göre davrandığını izhar etmek... Ruhların bu gün çok artan bir şekilde, ilahi hikmetlere muhtaç olduğunu anlatabilmek... Görevin sadece ve sadece, insanlığa hizmet olduğunu ifade edebilmek... Bunun için Rabbimiz'in yoluna girmekten başka bir yol olmadığını bizzat kendinde yaşatarak göstermek... Yüce Allah'ın Kerim olduğunu, kullarının da kerem sahibi olmalarını gerektiğini hayatının her sahnesinde yaşayarak doğrulamak... Fizik dünyanın üstünde bulunan metafizik alemin sadece belli dinlere, mezheplere ve tarikatlara has olmadığını, ama bütün insanlara ait olduğunu ve ondan haber almak gerektiğini duyurmak....

Bu görevleri gerçekleştirmek üzere birleşmek ve bütün insanlığa "numune-i misal" olmak suretiyle, iyiyi, güzeli ve gerçeği hakim kılmak için çalışmak, Türk ve İslam aleminin bir zarureti, bir zorunluluğu ve bir görevidir.

Yazar, Vakit Gazetesi
Hüseyin ÖZTÜRK

1959 yılında Ankara'da doğdu. Kişisel gelişim uzmanı olan Öztürk, Vakit Gazetesi'nde Gazeteci-Yazar olarak görev yapmaktadır.

TARİHİNİ BİLMEYENLERİN COĞRAFYASINI BAŞKALARI ÇİZER

Dünya coğrafyasına baktığımızda insanoğlunun yaşadığı her yerde bir problem olduğunu görüyoruz. Güçlü olanlarla olmayanların soğuk ve sıcak savaşı sürüp gidiyor. Bütün savaşların temelinde "***sınırsız bir şekilde daha güçlü olma hırsı***" yatmaktadır. Daha güçlü olanlar, güçlerini kullanabildikleri sürece ayakta kalacaklarına inanırlar çünkü.

Ayakta kalabilen devletler ise ezmek istedikleri devletlerin, toplulukların tarihlerini yok eder ve toplumları kendi tarihlerinden soğuturlar. Daha doğrusu tarihlerinden nefret ettirirler. Başta ABD olmak üzere, Türkiye üzerindeki emellerini gerçekleştirmek isteyen devletlerin stratejilerine bakarsanız bunu çok rahat görebilirsiniz.

Türkiye'nin ve sınırlarımız dışındaki Türk devletlerinin, Ortadoğu ve diğer Müslüman coğrafyalarda yaşayan halkların bugünkü halini şöyle hızla gözden geçirecek olursak, izlediğimiz filmden hiç birimiz memnun olmayacaktır. Peki bu kötü film, Müslümanların kaderi midir? Yüce Yaratıcı biz Müslümanlara böyle bir kader mi yazmıştır.

Asla ve haşa ve kat'a.

Yüce Yaratıcı; "***Bağışlayan ve esirgeyen***" sıfatıyla, "***Rahman ve Rahim olan***" sıfatıyla "***inanan***" ve "***inanmayan***" bütün insanlığa karşı adil davranmıştır.

Türk Dünyası ve diğer Müslüman ülkeler, başta yöneticileri ve teb'aları, eğer bu adaletten nasibini alamamışsa, nasibini çoğaltamamışsa, Allah yolunda bu nasibi iyi değerlendirememişse, Yüce Yaratıcı'nın adaleti tecelli etmiş demektir. Ve kimseyi suçlamaya hakkımız yok demektir. Müslüman coğrafyalarda tahakkümlerini sürdürmek isteyen, bizleri; "***ekonomik, siyasi ve kültürel***" baskılar altına alanlar kadar, acaba Müslümanlar "***birlik olma***" bakımından neler yaptı? İşte sadece bu sorunun cevabını bulabildiğimizde, küçük bir silkinme ile kendimize geleceğimizden, birbirimizi tanıyabileceğimizden, birbirimizi anlayabileceğimizden en ufak bir şüphemiz olmamalı. En büyük eksiğimiz, Müslüman coğrafyalarda yaşayan insanları bölmek ve parçalamak isteyenlere karşı, en ufak bir alternatif üretememiz, fikir birliğini oluşturamamamız, kardeşlik müessesesini ayakta tutamamamız değil midir? Bu yüzden olmadık işleri başımıza gelmiyor mu?

Türk Dünyası ve Ortadoğu'da yaşayan Müslümanların arasında, ne kültürel, ne siyasi, ne ekonomik ne de sosyal bakımdan öyle aşılmaz farklar yoktur. Müslüman kimliğini taşıyan herkes bilir ki; "***kıblemiz bir, Peygamberimiz bir, Kitabımız bir ve inandığımız Allah bir.***"

Peki "***problem***" nerede?

İşte bu sorunun cevabını verdiğimizde, mesele hallolmuş olur ama, kimse bu sorunun cevabını verebilmek için parmağını bile oynatmıyor. Bu "***birler***" bizleri bir araya getirmek için, bir kuvvet yapmak için, oturup anlaşmamız için, kaynaşmamız için ve dünya insanlığına "***insanca***" bir görüş sunmamız için yeterli sebepler değil midir? Her Müslüman ülke, her Müslüman topluluk ve fert fert, her Müslüman, öncelikle kendisine, sonra yanındakilere, sonra evine, sonra mahallesine, sonra yaşadığı şehre, İslam'ın ön gördüğü mesajı doğru aktarabilse, böylesine bölük pörçük yaşamamız mümkün mü?

Müslüman coğrafyanın kaybettiği ve diğer ülkelerin; "***kültürel, ekonomik, siyasi ve sosyal***" baskıları altında ezilmesinin en önemli sebeplerinden biri de tarihimizi bilmememiz ve unutmamızdır. Tarihini bilmeyenlerin coğrafyasını başkaları çizer. Osmanlı İmparatorluğu'nun son dönemlerine, yani çöküş dönemine kısaca baktığımızda görürüz ki, devleti idare edenlerin, geçmişlerine sahip çıkmaması ve tarihteki tecrübelerden faydalanmaması neticesinde olmuştur. Bugün, Ortadoğu ülkeleri hala yüzyıldır, İngiliz ajan **Lawrens**'in ektiği tohumların yüzünden Türkiye'ye ve Türk dünyasına soğuk bakmakta ve kendilerini parçalamak isteyen diğer ülkelerle iş birliği yapmaktadır.

Oysa bu durum ne kadar acıdır.Hangi devlet adamı, hangi aklı selim bir insan. "***Kıblesi bir, Kitabı bir, Peygamberi bir, Allah'ı bir,***" olma inancından saparak, diğer sapkın insanlardan gelecek her türlü tehlikeye karşı onlarla birlikte olmak isteyebilir.

Bugün bu halde değil miyiz? Birbirimizi bırakıp diğerleriyle birlikte olmak için yarış halinde değil miyiz? Tamam, yarış halinde olalım, ama onların kültürleri altında, onların siyasi ve ekonomik baskıları altında inleyerek değil. Kendi varlığımızı hissettirerek ve kabul ettirerek, yani kavgada da barışta da, güçlerimizin aynı olması gerekmez mi?

Müslüman kimliğini taşıyan herkes, her topluluk, her ülke, kendi geçmişini doğru okumak, tarihini doğru okumak ve dininin istediği kardeşlik müessesesini yaşamak zorundadır. Birlik ve beraberlik olmadığı müddetçe, tarihini, geçmişini ve İslam dininin insanlığa verdiği mesajı anlamadığımız ve anlatamadığımız müddetçe, birlik ve beraberlik görüntüsü sergilememiz mümkün değildir.

Başta Türkiye olmak üzere, fert fert, aynı kulvarda yürüyerek, Müslüman kimliği taşıyan bütün halklarla kardeş olma bilincinin farkına varmalıyız ve "unuttuğumuz, görmezlikten geldiğimiz, insanı insan yapan değerlerin gölgesinde, dünya insanlığının açlığını çektiği huzur ve güven ortamını sağlamak zorundayız."

Allah; akıl noksanlarından ve bütün gücü bittikten sonra esir düşen insanlardan hesap sormayacak. Biz Türk Dünyası ve İslam dünyası olarak ne aklımız eksik, ne de bütün gücünü kaybetmiş esirleriz.

Birleşmek, dayanışmak, kaynaşmak, tanışmak ve birbirimizi anlama ihtiyacımız her zamankinden daha fazla olmalıdır. En gelişmiş ülkelerden, en fakir ülkelere kadar, dünyanın her yerinde ezilen milyonlarca insan bizden bunu beklemektedir.

Ve Müslümanlar, "***İlahi mesajın***" insanlığa sunmak istediği; "***insanca yaşamayı***" üstlenmiş topluluklardır. Sadece bu vazifemizi "***yapmamak***" bile hüsran içinde yüzmemiz için yeterlidir. Müslümanlar; "***yıkan***" değil, "***yapan***" olmak zorundadır. Çünkü Allah'a verilen sözlerimizin bütününde; "***yapmak***" vardır, "***yapıcı***" olmak vardır, "***birleştirici ve bütünleyici***" olmak vardır.

"Başta Türkiye olmak üzere, fert-fert, aynı kulvarda yürüyerek, Müslüman kimliği taşıyan bütün halklarla kardeş olma bilincinin farkına varmalıyız ve "unuttuğumuz, görmezlikten geldiğimiz, insanı insan yapan değerlerin gölgesinde, dünya insanlığının açlığını çektiği huzur ve güven ortamını sağlamak zorundayız."

YERYÜZÜNE YENİDEN HUZUR
TÜRK-İSLA
RUSYA FEDERASYONU
TÜRKİYE
FAS
CEZAYİR
LİBYA
MISIR
MALİ
NİJER
ÇAT
SUDAN
NİJERYA
COST
GANA
KENYA
YEMEN
SOMALİ
İRAN

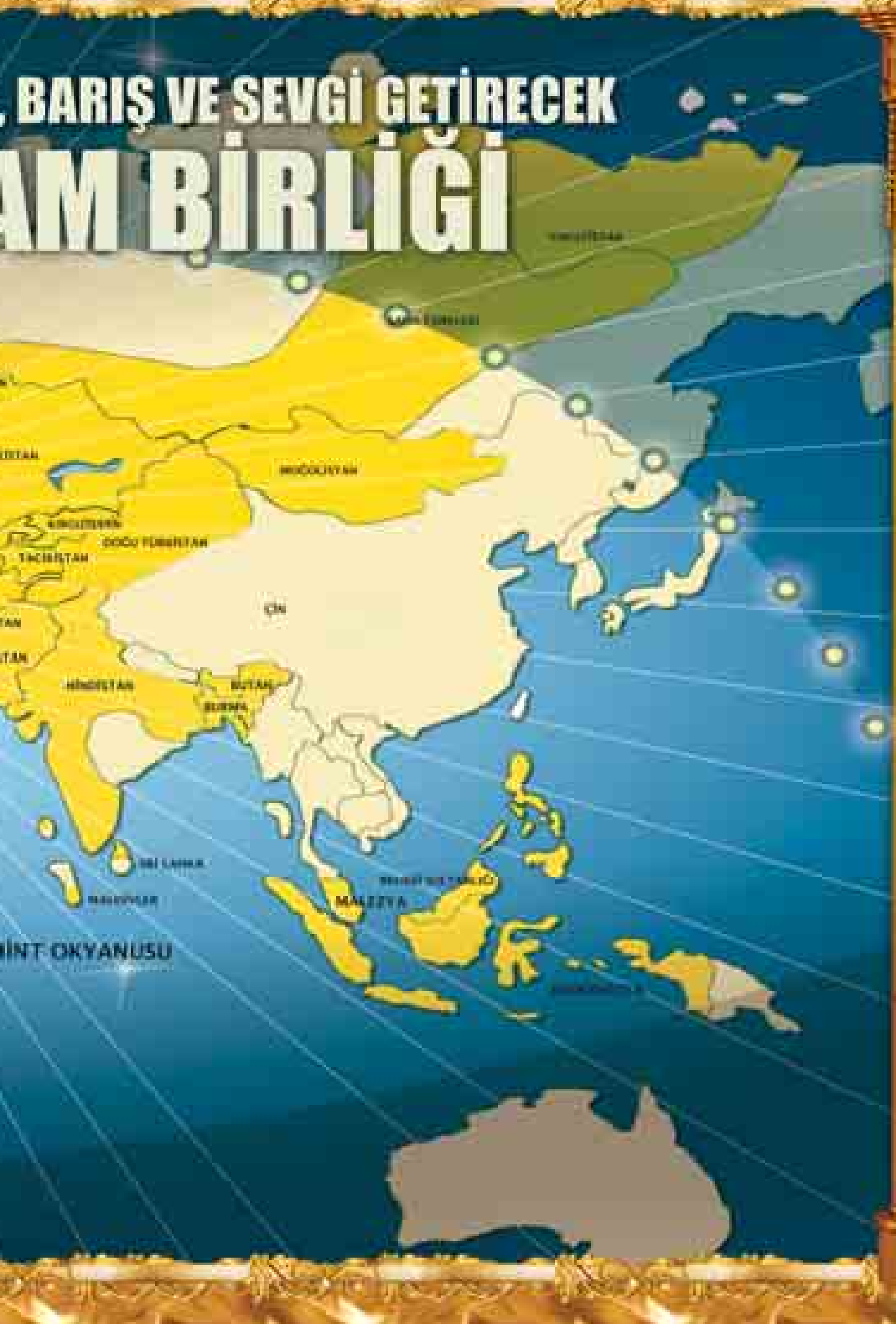
, BARIŞ VE SEVGİ GETİRECEK
AM BİRLİĞİ
MOĞOLİSTAN
DOĞU TÜRKİSTAN
ÇİN
HİNDİSTAN
BUTAN
BURMA
MALEZYA
İNT OKYANUSU

Yazar, Yeni Şafak Gazetesi

İbrahim KARAGÜL

1969'da Trabzon'da doğdu. 9 Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun olan Karagül, şu an Yeni Şafak Gazetesi'nde yazar olarak görev yapmaktadır.

DİNİ VE SİYASİ MEŞRUİYET KRİZİ

21. yüzyıl dinlerin yüzyılı olacak. Barışta, savaşta, uluslararası ilişkilerde, yeni siyasi örgütlenmelerde, bölgesel ve küresel ittifaklarda dinlerin öncü rol oynayacağı bir gerçek. Dinleri siyasetten, ekonomiden ve kültürden uzak tutmaya çalışan 20. yüzyılın aksine, ideolojilerin hükmünü kaybettiği yeni dönemde dini temsilin ve sembollerin ön sıraya çıkacağı, yeni siyaset ve toplum modellerinin şekillendireceği, ulusal sınırların ötesinde medeniyet eksenli birlikteliklerin temelinin atılacağı belirtiliyor. Samuel Huntington bu beklentiyi "uygarlıklar çatışması"na kapı aralanması olarak görse de, seküler dünyanın insanlığa yaşattığı korkunç acılardan sonra, dinlerin yeniden sahneye çıkışının insanlık için yeni bir barış fırsatı oluşturabileceği, aksi takdirde, Soğuk Savaş dönemindeki ürkütücü tablodan, ardından gelen on yıllık kaostan çok daha acı tabloların ortaya çıkacağı belirtiliyor.

İslam dünyasında giderek güç kazanan yeniden İslamlaşma sürecinin öncelikle bu coğrafyaya huzur ve barış getirmesi beklentisi hakim. Hiristiyan ve Yahudilerin aksine derin bir bölünmüşlüğü yaşayan İslam dünyasının geleceği ancak yeniden dinin merkeze alınmasıyla kurtarılabilir. Dini ve siyasi meşruiyet krizi, bu coğrafyayı bir ganimet haline getirdi. Osmanlı siyasal otoritesinin çöküşünden bu yana, küresel aktörlerin sömürge savaşına sahne olan, yüz yıldır ayağa kalkmasına müsaade edilmeyen Müslüman coğrafya için, 21. yüzyıl için de benzer bir senaryo öngörülüyor. Bu senaryo, daha fazla etnik bölünmeyi, daha fazla mezhep krizlerini, daha fazla toprak savaşlarını esas alıyor.

Balkanlar'dan Mezopotamya'ya, Kafkaslar'dan Kuzey Afrika'ya uzanan geniş Osmanlı coğrafyası önümüzdeki on yıllar için küresel politikaların ağırlık merkezini oluşturacak. İşgallerin, sıcak çatışmaların, köklü dönüşüm projelerinin, yeni harita taslaklarının, etnik ve mezhep krizlerinin, sınır ve kaynak savaşlarının hüküm sürdüğü, özgürlük arayışlarının kontrol edilemez hale geldiği bölgeyi, önlem alınamazsa, kötü bir gelecek bekliyor. Anglo-Amerikan cephenin, tek kutuplu dünya sistemi arzusuyla küresel hegemonya arayışının önüne çıkan her güce şiddetle karşı çıktığı, buna rağmen özellikle Irak işgalinden sonra yeni bloklaşma eğilimlerinin güç kazandığı bir dönemdeyiz. Avrupa Birliği yeni süper güç olma yolunda radikal adımlar atarken Rusya, Çin ve Hindistan'ın merkezinde yer aldığı yeni bölgesel oluşumlar şekilleniyor. ABD'nin Latin Amerika, İslam coğrafyası ve Asya-Pasifik'teki güç ve yayılma denemelerinin bu yeni süreci durdurma ihtimali çok zor görünüyor.

Peki İslam coğrafyasını nasıl bir gelecek bekliyor? 21. yüzyıla dönük küresel sistem inşasında Müslüman dünya bir güç olarak varlık gösterebilecek mi? Ya da İslam dünyası bu engelleri aşıp küresel iktidardan pay alacak veya kendini temsil ehliyetine kavuşacak bir siyasal güç olabilecek mi? ABD'nin işgaller ve "Büyük Ortadoğu Projesi"yle, Avrupa Birliği'nin Türkiye'nin üyeliği ve Doğu Akdeniz Ortaklığı projesiyle dize getirmeye çalıştığı Müslümanlar, hesapları bozabilecek mi? İslam, Batı istemese de gücünü ortaya koyabilecek, kendi coğrafyasına huzur getirebilecek mi? Bunun tek yolu Batı müdahalesini devre dışı bırakıp asgari birliktelikler tesis etmektir. Afganistan ve Irak örneklerinin önümüzdeki dönemde başka bölgelerde de ortaya çıkacağı bir gerçek. Öyleyse bu coğrafyanın kurtuluşu kendi ellerinde görmekten başka hiçbir seçeneği yok.

Ulus üstü birliklerin güç kazandığı, ulusal sınırların anlamsızlaştığı dünyada, Müslüman ülkeler yeni temsil mekanizmaları geliştirerek, yeni ortaklıklar tesis etmek, ortak kültür ve ortak tarih üzerinden yeni bir varoluşu denemek zorunda. Bugün İslam coğrafyasında yaşanan acıların tek sebebi yıllardır sosyalist ya da milliyetçi çözüm örnekleriyle oyalanmaktır. Artık bu siyasal söylemlerin hiçbir anlamı kalmadı.

Tek çözüm var: Hem dini hem de siyasi temsil mekanizmaların bir an önce tesis edilmesi, dünya Müslümanları arasında siyasi, ekonomik ve kültürel alanda ortak kanaatlerin güçlendirilmesi, dinlerin güç kazandığı bu dönemde İslam kardeşliği merkeze alınarak çözümler ve birliktelikler üretilmesi. Aksi takdirde bizler için 20. yüzyıl aynen tekrarlanacak, bir yüzyıl daha kaybedeceğiz.

"Tek çözüm var: Hem dini hem de siyasi temsil mekanizmaların bir an önce tesis edilmesi, dünya Müslümanları arasında siyasi, ekonomik ve kültürel alanda ortak kanaatlerin güçlendirilmesi, dinlerin güç kazandığı bu dönemde İslam kardeşliği merkeze alınarak çözümler ve birliktelikler üretilmesi."

Prof. Dr. Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyesi

İlhami GÜLER

1959'da Erzurum'da doğdu. Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde öğrenim gördü. "Özgürlükçü Teoloji Yazıları", "Dine Yeni Yaklaşımlar", "İman-Ahlak İlişkisi", "Konulara Göre Kur'an Fihristi" (Prof. Dr.Ömer Özsoy'la birlikte) adlı eserleri ve çeşitli yayınlarda çok sayıda makalesi yayınlandı.

"Cumhuriyet döneminde Ziya Gökalp, Seyyid Bey ve Mustafa Kemal'in bağımsız İslam ülkeleri arasında bir birlik kurma fikir ve ideallerinin olduğunu biliyoruz. Nitekim Mustafa Kemal 'Sadabat Paktı'na (İran, Pakistan ve Türkiye) bu amaçla katılmıştır. Fakat Mustafa Kemal'in ölümünden sonra bu idealden uzaklaşıldığı herkesin malumudur."

MÜSLÜMANLARIN DAYANIŞMA SORUMLULUĞU

Kur'an, hangi ırktan ve dilden olursa olsun inananların 'kardeş' olduklarını söyler (49/10). İnananlar aynı zamanda birbirlerinin 'dostu'durlar (5/55). Kur'an inananların birlik ve dayanışma içinde olmalarını emreder (3/104, 21/82, 23/52). Ayrılığa düşmemelerini ister (3/105, 8/46). Müslümanlar, her türlü aşırılıktan uzak 'orta' ve örnek bir toplum olmakla yükümlüdürler (2/143). Kimlik, kültür, değer, tarih, kader ve coğrafî yakınlığı olan toplumların ve milletlerin kendi aralarında siyasî, hukukî, iktisadî, askerî ve kültürel temellere dayalı dostluk ilişkileri, birliktelikler kurmaları son derece doğaldır. Çağımızda ABD ve AB bunun en güzel örnekleridir.

İslam toplumlarının da benzer birlikler kurmaları hakları ve hatta vazifeleridir. Tarihte İslam İmparatorlukları bunun örnekleridir. Cumhuriyet döneminde Ziya Gökalp, Seyyid Bey ve Mustafa Kemal'in bağımsız İslam ülkeleri arasında bir birlik kurma fikir ve ideallerinin olduğunu biliyoruz. Nitekim Mustafa Kemal 'Sadabat Paktı'na (İran, Pakistan ve Türkiye) bu amaçla katılmıştır. Fakat Mustafa Kemal'in ölümünden sonra bu idealden uzaklaşıldığı herkesin malumudur.

Müslümanların bu birliği, gayri müslimlere 'karşı' veya onlara 'düşmanlık' etmek zorunda değildir. Kur'an şöyle der: "Allah, din uğrunda sizinle savaşmayan, sizi yurdunuzdan çıkarmayan kimselere iyilik yapmanızı ve onlara karşı adil davranmanızı yasaklamaz." (60/8) "Onlar size dürüst davrandıkça siz de onlara dürüst davranın." (9/7) Bu ayetler, Müslümanların gayri müslimlerle ilişkisinin esasta 'barış içinde birlikte yaşama' ilişkisi olduğunu ortaya koyuyor. Müslümanlar, kendi kimliklerini koruyarak hakkaniyete dayalı olarak başkalarıyla her türlü (siyasî, iktisadî, kültürel vs.) ilişkiye girebilirler.

Nitekim, Hz. Muhammed Medine'ye hicret edince oranın meskunları olan Müşrikler ve Yahudilerle Medine'nin 'güvenliği' çerçevesinde bir anlaşma yapmıştır (Medine Anayasası). Buna 'ittifak' denebilir. İttifak ayrıdır, dostluk ayrıdır. Sonuç olarak, Müslüman halkların ve devletlerin ortak hedefler etrafında başkalarına 'karşı' olmak zorunda olmayan birliktelikleri sorumluluklarının bir gereğidir. 'Medenî' olmanın bir ölçüsü, aralarındaki farklılıkların çokluğuna rağmen insanların ortak hareket edebilme kabiliyetleridir. 'İlkelliğin' bir ölçüsü de aralarındaki ortak paydalar alabildiğine fazla olmasına rağmen insanların bir araya gelememeleridir.

Gazeteci-Yazar, Ortadoğu Gazetesi
İrfan ÜLKÜ

1952 yılında İstanbul'da doğdu. Gazeteci-Yazar olarak görev yapan Ülkü, Yeni Günaydın ve Ortadoğu gazetelerinde genel yayın yönetmenliği yaptı. Azerbaycan Yazarlar Birliği üyesi olan Ülkü, aynı zamanda Bakü Tefekkür Üniversitesi Fahri Doktoru'dur. Gagavuz Özerk Cumhuriyeti Devlet Nişanı ödülü sahibidir.

"Bu denetim askeri anlamda güçlü olmaktan geçse de siyasi anlamda barış, hoşgörü ve rehberlik ilkesiyle bir birlik oluşturmaktan geçiyor ki, onun da adı Türk-İslam Birliği'dir."

TÜRK-İSLAM BİRLİĞİ: YENİ EVRENSEL VİZYON

Türk-İslam dergisinin yayın yaşamına atılımı dolayısıyla öncelikle tarihsel-kültürel-jeopolitik-dinsel ve ulusal köşe taşlarının oluşturduğu kökleri geçmişte olan yeni bir evrensel vizyona adım atıldığını görmek beni umutlandırıyor.

Osmanlı yapısı, Osmanlı ideolojisi, Osmanlı evrensel düzen anlayışı kavramlarını açtığımızda, ilk karşımıza çıkan gerçek şudur: Osmanlı İmparatorluğu, Batı Türklerinin kurduğu, Orta ve Yakın çağı birleştiren evrensel bir düzendir. Bu evrensel düzenin 640 yıllık egemenliği tarihte en uzun sürmüş Türk İmparatorluğu'nun Türk-İslam temeli üzerinde hoşgörü, fetih ve "yaşa-yaşat" ilkesini devletinin felsefesi yapmış bir anlayışla sürdürebilirliği bugün tarihçilerin üzerinde mutabakat sağladığı bir olgudur.

Bugün Türkiye Cumhuriyeti gerçeğini incelediğimizde ise jeopolitiğin kuralları gereği şu tanımlamayı yapmak zorunda kalırız: Türkiye Cumhuriyeti öncelikle Osmanlı İmparatorluğu'nun elde kalan son bağımsız toprak parçasıdır.

Türkiye Cumhuriyeti, içinde yaşadığımız şu yirmi birinci yüzyılın imparatorlukların yıkıldığı, yeni imparatorlukların dünya egemenliği peşinde koştuğu karmaşık tarihsel kesitinde, Türkiye, Türk ve mensubu olduğu İslam dünyasıyla birlikte yeni bir imparatorluk vizyonuyla ayakta kalabilir, kendini birlikte geliştirebilir, yenileyebilir. Jeopolitikle jeokültür (Wallerstein) arasındaki doğru ilişkinin en somut örneğini görmek zorundayız. Bu da Osmanlı-Türk-İslam vizyonu yönetim felsefesi ve stratejisiile bu imparatorluğu yeniden kurmak anlamına gelmiyor, Osmanlı İmparatorluğu'nun eski topraklarında da bir anlamda denetim sağlanması anlamına geliyor.

Bu denetim askeri anlamda güçlü olmaktan geçse de siyasi anlamda barış, hoşgörü ve rehberlik ilkesiyle bir birlik oluşturmaktan geçiyor ki, onun da adı Türk-İslam Birliği'dir.

İşte Türk-İslam Birliği dergisinin bu ilk sayısını bu anlamda Türk aydınları, İslam dünyasının ve Batı aleminin 11 Eylül saldırısından sonra karşı karşıya geldikleri "uygarlık çatışması" probleminin çözümünde temel katkı olacaktır diye düşünüyor, Türk-İslam Birliği Dergisine yayın yaşamında başarılar diliyorum.

Adalet Eski Bakanı

İsmail MÜFTÜOĞLU

1939 yılında Trabzon'da doğdu. Çapa Yüksek Öğretmenlik ve İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde öğrenim görmüş olan Müftüoğlu, Vakit Gazetesi ve Milli Gazete'de köşe yazarlığı yaptı. 1973 yılında Sakarya Milletvekiliğine seçilerek, 1975-1977 yılları arasında Adalet Bakanlığı yaptı. Kıbrıs Barış Harekatından sonra, Cenevre Uluslararası Toplantıları'nda TBMM adına Siyasi Müşaid olarak katılan Müftüoğlu, "Aydınlar Konuşuyor", "Makedonya Hatırası", "Sistemler" adlı eserlerin de yazarıdır.

İSLAM BİRLİĞİ'NE DOĞRU

İslam Birliği meselesinin izahına girmeden önce, tüm Müslümanların bir nevi Anayasası olan Kur'an'ı Kerim'e bakmamız gerekmektedir. Nitekim, Allah:

"***Allah'a ve elçisine itaat edin, birbirinizle çekişmeyin. Yoksa korkuya kapılırsınız, devletiniz gider...***" (Enfal, 46) buyurmaktadır.

Tüm Müslümanlar ve onların oluşturduğu devletlerin bu emr-i İlahiye uymaları mecburidir. Bu emre uymamak veya uymamak için irade izhar etmek son derece tehlikelidir.

İttifak ve ittihadı emreden Mevla emrine rağmen, ihtilaf, tarihte olduğu gibi, halen de mevcut ülkelerin, medeniyetlerin yok oluşuna sebep olabilir. Tarihte, birçok kavim emr-i İlahinin dışına taştıkları için çok büyük musibetlere maruz kalarak keenlemyekün olmuşlardır. İttifak ve birliktelik esasına bağlı kalındığı dönemlerde, cihan hakimiyetini kuran Müslümanlardır. Asırlar boyu güçlü ve esnek bir medeniyet idraki içinde, "ufukların efendisi" olan onlardır. Viyana'dan Çaldıran'a, Kırım'dan Hindistan'a kadar olan toprakları vatan yapan onlardır.

"***Onlar ki Fatih idiler, onlar ki Yavuz idiler,***
Tutup yıldırımı gökte, fırtınaya dur dediler,
Onlar; cihana sığmayan muhteşem Süleyman'dılar.
Küfrün kara zulmetinde meş'ale gibi yandılar.
Onlar ki, bora idiler, onlar ki buğra idiler,
Mührüydüler serhatlerin, göklere tuğra idiler." (1)

Karadeniz'i, Akdeniz'i göl haline getiren, Cezayir'de, Tunus'ta, Fas'ta, İspanya'da görülen onlardı. Dünyada bir çok ilmin mucidi onlardı ve ilmi, Pirene eteklerinde uyuklayan Avrupalıya getiren onlardı. Zira, o dönemlerde Avrupa, medeniyet tarihi açısından dünyanın bir köşesinde, metruk durumdaydı. Nitekim, Cristopher Dawson Avrupa'nın oluşumunda İslamiyet'in çok büyük rolü olduğunu vurgulamıştı.

Dünyaya özgürlüğü, adaleti, şefkat ve merhameti aşılayan onlardı. Ezilenin yanına bir serçe gibi yaklaşan, zalimin tepesine bir kartal gibi inen onlardı. Başlarını havaya kaldırdıklarında küffar diyarlarının yöneticilerini tir tir titreten onlardı.

"***Onlar ki: süruydular o küheylan atların,***
Kaç kez geçip gittiler, üstünden sıratların...
Onlar ki; cihad üzre zulümü öldürdüler,
Ecelin can burcunda ölümü öldürdüler.
Onlar ki; kanat kanat bir ovaya indiler,
Tevhid ile yıkanıp, tekbir'i giyindiler." (2)

Bu ruh ve iman asaleti içinde cihan devleti oldular. Asırlar boyu hükmeden oldular. Bayraklarının gölgesinde yaşayan milletlere huzur, selamet ve saadet getirdiler.

Mekke'den başlayan hicret, bilahare büyük bir medeniyetin doğmasına vesile oldu. Ovaları, yaylaları, çölleri doldurdu. "Onlar ki; sonsuz alemi kucaklayan fanustular / Kimi zaman Hacı Bayram, kimi zaman Yunus'tular." Malazgirt'ten başlayan akın, Viyana kapılarında durduruldu. Karlofça anlaşmasından sonra da, Osmanlı medeniyetinin meşalesi sönmeye başladı. Savaş meydanlarında elde edilen başarılar, beceriksiz yöneticilerin elinde yeşil çuhalı masalarda çarçur edilerek, büyük bir medeniyet yok edildi. Böylece dünya hamisiz ve vasisiz kaldı.

Allah'ın ipi terk edilince, parçalanmalar meydana geldi. Ümmet fikri terk edilince, ulusçuluk düşüncesi Müslümanları birbirine düşürdü. Oysa, cihan devleti olmamızı sağlayan üst kimlik İslamiyet'ti. İnsanlar, İslam şemsiyesinin altına girdikten sonra cihana sığmaz oldular. İnsanlığa ışık oldular. Çünkü insana değer verdiler, önem verdiler.

Şimdi o diyarlarda yaşayanlar ezan yerine bomba gürültüleri ile uyanmakta, toprakları da kan kokmaktadır. İslam medeniyetinin yıkılışı ile mekanlar, işgal orduları ile talan edilmektedir. Bu orduların mensubu devletler, tarih içinde kurdukları teşkilatlarla güçlendiler, altın madenini ellerine geçirdiler. Şimdi de petrol için Müslümanları topluca öldürmekten, mabetlerini yıkmaktan, minarelerini devirmekten, tüm tarihi eserleri de yerle bir etmekten haz duymaktadırlar.

Teknolojik güce sahip olan ehli salibin bu taşkınlığına karşı koyabilmek, ancak ve ancak Müslüman ülkelerin birbirini istismar etmeden, sömürmeden bir araya gelip, diğerleri gibi teşkilatlanmalarından geçer. Daha önce Müslümanların kurdukları teşkilatları ihyadan, yenilerini kurmaktan geçer. İslam şemsiyesi altında, İslam Birliği'ni oluşturmak için geçen zamana nispeten daha çok çalışmaktan geçer.

Müslüman ülkeler birbirleri ile savaş değil, barış; çatışma değil, diyalog; çifte standart değil, adalet; üstünlük değil, eşitlik; sömürü değil, işbirliği; baskı ve tahakküm değil, insan hakları, hürriyet ve demokrasi üzerinde bir anlayışla birleşmelidirler.

Müslüman ülkeler kendilerini korurken, Müslüman olmayan ülkelere karşı da adil davranmalı, hakka riayet esas alınarak tüm insanlığa kucak açılmalı, insanlar ve milletler horlanmadan, Allah'ın ipine sımsıkı sarılmalıdırlar. Müslüman ülkeler buna mecburdurlar. Aksi halde yok olup, gitmeleri mukadderdir.

Birlikte hayır, ayrılışta şer vardır. Cümle Müslümanlar bunu gayet iyi bilmektedir. Müspet sonuç hayra yönelişle mümkün olur. Ama akıllıca ve temkinlice. Zalimlere iltifat etmeden saflaşmak, tehlike nüksetmeden teşkilatlanmak en uygun yoldur. Yeni oluşumlar da sırat-ı müstakimden geçer.

(1) (2) : Şiirler Sadettin KAPLAN'a aittir.

"Müslüman ülkeler birbirleri ile savaş değil, barış; çatışma değil, diyalog; çifte standart değil, adalet; üstünlük değil, eşitlik; sömürü değil, işbirliği; baskı ve tahakküm değil, insan hakları, hürriyet ve demokrasi üzerinde bir anlayışla birleşmelidirler."

E. Tuğgeneral, İSAV Yönetim Kurulu Üyesi

M. Mehdi SUNGUR

Emekli Tuğgeneral olan Mehdi Sungur, ISAV Yönetim Kurulu Üyesi, Al Baraka Mütevelli Heyeti Üyesi ve Bereket Vakfı Başkanı'dır.

TÜRKİYE'NİN BİRLİK HAREKETİNE İHTİYACI VARDIR

Türkler 11. yüzyıl 1071 Malazgirt Meydan Muharebesi'nde Selçuklu İmparatoru Alpaslan'ın komutasındaki 50.000 kişilik kuvvetiyle 200.000 kişilik Bizans ordularını hilal taktiği ile 24 saat içinde mağlup etmiş ve Romen Diyojen'i esir almış, ayaklarına kapanan Romen Diyojen'i Alpaslan kaldırarak ona imparator muamelesi yapmış, özel çadır kurdurmuş ve daha sonra da serbest bırakmıştır. Anadolu'ya ayak basan Türkler peyderpey ülkeyi istila ederek Anadolu coğrafyası, 14. yy'da Osmanlı hanedanı yönetimine geçmiştir. 15. yy'dan itibaren de İslam dünyasının hamisi ve müdafii olarak ülkede İla-ı Kelimatullah sancağını dalgalandırmaya başlamıştır. Osmanlı hanedanının 17. yy'a kadar devam eden başarıları, üç kıtada 22 milyon km^2'lik bir coğrafyaya hakim olmuş, cihan devleti düzeyine ulaşmış ve asırlarca ırk, din ve dilleri aynı olan milletleri huzur ve güven, birlik ve beraberlik, adalet ve eşitlik, hak ve hukuk, sevgi ve saygı içinde yaşama imkanlarını sağlamıştır. Osmanlı devleti 1683 İkinci Viyana bozgununa kadar üstün geldikleri Batı alemi karşısında ilk yenilgi acısını tatmış ve sarsılmaya başlamıştır. Bunun sonucu 19. yy'da mevcut düzene karşı olan güveni azalmış batının üstün yanlarını taklit etme ihtiyacı doğmuş önce siyasi, idari ve ticari yapısında sonra da eğitim ve öğretim sistemini belli oranlarda Batı modeline uydurmuş ve bununla da yeniden güç kazanacaklarına inanmaya başlamıştır. Yaklaşık olarak 150 yıldan beri devam edegelen bu hareketlerin sonucunda her alanda kültür ikileşmesinin yaşandığı bir ülke haline gelmiştir. Bunun sonucunda da ülke eğitim sistemleriyle, siyasi kadrolarıyla, aydını ve sanatçısı iş dünyası ve medyası ile ikiye bölünmüş toplum halinde yaşamını sürdürmeye başlamıştır.

Özet olarak belirlemek gerekirse; ülkede, biri, kimliğini, inancından, tarihinden kendi kültür değerlerinden aldığı özelliklerle belirleyen, diğeri de bunların yerine batının kültür değerlerini koyarak bir başka kimliği benimsemeye çalışan iki kesim yaşamaya başlamıştır. Bu iki kesimi kesin hatlarla belirlemek mümkün değilse de, bu ikili görünüm bir gerçek olup, kendi işlerinde birtakım varyasyonlar sergilemektedir. Her iki kesim mensupları birbirini nitelemek için, bazen gizli bazen açık, gerici ilerici, çağdaş yobaz, laik dinci, milliyetçi, kozmopolit, hatta son zamanlarda cumhuriyetçi demokrat gibi bir terminoloji kullanarak yanlış bir ideoloji ve ayrılmışlığın görüntülerini sergilemektedir.

Eğer bir ülkede böyle tezatlar varsa orada büyük bir yanlış hüküm sürüyor ve büyük bir yanlış yaşanıyor demektir. Böyle bir yanlışla da, asrın beklenen teknolojik hedefine ve beklenen başarıya ulaşmak mümkün değildir. O nedenle ülkeyi bu ikilikten kurtarmak için ülkenin, jeopolitik, jeostratejik ve jeoekonomik imkan ve kabiliyetlerini (potansiyellerini) en ideal düzeyde değerlendirerek ilim ve irfanın nurlu ufuklarında yetmiş milyonun (iktidar ve muhalefeti ile) top yekün birlik ve beraberlik hareketine ihtiyacı vardır. Ülkenin büyük çoğunluğu da böyle bir birliği istemekte ve o hedefe yönelmiş bulunmaktadır. Dileğimiz "Birlik ve beraberlikte kuvvet doğar" kuralına göre, yüce milletimizin en kısa bir süre içinde beklenen bu hedef ve refah seviyesine ulaşmasıdır.

"Ülkenin büyük çoğunluğu da böyle bir birliği istemekte ve o hedefe yönelmiş bulunmaktadır. Dileğimiz "Birlik ve beraberlikte kuvvet doğar" kuralına göre, yüce milletimizin en kısa bir süre içinde beklenen bu hedef ve refah seviyesine ulaşmasıdır."

18 ve 20. Dönem DYP Kütahya Milletvekili

Mehmet KORKMAZ

1949 yılında Kütahya'da doğdu. 18. ve 20. Dönem DYP Kütahya Milletvekilliği yapmıştır. TBMM'de çeşitli komisyon üyelikleri yaptı. Doğruyol Gazetesi'ni çıkardı. "TBMM'de Üç Yıl" adlı eserin sahibidir.

"Türk-İslam Birliği'nin en büyük arzusu, Ortadoğu'da farklı dinlerden, dillerden, ırklardan, milletlerden gelen insanların barış içinde bir arada yaşamalarını mümkün kılacak bir ortamın oluşumuna katkıda bulunabilmektir."

TÜRK-İSLAM BİRLİĞİ'NİN ÖNEMİ

21. asrın başlarından itibaren küreselleşen ülkeler, ekonomileri ve halkları arasındaki münasebetleri bütün boyutlarıyla yeniden şekillenmektedir. Ekonomiden teknolojiye, kültürden siyasete, farklı toplumlar arasındaki münasebetler katlanarak artmaktadır.

Bilgi çağı olarak adlandırılan 21. yüzyıla, küresel ekonomi, evrensel hukuk ve küresel sorunlara küresel çözümler arama bilinci ile girilmiştir. Ekonomik etkinliği artırma arayışlarında, piyasa mekanizmasına başvurulması, ulusal pazarların serbest rekabete açılması ve devletin ekonomik ve ticari faaliyetlerden tümüyle çekilmesi, elektronik iş ortamının dünya ticaretinde giderek önemli bir paya sahip olması gibi gelişmelerin küresel boyutta yaygınlaşması sonucunda, küresel bütünleşme süreci de hızlanmıştır.

Son zamanlarda haberleşme ve iletişim teknolojilerinde meydana gelen devrim niteliğindeki gelişmeler, zaman ve mekana meydan okuyarak ülkeler arasındaki sınırları da adeta harita üzerinde bir çizgiden ibaret hale gelmiştir. Türk ve İslam alemi bu küreselleşmeyi altın bir fırsat olarak görmelidir.

Bu itibarla, Müslüman ve Türk Devletleri arasında bir istişare kurulu oluşturularak kurulacak olan Türk-İslam Birliği, Avrupa ve Müslüman ülkeler arasındaki ilişkileri geliştirerek, ülkeler arası ekonomileri için gerekli yapısal ve uyum tedbirlerini alırken, diğer yandan uluslararası ekonomik ve mali sistemin ıslahı için çalışmalara aktif bir şekilde katılmalıdırlar.

İnsanlık dünyada barış, istikrar ve işbirliğinin hakim kılınması için ortak değer ve amaçlar etrafında bir araya gelmeye çalışırken, terörizm, etnik milliyetçilik, ırkçılık, yabancı düşmanlığı, hoşgörüsüzlük gibi tehlikeler ve riskler de ne yazık ki hüküm sürmeye devam etmektedir.

Daha iyi ve adil bir dünya düzeninin önündeki bu engellerin ancak ortaklaşa dayanışma içerisinde aşılması mümkündür. Karşı karşıya olduğumuz bu risk ve tehditlere karşı mücadelede uyum içinde hareket edilebilmesi için de, Müslüman ve Türk Devletleri arasında birlikteliğe ihtiyaç vardır.

Türk-İslam Birliği'nin en büyük arzusu, Ortadoğu'da farklı dinlerden, dillerden, ırklardan, milletlerden gelen insanların barış içinde bir arada yaşamalarını mümkün kılacak bir ortamın oluşumuna katkıda bulunabilmektir. Tarih yeniden yaşanmaz, ancak ortak geleceğimizi birlikte inşa etmek bizim elimizdedir.

Uluslararası ilişkilerde her alanda yerleşik kural ve kurumların sorgulandığı, yeni arayışların hız kazandığı bu dönüm noktasında, bizler İslam camiası olarak dünya ile birlikte soluk alıp vermek bu arayışların içinde yer almak ve bulunacak çözümlerin parçası olmak durumundayız.

Bu birikime rağmen, Müslüman ve Türk Devletleri arasındaki ekonomik ve ticari işbirliği beklentilerimizin oldukça uzağında bulunmaktadır.

Bu durum karşısında, Türk-İslam Birliği üyeleri arasındaki işbirliği çabaları günümüz şartlarına uygun hale getirilmeli, daha etkin işbirliği ve koordinasyonun sağlanmasına yönelik yeni çalışmalar yapılmalıdır.

Uluslararası ilişkilerin önünde, içinde bulunduğumuz yeni çağın koşulları, ortak tarihi, manevi ve kültürel mirası paylaşan ve kardeşlik bağlarıyla birbirlerine bağlı olan ülkelerimiz arasında daha sıkı bir ekonomik işbirliğini gerektirmektedir.

Türkiye, bölgesel işbirliğinin, uluslararası barış, istikrar ve refahın anahtarıdır. Karşı karşıya olduğumuz birçok soruna rağmen, gelecek umut ve fırsat vaat etmektedir. Kardeş halklarımızın geleceğe ilişkin umutlarını gerçeğe dönüştürme yönünde ortak gayret sarf ederek, önümüzdeki fırsatları akılcı bir şekilde değerlendirmemiz açısından **TÜRK-İSLAM BİRLİĞİ**'Nİ çok önemsiyorum.

Yazar, Milli Gazete

Mehmet Şevket EYGİ

1933 yılında Zonguldak'ta doğdu. Galatasaray Lisesi'nde öğrenim gördükten sonra Ankara Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesi'nden mezun olan Eygi, bugüne dek çeşitli yayın organları aracılığıyla binlerce makaleye imza atmıştır. Halen Milli Gazete'de köşe yazarlığı yapmaktadır.

TÜRK DÜNYASINA BAKIŞ

Balkanlardan Doğu Sibirya'nın buzlu derinliklerine kadar uzanan çok geniş bir coğrafyada Türkler yaşıyor, Türkçe'nin çeşitli lehçe ve kolları konuşuluyor. Tarihte Osmanlı İmparatorluğu gibi büyük devletler kurmuş, büyük ve parlak medeniyetler geliştirmiş olan Türk dünyası zamanımızda ne yazık ki, çeşitli zaaflar ve gerilikler sergilemektedir. Bu zaaf ve geriliklerin belli başlılarını sıralayalım:

BAĞIMSIZLIK VE SİYASET KONUSUNDA

Sovyetler Birliği'nin yıkılmasından ve Rus neo-emperyalizminin çökmesinden sonra hayli Türk devleti kurulmuştur ama bağımsızlık sadece bir ülkeye ve sınırlara sahip olmak, kendi parası, kendi milli teşkilatı bulunmak gibi unsurlarla tamamlanmış olmaz. Bugün dünyada nice sözde bağımsız devlet ve ülke vardır ki, ya bir gizli sömürge, yahut da bir auto-colonie'dir. 19. ve 20. asırlarda Türk dünyası çeşitli tarihi arıza ve kazalara uğramış; siyaset, devlet ve kültür devamlılığında kopukluklar olmuştur. Bu arızalar giderilmedikçe, bu kazalar tamir edilmedikçe ve tarihi devamlılık çizgi ve mecrasına dönülmedikçe; güçlenmek, tam manasıyla hür ve bağımsız olmak mümkün değildir.

Doğu Türkleri tarihin eski çağlarında Çinlilerin tesir ve nüfuzu altına girerek bozulmuş, yakın tarihlerde Rusların baskı ve boyunduruğuna esir olmuştur. Batı Türkleri ise son asırda, içlerindeki iki kimlikli, dıştan Müslüman ve Türk görünen, asıl kimlikleri ise Yahudiliğin bir mezhebi ve kolu olan Sabetaycıların tesir, nüfuz ve hakimiyeti altına düşmüştür. Şu anda, eskiden Sovyet kolonisi olan Orta Asya Türk devletlerinde büyük ve ağır bir Yahudi tesir ve baskısı hüküm sürmektedir. Bu Yahudilerin bir kısmı belli ve açık Yahudidir, bir kısmı ise crypto-Yahudidir.

DİN KONUSUNDA

Türkler, İslam dini ile şereflendikten sonra büyük ve güçlü devletler kurmuşlar, tarihte büyük roller oynamışlardır. İslam Türklere sadece şeref kazandırmamış, güç ve üstünlük de kazandırmıştır. Türkler asırlar boyunca İslam'ın bayraktarı olmuşlar, dünyanın üç kıtasında i'la-yı kelimetullah uğrunda gayret sarfetmişler, hizmet ve fütuhatta bulunmuşlardır.

Türklerin düşmanları, onları güçsüz ve zelil hale getirmek için İslam'a olan bağlılıklarını gevşetmeye çalışmışlar, son yüz yıl içinde bu tahrip faaliyetinde hayli başarılı olmuşlardır. Bir kavim, kendisine şeref, izzet, üstünlük, güç veren bir dine ve medeniyete arka çevirirse akıbeti zillet, esaret, zaaf olur. Bunu anlamak için büyük tarihçi, büyük mütefekkir, büyük filozof olmak gerekmez.

İSLAM'A KARŞI MENFİ MİLLİYETÇİLİK VE TÜRKÇÜLÜK

19. asrın ikinci yarısında ve 20. asırda, takma ad kullanan bir takım Yahudiler ve gayri Türkler, Türk kavminin okumuşları ve münevverleri arasında menfi kavmiyetçilik, menfi milliyetçilik, menfi Türkçülük cereyanını çıkartılar. Bu sahte Türkçülerin ve milliyetçilerin en meşhuru Tekin Alp takma adıyla ateşli Türkçülük ve milliyetçilik kitapları yazan Yahudi Moiz Kohen'dir. Moiz Kohen'in Türkçülüğü ve milliyetçiliği nasıl bir Türkçülük ve milliyetçilikti? Bu adam, kitaplarından birine "KAHR OLSUN ŞERİAT!" başlıklı kocaman bir bölüm koymuştur. Fazla açıklamaya lüzum yok sanırım.

Menfi kavmiyetçiliği destekleyen ikinci grup ise, Osmanlı Devleti'ni parçalamak isteyen Hıristiyan misyonerleriydi. Onlar, bir cihan devleti, bir "Milletler Birliği" olan Osmanlıyı parçalamak için önce Hıristiyan unsurlara milliyetçilik ve bağımsızlık aşısı yapmış daha sonra Türklere, Araplara, Arnavutlara milliyetçilik ve bağımsızlık fikirlerini şırınga etmişti. Türkleri kendi aralarında, Müslümanları daha geniş bir planda kendi aralarında bir ve beraber tutan İslam'dı, onlara güç ve üstünlük veren yine İslam'dı. Türkler, Araplar İslam'dan uzaklaşırlarsa elbette bağımsızlıklarını, devletlerini, hürriyetlerini, haysiyetlerini, üstünlük ve izzetlerini yitireceklerdi. Nitekim de öyle oldu. Bu aralar şu hususu da açıklamamız gerekir ki, iki türlü Türkçülük ve milliyetçilik vardır: Biri yukarıda zikrettiğimiz, İslam'a karşı olanı, diğeri ise İslam'a bağlı ve saygılı olanı. Bir kavme, bir ırka mensup olan bir kimsenin o kavmin, o ırkın iyiliğini, yücelmesini, şerefli ve haysiyetli bir hayat sürmesini, iyilik ve hayırlı işler konusunda diğer kavimlerle yarışmasını elbette ister.

Lakin milliyetçilik ve Türkçülük, bir din haline getirilir, İslam'a sırt çevirilirse, İslam'a düşmanlık edilirse iş değişir. O tür milliyetçilik ve Türkçülük menfidir, zararlıdır. Milliyetçilik ideoloji ve cereyanı, 19. asırda, Fransız ihtilalinden sonra çıkmıştır. Bir ideoloji hiçbir zaman din olamaz, din yerine geçemez, dinin yerini tutamaz. Türkleri sevmek, Türklerle ilgilenmek, Türklere hizmet etmek, Türklerin güçlenmesi, vasıflanması, üstün olması için çalışmaya evet; milliyetçiliği ve Türkçülüğü din yerine koymaya, Türkleri İslam'dan soğutmak ve uzaklaştırmaya hayır.

Sovyet kolonyalizmi sırasında Orta Asya Türkleri Kazaklar, Kırgızlar, Özbekler, Türkmenler diye birkaç parçaya ayrılmış, her birine sözde özerk cumhuriyetler biçilmiş, her birine ayrı bir alfabe yapılmış, her birinin dili ötekinden ayrı tutulmuştur. Sovyet İmparatorluğu yıkıldıktan sonra bu suni devletler bağımsız olmuşlardır. Halbuki bütün Orta Asya Türklerinin federatif bir yapı şeklinde bile olsa tek bir devlet teşkil etmeleri gerekmez miydi?

"Türkler, İslam dini ile şereflendikten sonra büyük ve güçlü devletler kurmuşlar, tarihte büyük roller oynamışlardır. İslam Türklere sadece şeref kazandırmamış, güç ve üstünlük de kazandırmıştır."

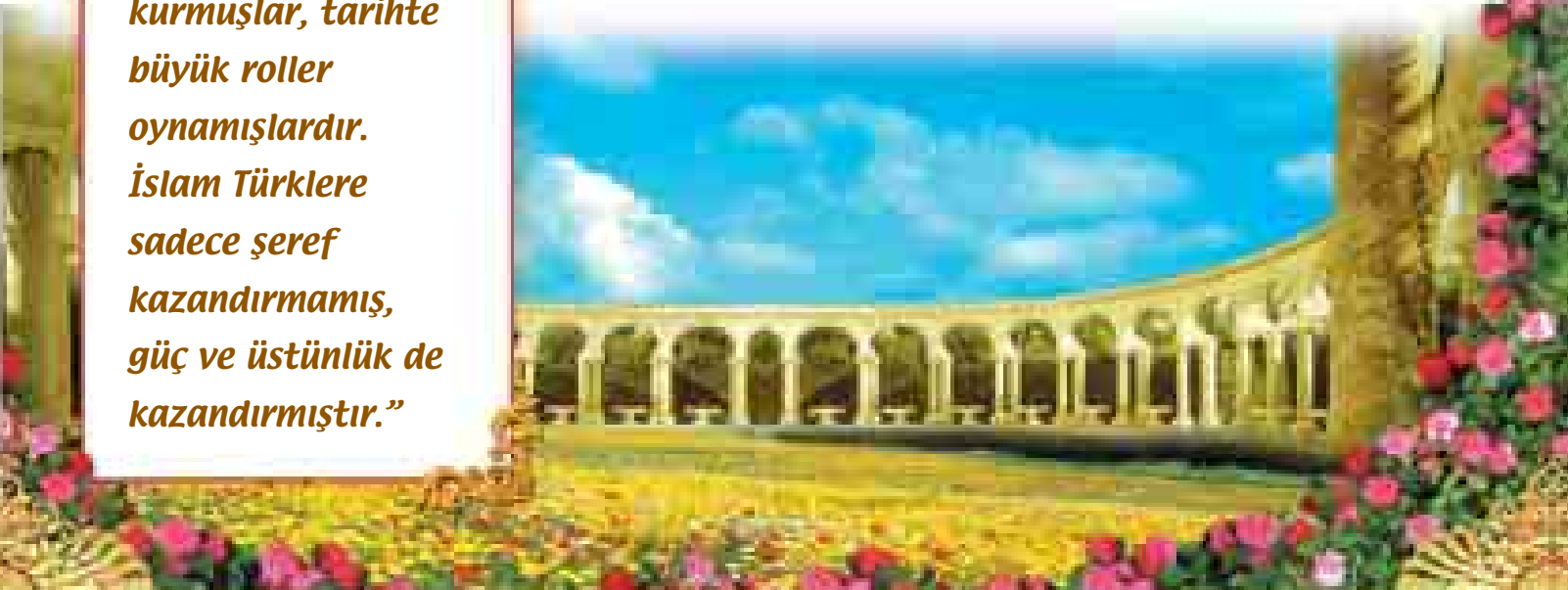

Mehmet Şevket EYGİ / Yazar, Milli Gazete

LİSAN VE İLETİŞİM MESELESİ

Çeşitli Türk ülkeleri ve boyları hep Türkçe konuşuyorlar ama bu Türkçelerle aralarında anlaşamıyorlar. Bir Türkiye Türkü, Özbekistan'da yayınlanan bir gazeteyi, dergiyi veya kitabı okuyamıyor, anlayamıyor. Bir Kazak ile bir Anadolu Türkü, ikisi de Türk olmalarına ve Türkçe konuşmalarına rağmen birbirleriyle yarenlik edemiyor, dediklerini anlayamıyor, meramlarını ifade edemiyor. 19. asrın sonlarında ve 20. asrın başlarında Türkler arasında müşterek bir dil ve edebiyat birliği kurulması yönünden hayırlı çalışmalar yapılmıştı. Benim şahsi kütüphanemde bundan yüz küsur yıl önce Tataristan'da basılmış kitaplar var. Musa Carullah'ın, Rızaeddin bin Fahreddin'in ve başkalarının eserleri. İslam Kur'an yazısıyla basılmış bu kitaplardaki Türkçe'yi (yüzde yüz olmasa bile) kolaylıkla okuyup anlayabiliyorum.

Lakin, yeni Tatarca'yı okumam ve anlamam mümkün değil. Edebi-yazılı Türkçe sadece Rus-Sovyet mahkumu Türk illerinde değil, Anadolu'da da kasıtlı olarak bozulmuş ve dejenere edilmiştir. Bir kavmin en büyük değeri edebi-yazılı lisanıdır. Onu yitirirse kültürünü, medeniyetini, bağımsızlığını da yitirir.

Bütün Türkleri yüceltmenin, hürleştirmenin, güçlendirmenin yolu:

a. Bütün Türk dünyasında kullanılacak müşterek bir Türkçe olması
b. Kopukluğa sebep olan, alfabe konusundaki tarihi arıza ve kazaların tamirine bağlıdır.

Yahudiler, konuşulmayan ölü bir dil olan İbraniceyi canlandırdılar. İsrail'in resmi milli dili haline getirdiler de Türkler niçin bütün Türklük aleminde konuşulan ortak ve müşterek bir Türkçe meydana getirmesinler? Bu iş pekala yapılabilir. Yeter ki, niyet olsun, irade olsun, azim olsun, teşebbüs olsun.

TÜRKLERİN YAZISI MESELESİ

Türkler tarih boyunca ondan fazla yazı çeşidi kullanmışlardır. Alimler ve araştırmacılar bu konuda kitaplar, ilmi makaleler kaleme almıştır. Türklerin kullandıkları yazılar içinde en uzun süre ve en yaygın şekilde kullanılan yazı İslam-Kur'an yazısıdır. İslam dinine, kültür ve medeniyete soğuk bakanlar bu yazıya Arap yazısı diyorlar. Hayır Arap yazısı değil İslam-Kur'an yazısıdır. Bu yazıyı en fazla geliştiren ve güzelleştiren de Türklerdir. İslam yazısına karşı olanlar, nedense Rusların kril yazısına, yahut Frenk dünyasının Latin yazısına muhalefet etmiyor. Moiz Kohen Tekin Alp asabiyeti ve hassasiyeti!

Şu anda ister kril alfabesiyle, ister Latin alfabesiyle okuyup yazsınlar, bütün Türklerin İslam-Kur'an yazısıyla Türkçe okuma ve yazmayı öğrenmeleri şarttır. Bir kavim bin yıldan fazla bir yazıyı kullanmış ve bu yazı ile milyonlarca kitap yazılmış veya basılmış, sayısız dergiler ve gazeteler yayınlanmış, hadsiz, hesapsız tarihi ve kültürel belge bu yazıyla kayda geçirilmiş. Sonra, bir kopukluk oluyor ve bu yazı değiştiriliyor, yasaklanıyor. Böyle bir kavim düşünce, kültür, medeniyet, beyin, eğitim bakımından iflah olur mu?

1970'li yıllarda Türkiye'de devlet üç ciltlik bir edebiyat kitabı basmıştı. Buradaki edebi metinler üç alfabe ile yazılmıştı: İslam yazısı, Latin yazısı, Kril yazısı. (Şimdi iyi hatırlamıyorum, ya Milli Eğitim Bakanlığı yahut Kültür Bakanlığı yayınlamıştı). Sonra birtakım "derin" güçler devreye girdiler ve kitabı piyasadan toplattılar.

İnsanlığın, bundan binlerce yıl önce kullanılmış olan ve şimdi konuşulup yazılmayan eski Mısırcayı bile incelediği, bu ölü dilin lügat ve gramer kitaplarını hazırlayıp bastırdığı bir ilim, iletişim, bilgi çağında Türklerin bin yıldan fazla kullanmış oldukları ve kültürel hafızasının yüzde doksanının bu vasıta ile kayıt altına alınmış bulunduğu bir yazıyı yasaklamak akla, milli menfaatlere, müsbet milliyetçiliğe ve Türkçülüğe elbette uygun olmaz. Bütün Türk dünyasında en kısa zamanda milyonlarca okur yazara bu yazı öğretilmelidir.

"Türklerin yüzlerce İslami-milli sanatı ve zenaati vardır. Bunlar, bütün Türk dünyasında müştereken öğretilmeli, üretilecek sanat ve zenaat eserleriyle önce Türklük alemi tezyin edilmeli, bir yandan da bütün dünyaya gönderilmeli, satılmalı, tanıtılmalıdır."

TÜRK DÜNYASINDA DOLAŞIM

Türkiye'den öteki Türk ülke ve devletlerine gidebilmek için vize almak gerekiyor. Hatta, Özbekistan'a gitmek ve orayı gezmek isterseniz vize alamama yahut çok zorlukla alma durumunda kalabiliyorsunuz. Avrupa Birliğinde ise, birlik üyesi devletlerin vatandaşları serbestçe dolaşıyorlar. Türk dünyası pasaport, vize, sınır engellerini asgariye indirmeli ve Türkler, Türk dünyasında kolayca, serbestçe gezebilmelidir. Orta Asya Türk ülkeleri bize nisbetle son derece ucuzdur. Hali vakti yerinde olan Türkiyeliler akın akın oralara gitmeli, gezip tozmalıdır.

Özbekistan, dini-İslami tarih bakımından sanki İslamiyet'in ikinci doğum yeridir. Sahih-i Buhari'yi tasnif eden İmam-ı Buhari oralıdır, türbesi oradadır. Ehl-i sünnet'in akaid imamlarından İmam-ı Matüridi'nin türbesi oradadır. İmam-ı Tırmızi, İmam Ebül-Leys Semerkandi, Nakşiliğin silsiletüzzeheb'inin ondan fazlası hep orada yatıyor. Türkiye'den her yıl umre seyahat ve ibadeti için Arabistan'a binlerce Müslüman gidiyor. Niçin, akın akın Türkiyeli Özbekistan'a gitmiyor? Özbek rejimi, siyasi mülahazaları bir kenara atıp, Türkiye Müslümanlarına kapılarını açmalı, gereken giriş kolaylıklarını sağlamalıdır. Biz elbette terörizme karşıyız, fitne ve fesat çıkarılmasını istemeyiz. Bu konuda tedbir alsınlar, lakin temiz ve iyi niyetli Türkiyeli Müslüman Türklere kapılarını kapatmasınlar.

KÜLTÜR VE SANAT İLİŞKİLERİ GÜÇLENDİRİLMELİDİR

Türk dünyasının yüzlerce büyük şehrinde Türk kültürü merkezleri açılmalı, bunların zengin kütüphaneleri olmalı, buralarda çeşitli Türk lehçeleri okutulmalı, Türk sanatkarlarının eserleri sergilenmeli, Türk dünyasına ait milli el sanatları öğretilmelidir. Sanat tek başına bir lisandır. Türklerin yüzlerce İslami-milli sanatı ve zenaati vardır. Bunlar, bütün Türk dünyasında müştereken öğretilmeli, üretilecek sanat ve zenaat eserleriyle önce Türklük alemi tezyin edilmeli, bir yandan da bütün dünyaya gönderilmeli, satılmalı, tanıtılmalıdır. Sanat büyük bir güçtür. Bunu ihmal etmek bir nevi, dolaylı intihar olur.

TÜRKLERİN, TÜRKÇÜLERİN EN BÜYÜK ŞAHSİYETİ

Şu husus çok iyi bilinmeli ve anlaşılmalıdır ki, Türkler Lenin, Marks, Stalin gibi komünist Rusların, Mao gibi Çinlilerin veya başka ateist diktatörlerin peşinden giderek yücelmez, izzet, şeref ve selamet bulmaz. Yine Türkler Moiz Kohen (Tekin Alp) gibi Yahudileri rehber ve önder tanıyarak da yükselmez. Türklere, kendi kavimleri içinden çıkmış büyüklerin önder, rehber, kılavuz olması gerekir. Bizim tarihimizde böyle ulu Türkler mevcuttur, dışarıdan ideoloji ve büyük adam ithal etmeye mecbur değiliz. Türk dünyasının ulu şahsiyetlerinden, maneviyat güneşlerinden biri Ahmed Yesevi hazretleridir.

Bir zat bir hükümdar, han, sultan değildi ama onların çok üstünde bir maneviyat ve gönül sultanıydı. İlimde, irfanda, ahlak ve fazilette, hikmette çok yüce idi. Biz Müslüman Türkler Ahmed Yesevi hazretlerinin eteğine tutunur, onu mürşid ve rehber olarak kabul edersek yücelebilir, izzet, hürriyet ve selamete kavuşabiliriz.

Hiçbirimiz ondan daha fazla Türk olamayız.

Avukat, Mazlum-Der İstanbul Başkanı

Mustafa ERCAN

1971'de Kayseri'de doğdu. Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun olan Ercan, çok sayıda makalenin sahibidir.

"Aklı selim ile tüm dünya insanlığının mutluluğuna olacak arayışlar içinde olmak görevimizdir."

İYİLİKTEN YANA OLMAK

Günümüz dünyasında teknolojinin geliştiği görülmekte ve bu ilerleme olarak düşünülmektedir. Vakıa eşyaya ilişkin şekil ve içerik açısından bir ilerlemeden bahsedilebilir. Ancak insan tekil ve toplumlar için düşünüldüğünde bir duraksama yaşayacağımız açık. Teknolojik ve ekonomik gelişmişliğe rağmen kimi toplumlar mutlu ve huzurlu değildir. Hukukun evrensel kuralları, yaşam hakkı, kişi özgürlüğü ve güvenliği, saldırgan yorumlara kurban edilmektedir. Dünyanın birçok yerinde masum, sivil insanlar doğrudan silahların hedefi olmakta ve öldürülmekte ve kötü şartlar altında yaşamaktadırlar. O halde insanlık ailesi için öncelikle yaşam hakkı, kişi özgürlüğü ve güvenliği sağlanmalı bundan sonra adalet, hakkaniyet, eşitlik, insan haklarına saygı ve fiziksel şartları da ihmal etmeksizin sosyal ve kültürel gelişmenin de yolları açık olmalıdır. Bir toplum anılan bu değerlerin iyiliği oranında medeniyet seviyesini yükseltir, huzur toplumu olur.

Yukarıda anılan değerler geri plana düştüğünde bu sefer dünyanın neresinde olursa olsun her insan gelen her iktidarın ya da ideolojik eğilimin etkisi ile esecek rüzgârların kendisini işinden edebileceği, yaftalayabileceği duygusuna kapılabilmektedir. Bu da yönetime giderek ve daha vahim yönüyle hukuka olan güveni ortadan kaldırmaktadır. İnsanlar egemen olanın hukuk değil de "güç" olduğunu düşünmeye başlamaktadırlar. Çünkü anılan değerler geri plana düştüğünde kurallar, kural koyucunun amacının, kuralın lafzı ve ruhu ile anlattığının dışında, güne bağımlı ve keyfiyen yorumlanıp uygulanmakta, kurallara, hukuka inanç ve güven kalmamaktadır. Hukuka inancın yitirildiği bir yerde ise, toplumu barış içinde bir arada tutacak tüm yapı malzemeleri tahrip edilmiş demektir.

Şu halde en geniş anlamıyla Hukuka, Adalete, İnsan Haklarına saygıyla riayetin yerleşmesi bireyler ve toplumlar için birincil mesele olmalıdır. Bu meselenin çözümünde de insanlık ailesinin birikimlerinin farkında olarak yararlanmak, özellikle de üzerinde yaşadığımız coğrafyada yaşanmış tecrübelerden yararlanma gereği gündeme gelecektir. Bu yolda hiçbir peşin hükme bağlı olmaksızın aklı selim ile tüm dünya insanlığının mutluluğuna olacak arayışlar içinde olmak görevimizdir.

www.islamterorulanetler.com

**Bu site, İslam'da teröre yer olmadığını,
tüm samimi Müslümanların terörü lanetlediğini ve terör
mağdurlarının acılarını paylaştığını
duyurmak için açılmıştır.**

Gazeteci-Yazar, Vakit Gazetesi

Mustafa KAPLAN

1947 yılında Merzifon'da doğdu. İstanbul Üniversitesi Türkoloji Bölümü'nden mezun oldu. Halen Vakit Gazetesi yazarıdır.

"Eninde sonunda bu birliğin gerçekleşmesi kaçınılmazdır. Materyalist düşüncenin, seküler kafa yapısının açtığı sosyal yaralara küremizin daha fazla tahammül edebilmesi aklen mümkün gözükmemektedir."

HERKES BİRLİĞE MUHTAÇ

İnsanlar alemde hayal ettikleri müddetçe yaşarlar. Bütün realitelerin zuhuru öncesinde evvela o tasavvurların beyin kıvrımlarında şekillenmesi gerekir. Günümüzde, globalleşme ve küreselleşme hikayeleriyle insanların beyinlerini yıkarken aynı zamanda üçüncü dünya ülkelerinin ve bilhassa halkı Müslüman olan ülkelerin zenginlik kaynaklarına konmakta yarışan, üstelik de bu yarışı her türlü insani değerlerden uzak tecavüz sahneleriyle gerçekleştiren zalimlere karşı elbette ciddi bir "birlik olma" mecburiyeti vicdanlarda uyanmaya başlamıştır.

Bu uyanışı, elbette o uyanan "birlik" hissiyatının gerçekleşeceğine dair bir işaret olarak görmenin yadırganmaması gerekir. Ecdadımız bu mefhumu "ittihad" kelimesiyle ifade etmişlerdir. İslam coğrafyası ne zaman bu "ittihad" zinciriyle kenetlenmişse kendi içlerindeki dindaşlarına sağladıkları refah ve huzur nisbetinde, bu saadet havasını göle atılan taşların suda çizdiği halkalar gibi çevrelerine de sirayet ettirmişlerdir. Ne zaman o birlik bozulmuş, zincirin halkaları birbirlerine düşmüşlerse; hem kendi içlerinde huzur kaybolmuş, hem de çevrelerine aynı hal bulaşmıştır.

Yakın bir misal için, Osmanlı'nın tarih sahnesinden çekilmesiyle birlikte, aynı harita üzerinde bugün yaşayan irili ufaklı devlet ve milletlerin uğradığı sıkıntılara bakmak yeter sanırım. İmamesiz tesbih taneleri fonksiyonlarını yitirmektedirler.

Bilhassa ülkemizin de içinde bulunduğu coğrafyada son on sene içerisinde yaşanan acı hadiseleri ciddi tahlil edersek, özlenen "birlik" realitesinin olmayışını ilk temel sebep olarak görmekte zorlanmayız. Doğu Türkistan'dan Bosna-Hersek'e uzanan zulüm ve felaketlere yol açmakta beis görmeyenler dahi o otorite boşluğundan istifade ettiklerini iyi bilmektedirler. O zaman, madem hastalık "birlikten kopma"da ve tedavisi de "birlik olma"dadır; akıl için yol tek değil midir? "Gelin canlar bir olalım" feryadını bir grubun, bir azınlık kliğinin sloganı olmaktan kurtarma zamanı gelmemiş midir?

Madem "birlik" hissi vicdanlarda uyanmaya başlamıştır, o halde bu hissi kuvveden fiile çıkarıcı hamlelerin yapılması kaçınılmaz olacaktır. Bu hamleler ise ya bu problemi yaşayan ülkelerin siyasi organizasyonları eliyle gerçekleşecektir, ya da onlara rağmen tabandan gelen aksiyonla hayata geçirilecektir. Zira, soğuğun şiddeti ne kadar artarsa, demirin içindeki su damlacıklarının o madeni parçalamasının önü o kadar kolay açılır.

Hamle eğer üst organizasyonlardan gelirse, tabanda oluşan birlik damlalarının entegre şansı kolaylaşır. Yeter ki, o teşekkülün ruhu bozuk olmasın "manevi dinamiği" istikametli olsun. Eğer hamle tabandan beklenirse, elbette gerçekleşme zaman olarak uzayabilir; lakin canlı organizmalar illa nehrin yatak akışı içinde beynini bulur. Göçlerin yollarda düzülmesi de şaşılacak bir realite sayılmaz.

Eninde sonunda bu birliğin gerçekleşmesi kaçınılmazdır. Materyalist düşüncenin, seküler kafa yapısının açtığı sosyal yaralara küremizin daha fazla tahammül edebilmesi aklen mümkün gözükmemektedir. Ya dünyayı vahşetle monopole alan anlayışa teslim olunarak insanlığın bitişine seyirci kalınacak, ya da faturası ne kadar yüksek olursa olsun "birlik" potasında erime zahmeti tercih edilecektir.

Bendeniz ikincisinin gerçekleşeceğine inananlardanım. Tarık bin Ziyad, Kılıçarslan, Alparslan, Salahaddin-i Eyyubi; Celaleddin-i Harzemşah, Gazneli Mahmud, Yavuz Sultan Selim, Fatih Sultan Mehmet Han yetiştiren toprakların kuruyup çoraklaştığına beni kimse inandıramaz. Dış dünyanın yaldızlanmış propagandalarına azıcık gözlerimizi kapayarak kalbimizin sesini dinlesek, geleceğin ayak sesleriyle içimize huzur damladığını göreceğiz...

Vakit Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni

Mustafa KARAHASANOĞLU

1948'de Erzincan'da doğmuştur. Yıldız Üniversitesi Elektrik Mühendisliği Bölümü'nden mezun oldu. 1972-1982 Milli Gazete Yayın Yönetmenliği yaptı. Cuma Dergisi Başyazarı olan Sayın Karahasanoğlu, halen Vakit Gazetesi Genel Yayın Yönetmenliği görevinde bulunmaktadır.

REÇETE: İSLAM BİRLİĞİ

İnsanlığın 21. yüzyılda ulaştığı bilgi ve teknoloji baş döndürücü bir hızla gelişirken, gücü elinde tutan devletler, edinilen bu bilgi ve tecrübelerin aksine bir davranışla, bütün bir insanlığı kan ve gözyaşına boğuyorlar.

Tarih bize devletlerin yıkılışında en önemli iki faktörün, toplumun ahlaki değerleri kaybetmesi ve yönetimin adaletten ayrılmış olmasını kaydediyor. Bugün, Birleşmiş Milletler yapılanmasındaki beş ülkeye verdiği veto ayrıcalığı ile daha işin başında adaletsiz bir siyasi oluşumu sayılıyor. Az gelişmiş ülkelerin gıda harcamalarından fazlasının, Amerika'da sadece kozmetik kullanımına harcanması da, ekonomik dengesizliğin birer çarpıcı örneğini teşkil ediyor. Özellikle Batı alemindeki uyuşturucu kullanımının yaş sınırının on beşe inmiş olması cinsel tercih adı altında ahlaki erozyon, bize büyük bir çöküşün habercisi olmaktadır. Dünyamızın içersinde bulunduğu bu siyasi ve ekonomik dengesizlik, milletlerin birbirine olan güvenini sarsmakta, bu güven bunalımı da büyük bir kaosa sebebiyet vermektedir. II. Dünya Savaşı'ndan sonra oluşan yeni dünya düzeninde siyasi gücü elinde tutan ABD ve Avrupa, insanlığa vaat ettiği demokrasi, özgürlük ve refah gibi değerleri yaşatmanın tam aksine azınlığın çoğunluğa tahakkümü, en kutsal hak olan yaşama hakkını yok sayarak, insan haklarını ayaklar altına aldılar. Bugün, ülkeler arasındaki kabul edilemez yaşama standardındaki farklılıklarla dünya yaşanamaz bir hale geldi.
Elli yıl içersinde insanlığı II Dünya Savaşına sokan Batı medeniyeti milyonlarca insanın hayatını kaybetmesine ve dünyayı harabeye çevirdiği içindir ki insanlık yeni bir medeniyet arayışı içindedir. Bu medeniyet, insanı eşref-i mahluk yapan, Rabb'ine şükreden, kula kulluk yapmadan insan onurunu ayakta tutan ve Allah'a kulluğu esas alan bir medeniyet anlayışı olacaktır. Bu medeniyet hiçbir ırk ve din ayrımı yapmadan, yaşama hakkı, düşünme hakkı, inanma hakkı, mülk edinme ve neslini koruma hakkını temel ilke olarak kabul eden ve adaletle hükmeden bir medeniyet olacaktır.

600 yıllık imparatorluk deneyimi ile Osmanlı'nın geçmişte ortaya koyduğu ve İslam anlayışının esas alındığı yönetim biçiminin insanlığa huzur ve mutluluk getirecek yegane çıkış yolu olduğunu düşünüyorum ve bütün bir İslam aleminin bu yeni birliğin tesisi için bütün gücüyle çalışması gerektiğine inanıyorum.

"600 yıllık imparatorluk deneyimi ile Osmanlı'nın geçmişte ortaya koyduğu ve İslam anlayışının esas alındığı yönetim biçiminin insanlığa huzur ve mutluluk getirecek yegane çıkış yolu olduğunu düşünüyorum ve bütün bir İslam aleminin bu yeni birliğin tesisi için bütün gücüyle çalışması gerektiğine inanıyorum."

www.
millidegerlervakfi.org

Kültürel etkiye sahip, tarihi, bedii, sanatsal, maddi ve manevi değerleri araştırmak, neticelerini teşhir etmek, sosyal ve pozitif bilimlerdeki en son gelişmeleri takip etmek amacıyla kurulmuş olan Milli Değerler Vakfı'nın web sitesi.

ASKON Genel Başkanı

Mustafa KOCA

1962 yılında Sivas'ta doğdu. Anadolu Aslanları İşadamları Derneği (ASKON) Genel Başkanlığı'nı yapmaktadır.

BİRLİK İHTİYACI

Birlik arzumuzu ve heyecanımızı pratiğe dökecek çalışmaların başlatılması ve başlatılan çalışmalara iştirak edilmesi bir samimiyet testi niteliğindedir.

Dünya, insanlık tarihi boyunca herhalde bu kadar küçülmemişti. İletişimin, ulaşımın ve erişimin çok hızlı bir noktaya ulaşmış olması, yeryüzünde herhangi bir yerde meydana gelen bir hadiseyi derhal yanımıza taşımakta ve ondan şöyle ya da böyle etkilenmemize sebep olmaktadır. Bu yüzdendir ki, artık insanlığın bütün meseleleri, bizim günlük meselelerimiz arasına girmiştir. Her gelişmeyi öğrenmek, her olaydan haberdar olmak, insanlık için hem yorucu hem sorumlulukları artırıcı ve hem de imkanları ziyadeleştirici bir konu haline gelmiştir. Dolayısıyla çağ bir kısım meseleleri artık daha farklı bir şekilde daha kombine bir şekilde ve güç dengelerini daha fazla hesaba katarak yapmayı icbar eder hale gelmiştir. İnsanlık tarihi, binbir çeşit zorbalıklara sahne olmuştur. Hakimiyet tesis etmek, her zaman birilerinin ihtiras alanı içerisine girmiştir. Şartlarını elverişli bulanlar, bu sonucu almak için ellerinden geleni yapmışlardır. Böylece; siyasi, dini, kültürel, ekonomik ve stratejik hakimiyetler her zaman olagelmiştir. Bu hakimlerin adalet telakkilerine uygun olarak insanlar ya genellikle mutlu olmuşlar veya mutsuzluğu, zulmü yaşamak mecburiyetinde kalmışlardır. Bu konularla ilgili genel belirleyicinin güç meselesi olduğunun altını çizmek gerekir. Bir şekilde gücü elinde bulunduran insanlar, inisiyatif oluşturmayı da başarmışlardır.

Bugünkü dünya eski zamanlardan çok farklı değil. Yine bir şekilde güç birliği oluşturanlar kuralları koyuyorlar ve gerektiğinde değiştirip istedikleri yeni kuralları insanlara icbar ediyorlar.

Gelişmişlik gibi bir kısım söylemlerin tamamıyla kitapları ve entelektüelleri ilgilendiren bir konu olduğunu günümüz hakimiyetinde söz sahibi olanların uygulamalarından anlamamız mümkündür. Eğer arzu ediyorlarsa BM gibi, AİHM gibi, NATO gibi sözümona evrensel düzenle ilgili kuruluşları ve kuralları tamamıyla devre dışı bırakabiliyorlar, güçlerinin ve ihtiraslarının emrettiklerini kural tanımadan icra edebiliyorlar. IRAK savaşı bunun tipik bir örneğidir. Sebeplerin hepsinin yalan olduğunu işgalcilerin bizzat kendileri ifade ettiler, uluslarüstü kuruluşları ve kuralları bizzat kendileri ihlal ettiler, ama hala yanlışlıklarına devam ediyorlar ve kimse kendilerine ne bir şey diyemiyor ve hesap soramıyor. Niçin? Çünkü hesap sorma makamında kendini hissedenler, hesap sorulacaklardan daha güçlü değiller. Bugün yeryüzünde ilginç birlikler oluşmuş bulunmaktadır ve halen oluşmaya devam etmektedir. ABD bir birliktir, AB bir birliktir, BDT bir birliktir.

Her geçen gün devletler, kendilerini ve mensupları bulunan insanları daha iyi şartlara hazırlamak ve daha yüksek refah hevesleri ile örgütlemekte ve güçlerine güç katmak için birlikler oluşturmaya özen göstermektedirler. Osmanlı sonrası İslam toprakları maalesef böyle bir birlikten yoksun kalmıştır. Dolayısıyla da barıştan, esenlikten ve mutluluktan yoksun kalmıştır. Halen yeryüzünde ne kadar insani problem varsa böyle bir birliğe dahil olmayan bölgelerde cereyan etmektedir. İKÖ sembolik bir birlikten öte çok ileri faaliyetler yapma imkanı bulamamıştır. Ancak böyle bir birliğe olan ihtiyaç alabildiğine önem kazanmıştır. Ne yapıp edilmeli ve böyle bir birliği oluşturmalıdır.

Bugün yeryüzünde TÜRK üst kimliği altında da İSLAM üst kimliği altında da oluşturulabilecek birlikler vardır. Fevkalade yüksek bir insan unsuru ve yine fevkalade yüksek bir tabii zenginlik unsuru, bu birliklerin temelini oluşturabilir. Böyle bir birliğin gerçekleşmesi de bu bölgelerdeki zulmü ortadan kaldırmak için en önemli adımlardan bir tanesi olur. ALLAH Teala'nın ikramı olan imkanların da dağılımına uygun olarak kullanılması fırsatı olur.

Bunda da kimseye karşı bir haksızlık söz konusu olmaz. Ancak menfaati zedelenenler bu konuda şüphesiz direnç göstereceklerdir. Ama önemli değil. Birliklerin oluşmasında önemli faktörlerden bir tanesi, hiç şüphesiz GÜVEN tesisidir. Bunun tesis edilmesinin yolu sadece teorik sohbetlerden geçmez. Bizzat tecrübeler bu gelişim için ihtiyaç hissedilen en önemli dayanaktır. Kültürel altyapıların oluşturulması ve alışverişlerin başlaması doğru adımlar olacaktır. Ancak daha önemlisi ticari faaliyetlerin birlikte yapılabilmesinin başarılmasıdır. Piyasanın, tabii şartların oluşturacağı birliktelik, kalıcı ve sarsılmaz olacaktır. Ekonomik mücadelenin, üretim ve tüketim paylaşımlarının birlikte yapılabilmesi, önemli tahkimler oluşturacaktır. Konunun siyasi, askeri boyutu engel olarak düşünülmemelidir.

Birlik arzumuzu ve heyecanımızı pratiğe dökecek çalışmaların başlatılması ve başlatılan çalışmalara iştirak edilmesi bir samimiyet testi niteliğindedir. Bu konuda adım atılmadan geçen her gün zarar hanesine yazılacaktır.

"Osmanlı sonrası İslam toprakları maalesef böyle bir birlikten yoksun kalmıştır. Dolayısıyla da barıştan, esenlikten ve mutluluktan yoksun kalmıştır. Halen yeryüzünde ne kadar insani problem varsa böyle bir birliğe dahil olmayan bölgelerde cereyan etmektedir."

Gazeteci-Yazar, Yeni Asya Gazetesi

Mustafa ÖZCAN

1962 yılında Bolu'da doğdu. Kahire El Ezher Üniversitesi'nde öğrenim görmüş olan Özcan, "Irak Dosyası", "Ezanla Kuran Tartışmaları" adlı eserlerin yazarıdır. Halen Yeni Asya Gazetesi'nde dış politika yazarlığı yapmaktadır.

İSLAM BİRLİĞİ'NE NİÇİN MECBURUZ?

Dünyanın bütün akilleri yeniden dünyanın bu sarkık dengesini tamir etmekle yükümlü ve mükelleftirler. Bunun yolu da, İslam Birliği'ni ihya etmekten geçiyor. İslam Birliği herkesin ve bütün bir beşerin lehinedir.

14 yüzyıllık tarihi boyunca Müslümanlar, zaman zaman parçalanmışlık görüntüsü sergilediler. Bu görüntü, el'an da devam etmektedir. 14 yüzyılın sadece 4 yüzyılı bir nevi esaret ve fetret altında geçti. Onun dışında Müslümanlar, ötekiyle ilişkilerde daima galip ve muzaffer vaziyette idiler. 4 yüzyıllık dilimin yarısına tekabül eden 200 yıllık dilimde, Müslümanlar peşpeşe Haçlı ve Moğol saldırılarıyla boğuştular. İstilalara karşı direndiler. Haçlı ve Moğol saldırılarının bugünkü simetrik diliminde; modern zamanların faciası ise sömürgecilik olagelmiştir. Bunun da 200 yıllık bir geçmişi vardır. Napolyon Bonapart'ın Mısır'a vaki hamlesinden sonra İslam alemi, her parçasında Batı istilasıyla karşı karşıya kalmıştır. Osmanlı'nın gerilemesi ve çözülmesinden sonra Batı saldırıları kısmen durmuş gözükse de, büyük felaketin ardından (Osmanlı'nın çöküşü) İslam dünyasında bir tevaif-i müluk dönemi ve modeli hortlamıştır. Adeta Endülüs'ün son günleri geri gelmiştir. İber Yarımadası'nda da fırka devletleri (düvel-i tevaif) 22'ye kadar ulaşmıştı. Ne raslantı! Bugün de Arap dünyası tam 22 pareden müteşekkildir. Ama milli hasılasının mecmuu bir İtalya veya 40 milyonluk İspanya'nınki kadardır! Modern düvel-i tevaif'in son günlerinde İslam alemi, yine yaslı ve modern Haçlı ve Moğol saldırı ve istilasıyla karşı karşıya...

Bir Timuçin veya Cengiz hayranı olarak Stalin ve halefleri, kendilerini İslam alemini yağmalamaya vazifeli ve memur addettiler. Moğol kurdu bu defa Kızıl Kurt olarak yeniden doğmuştu. En son ilerlemeleri Afganistan'da durdurulabildi. Ama onların durduğu yerden akınlarına Haçlılar devam ettiler. Moğolların Aynu'l Calut'u yaşanmadı ama aynı coğrafyada bu kez modern haçlı taarruzları başını gösterdi. Afganistan'dan sonra Irak'ı hedef alan bu akınların nerede duracağını ise sadece Allah bilir. Bütün bu işgal ve istilaların nedeni Müslümanların birlikten yoksun oluşları ve parçalanmışlıkları idi. Parçalanmışlıkları ve biraraya gelememeleri de muzdarip bulundukları manevi hastalıklardan ileri geliyor. Kıskançlık, çekememek, büyüklük taslamak, baş çekmek ve düşen kardeşinin yardımına koşmamak gibi. Bütün bu ince manevi hastalıklar veya iç bünyeyi kemiren illetler maddi-manevi gerilemeyi de beraberinde getirmiştir. Peki, nedenleri bu olan parçalanmışlığın İslam alemine ve dünyaya faturası ne olmuştur?

İslam aleminin perişaniyeti ve dağınıklığı, dünyanın dengesinin sarsılmasına ve istikrarsızlığına neden olmaktadır. Zira, dünyayı taşıyan ayaklardan biri olan İslam alemi ayağı tökezlemiş ve kırılmıştır. Bu ayağın behemehal tamiri gerekir. Aksi takdirde, dünyanın dengesinin sarkık kalmasına vabeste olacaktır. İslam alemini dünya dengesinin sadece ayaklarından birisi olarak görmek de haksızlık olabilir. İslam alemi dünya evinin çatısı ve kubbesidir. Kubbe ve çatı paramparçadır.

Dünyanın selameti adına kubbenin yeniden onarılması zarureti hasıl olmuştur. Aksi takdirde, İslam aleminin gaybubeti ve yokluğu adeletin ve dengenin yokluğudur ve bu felaket dünyanın sonunu getirmeye adaydır. İslam dünyasının dünya arenasında yokluğu ozon tabakasının delinmesinden daha vahim bir fiziki ve metafiziki olaydır. Daha da risklidir.

Bu itibarla, dünyanın bütün akilleri yeniden dünyanın bu sarkık dengesini tamir etmekle yükümlü ve mükelleftirler. Bunun yolu da, İslam Birliği'ni ihya etmekten geçiyor. İslam Birliği herkesin ve bütün bir beşerin lehinedir. Ama görev de bizimdir. Çünkü, adalet ve bağımsızlık bir lütuf değil haktır ve verilmez, alınır...

Dr., Araştırmacı-Yazar

Nazile ABBASLI

Dr. Nazile Abbaslı, Azerbaycan Devlet Yabancı Diller Üniversitesi'ni bitirdikten sonra Azerbaycan Devlet Radyo ve Televizyonu Dış Haberler Servisi'nde uzun süre muhabirlik yaptı. Azerbaycan basınında çeşitli makale ve araştırmaları yayınlanan Nazile Abbaslı Azerbaycan'ın siyasi hayatında da aktif rolü ile de tanınmaktadır. Dr. Nazile Abbaslı 1992 - 1999 yılları arasında İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik dalında yüksek lisans ve doktora yaptı. Basılı yedi kitabı olan araştırmacı yazar, Türkiye'de yayınlanan Kuvay-i Milliye Dergisi'nin yazarı ve idarecilerindendir.

TÜRK DÜNYASINDA AZERBAYCAN

1990'dan sonraki devir, eski Sovyetler Birliği'nin bir zamanlar ayrılmaz bir parçası gibi görünen Türk Cumhuriyetleri, patlak veren siyasi değişimle Türklük özlemlerine kavuştular. Kendilerini ağabey Türkiye'nin yanında buldular. Uzun yıllar hasretinde oldukları kimliklerine, Türk kimliğine kavuştular. Onlar da ulu önder Atatürk'ün "Ne mutlu Türküm diyene!" düşüncesini kendilerine kalplerinden hiçbir zaman silinmeyen bir slogan kabul ettiler. Bir de en önemlisi dinlerine kavuştular. Hemen hemen herkesin evinde bulunan ama gizli sakladıkları, mukaddes kitabımız Kur'an-ı Kerim'i ortaya çıkardılar. Kütüphaneler, devir edilmiş veya kapalı tutulmuş camilerin kapıları halka açıldı. Bir anda millet bir araya gelerek o güzelim camilerde tamirat ve temizlik işlerine başladılar. Türklük ve İslam dini halkın, Türk halkının ruh yapısının temel felsefesinin esası olduğunu bir daha ortaya koyan bu gelişme bu topraklarda yaşayan insanlarımızı ne kadar mutlu yaptığını sözle ifade etmek bana göre çok zordur. Bu olayı yaşayan kişilerden biri olarak anlatacağım belki de sizlere neler söylemek istediklerimin özünü teşkil eder. Sınırlar açıldığı zaman ilk işim haritanın önüne sıkı sıkı sarıldığım mukaddes kitabımızla geçmek oldu. Rabbime bol bol şükürler ettiğimi, dinime, Türklüğüme geri döndüğüm için, bu güzel günleri görmeyi yüce Allah'ımız bizlere nasip ettiği için dualar ettim. Ben mutlu idim. Dinim de İslam dini idi. Sakın yanlış anlamayın, lütfen. Eskiden de böyle idik ama yaşadığımız muhit ve 70 senelik siyasi rejim kimliğimizi ve dinimizi içimize gömmeye mecbur etmişti. Türkiye'ye geldiğim sene, yani 1992'de ilk işim namaz kılmayı ve duaları ezberlemek oldu. Ertesi gün ilk ziyaretim Eyüp Sultan Camii'ne oldu. Bu benim yaşadığım bir öykü olsa gerek, benim gibi kim bilir kaç kişi bu olayı yaşadı. Halbuki, kimliksiz ve inançsız yaşamak kadar insanlığa ters düşen ikinci bir amil yoktur.

Bolşevik ihtilali patladığında, Müslümanların çoğu, ihtilalin kendilerini çarlığın zulüm ve baskılarından kurtaran gözüyle bakıyordu. Çünkü, Lenin diye bilinen Vladimir İliç Ulyanov, Müslümanları Çarlara karşı gelmek ve Bolşevik saflarına katmak için bildiri üstüne bildiri yayınlıyor, bu bildirilerde Müslümanların onurlarını iade, dini ve siyasi hürriyetlerini vermek gibi vaatlerde bulunuyordu. Onun 22 Kasım 1917 tarihinde yayınladığı ilk bildiride şöyle deniliyordu:

"Ey Rusya Müslümanları, Ey Volga ve Kırım Tatarları, Ey Kırgızlar, Ey Sibirya ve Türkistan halkı, Ey kahraman Kafkas halkı, Çeçenler ve güçlü Dağlık bölgesi halkı!

Gaddar çarlar tarafından, camileri, mabedleri yıktırılan Kur'anları parçalanan, dinleriyle savaşılan ve kültürleriyle dilleri yok edilen Sizler!

Dininiz, Kur'an'ınız ve ibadet hürriyetiniz için isyan edin. Biz sizlerin dininize ve camilerinize saygı duyuyoruz. Sizlerin örf, adet ve gelenekleriniz hürdür."

Onlara dokunulmaz diye bağıran Lenin 1919'da yayınladığı bildiride:

"Ey sömürgecilere kurban giden dünya Müslümanları uyanınız...

Rusya Çarlık Hükümetinin politikasından vazgeçti. Bugün ise, Rusya sizlere kölelik zincirini kırmak ve İngiltere baskılarından kurtulmamız için, yardım elini uzatmaktadır. Rusya sizlere dini hürriyetinizi vermekte ve bilinen ülke hudutlarınızı tanımaktadır. Topraklarınızın en ufak parçasının bile Ermenilere verilmesine müsaade etmeyecektir. Buradaki Müslümanlara tam istiklal verilecektir."

Onun kendi dünyasında yalan üzerine kurduğu sistem ile kısa zamanda kendisine destek veren milletleri aldatarak 70 sene uyuttu. Ama bir gün gelecek, bu millet uyanarak, kurulan yalan makinesinin parça parça olacağını hayal bile etmiyordu. Kutsal Muharrem törenlerine karşı açılan kampanyalar, bunlarla ilgili olarak ortaya atılan Sovyet tezleri, Müslüman din adamlarının açıkça takip ve imha edilmeleri, Ramazana karşı teşkilatlı ajitasyon ve mücadele, Kurban bayramına ve diğer dini bayramlara karşı açılan savaş, camilerin zor kullanarak kapatılmaları, ateist propaganda edebiyatı işte, Komünist parti ve Sovyet "Cengaver Allah'sızlar Cemiyeti" teşkilatının Azerbaycan'da tahakkuk ettirmeye çalıştıkları İslam aleyhtarı siyasetinin esas hatları olmuştur.

Şimdi o günler tarihe karıştı. Bütün Türk dünyası kendi özgürlüğüne kavuştu. Geçmişini unutmadı, geleceğe de pembe gözlüklerle bakmadı diye düşünüyorum. Geçmişinden ders alamayan bir halk, dostu düşmanından ayıramaz. Büyük Türk dünyasının daha da güçlenmesi için güzel dinimizin etrafında daha sıkı birleşmeli, kimliğimizden koparmak isteyenlere ecdatlarımızdan aldığımız kol kanadın gücünü göstermeliyiz. Soyu olan, tarihi olan, parlak geçmişi olan bir milleti kimse kolay kolay parçalayamaz. Parçalamaya kalkıştığı an başına gelecek var demektir. Türkü İslamiyet'ten, İslamiyet'i de Türkten ayrı düşünmek cehalettir. Bütün Türklerin geçtikleri yol ise hak ve adalet yoludur. Bu yol cehalet yolu değil büyük Turan yoludur. Ziya Gökalp'in söylediği gibi:

"Turan, bütün Türklerin geçmişte ve gelecekte bir gerçek olan büyük Vatanıdır". Bu vatanın tam ortası ise ateş yurdu Azerbaycan'dır.

"Büyük Türk dünyasının daha da güçlenmesi için güzel dinimizin etrafında daha sıkı birleşmeli, kimliğimizden koparmak isteyenlere ecdatlarımızdan aldığımız kol kanadın gücünü göstermeliyiz."

Gazeteci-Yazar, Türkiye Gazetesi

M. Necati ÖZFATURA

1930 yılında Bursa'da doğdu. 1958-1964 yılları arasında Ankara Hukuk Fakültesi'nde öğrenim gördü. Yeşilay Cemiyeti Genel Başkanı olan Özfatura'nın, "Afganistan Destanı", "Kurtlar Sofrasında Ortadoğu", "De Facto Cezayir", "Kanla Yazılan Destan Çeçenistan" gibi çok sayıda eseri yayınlanmıştır. Özfatura, Türkiye Yazarlar Birliği Basın Fıkra Dalı (1992), Türk Dünyasına Hizmet (1998), Türk İşbirliği ve Kalkınma İdaresi Başkanlığı (TİKA) 2002 Ödülü gibi ödüllerin sahibi olmuştur.

ÖNÜMÜZDEKİ ENGELLER

31 yıllık yazarlık hayatımda Türk ve İslam dünyasının karşılıklı dayanışma, siyasi, ekonomik, kültürel ve hatta askeri işbirliğini yüzlerce yazım ile savundum. Ancak şu var ki, Türk ve İslam dünyası işbirliğinin önünde en büyük engel BATI'dır. Hatta bunun da ötesinde Batı kültür potasında erimiş bazı bürokrat ve liderlerdir. Bu baraj aşılmadıkça yani kendi halkını temsil eden, halkının değerlerine saygılı kadrolar olmadıkça bu birlik asla gerçekleşemez. Geçmişte Fransa Parlamentosunda Fas Marakeş'teki savaş sorulduğunda Dışişleri Bakanının cevabı; "Oradaki savaş hilal ile haç arasındaki savaştır." şeklindeydi. (Mes'et- ü Merakiş Rum Rooland sayfa 130)

Randolf Teşril'in "Altıgün Savaşları" adlı kitabının 129. sayfasında "Kudüs'ün Müslümanlardan alınması Hıristiyan ve Yahudilerin müşterek arzu ve hayalleriydi..." ibaresi yer alır. Los Angeles Times'in 20 Temmuz 2003'teki "Emperyal Kültür Kirliliği" adlı yazısında "ABD'de Araplara saldırılıyor. Sadece Arapça konuşanları bile onların İsrail'e ve ABD'ye karşı bir tehdit gibi gösterilmesine yetiyor."

"Amerikalı yetkililer birçok şeye tahammül edebilirler ama İsrail'i rahatsız edecek hiçbir şeyi kabul etmezler. Çünkü ABD Yahudi istilası altındadır, ABD'yi idare edenler de. Gorbaçov devrinde Sovyetler Birliği halkı komünizmi kimlerin yaptığını ve 70 yıldır kimlerin kendisini idare ettiğini anladığında Sovyetler Birliği dağıldı. ABD halkı da Yahudilerin kendilerini idare ettiğini anladığı an ya çöküşü duracak ya da ABD çökecektir. Yeni Dünya Düzeni, Büyük Ortadoğu Projesi, küreselleşmek ABD imparatorluğunu kurmak ve İslam dünyasını istila ederek ekonomik kaynaklarını gasptır. (Le Monde Diplomatique dergisi sayı: 16 15 Temmuz- 15 Ağustos 2003) Ignacio Ramonet Irak işgali dahil ABD tarih boyunca girdiği bütün savaşlarda yalan söylediğini belgelerle ifade etmektedir.

ABD, lider ve ülkeleri önce kullanır. Sonra "son kullanma tarihi" dolunca imha eder. En son örnek Saddam ve Irak'tır. The Guardian 29 Temmuz 2003 George Monbiot "Dünyanın yeni dini Amerika" başlıklı yazısında "ABD başkanları ve bilhassa kendilerine İlahi bir amacın rehberlik ettiğini, Amerikalıların dünyaya nizam vermede seçilmiş olduğuna inanıyorlar... Bush kendisinin dış politikasına karşı çıkanları kafir olmakla suçluyor."

"Yahudi Hıristiyanlığın içine o derece sızmıştır ki, (değiştirilmiş İncil'in) arkasına İsrail'in müstakbel haritasını (vaad edilmiş topraklar) koydurmuştur." Hıristiyan Batı'nın planı 5 safhalıdır.

1. Kültür emperyalizmi ile milli ve manevi değerlerden koparmak.

2. IMF, Dünya Bankası ve çeşitli finans kuruluşları ile dış borç batağına sürüklemek.

3. Dış borç faizi ile ülkeyi fakirleştirmek. Sanayi, tarım ve hayvancılığını çökertmek.

4. Askeri işgal

5. Soykırım ve Hıristiyanlaştırmak

Büyük Ortadoğu Projesi Asya ve Afrika ülkelerine "Demokrasi Getirme" maskesi altında siyasi sınırlarını yeniden çizme ve Arap ülke sayısını 40'a, İslam ülke sayısını 56'dan 100'e çıkarma ve "parçala-hükmet" formülü ile yer altı ve yer üstü kaynaklarını ele geçirme planıdır. Küresel güçler; ABD, AB, Rusya, Çin, BM ve NATO'dur.

Türk ve İslam dünyası en büyük güçtür. Ancak çok azı hariç lider ve kadroları süper güçlerin kültür potasında erimiş, halkına ve İslam'a yabancıdırlar. Peyami Safa'ya göre: "Tanzimattan bu yana aydınlarımızın kimisi Batı'yı toptan red etmiştir. Kimisi toptan kabul etmiştir. Bazıları da ölü Batı ile diri Şarkı birleştirmeye çalışmıştır."

Peyami Safa'dan seçmeler sayfa: 40- "Biz hala Batı medeniyetinin bizi nasıl kurtaracağını düşünmeden önce, onun kendi kendini nasıl kurtaracağını düşünmeliyiz. Doktoru can çekişen hastaya benziyor." (Faruk E. Timurtaş- Ergun Göze)

Batı Türkiye'nin Türk ve İslam dünyasının lideri olmasını asla istemez. Kendisine köle ve muhtaç olmasını ister. Arnold Tonybee göre "Antik Yunan'dan bu yana Batı, ya asimile olacaksınız ya elimine edilmeyi (yok olmayı) göze alacaksınız görüşü ile 26 medeniyetten 25'ini zor ve şiddet yolu ile yok etmiştir."

1952 yılında Fransa Dışişleri Bakanı, Parlamentoda şu itirafı yapmıştır: "Bizi asıl tehdit eden tehlike, İslam tehlikesidir. İslam dünyasına istediğini verelim. Ama onların sanayi ve teknolojik kalkınmasını ve kendi aralarında her türlü işbirliğini kesin olarak önleyelim. Şayet bunu başaramaz ve aciz kalırsak, İslam dünyası, o büyük İslam enerjisiyle Batı dünyasına ve Batı'nın dünyaya olan hakimiyetine son verecektir."

(Cündullah sayfa:22)

"31 yıllık yazarlık hayatımda Türk ve İslam dünyasının karşılıklı dayanışma, siyasi, ekonomik, kültürel ve hatta askeri işbirliğini yüzlerce yazım ile savundum."

TGTV ve UTESAV Mütevelli Heyet Başkanı

Necmi SADIKOĞLU

1954 yılında Rize'de doğdu. Yıldız Teknik Üniversitesi Kimya Mühendisliği'nden mezun oldu. Sanayici ve iş adamı olan Sadıkoğlu, Hacıoğulları Boya Kimya Sanayi Yönetim Kurulu Başkanı'dır. 89 vakfın üye olduğu bir üst platform olan TGTV'de vakıf başkanı ve UTESAV Mütevelli Heyet Başkanı olarak görev yapmaktadır.

KENDİMİZ OLMANIN ONURU

Türk ve İslam, asırlara hükmeden cihangir ve cihanşümul medeniyetimizin vazgeçilmez iki temel unsurudur. Bu, bir maddeyi meydana getiren iki ana element gibi bir şeydir. Yani ne birini yok sayabilirsiniz, ne ötekini dışlayabilirsiniz. Çünkü o zaman bizi biz yapan cevherin kimyasını bozmuş olursunuz. Bu tespit tarihi ve sosyolojik bir gerçektir. Asla ırki ve şoven bir yaklaşım değildir. Kültür kodlarımızı ve ahlak sistemimizi oluşturan, vazgeçilmez, inkar edilemez iki özgün kaynaktır. Varlık sebebimizdir. Milletler platformunda, bize milli ve manevi kimliğimizi kazandıran mensubiyet mührümüzdür. Nereye varacağı ve nerede duracağı belli olmayan bulanık, puslu ve kuşkulu bir dünyaya entegre olacağız diye, bu özgün ve onurlu kimliğimizi değiştiremeyiz. Zaten, yeryüzünde böyle bir değişimi yapan hiçbir millet yoktur.

Özünde adil bir insanlık ideali ve sonsuzluk ümidi taşıyan böylesine önemli bir terkibi bozmaya kalkışmak, büyük bir dalalet, büyük bir şaşkınlık, büyük bir trajedidir. Biz bu kültür dairesinin bu sosyal ve ahlaki nizamın dışına çıkamayız; bu kimliği üzerimizden, eski bir elbise gibi çıkarıp atamayız. Bu iki temel unsur, aynı zamanda şahsiyetimizi ve haysiyetimizi oluşturan sosyal bir sentezdir. İnsan terkibinin, cemiyet DNA'sının ve dünya görüşünün dışına çıkınca kendiliğini kaybeder, başkalaşır ötekileşir, kültürel yozlaşmaya ve ahlaki çözülüşe/çöküşe maruz kalarak tarih sahnesinden silinir. Bilindiği gibi milletleri millet yapan iki temel unsur dil ve dindir. Bizler dünyanın en zengin en güzel dillerinden biri olan Türkçe ile konuşur, anlaşır, aynı zamanda İslam ahlakı ile manevi donanımımızı tamamlar; aynı kültüre, aynı medeniyete mensup olma şuuru ve mensubiyet duygusu ile birbirimize yakınlaşır, ortak değerler çerçevesinde kardeş oluruz. Bu yönüyle Türk ve İslam faktörü, toplumda birleştirici, kaynaştırıcı bir vazife görür. Tabii ki, yeryüzünde tek ırktan, tek mezhepten oluşma hiçbir ülke yoktur. Milletler oluş sürecinde alt kimlikleri de bünyesine alır, gönüllü bir katılım içerisinde onları potasında eritir ve kendisi yapar. Türk kimliği işte böyle bir üst kimliktir, tabiri yerindeyse şemsiye vazifesi gören koruyucu kimliktir. Osmanlıdan intikal eden bu kuşatıcı, adil üst kimlik düsturu ile alt kimlikler ortak duygu ve düşünce içersinde, sevgi-kardeşlik hisleriyle ana bünyeye katılır. Ortak kültür havuzunda birleşir, aynı renge bürünür. Hiç şüphe yok ki, toplumdaki birleştirici, benzer kılıcı, insanları birbirine ısındırıcı tasada ve sevinçte bir araya getirici ruh, İslam'dır.

Yıllarca İslam'ın hamiliğini yapan Türkler de, bu çimentonun katkı maddesi hükmündedir. İki temel unsurun inanç ve iman birliği sayesindedir ki, dünyayı kendine hayran bırakan, 600 yıllık muhteşem cihan hakimiyeti gerçekleştirilmiştir.

Bu tarihi ve sosyolojik faktörlere rağmen, ülkemiz çok yönlü bir kuşatma altındadır. Güçlü Türkiye üzerinde uzun vadeli emelleri olanlar, bu birleştirici ana unsurları birbirinden koparıp, parçala ve yut ilkel anlayışı içinde planlarını gerçekleştirmeye çalışıyorlar. Herkes bunun farkında ve idrakinde olmalıdır. Çıkış ve çözüm birliktedir, ayrılıkta değil. Cihan hakimiyeti kuran iradenin temelinde "insanı yaşat ki devlet yaşasın" ilkesi vardı. İslam'a göre de "insanlar kardeştir".

Öyleyse ayrılıkları birilerinin kasten kışkırttığı göz ardı edilmemeli. Düşmanların tuzağına düşülmemeli. Binlerce sene aynı kaynaktan beslenen, aynı Allah'a inanan insanlar nasıl olur da birden bire iki düşman kampa bölünebilir. Unutmamalı ki, bu bölünüşte ortak düşmanın bir menfaati var, başka hiç kimsenin değil. Bunun içindir ki, nüansları bir kenara bırakıp, müşterek kıymetlerimizin ilhamıyla birlikte, bir arada yaşama ve var olma erdemini devam ettirmeliyiz. Kargaşa ve kaostan biz değil, başkaları karlı çıkacaktır.

Bu gayret içersinde olmak ve medeniyetimizin adil ve ali terkibiyle tanışmak, kendi kültür ırmaklarımızdan beslenmek durumundayız. Bu özü, bu mahiyeti muhafaza etmek, asla dış dünyaya kapalı bir kültür olmak anlamına gelmiyor. Gerektiğinde dış aleme de açılmaya hazır olmalıyız.

Önce kendimizi tanıyacak, sonra dünyayı tanıma gayreti içinde olacağız. Mevlana hazretlerinin ifadesiyle, "bir ayağımız İslam'da ve kendi kültürümüzde olmak şartıyla, öteki ayağımızla bütün dünyayı dolaşacağız ". Ulusal kimlik şuuru oluşmadan, bir heves ve macera arayışı ile ağyar diyarlara açılmak, kendi ikliminden, kendi ruh kökünden kopuşu ve ardından yok oluşu getirir.

Bunun için Müslüman Türk Milleti'nin başka diyarlardan, başka medeniyetler alacağı bir değer yoktur. Tam aksine ahlaki boyutu, manevi muhtevası ile eksik ve zalim olan medeniyetlerin, bizim faziletli medeniyetimizden alacağı, öğreneceği insanlık dersleri vardır. Bilindiği üzere Osmanlı, bir merhamet medeniyeti idi. İnsanları ihya için vardı, ne yazık ki, bugünkü küresel vahşi medeniyetler ise, insanlığı imha yoluna gitmektedir.

Güçlü bir birliktelik, küresel dünyada milletimizi etkili, itibarlı ve onurlu yerine taşıyacaktır. Medeniyet idraki, medeniyet perspektifi olanlar, Türk ve İslam coğrafyasındaki yok edilemez ülke insanının biricik vazifesi olmalıdır.

Çünkü başka Türkiye yok. Fazilet ve adalet timsali Osmanlı tecrübesinden ilham alarak, o barışık dünyayı yeniden inşa edebiliriz. Bunun için, farklılıklarımızı değil, ortak yanlarımızı, binlerce yıllık müştereklerimizi öne çıkarmamız, onun ışığında birleşip, güven tazelememiz gerekir.

Unutmamalı ki, milletlere şahsiyet ve haysiyet kazandıran "kendisi olmak ve kendisi olarak kalmaktır". Başka bir medeniyete eklemlenmek, "cihan hakimiyeti kurmuş bir milletin çocuklarına" asla yakışmaz. Sözü, birlik-kardeşlik temennisi ve Yunus Emre'nin güzel bir şiiriyle bitirelim: "beri gel barışalım, yad isen birleşelim".

"Güçlü bir birliktelik, küresel dünyada milletimizi etkili, itibarlı ve onurlu yerine taşıyacaktır. Medeniyet idraki, medeniyet perspektifi olanlar, Türk ve İslam coğrafyasındaki yok edilemez ülke insanının biricik vazifesi olmalıdır. Çünkü başka Türkiye yok."

Dr., Türkmeneli İnsan Hakları Derneği Genel Başkanı

Nefi DEMİRCİ

1934 Kerkük'ün Çay mahallesinde doğdu. 1959 yılında İstanbul Tıp Fakültesi'nden mezun oldu. 1967-1996 yılları arasında SSK İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde Tıp eğitimcisi olarak görev aldı. Türkmen kültürü ve davasını Türkiye ve Türk dünyasına tanıtmakta büyük çaba harcayan Demirci, 1968'de, İstanbul'da, Irak Türkleri Kültür ve Yardımlaşma Derneği'nin başkanlığına seçildi. 1976 yılında "Mum Kimin Yanan Kerkük", 1990'da "Dünden Bu Güne Kerkük" adlı kitapları yayınlandı. Halen merkezi İstanbul'da bulunan Türkmeneli İnsan Hakları Derneği'nin Kurucu Genel Başkanı'dır.

TELAFER FELLUCE VE İSLAM

Dinler, insanlar arasında iyiliği, paylaşmayı, kardeşliği, dayanışmayı, yardımı güzel ahlakı Allah'a karşı sorumluluk duygusu içerisinde yapılmasını öğütler, telkin eder, irşat eder. Öldürmek, cana kıymak, can almak hiçbir semavi dinde olmadığı gibi, semavi olmayan inançlarda da yoktur, yasaklanmıştır. İslam dini haksızın karşısında, haklının yanında olmuştur. Kuran-ı Kerim'in ayetleri, nebevi hadisler doğruyu, yararlı olanı göstermiş yapılmasını adete ibadet saymış, cana kıymamayı, hak yememeyi, zulüm yapmamayı öğütlemiştir. Hükümdarlara bu yolda olmalarını, yürümelerini, hükmetmelerini buyurmuş, havra,kilise, cami ve diğer mabetler inançlar doğrultusunda ibadet yeri olması gerekirken hiçbir dinde, hiçbir insanlık anlayışında olmayan can alma, infaz etme haline geldiği görülmektedir. İslam bu gibi yerlerini dinler ve inançlar arasında fark gözetmeksizin ibadet yeri olarak kabul etmiştir, dinimizin yükselişi, layık olduğu yere gelmesi, mabetlerin eşitliği, nerede mağdur varsa ona yardımı, İslam ülkelerini her şeyden korumayı Osmanlı İmparatorluğu ve HÜKÜMDARLARI OLAN TÜRKLER şanla şerefle tarihleri süresince ayırım yapmadan, her dine ve mağdur ise halkına saygılı olmuş, kilise, havra veya başka ibadet yerlerini yakmamış, yıkmamış, cinayet hiç işlememiş, hain papazı dahi kilise içinde değil dışında hak ettiği cezayı vermiş, Türk'ün şanına, İslam inancına laik olmayı başarmıştır. Nerede mazlum varsa sahip çıkmış, zalimlerin karşısında olmuş, İslam ülkelerini, emirliklerini, devleti varsa devletini, dinini korumuş, ortaya koyduğu adaletli yönetim ile Türkler 700 yıl şanlı Ay Yıldızlı Bayrağını inancı doğrultusunda Mekke'yi, Medine'yi korumuş, diğer dinlere ait olanlara saygılı olmuş, dinler arasında birliği, eşitliği sağlamaya çalışmıştır.

ABD veya başka dinlere mensup olan insanlara yaptıklarını gören ecdadımız "size hiç mi Allah'ın var olduğunu, ibadet yerlerinde cinayetin işlenmediğini söylemediler mi, öğretmediler mi?" der gibiyim.

Tefaler, Felluce veya Filistin, bunlar İslam ülkelerinde yaşayan Müslümanlar; yüz binlercesi (Arap, Türk) öldürülüyor, insanlık tarihinde örneğine az rastlanan Allah 'ın evinde, cami içinde insan öldürülüyor. Haksız yere atılan tonlarca bombalar altında çocukların, kadınların, yaşlıların cesetler aç köpekler tarafından Tefaler ve Felluce'de İslam aleminin gözü önünde cereyan ediyor, İslam alemi, İslam devletleri, Kralları, Emirul Müminin diyenlerin önünde camiler yıkılıyor, yanıyor.

İslam dünyası suskun, bazı yöneticileri dolarlarla ıslanıp hastalanıp görevlerinden uzaklaştırılmamak için ABD'nin şemsiyesi altına sığınmış emir bekliyorlar. Yine de ecdadına layık olmaya çalışan tek ses Türkiye'den.

Mısır'da Irak konusu başta olmak üzere İslam ülkelerinin yetkili ve etkili simaları toplandı, ABD'nin nefesi tabii olarak orada idi. Yetkililer etkili kararlar aldılar. Irak'ın genelinde insanlık suçu işleniyor, ABD ve yandaşı İngiltere yanlarında kurdukları Irak Ulusal Güvenlik Kuvvetlerini de (bu kuvvetlerin içinde etkili tam silahlı Kürt milisleri var) alarak, yetiştirmeleri olan ALLAVİ VE EL-GAZİ denen sözde Irak'ı yönetenlerinin de onayını alarak dünya kamuoyunu, BM'leri dinlemeyerek bu suçları işliyor ve toprağı, ülkesi için şehit olanların toplantısı yapılıyor.

Beklenirdi, İslam ülkeleri, özellikle de Arap devletlerinden en az, şehit olanların ruhları için birer FATİHA okusunlar, protesto etmelerini, sözde bağımsız olan bu Arap devletlerinin başkanlarından beklenemezdi, aynı zamanda dikkat edilirse hemen hemen hiçbir Arap ülkesinin halkı içinden de tepki gelmiyor. Mağdur milletler, Telafer, Felluce, Musul, Beci yarın Bakuba, Kerkük ve Filistinliler yalnız, Türkiye İslam ülkeleri arasında yalnız.

Atalarımızdan geçen Türk olmanın gururu, asalet ve büyüklüğü iman ve inancımız bu şuurlu millete kimliğine bağlılık sayesinde bugünlere kadar gelen, ebediyete kadar da devam eden korunan inançlarımızın Türk olmanın yüceliği içerisinde bizlere verdiği bu bilinçli, duyarlı kararlı ruh ile yüce milletim, yüce Devletim cılız da olsa çevresine, dindaşlarına sahip çıkma büyüklüğünü gösterdi. Tefaler'e, Felluce'ye geç de olsa ben de varım diyebildi.

Allah Atalarımızdan bizlere intikal eden, geçen bu bilinçli sorumluluğu, bağlılığı yüceltsin, artırsın, devamlı kılsın, kılsın ki biz bu ümmete, ırkdaşlarımıza, kandaşlarımıza dün olduğu gibi yine sahiplenelim. Yüce Tanrım bu şuuru, sorumluluğu dindaşlarımıza da nasip eyle.

"Türkler 700 yıl şanlı Ay Yıldızlı Bayrağını inancı doğrultusunda Mekke'yi, Medine'yi korumuş, diğer dinlere ait olanlara saygılı olmuş, dinler arasında birliği, eşitliği sağlamaya çalışmıştır."

Cihan Haber Ajansı Genel Müdür Yrd.

Nevzat BAYHAN

1961 yılında Adıyaman'da doğdu. ABD'de doktora yapan Bayhan, "Tarih Boyunca İlim ve Din", "Deprem Rehberi", "Uyuşturucuda Harlem Modeli", "Bir Gazetecinin Hac Rehberi" adlı eserlerin sahibidir.

"Herkes karşısındakinin açısından kendisine bakarak, onu kendine tercih ederek, yeteneği, enerjiyi, zenginliği birikimi bir araya getirerek birliği oluşturur ve bu birliğin devam etmesini sağlayabilir."

EMPATİ VE TEFANİ

Sen, ben desin efrat, aradan vahdeti kaldır.
Milletler için, işte kıyamet o zamandır.

M.AKİF ERSOY

Birlik, birden fazla birin bir araya gelmesiyle oluşan biyopsikososyal bir varlıktır. Bir araya gelmesi devam etmesine kıyasla oldukça zor olan bu varlık, günümüze gelinceye kadar sayı olarak büyüdükçe büyüdü ancak çoğalmadı. Her seferinde güzel duygu ve iyi niyetlerle hayata geçirilen birlik ve birliktelikler, kısa bir sürede yaşamını noktalamak zorunda kaldı. O kadar ki; kurulan birliklerin sayısını matematikteki sonsuz işareti ile ancak ifade edebilir olduk, çünkü sayının büyüklüğü karşısında, rakamlar onu ifadede aciz kaldı. Tarih çöplüğünü dolduran devasa miktardaki birliklerin tekrar birlere ve daha sonra sıfırlara dönüşmesinin altında acaba hangi sebeplersaikler bulunmaktadır? İşte araştırılması gereken en önemli husus bu olsa gerek. Evvela hali hazırda devam eden global birliklere, birlikteliklere bir gözatarak yola koyulalım; daha ilk adımda bir araya gelerek Birleşik Devletler kuranlar, Birlik olarak karşımıza çıkan devletler, asırlara damgasını vurmuş dev şirketler Müslüman olmayan coğrafyalarda arz-ı endam ediyor. Diğer adımda Yüce Yaratıcımız'ın;

"Hep birlikte Allah'ın ipine sımsıkı sarılın, parçalanıp ayrılmayın.. (Al-i İmran, 103,), "Ey iman edenler! Allah ve Resulü'ne itaat edin, birbirinizle çekişmeyin; Sonra korkuya kapılırsınız, kuvvetiniz / devletiniz gider. (Enfal, 46)."diye emrettiği, Kainatın yüzü suyu hürmetine yaratıldığı, alemlere rahmet olarak gönderilen Efendilerinin "Birlik rahmettir, ayrılık azaptır", "Müslümanların birbirlerine karşı durumları yekpare bir binayı meydana getiren, perçinlenmiş kayaların birbirlerine karşı durumları gibidir," "sizden biriniz, kendisi için sevip istediğini kardeşi için de istemedikçe gerçekten iman etmiş olamaz" "iman etmedikçe cennete giremezsiniz, birbirinizi sevmedikçe de gerçekten iman etmiş olamazsınız, "Bölücülük yapan bizden değildir,", "Kim ayrımcılık yaparsa, cehenneme gitmek üzere ayrılmış olur:" buyurduğu.

Manevi dinamiklerinin sürekli birlik, kardeşlik, fedakarlık ve sevgiden bahsettikleri bu dinin mensuplarının ise bölündükçe bölündüğünü, coğrafyalarının küçücük yamalardan oluşmuş bohçaya döndüğünü, bırakın güçlü devletler, elle tutulabilir ortaklıklar bile oluşturamadıklarını hayretler, hüzünler ve dehşetler içinde görüyoruz. Oysa tarih sayfalarını çevirdiğimizde, birlik ve beraberliğini sağlayan ve devam ettiren milletler veya toplumlar; sosyoekonomik ve kültürel olarak yücelmiş ve yükselmişlerdir. Bu sırrı anlayamayan veya uygulayamayanlar ise torunlarına utanılacak bir miras bırakarak insana yaraşmayan kötü bir sonla tarih sahnesinden silinip gitmişlerdir.

Bir tarafta Müslümanların 'benmerkezci' ve 'nemelazımcı' anlayışlarıyla toplumlar küçülüp güdükleşirken, diğer tarafta söz konusu toplumlardaki yer altı ve yer üstündeki bazı zenginlikler, sömürge hastalığına tutulmuş, akbaba karakterli devletlerin sürekli iştahlarını kabartmıştır. Şu andaki coğrafyamızın yamalı bohçaya dönüşmesinin altında işte bu ve benzeri sebepler bulunuyor. Yine bu vurdumduymazlık ve yerli-yabancı mihrakların doymaz iştahı sonucu, Devlet-i Ebedmüddet yıkılmış, yerine onlarca devletçik kurulmuş, önce Hindistan, sonra Pakistan bölünmüş, onbeşe yakın Türk Cumhuriyeti işgal edilmiş. İran-Irak'la, Irak'ın Kuveyt'le, Pakistan-Bangladeş'le yıllarca savaşmış, Afganistan'da, Yemen'de, Lübnan'da, Irak'ta, Sudan, Somali, Cezayir başta olmak üzere İslam ülkeleri iç savaş ve karışıklıklardan kurtulamamıştır...

Peki oynanan bütün bu oyun ve zaafları; dünyaya adaleti, barışı sağlamak için varolması gereken İslam dünyası bilmiyor mu? Biliyorsa bu sürüngenliği nasıl kabul edebiliyorlar? Lider olup yol göstermesi, lokomotif olup çekmesi, icraatları ile gıpta edilen olması gerekenler neden vagon, tebaa ve sefil bir rolü üstleniyorlar? Bu sorulara verilecek cevaplar oldukça uzun ve çeşitli ancak mana olarak aynı çözüm yollarını içerir. Acizane kanaatimi empati ve tefaninin unutulması şeklinde ifade etmek istiyorum; bütün bu olup bitenlerin arkasında Müslümanların bu iki kelimeyi manasına uygun olarak yaşamaması, uygulama alanına koymaması veya koyamaması.

İnsanımız gerek devlet, gerek toplum, gerek cemiyet, gerekse de fert bazında yapacağı her harekette kendisini karşısındakinin yerine koymalı, sadece bununla da kalmayarak kardeşi, ortağı veya diğeri için canını dahi feda edecek kadar sevmelidir. İşte bütün sırlar, anahtar bu iki kelimede gizli.

Şu anda dünyamız fakir, bu çağda coğrafyamız geri kalmış, günümüzde atmosferimiz ayrılık dalgaları ile çalkalanmakta. Birbirimiz için yaşayarak eğitim ve kültürde başlatacağımız bir seferberlikle dünyamızı eğitilmiş insanların süslediği bir bahçeye çevirebiliriz. Herkes karşısındakinin açısından kendisine bakarak, onu kendine tercih ederek, yeteneği, enerjiyi, zenginliği birikimi bir araya getirerek birliği oluşturur ve bu birliğin devam etmesini sağlayabilir.

Kısaca Makyavelist bir anlayış girdabına sürüklenerek, egoist bir atmosferde yetişmek zorunda bırakılan insanımızın, başkalarını kendilerine tercih ederek, başkaları için yaşayacak şuurda yetişmeleri; ailelerin, toplumun, ortaklıkların, birliklerin, devletlerin daha sağlam ve uzun ömürlü olmasını sağlayacaktır. Bu zannedildiği kadar zor da olmayacaktır. Yeter ki kalpten gönülden isteyelim, gerisi O'nun işi...

Prof. Dr. İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Öğretim Üyesi

Ömer Alparslan AKSU

1944 yılında Kırıkkale'de doğdu. 1961-1962 yılları arasında Ankara'da Kara Harp Okulu'nda okudu. 1967 yılında İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesin'nden mezun oldu. Çimse-İş Sendikası Genel Merkezinde Eğitim ve Araştırma Müdürlüğü, Devlet Planlama Teşkilatı'nda Uzmanlık yaptı. 1972 yılında iktisat Doktoru ünvanını aldı. 2001-2003 Yılları arasında ABD'nin Virginia Eyaleti'ndeki George Mason Üniversitesi Kamu Yönetimi Bölümü'nde çalışmış olan Aksu, halen İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi öğretim üyesidir.

TÜRK MİLLETİ TARİHİ GÖREVİNİN BAŞINA

Müslüman Türk Milleti, coğrafyaları kontrol eden bu Anadolu coğrafyasında tekrar ayağa kalkacak ve daha önceki ecdatları Selçuklu ve Osmanlı gibi hak, adalet ve hoşgörüyü esas alan yeni bir Türk-İslam medeniyetini oluşturacak düşünceye ve güce sahiptir.

Dünyamız bugün büyük bir kaosu yaşamaktadır. Her gün televizyonlarda kan ve gözyaşı var. Batı Medeniyeti, özellikle 20. yüzyılın barbarlığının sergilendiği insanlık dramından kendini hala çekip çıkaramamıştır.

21. yüzyılda insanlığın geliştirdiği bunca insani ortak değerlere rağmen hala barbarlık devam etmektedir. Bu barbarlık özellikle bugün İslam coğrafyasında kendini göstermektedir. Oysa bir zamanlar, dünyanın bir daha uzun süre göremeyeceği nizam, huzur, hak, adalet ve hoşgörü üzerine kurulmuş, Büyük Selçuklu ve onun mirasını taşıyan Osmanlı Türk devletlerinin oluşturduğu bu büyük coğrafyada huzur ve istikrar vardı. Bu dönem her ırktan, her dinden, her mezhepten insanların huzur içinde yaşadığı bir dönemdi. Dünya Medeniyetinin hafızasında Batı ile Doğu arasında köprü kuran soylu kültürün temsil ettiği bu mutlu dönem, elan şükranla yad edilmektedir. Oysa 19. ve 20. yüzyılda Avrupa ırkçı ve emperyalist yüzünü ve gücünü bu bölgeye taşıdı.

Avrupalı güçlerin husumeti ve çeşitli entrikaları sonucu yıkılan sadece Osmanlı Türk devleti değildi. Yıkılan dünya nizamı yani hak, hukuk ve hoşgörü idi. Dünya nizamının bozulması idi. Bu nizam bir bozulmaya görsün. Kaldı ki Emperyalist Avrupa, nihayet basit hırslarını yenemeyerek ikinci kez bu sefer de kendi içinde hesaplaşmaya gitti, kendi kanını da akıttı. Osmanlı yıkıldı gitti ama dünyaya öğrettiği Nizam, Adalet, Hak ve Hoşgörü gibi kavramları da beraberinde götürdü. Çünkü Osmanlı'nın bıraktığı topraklarda, o günden bu yana kan ve göz yaşı hiçbir zaman eksik olmadı. İşte bugün hala devam eden kaos, kan ve gözyaşı. Bugün Balkanlar, Kafkaslar ve özellikle de Ortadoğu, Osmanlı'yı, rahmetle anar hale geldi.

Dün Osmanlı Devleti'ni, önce gayrimüslimleri kışkırtarak ve daha sonra da Müslümanları kışkırtarak yıktırtanlar, bugün nerede ve hangi konumdalar? Yine oyuna gelerek Osmanlı'nın yıkılmasına yardım edenler de, sorarım size yine nerede ve hangi durumdalar? Bu soruya verilecek cevap, bugün de yine aynı şekilde Türkiye üzerinde oynanmak istenen oyunun da cevabı olacaktır. Zira tarih hep tekerrür etmektedir.

Bu sebeple dünyayı, yine kan, göz yaşı ve kaosla yönetmeye çalışanlara dur diyecek, insanlığı basit amaçlarınız için bu kadar hırpalamaya, istismar etmeye hakkınız yoktur diyecek asil, hak, adalet ve hoşgörülü insan, topluluk ve devletlere ihtiyaç var. Dünyamız, günümüzde hala oluk gibi akan kan ve gözyaşının durması için, Selçuklu ve Osmanlı gibi bir model ülkeye ihtiyaç duyuyor ve bunun eksikliğini yaşıyor. Bu eksikliğini de onun mirasçısı olan Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nden bekliyor. Osmanlı'nın yıkılmasında dış dinamikler kadar iç dinamiklerin de etkisini görmekte yarar var. Çünkü Osmanli'nın, son dönemlerinde Avrupa'nın malum oyunlarını göremeyen, yabancı temsilciliğine soyunan sözde aydınlar ve sözde devlet adamı tipleri yüzünden tasfiye edildiği de bir gerçektir.

Esasen I. Dünya Savaşı'nın hedefi, konusu Osmanlı idi. Bir yandan bunu göremeyen Osmanlı yönetimi, son dönemdeki bütün iyi niyetli çabalarına rağmen daha önceden girdiği "Risk-Kontrol" sarmalı sonucu kendini çöküntüden kurtaramadı. Zaten öte yandan da, her ne pahasına olursa olsun Osmanlı'nın kaybedecek cephede yer alması planlanmıştı. Nitekim Avrupalılar, bu planlarını da Sevr ile noktalamak istediler. O güne kadar kesintisiz gelen Türk Devleti'nin devamlılığı kopar gibi oldu. Fakat bu istilacılara karşı ayaklanan Kuvayı Milliye hareketi ve önderi Atatürk gibi bir milli kahraman, tarihten silinmek istenen bu aziz milleti, Türkiye Cumhuriyeti olarak tarih sahnesine yeniden sürme becerisini gösterdi. Bugün Türkiye Cumhuriyeti her şeye rağmen bölgesinin en güçlü ve hatırı sayılır bir ülkesidir. Ancak ne var ki, iyi yönetilemeyen Türkiye Cumhuriyeti de maalesef aynen Osmanlı gibi benzer bir tehlike ile yani "Risk- Kontrol " sarmalı ile karşı karşıya ve aynı akıbete doğru sürüklenmekte olduğu intibaını uyandırmaktadır. Bunu fırsat bilenler yani dünü yönetenler, Atatürk ve Kuvayı-Milliye ile uğradıkları mağlubiyetin rövanşını alma ve bugünü de yönetmek gibi bir heves içinde gözükmektedirler.

Ancak bilinmelidir ki, geçmiş ve ondan alınacak ders, hem Türkiye'ye düşmanca yaklaşanlara hem de içimizdeki yabancı temsilciliğine soyunanlara yetecek kadar caydırıcı ve uyarıcı özelliklere sahiptir. Bu yüzden, Türkiye Cumhuriyeti bütün bu oyunları bozacak, caydırıcı ve büyümesine devam edecek potansiyele ve güce sahiptir. Zira Türkiye Cumhuriyeti bir yandan NATO ve diğer yandan da Avrupa Birliği süreci içerisinde her iki birliğin vazgeçilmez bir üyesidir.

Bu gücünü tarihinden alan Müslüman Türk Milleti, coğrafyaları kontrol eden bu Anadolu coğrafyasında tekrar ayağa kalkacak ve daha önceki ecdatları Selçuklu ve Osmanlı gibi hak, adalet ve hoşgörüyü esas alan yeni bir Türk-İslam Medeniyetini oluşturacak düşünceye ve güce sahiptir. Bunu daha cumhuriyetin başlangıcında böyle bir imanı taşıyan Gazi Mustafa Kemal 10. Yıl Nutku'nda bakın ne güzel ifade ediyor." Hiç kuşkum yoktur ki, Türklüğün unutulmuş büyük uygar niteliği ve büyük uygarlık yeteneği bundan sonraki gelişmesiyle geleceğin uygarlık ufkunda yeni bir güneş gibi doğacaktır." Bugün bu oluşum hem ülke içinde hem de dost çevre ülkeler de hissedilmeye ve düşünülmeye başlamıştır. Müjdeler olsun ki, gözü olana gün ışımıştır.

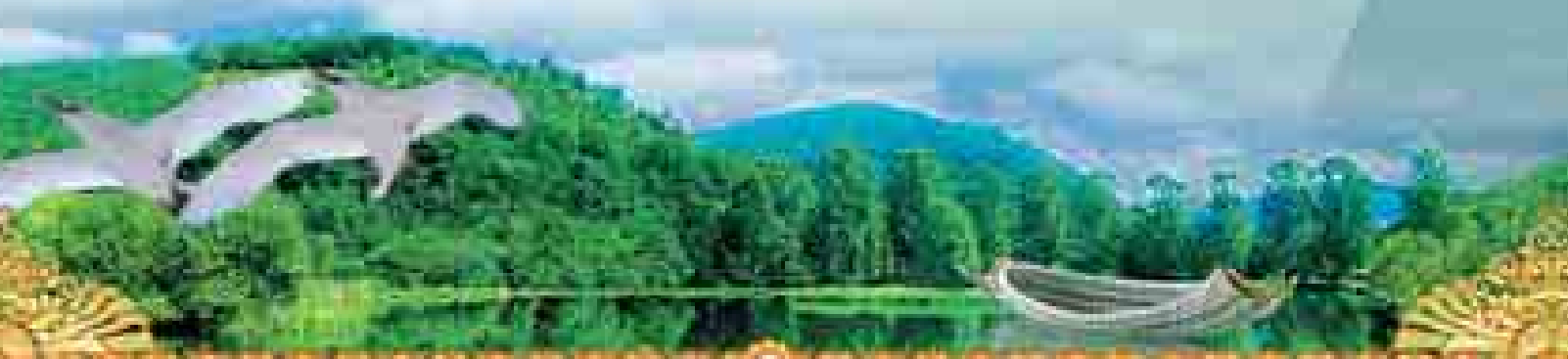

Dr., MÜSİAD Genel Başkanı

Ömer BOLAT

1963 yılında İstanbul'da doğdu. 1984 yılında Marmara Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'ni bitirdi. Yükseklisans eğitimini Amsterdam Üniversitesi Avrupa Enstitüsü'nde tamamladı, daha sonra Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü ve Avrupa Topluluğu Enstitüsü'nde doktorasını yaptı.

İSLAM DÜNYASINDA BİRLİK VE DAYANIŞMA

Günümüzde tarihin değişimi müthiş derecede hızlanmıştır. Son 15 yıl içerisinde sınırlar değişti, ülkeler parçalandı; buna karşılık ise, 30 kadar yeni devlet dünya sahnesine çıktı. Ortadoğu'da 1948'de İsrail Devleti'nin kurdurulması ile başlayıp, bugüne kadar devam eden çatışma ve istikrarsızlık, Filistin'de yaşanan büyük insanlık dramı; petrol-gaz ve boru hattı savaşları; Irak'ta başlatılan ve neticesi meçhul olan kaotik durum, günümüzde bütün Türk ve İslam coğrafyasını tehdit eden bir hale gelmiştir.

"Yeni Dünya Düzeni" adı altında pazarlanan bu düzensiz ve kaotik ortamdan en fazla zarar gören kesim, İslam dünyası ile Türk Cumhuriyetleri olmuştur. Filistin ve Bosna'da, Azerbaycan, Kosova ve Irak'ta, Somali ve Keşmir'de, Afganistan, Çeçenistan, Sudan, Tayland, Filipinler ve bazı Türk Cumhuriyetlerinde gizli-açık sürekli Müslüman kanı akmaktadır.

Yüz binlerce Müslüman, kuvvet dengesi bozuk, zulme varan acımasız çatışmalarda hayatını kaybederken; ne yazık ki, söz konusu ülkelerde ekonomik, sosyal ve siyasî yıkımlar yaşanmaktadır. Dünya ise, insanı utandıran bu akıl almaz vahşeti sadece seyretmektedir. Son yüzyılda, adı geçen ülkeler, küresel güçlerin egemenlik mücadele alanının hedef noktası olarak belirlenmiştir. Dün Batı dünyasının düşman tanımlaması komünizm ile mücadele esası üzerine kurulup, İslam dünyasına müttefik rolü biçilmişken; bugün İslam toplumu ve medeniyeti he def tahtasına konmuştur. Son birkaç yılda ise insanlık suçu olarak kınadığımız 11 Eylül saldırılarının ardındaki, kaynağı belirsiz bir terör hadisesinin, İslam dünyasına eklenmeye çalışılması tehlikesiyle karşı karşıya gelinmiştir.

Terör, İslam'ın hoşgörüsü, insanlık anlayışı ile asla bağdaşmayan, kabul edilemez bir olgudur. Teröristler masum insanları, kadın ve çocukları hedef alarak, İslam dünyasına karşı bir medeniyetler çatışması başlatmak istiyor olabilir. İslam dünyası bu art niyetli oyunu bozmalıdır. Öte yandan, işgal altındaki ülkelerde, meşru zemindeki bağımsızlık ve hürriyet direnişleri, terör kavramı içerisinde gösterilerek, asılsız bir suçlama ile susturulmak, sindirilmek, lekelenmek isteniyor.

Batı patentli yapay terörizm kavramı, Türk ve İslam coğrafyasındaki varoluş mücadelesini ve bağımsızlık yolundaki gelişmeleri püskürtüp, sindirmeye yönelik hareketlerdir.

"İnsanı yaşat ki, devlet yaşasın!" düsturunu şiar edinen, ali medeniyetimizin, Batı kaynaklı fundamentalizm ve terörizm gibi kavramlarla hiçbir ilgisi yoktur. İslam dünyası bütün olarak hegemonik güçlerin bu dayatmalarına karşı, ortak tavır içerisinde olmak durumundadır. Türk coğrafyası ile Müslüman ülkelerin birliği, sahip oldukları ortak değerlerin şuuruna varmaları ile mümkündür. Çünkü, asla unutulmamalı ve gözardı edilmemeli ki, Türk ve İslam dünyasındaki gelişmeler, tarih boyunca hep aynı olmuştur.

Tarihî ve sosyal bir realitedir ki, büyük ideallere ve özgür bir yapıya, ancak birlikte hareket eden topluluklar ulaşabilir. Bunun için İstiklal Marşı şairimiz merhum Mehmet Akif, "Yürekler toplu attıkça, top vursa sindiremez!" demiştir. Kültür ve medeniyet havzamızdaki, halkı Müslüman olan bütün ülkeler, önce sosyal ve siyasî dengeleri bozup, ardından sözde yeni dengeler kurmak için savaş başlatan art niyetli ülkelerin sinsî oyununa gelmemeli. Müslüman ülkeler kendi içlerinde, sağduyu ile hareket etmeli; müşterek değerler etrafında bütünleşerek, birlikte hareket etmek, ortak tavır belirlemek zorundadır. Dünyada 1,3 milyar insan günde 2 dolarla geçiniyor, 700 milyon kişi günde 1 dolarla açlık sınırında yaşıyor. Halbuki gelişmiş ülkeler, bir ineğe günde 3 dolar sübvansiyon veriyorlar.

Dünyada silahlanmaya yılda 950 milyar dolar harcama yapılırken, fakir ülkelere kalkınma yardımı olarak sadece 50-60 milyar dolarlık bir harcama yapılmaktadır. Yeryüzünde hakkaniyet ve eşitlik ölçüsü kalmamıştır. Böyle bir dünyada, İslamî umdelere bağlı ülkeler, birbirlerine destek olmak zorundadır. Sosyal, psikolojik ve ekonomik yönden Müslüman birliği ve dayanışma kültürünü yeniden ihya etmek gerekir. Ülkemiz, son yıllarda ortaya çıkan ağır ekonomik krizlerin yıkıcı etkisini, bu dayanışma ruhuyla atlatabilmiştir. Küresel kapitalizm her geçen gün büyüyerek güçlenmekte, çok uluslu şirketler ise ulus-devletlerin yerini almaktadır. Dünya, bugün gazino kapitalizmi ve finans terörizminin pençesi altındadır. Gelişmekte olan ülkeler, gelişmiş ülkelere 3 trilyon dolar borçludur. İçine düştüğümüz borçlanma kısır döngüsü ülkelerimizi içten kemirerek, kaynaklarımızı tüketmektedir. Küresel kapitalizm, bizlere sermayenin serbestleştirilmesini tavsiye ederek, yüksek faiz rantının önündeki engelleri açarken, güvenlik paranoyası ile öteki dünyanın vatandaşlarına fizikî dolaşım sınırlaması getirmektedir.

Müslümanlar, gazino kapitalizmi ve finans terörizmine karşı önlem almak istiyorlarsa, değişik alanlarda yaratılan fonları yine Müslümanların yararlanabilecekleri yeni yatırım planları ve organizasyonlar oluşturmalıdır.

Sosyal, psikolojik ve ekonomik işbirliği çalışmalarından önce, ciddi bir özeleştiri yapmak zorundayız. Günümüzde İslam ülkelerinin % 85'inin kişi başına düşen millî geliri 2000 doların altındadır.

Daha trajik olan gerçek ise, 57 İslam ülkesinin toplam dış ticaretleri dünya ticaretinin sadece % 8'ini oluştururken, kendi aralarındaki ticaretin, toplam ticaretleri içindeki payının ancak % 13'ü buluyor olmasıdır. Birlik, sözle değil alış verişle olur. Birlik, güvenmek ve güven vermekle mümkündür.

"Terör, İslam'ın hoşgörüsü, insanlık anlayışı ile asla bağdaşmayan, kabul edilemez bir olgudur."

Ömer Bolat / Dr., MÜSİAD Genel Başkanı

Türk ve İslam dünyası ülkeleri, dünyadaki hammadde rezervlerinin üçte ikisinden fazlasına sahip iken, ayrıca dünyanın en önemli su ve kara yolları geçiş noktaları üzerinde bulunurken, ne yazık ki, bu avantajlarını gereğince değerlendirememektedir. İslam dünyasında bugün karşı karşıya olduğumuz sıkıntıların esas kaynağı; siyasî ve ekonomik durgunluk, gerekli reformları yapamamak ve teknolojik gerilemedir. Bu nedenle, İslam Birliği; bilgi paylaşımı, reformlara yönelme ve teknoloji üretme konusunda ortak bir şuur geliştirme çabası olarak görülmelidir.

Türk-İslam dünyasını oluşturan ülkeler, Avrupa Birliği tecrübesi ışığında, mal ve hizmetlerin karşılıklı ticareti ve dolaşımı önündeki gümrük vergisi-kota vb. engelleri, banka işlemleri ve akreditif teyidi alanındaki finans engellerini ve kara-deniz-demiryolu ve hava ulaşımı alanındaki ulaştırma engellerini mutlaka bertaraf etmelidirler. Ayrıca genelde birbirlerinin vatandaşlarına uyguladıkları vize uygulaması ile insanların dolaşımı da kısıtlanmaktadır. Vize uygulaması öncelikle azami ölçüde kolaylaştırılmalı ve kaldırılması hedeflendirilmelidir. Ticaretin artması ve ekonomik bütünleşmenin ilerletilmesi için insanlar, mallar, finans ve ulaştırma alanında şu andaki mevcut engellerin kaldırılması sağlanmalıdır.

Çözüm ve çıkış, medeniyet projemize sahip çıkmada, iddiamızı devam ettirmededir. Birlik ve beraberlik, medeniyet projemizin içini bağlı olduğumuz kıymetlerle doldurmaya bağlı. Hiçbir mazeret başarısızlığı örtemez ve başarının yerini tutamaz. Tarihe iz bırakmak, gelecek nesillere üstün bir medeniyeti miras bırakmak istiyorsak, birleşmeli, üretmeli ve satmalıyız. Eskiden hammadde kaynaklarına ve sermaye birikimine sahip olan ülkeler güçlü idi; şimdi bilgiye sahip olan ve onu kontrol eden ülkeler güçlü. O halde, biz de bilginin değerini inancımızın yüceliği ile buluşturup, geliştirmeli ve dünya ekonomisinde hak ettiğimiz yeri almalıyız. Dünyadaki rekabet yarışında; iyi organize olarak ve kendimizi sürekli yenileyerek üst sıralara çıkabiliriz. Müslümanlar kendilerine olan özgüvenlerini geliştirdikleri, güçlerini artırdıkları, yaratıcılıklarını ortaya koydukları ve ekonomik değer oluşturma becerisini gerçekleştirdikleri ölçüde, arzu edilen birlik ortaya çıkacaktır. Tarihten gelen mesaj da bunu söylemektedir: "Birlikten kuvvet doğar!"

www.arastirma.org

Her ay, birbirinden farklı konularla yayınlanan

İlmi Araştırma Dergisi 'ni,

bu siteden takip edebilirsiniz.

Prof. Dr., İstanbul Milletvekili

Nevzat YALÇINTAŞ

1933 yılında Ankara'da doğdu. Yüksek Ticaret ve İktisat Okulu'nu bitirdi. Fransa Caen Üniversitesi'nde doktora yaptı. İngiltere Londra Üniversitesi London School of Economics and Social Sciences'de doçentlik çalışmaları yaptı. Nevzat Yalçıntaş DSİ, DPT'de yöneticilik yaptı. TRT genel müdürlüğü, Türkiye Gazetesi başyazarlığı görevlerinde bulundu. AGİT AVRUPA GÜVENLİK İŞBİRLİĞİ TEŞKİLATI Başkan Yardımcılığı görevini yürütmektedir. Halen İstanbul Milletvekillidir.

OSMANLI VE ADALET

Osmanlı Cihan Devleti'nin kuruluşunun 705. yıldönümündeyiz. **700.** yıldönümü geniş bir şekilde kutlanmıştı. Osmanlı'yı anlamak bize sadece geçmişe ve parlak bir tarihe bakış derinliği, fikri uzlaşma ve özgüven duygusunun güçlenmesini getirmemeli ve fakat önümüzü, istikbali de aydınlatmalıdır. Esasen tarih günümüze ışık tutan ve geleceği görebilmemize yardımcı olan bir ilim dalı değil midir? İşte bu bakış açısından Osmanlı'yı ele aldığımızda onun **21. yüzyıla da ışık tutacak** çok önemli **temel değerlere** sahip olduğunu görürüz. Hepimizin, ecdadımızın devleti olan Osmanlı'yı da muhteşem yapan ve onu **tarihin en uzun** imparatorluklarından biri haline getiren de esasen bu medenî değerler olmuştur.

Osmanlı'yı tanımakla geçmişteki **hatalarımızı düzeltip uzlaşmacı, olumlu, yapıcı** bir düşünce zeminine kavuşmuş oluyoruz. Fakat onun değerlerini günümüze taşımak suretiyle 21. yüzyılın insanlığına da **evrensel bir mesaj** sunulmuş olacaktır. Osmanlı tarihi sadece bir geçmişten ibaret değildir. O'nun istinat ettiği **temel değerlere** bugünün toplumlarının ihtiyacı vardır ve bizlerin yapmamız gereken görevimiz de bunları araştırıp bugünün insanına tanıtmaktır.

Osmanlı'yı ne kadar çok ve derinlemesine incelersek; anlarsak **bu insani** ve **medeni temel değerleri** daha çok idrak eder ve daha sağlıklı bir toplum yapısına sahip olabiliriz. Ayrıca Osmanlı'nın bu sağlam devlet ve toplum değerlerini, biz **Osmanlı mirasçılarının** bugünün dünyasına anlatmamız herkes bakımından evrensel kıymeti olan bir hizmet teşkil edecektir. Osmanlı'yı ihtişamlı kılan, **Osmanlı Medeniyet ve Kültürünü,** en parlak yapan değerlerinin başında "**Adalet"** ve **"İnanç Hürriyeti"** gelmiştir.

Adalet

Osmanlı Cihan Devleti'nin en belirgin özelliği sorulsa buna belki de **"Adalet üzerine kurulmuş bir devlet"** denebilir. **"Adalet mülkün temelidir"** vecizesinin en fazla benimsenip uygulandığı bir tarih dönemi sorulsa bunlardan önde gelen birinin Osmanlı Devleti olduğu tereddütsüz söylenebilir. Bu **"Adalet"** duygusu bütün topluma mal olmuştur. **Avusturya'**ya sefer yapan Osmanlı ordusu erlerinin **Macaristan** kırsal kesiminde yedikleri üzüm salkımlarının paralarını küçük çıkınlar içinde bağ kütüklerine bağlayıp yürüyüşlerine devam etmeleri bugünün insanlarına ancak **masal aleminde** vukuu bulacak bir olay gibi görünüyor.

Esasen zulme dayanan bir devlet, bir kurum uzun ömürlü olamazdı.

Osmanlı Cihan Devleti'nin bütün menfî faktörlere rağmen

uzun ömürlü olmasının başta gelen sebebi adalet inancı olmuştur. Orta Avrupa ve başka yerlerdeki bazı yabancı bölgeler Osmanlı yönetimindeki **"adalete" kavuşabilmek için kendiliğinden Osmanlı hâkimiyetini talep etmişlerdir.**

İnanç Hürriyeti

Osmanlı Devleti'nin sınırları içinde çok çeşitli halkların **din, dil** ve **kültürlerine** gösterdiği saygı ve onlara tanıdığı tam insanî haklar bugün dahi örnek gösterilmektedir. **Osmanlı Medeniyeti'**nin en çok bilinen tarafı bu **insan hakları** yönüdür. Fakat bu konuyu daha da aydınlatarak 21. asrın insanlığına sunmalıyız. **500.yıldönümü dolayısıyla 1492 İspanya**'sından Museviler'in nasıl Osmanlılar tarafından kurtarıldığı kısmen dünya kamuoyuna anlatıldı. Aynı şekilde **İstanbul'un Fethi**'nde, öncesi ve sonrasında azınlıklara verilen her türlü haklar da dünyaya çok iyi anlatılmalıdır.

Bu parlak döneme ait **inanç hürriyet**inin hangi boyutlara sahip olduğunu gösteren belgeleri, **Roma**'daki "**İnanç Hürriyeti**" Milletlerarası Konferansı'nda açıkladığım zaman 400'e yakın delege topluluğu **hayret** ve **hayranlık içinde** kalmışlardı. **Osmanlı ecdadımızla sadece öğünmeyelim, onları örnek alalım ve dünyaya anlatalım.**

"Osmanlı tarihi sadece bir geçmişten ibaret değildir. O'nun istinat ettiği temel değerlere bugünün toplumlarının ihtiyacı vardır ve bizlerin yapmamız gereken görevimiz de bunları araştırıp bugünün insanına tanıtmaktır."

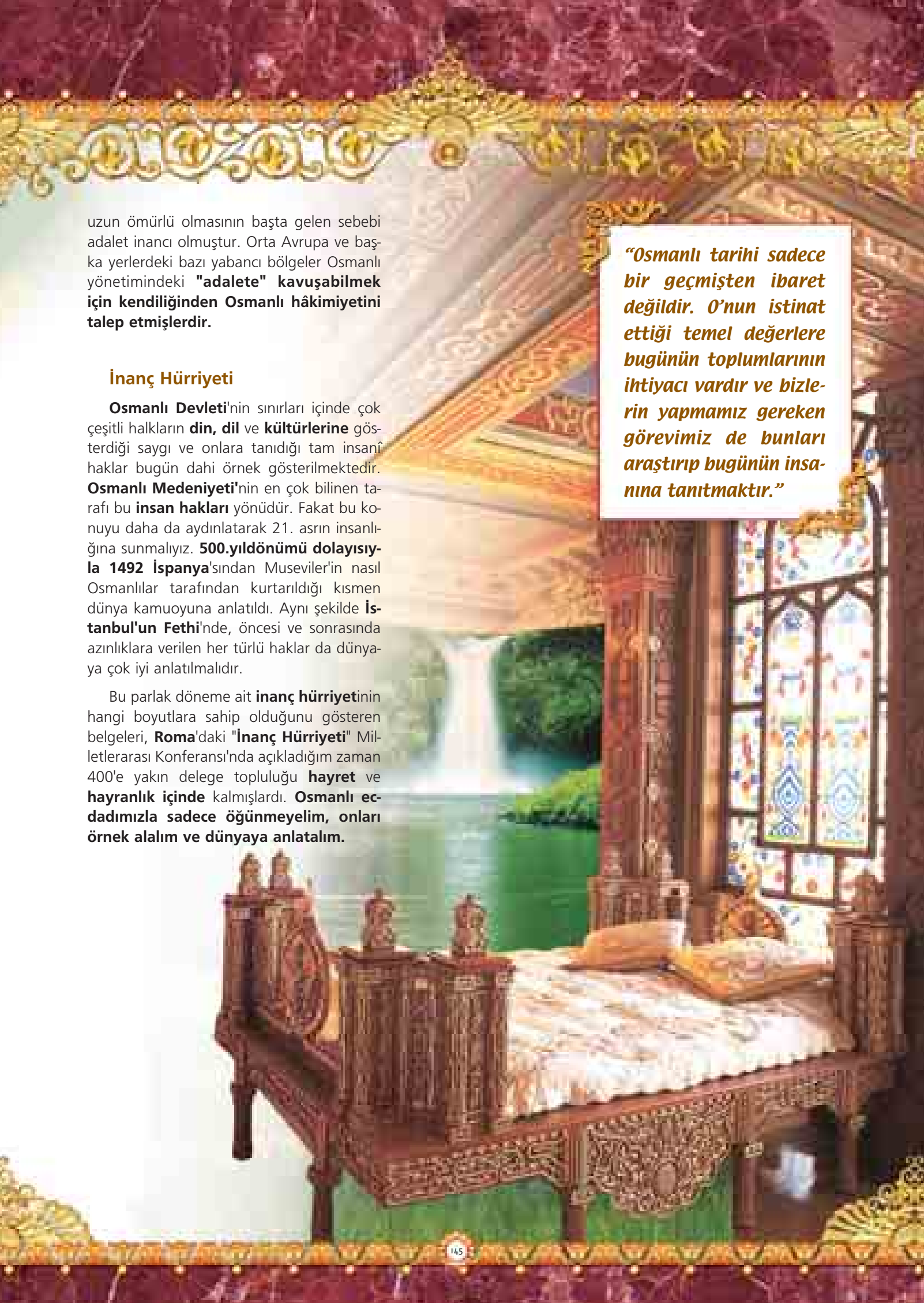

E. Tuğgeneral. Doğu Türkistan Vakfı Başkanı ve
Doğu Türkistan Milli Kurultayı Onursal Başkanı

Rıza BEGİN

1925 yılında Doğu Türkistan Hoten'de doğdu. Silahlı Kuvvetler Akademisi'ni bitirdi. Emekli Tuğgeneral olan Bekin, Doğu Türkistan Vakfı Başkanı ve aynı zamanda Doğu Türkistan Milli Kurultayı Onursal Başkanıdır.

"Türkiye'nin, Doğu Türkistan'da esaret altında yaşayan Müslüman Türk soydaşlarına karşı göstegeldiği ilgi ve yakınlık için; daima minnet ve şükran duyguları ile doluyuz."

İSLAM DÜNYASI VE DOĞU TÜRKİSTAN

Bilindiği üzere; Doğu Türkistan Türkleri, Karahanlı Hükümdarı Satuk Buğra Hanın H.320 (M.932) yılında, Abbasiler döneminde kendi isteği ile İslam'la şereflenmesinden sonra Müslüman olmuşlardır. Türk-İslam alemi için yeni bir devrin başlangıcı olan bu tarihten beri, bu ülke Müslümanların mübarek İslam dininin İç Asya'da ve Çin'de yayılıp gelişmesi, Ezan-ı Muhammedi'nin bu uzak diyarlarda yankı bulması ve Allah kelimesinin yüceltilmesi için büyük hizmetler vermiş ve vermeye de devam etmektedirler. Bu ülke, İslam dünyasının doğudaki kalesi olma özelliğini canları pahasına koruma gayreti içinde olagelmiştir.

Bölgede yetişen dünya çapındaki büyük bilginler, Kaşgarlı Mahmut, Yusuf Has Hacib, Rabguzi vb. unutulmaz mümtaz şahsiyetlerin İslam dünyasına, İslam kültür ve medeniyetlerine bıraktığı eserler ve derin izler bu ülke Müslümanlarının İslam dünyasındaki yerini ve önemini belirten gerçeklerdir. Doğu Türkistan jeopolitik ve jeostratejik konumu, fiziki coğrafyası, tarihi geçmişi, kültürel değerleri ve dini inançları ile; Türk-İslam dünyasının ayrılmaz bir parçasıdır. Doğu Türkistan'da Çin istilasının vuku bulduğu 1759 yılından bu yana dini inançları ve milli benliği koruma amacı güden 200'den fazla silahlı ayaklanma olmuştu. Bu direniş hareketleri sonucunda; Doğu Türkistan (Kaşgariya) İslam Devleti (1863-1877), Doğu Türkistan İslam Cumhuriyeti (1933-1937) ve Doğu Türkistan Cumhuriyeti (1944-1949) gibi İslam adını taşıyan bağımsız devletler kurulmuştur.

Ancak, Ekim 1949 da Komünist Çin Kuvvetlerinin Doğu Türkistan'ı istilası ile başlayan ve Müslüman halkın tümü ile imhasını hedef alan baskı, işkence ve terör rejimi şiddetini artırarak devam etmektedir. Tüm baskılara ve din aleyhtarı propagandalara rağmen, 54 yıldan beri Doğu Türkistan'da ezan sesleri susturulamamıştır. Doğu Türkistan halkı, Çinlilerden sosyal ve kültürel ilişkilerden nefret edercesine kaçınarak pasif mukavemetin en iyi örneklerini vermekte, imkan ve fırsat buldukça tepkilerini göstermektedirler. Son yıllarda meydana gelen milli ve dini nitelikli hareketler dünya gündeminde geniş yankı bulmuştur.

1990 yılının Nisan ayında Kaşgar'ın Barın kasabasında vuku bulan ve yüzlerce Mücahidin şehadeti ile son bulan ayaklanma, bu ülkede Müslüman Türkün asırlardır kökleşen milli ve dini inançlarının sökülüp atılamayacağına en iyi cevap olmuştur.

Şubat 1997'de Gulca'da meydana gelen olaylarda yüzlerce Müslüman Türk idam edilmiş ve binlerce kişi yargısız ve haksız şekilde tutuklanmıştır.

Halkın Müslüman-Türk olarak yaşama ve var olabilme mücadele azmini kırmak ve yok etmek amacıyla dini inançlara ve İslami değer ve müesseselere karşı, İslam dünyasının gözleri önünde insanlık dışı yöntemlere başvurulmaktadır.

Ne yazık ki, İslam dünyası bütün bu olup bitenlere seyirci kalmakta ve Doğu Türkistanlı Müslüman kardeşlerinin bu acıklı durumuna ilgisiz bir tavır içerisindedir. 30 milyon Doğu Türkistanlı Müslüman Türklerin maruz bulunduğu insanlık dışı zulüm ve işkence, İslam dünyasının gafletten uyanmasını temin edememekte ve onların vicdanlarını harekete geçirmeye kafi gelmemektedir. İslam dünyasının bu duyarsızlığı ve ilgisizliği gerçekten acı ve acı olduğu kadar da elem vericidir. Türkiye'nin Doğu Türkistanlı kardeşleriyle soy, dil, din, tarih ve kültürel bağları ile ilgilenmesi doğaldır. Milli bir borçtur. Türkiye'nin, Doğu Türkistan'da esaret altında yaşayan Müslüman Türk soydaşlarına karşı gösteregeldiği, ilgi ve yakınlık için; daima minnet ve şükran duyguları ile doluyuz.

Suudi Arabistan yönetimi Çin işgalinden kaçarak bu ülkeye sığınan Doğu Türkistanlılara kucak açmış ve bu topraklara yerleşmelerine izin vermek suretiyle İslam kardeşliğinin en güzel örneğini vermiştir. Binlerce Uygurca açıklamalı Kur'an-ı Kerim ve Uygurca dini kitaplar bastırmıştır. Bu kitapları bu ülke Müslümanlarına bedelsiz olarak yollamış ve bu konudaki ihtiyaçlarının karşılanması için büyük çaba göstermiştir. Hacı adaylarına gelebildiği komşu ülkelerdeki Suudi Arabistan dış temsilciliklerinden vize alabilmelerini temin etmiştir.

Hac mevsimine yetişemeyen hacı adaylarına oturma izni dahi vermiştir. Hacıların bu ülkedeki ikametleri esnasında barınma ve beslenme ihtiyaçlarını karşılamıştır. Müstevli Çin yönetimince Doğu Türkistan Müslümanlarına yıllardan beri uygulanan ve bir insanlık ayıbı olan doğumu yasaklama ve mecburi kürtaj için Suudi Arabistan İslami Fıkıh Akademisi 2002 yılında bu uygulamanın İslam dinine aykırı olduğu yolunda bir fetva yayınlamış ve Komünist Çin yönetiminin bu insanlık dışı cinayetini kınamıştır.

Merkezi Mekke-i Mükerreme'de bulunan Dünya İslam Birliği (Rabıta) Teşkilatı, Doğu Türkistan Müslümanlarının haklı davalarına büyük ilgi göstermiştir. Doğu Türkistan liderleri Mehmet Emin Buğra'yı daha sonra da İsa Yusuf Alptekin'i Kurucular meclisi Üyeliğine kabul etmiştir. Halen Doğu Türkistan Vakfı Başkanı ve Doğu Türkistan Milli Kurultayı Onursal Başkanı olan Emekli General M. Rıza Begin Kurucular Meclisi üyeliğini yürütmektedir.

Rabıta teşkilatınca her dönem yapılan toplantılarda Doğu Türkistan meselesi çeşitli vesilelerle gündeme getirilmektedir. Bu toplantılarda Doğu Türkistan ile ilgili olarak alınan tavsiye kararları başta BM'ye üye ülkelerin hükümetlerine, İslam Konferansı Teşkilatına, çeşitli uluslararası kurum ve kuruluşlara ulaştırılması sağlanmaktadır. Dünyanın çeşitli ülkelerinde yüksek öğretim kurumlarına yerleşen çok sayıda Doğu Türkistanlı öğrenciye, öğrenimlerini sürdürebilmeleri için öğrenim bursu temin etmektedir.

Dünya İslam Birliği Teşkilatı çeşitli platformlarda Doğu Türkistanlı mazlum kardeşlerinin dert ve sorunlarını gündeme taşımakta ve o kardeşlerinin ıstıraplarının ortadan kaldırılması ve en azından hafifletilmesi için girişimlerde bulunmaktadır. Düzenlenen bir çok milletlerarası toplantılara Doğu Türkistanlı temsilcileri davet etmek suretiyle, onların haklı ve barışçıl davalarının sürekli gündemde tutulması ve canlı kalmasına yardımcı olmaktadır.

Din aleyhtarı tüm propagandalara, baskılara, zulüm ve işkencelere rağmen, 30 milyonluk bir Müslüman toplum, Doğu Türkistan'da var olabilme mücadelesini sürdürmektedir.

Her toplumun ve her milletin en tabii hakkı olan "inanç ve ibadet hürriyeti"nden kültürel haklardan, Doğu Türkistan halkı tamamen mahrum durumdadır. Bu manevi değerlere kavuşma ve var olabilme mücadelesi vermekte olan bu mazlum millet Türk ve İslam dünyasından ve hür alemden acil ilgi ve yardım beklemektedir.

Prof. Dr., Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Öğretim E. Üyesi

Salih TUĞ

1930 yılında İstanbul'da doğdu. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni bitiren Tuğ, 1963 yılında "İslam Vergi Hukukunun Ortaya Çıkışı" ve 1969 yılında "İslam Ülkelerinde Anayasa Hareketleri" adlı eserleri kaleme aldı.

"NUTUK" ta yer alan ülkeler arası "Birlik" arayışları

Nutuk'ta yer alan ve üstü örtülü biçimde belki de satır aralarında temayülünü ifade ettiği ancak sonucunu çok sonraki nesillere bıraktığı bir diğer yönelişi ise, Türk-İslam dünyası ile ilgili "Sulh içinde birlik" biçiminde olandır diyebiliriz.

İstiklal Savaşı öncesi, savaş içi ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kuruluşu ile savaş sonrası ilgili olayları ve bunların tahlili ve "Osmanlı Hanedan Saltanatı"ndan "Millet Hakimiyeti" (Milli Hakimiyeti) ne doğru ilerleyişte Misak-ı Milli Hudutları içinde kalan siyasi, hukuki, sosyal coğrafyadaki gelişmelerin mahiyeti, "Nutuk"ta, bizzat Cumhuriyet rejiminin kurucusu Gazi Mustafa Kemal tarafından pek güzel açıklanmakta ve gelecek nesillerin dikkatlerine sunulmaktadır. Hiç şüphesiz kendi askeri mesleği alanında büyük bir stratejist ve taktisyen olan Mustafa Kemal Atatürk, aynı dehasını sivil-siyaset alanında da uygulama alanına aktarabilmiş bir liderdir. İstiklal Savaşı esnasında ve sonrası Cumhuriyet yıllarında Kuzey komşuları, Batı devletleri ve hatta Afganistan gibi uzak, İran gibi yakın komşular, Balkan ülkeleri ile girişiştiği sulhane ilişkiler onun dış politikasında attığı ve faydalı sonuçlarını devşirdiği önemli stratejik adımlardır. Bu önemli sulhane dış politika girişimleri arasında "Lozan Antlaşması", 1917'den itibaren kuzeyde yeni kurulmakta olan Sovyetler ile dostane ve uluslararası dengelere dayalı ilişkiler, "Hatay Anlaşması", "Balkan Paktı", "Sadabad Paktı", Afganistan ile dostane ilişkiler somut örnekler olarak zikredilebilir. Deneme mahiyetinde kaleme aldığımız bu kısa makalemizde söz konusu ettiğimiz "Nutuk"ta yer alan ve üstü örtülü biçimde belki de satır aralarında temayülünü ifade ettiği ancak sonucunu çok sonraki nesillere bıraktığı bir diğer yönelişi ise, Türk-İslam dünyası ile ilgili "Sulh içinde birlik" biçiminde olandır diyebiliriz.

"Nutuk"ta da yer yer açıklandığı gibi Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş amaçları arasında "Ulus Devlet" biçiminde bir oluşum hedeflendiği, Osmanlı Saltanat idaresinin lağv edilip (Kasım 1922) onun yerini Millet irade ve hakimiyetine dayanan bir siyasi yapının ortaya çıkarılmasında da açıkça görülmektedir. İkinci adım olarak Osmanlı Hanedanının temsil ettiği Hilafete çeşitli siyasi, hukuki ve sosyal gerekçelere dayanarak son verilmesi de bu oluşumda gözden uzak tutulmaması gereken hususlardandır. Bu son vermede önemli bir gerekçe olarak: "Hilafet"in Hükümet ve Cumhuriyet mana ve mefhumunda esasen mündemiç" bulunduğu gerekçe gösterilmek suretiyle, Hilafet makamının ilga edildiği kanun çıkarılarak ilan edilmiştir. (Kanun No:431, Tarih: 26 recep 1342; 3 Mart 1924).

Turani milletlerin ve İslami toplumların birliği biçiminde esasen cumhuriyetin kuruluşundan önce de Osmanlı döneminde sosyal, fikri ve siyasi alanda ortaya çıkan cereyanların teşhis ve tahlillerin derinlemesine bir biçimde "Nutuk"ta söz konusu edildiğini de görebilmekteyiz. Bu konular ile ilgili olarak belki denilebilir ki, dünya tarihçisi İngiliz tarihçi Wells'in görüş ve tahlillerinin Mustafa Kemal Atatürk üzerinde belli ölçüde bir iz bıraktığı, "Nutuk"ta yer alan paragraflarda takip edilebilmektedir. Saltanat idaresinin lağvı ve özellikle İslam dünyasında Osmanlı Hilafet idaresinin o günkü şartlarda ortaya çıkardığı meselelerin Türkiye bakımından bir sonuca bağlanması bakımından önem arzeden ve muhtemel bir "İslam Birliği" yönünde gelecek nesiller için yol gösterici dersler ve umdeler taşıyan bizzat O'nun kaleminden çıkmış "Nutuk"taki şu görüşlerini aynen naklederek yazımıza son vermeyi ve ilgili sonuçları çıkarmayı okuyucularımıza bırakmayı uygun buluyoruz. (daha fazla bilgi için bkz: Nutuk, İstanbul 1963, C.II, s.683-710 ve özellikle s.710-714)

"Hilafet meselesi hakkında halkın tereddüt ve endişelerini izale için verdiğim izahat; Hilafet meselesi hakkında, halkın tereddüt ve endişesini izale için, her yerde lüzumu kadar beyanat ve izahatta bulundum. Kati olarak ifade ettim ki, "milletimizin kurduğu yeni devletin mukadderatına, muamelatına, istiklaline, unvanı ne olursa olsun hiç kimseyi müdahale ettirmeyiz! Milletin kendisi kurduğu devleti ve onun istiklalini muhafaza ediyor ve ilelebet muhafaza edecektir!"

Millete anlattım ki, İslamşümul bir devlet tesis etmek vazifesiyle mükellef tahayyül edilen bir halifenin vazifesini ifa edebilmesi için, Türkiye Devleti ve onun bir avuç nüfusu, halifenin emrine tabi tutulamaz. Millet, buna razı olamaz! Türkiye halkı bu kadar azim bir mesuliyeti, bu kadar gayr-i mantıki bir vazifeyi deruhde edemez.

Milletimiz, asırlarca, bu vahi nokta-i nazardan hareket ettirildi. Fakat ne oldu? Her gittiği yerde milyonlarca insan bıraktı. Yemen çöllerinde kavrulup mahvolan Anadolu evlatlarının miktarını biliyor musunuz? Dedim. Suriye'yi, Irak'ı muhafaza etmek için, Mısır'da barınabilmek için, Afrika'da tutunabilmek için ne kadar insan telef oldu, bunu biliyor musunuz? Ve netice ne oldu görüyor musunuz? Dedim.

Halifeye, dünyaya meydan okutmak ve onu umum İslam umuruna tasarruf sahibi kılmak fikrinde olanlar, bu vazifeyi yalnız Anadolu halkından değil, onun sekiz misli nüfustan mürekkep olan büyük İslam kütlelerinden talep etmelidir! Yeni Türkiye'nin ve yeni Türkiye halkının, artık, kendi hayat ve saadetinden başka düşünecek bir şeyi yoktur...başkalarına verecek bir zerresi kalmamıştır' dedim.

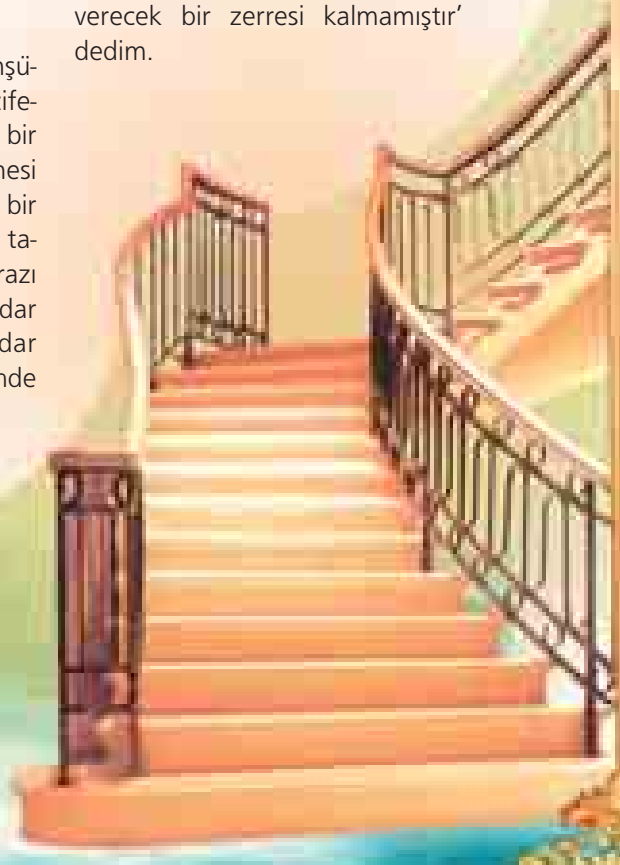

Salih TUĞ / Prof. Dr., Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Öğretim E. Üyesi

Diğer bir noktayı da, halk nazarında tebarüz ettirmek için şu beyanatta bulundum: Bir an için farz edelim ki, dedim; Türkiye, mevzubahis vazifeyi kabul etsin... Bütün alemi İslam'ı bir noktada tevhid ederek sevk-i idare etmek gayesine yürüsün ve muvaffak dahi olsun! Pekala ama, taht-ı tabiiyet ve idaremize almak istediğimiz, milletler, derlerse ki bize, büyük hizmetler ve muavenetler yaptınız, teşekkür ederiz. Fakat, biz müstakil kalmak istiyoruz. İstiklal hakimiyetimize kimsenin müdahalesini muvafık görmeyiz! Biz kendi kendimizi sevk ve idareye muktediriz!

O halde, Türkiye halkının bütün mesai ve fedakarlığı sadece bir teşekkür ve dua almak için mi ihtiyar olunacaktır?! Görülüyor ki, bir hava ü heves için, bir vehm ü hayal için, Türkiye halkını mahvetmek istiyorlardı. Hilafet ve halifeye vazife ve salahiyet vermek fikrinin mahiyeti bundan ibaretti.

Efendiler, halka sordum; bir devlet-i İslamiye olan İran veya Afganistan, halifenin herhangi bir salahiyetini tanır mı? Tanıyabilir mi? Haklı olarak tanıyamaz. Çünkü devletin istiklalini, milletin hakimiyetini muhildir.

Millete, şunu da ihtar ettim ki, kendimizi, cihanın hakimi zannetmek gafleti, artık devam etmemelidir. Hakiki mevkiimizi, dünyanın vaziyetini tanımamaktaki gafletle, gafillere uymakla milletimizi sürüklediğimiz felaketler yetişir! Bile bile aynı faciayı devam ettiremeyiz!

Efendiler, İngiliz Müverrihlerinden Wells, iki sene evvel intişar eden, bir tarih yazdı. Eserinin son sahifeleri (dünya tarihinin müstakbel safhası) unvanı altında bir takım mütalaatı ihtiva eder.

Bu mütalaatta istihdaf olunan mesele;

"Un gouvernement federal mondial" "cihanşümul bir ittihadi hükümet"tir.

Wells, bu mephaste, cihanşümul bir ittihadi hükümetin nasıl tesis olunabileceğini ve böyle bir devletin esaslı bazı farik hatları hakkındaki tasavvurlarını serdediyor ve adaletin ve tek bir kanunun saltanatı altında küremiz nasıl bir halde bulunacaktı; bunu tahayyül ediyor.

Wells, "bütün hakimiyetler, tek bir hakimiyet içinde izabe olunmazsa, milliyetlerin fevkinde bir kuvvet çıkmazsa dünya mahvolacaktır" diyor ve "hakiki devlet, asri hayat şeraitinin bir zaruret haline getirdiği cihan hükümeti müttehidesinden başka bir şey olamaz"; "muhakkaktır ki insanlar, kendi icatları altında ezilmek istemezlerse er veya geç birleşmeye mecbur olacaklardır" mütalaalarında bulunuyor.

"Beşeriyetin tesanüdü hakkındaki, büyük hülyanın nihayet fiile çıkması için ne yapmak ve neyin önüne geçmek lazım geleceği sahih olarak bilinmediği" ve "mütecaviz bir siyaseti hariciye ananesine malik olan devletlerin, cihanşümul bir ittifakı düveli tarafından güçlükle temsil olunabileceği" de dermeyan ediliyor. Wells'in "Avrupa ve Asya'nın felaketleri ve müşterek ihtiyaçları, belki dünyanın bu iki kısmındaki kavimlerin bir dereceye kadar birleşmesine medar olacaktır", "olabilir ki, bir sıra kısmi ittihatlar, cihanşümul bir ittihadın husulüne takaddüm eder" mütalaalarını da kaydedeyim.

Efendiler, bütün beşeriyetin, tecrübe, malumat ve tefekkürde teali ve tekemmülü; Hıristiyanlıktan, Müslümanlıktan, Budizmden sarfınazar ederek basitleştirilmiş ve herkes için anlaşılacak hale konulmuş alemşümul saf ve lekesiz bir dinin teessüsü ve insanların şimdiye kadar kavgalar, levsiyat, kaba arzu ve iştahlar arasında bir sefalethanede yaşamakta olduklarını kabul ederek bütün vücutları ve zekaları zehirleyen ufunet tohumlarına galebe etmeye karar vermesi gibi şeraitin husulünü müstelzim olan bir cihanşümul ittihadi hükümet tahayyülünün tatlı olduğunu inkar edecek değiliz.

Bu tasavvur ve tahayyüle kısmen müşabih bir hayal hilafetçileri ve Panislamizm taraftarlarını Türkiye'ye musallat olmamaları şartıyla memnun etmek için bizde de tasvir edilmişti. Tasvir olunan nazariye şu idi: Avrupa'da, Asya'da, Afrika'da ve sair kıtalarda yaşayan İslam heyeti içtimaiyeleri, istikbalde herhangi bir gün, irade ve arzularını istimal ve tatbika iktidar ve serbesti kesbederler; o zaman lüzumlu ve faydalı görürlerse asrın icabatına muvafık bir surette bir takım itilaf ve ittihat noktaları bulabilirler. Şüphesiz, her devletin, her heyet-i içtimaiyenin, birbirinden tatmin ve temin edeceği ihtiyaçları vardır. Mütekabil menfaatleri mevcuttur.

Bu mutasavver müstakil İslam hükümetlerin sahibi salahiyet murahhasları bir araya gelip bir kongre yaparlar ve falan filan İslam devletler arasında şu veya bu münasebetler teessüs etmiştir. Bu münasebatı müşterekeyi muhafaza ve bu münasebatın tazammum eylediği şerait dahilinde müttehiden hareketi temin için bütün İslam devletlerin murahhaslarından mürekkep bir meclis teşekkül edecektir. İttihad eden İslam devletler bu meclisin reisi tarafından temsil olunacaktır derlerse, işte o zaman, isterlerse, o "İslamşümul ittihadi hükümet"e hilafet ve müşterek meclisin makamı riyasetine intihab olunacak zata da halife unvanı verirler. Yoksa, herhangi bir İslam devletinin, bir zata, bütün İslam dünyası umurunun tedvir ve temşiyeti salahiyetini vermesi akıl ve mantığın hiçbir vakit kabul edemeyeceği bir keyfiyettir."

İstanbul 1963 s.710-714

P.S : AB ile Türkiye'mizin tam üyelik katılımını sağlayacak olan 17 Aralık 2004 tarihine iki gün kala, "AB'nin Alternatifi" başlıklı makalesinde gazeteci yazar Abdülhamit Bilici'nin şu görüşleri savunması diğer dış politika yazarlarımızla birlikte, Türkiye'nin dünyaya açılımı ile ilgili yeni nesillerin eğilimlerini belirtmesi bakımından önem taşımaktadır. (bkz. Zaman, 15 Aralık 2004, s.13)

".....üye olsa da olmasa da Türkiye asla sadece Avrupa yönelimi olan bir ülke olmayacak, AB perspektifi sadece zenginleştirici bir unsur olacaktır. Çünkü Türkiye, Müslüman kimliği ile İslam dünyasında, coğrafyasıyla Balkanlar, Kafkaslar, Karadeniz ve Ortadoğu'yla, etnik bağlarıyla Türk ve Kürt dünyasıyla, dolayısıyla başta ABD olmak üzere Rusya ve Çin gibi dünya güçleriyle kaçınılmaz olarak ilişkisini sürdürecektir. Bu açıdan bakıldığında AB süreci, Türkiye'nin doğal yönelimlerinin hiç birinin önünü kesmeyecek aksine güçlendirecektir...".

Gazeteci-Yazar, Vakit Gazetesi

Sami ÖZEY

1953 yılında İstanbul'da doğdu. 1994-96 yılları arasında Zaman Gazetesi'nde spor yazarlığı yapan Özey, yine aynı yıllar Zaman Gazetesi'nin Birleşik Basın Dağıtım temsilciliğini yapmıştır. Gazete yazarlığına Yeni Şafak ve Akit Gazetesi'nde devam eden Özey, şu an Vakit Gazetesi'nde İletişim Koordinatörlüğü görevini yürütmektedir. Spor, siyaset ve aktüel konularında yazılar yazan Sami Özey, ulusal radyo kanallarında konuk davetli bir çok programa da imza atmıştır.

"Türk-İslam Birliği bir gönül birliğidir"

TÜRK İSLAM BİRLİĞİ İSİMLİ DERGİNİZİ TEBRİK EDİYORUM

Fikriyatında insan sevgisi ve kucaklaşma olan böyle bir dergiyi çıkardığınız için önce sizlere en kalbi sevgi ve muhabbetlerimi sunuyorum.. Türk İslam Birliği dergisi, inanıyorum ki büyük bir boşluğu dolduracak tarzda olacaktır..

Evet, derginize ismini veren "Türk İslam Birliği" fevkalade önemlidir. Bu "birlik" lafı ne zaman edilse, aklıma hemen şunlar gelir; sevgi, saygı, kardeşlik, hoşgörü, barış, huzur, ahlak, gibi üstün meziyetleri, ülkemiz insanlarıyla harman yapıp mübarek topraklarımızda hakim kılmak!. Bu güzellikler üzerine inşa edilecek bina da; insancıllık, dayanışma ve beraberliğin en güzel şekilde uygulandığı örnek bir yapı olur. Geçmişte bu "birlik fotoğrafını" en mükemmel bir biçimde veren "ceddimiz Osmanlı" olmuştur..

O dönemde kendi ordusunun içinde Yahudi ve Ermeni paşalar bile bulunduran Osmanlı Devleti, farklı dinlere mensup kişilerin ibadetlerini kısıtlayıcı hiçbir yaptırım uygulamamış, ibadethanelerine en küçük bir zarar dahi vermemiştir. Memaliki içerisinde yaşayan herkezin huzurlu, hür ve güven içinde yaşamalarına imkan sağlamış, bir araya getirdiği farklı dinlere mensup insanlar arasında hiçbir ayrım gözetmemiştir. Osmanlı, bunu titizlikle uyguladığından dolayıdır ki, yönetimindeki topraklarda herkesin razı olduğu bir birliktelik meydana gelmiştir..

Yaşadığımız bu zaman diliminde ise böyle bir birliği oluşturma yönünde gerçekçi adımlar atılmalıdır. Üstelik bu adaletli birlik dünyanın en gelişmiş medeniyetini, en zengin topraklarını ve üstün kültürünü de içinde barındıran, 21. yüzyıla damgasını vuracak bir birlik olacaktır. Türk-İslam Birliği, Avrupa ile Müslüman ülkeler arasındaki ilişkileri daha da geliştirir.. Her iki tarafın ilişkilerinde karşılaştıkları zorlukları rahatça aşmalarını sağlar. Sevgi temeli üzerine kurulacak olan bu yapı, tarafların haklarını teminat altına alırken, karşılıklı menfaatlerin korunmasını da sağlar. Tabi, burada dikkat edilmesi gereken en önemli nokta, Türk-İslam Birliği oluşturulurken bu birliğin "manevi" yönünün çok iyi vurgulanmasıdır.

Netice-i kelam; Türk-İslam Birliği bir gönül birliğidir ..

Dünya, bir an önce kurulması gereken, barış, huzur, sevgi ve kardeşlik merkezli bu birliğe muhtaçtır!..

www.kitapehli.com

Allah'a iman eden ve O'nun vahyine itaat eden insanlar olarak, gelin ortak bir "iman" kelimesinde birleşelim.

Türkiye Caferileri Lideri

Selahattin ÖZGÜNDÜZ

TÜRK- İSLAM BİRLİĞİ

Bu makalenin muhatabı Müslümanlar olacağına göre, her ümmet gibi her şeyin üstünde bir taptığı, bir Tanrı'sı vardır (Herkesinkinden daha yüce). O, bir zamanlar Musa (a.s)'nın kavmine buyurduğu gibi, (Bakara/54), "Ey Müslümanlar! Bölük bölük olup birbirinizi öldürün, birbirinizle çarpışın" buyurmuşsa, o zaman kimin ne haddine ki O'na tapanlara, "tanrımızı dinlemeyin, siz kardeşsiniz birbirinizle çekişmeyin, savaşmayın; birlik olun" diyebilsin?

Her semavi din mensupları gibi bunların da bir Peygamberi vardır. Tanrılarından sonra sözü en geçerli olan O'dur. Şayet O: "Ey Ümmetim! Başka düşman aramayın; asıl siz birbirinizin düşmanısınız, vuruşun birbirinizle" buyurmuşsa, artık kimsenin Müslümanları dostluğa, kardeşliğe ve birliğe çağırma hakkı yoktur. Ayrıca ümmet birbiriyle çatışmanın gerekliliği konusunda icma etmişse, fertlerin birlik çağrısı hükümsüz kalır. Akl-ı selimin gösterdiği yol, milletin birbiriyle çatışıp savaşmasıysa, dostluk ve birlik için çalışmak akılsızlık olur. Hayır efendim! Müslümanların taptığı tanrı Allah'tır; O'nun kelamı Müslümanlar için en yüce ve en geçerli kelamdır. O (c.c.) da Müslümanlara kardeş olduklarını, hep birlikte Allah'a yönelmelerini, "Ben Müslüman'ım!" diyene, "Değilsin!" dememelerini, top yekûn Allah'ın ipine sarılmalarını, barış içinde olmalarını, kötülük ve düşmanlık üzere değil, iyilik ve takva üzere güç birliği yapmalarını, bölük bölük olmamalarını, Allah yolunda, kurşundan yapılmış surlar gibi bir safta birliklerini sağlamlaştırmalarını, barışı bozan haksız zorbalara karşı gerekirse güç kullanarak barışı tesis etmelerini ve birbirlerine karşı şiddet bir yana, incitici laflardan bile kaçınmalarını emretmişse; (ki etmiştir.)

Müslümanların, ümmeti olmaktan şeref duydukları Peygamber Hz. Muhammed (s.a.v.) onlara bir olmalarını, birine yapılanı tümüne yapılmış saymalarını, birinin derdini hepsinin derdi olarak hissetmelerini, "İmdat!" diyen Müslüman'ın feryadına koşmalarını, başkalarına karşı tek yumruk olmalarını, kendileri için dilediklerini bütün kardeşleri için dilemelerini, kendileri için reva görmediklerini kardeşlerinin hiçbiri için reva görmemelerini, Müslümanların arasını bozmanın onları cennetten uzaklaştıracağını, ara bulmanınsa bütün oruç ve namazlardan fazilet bakımından daha üstün olduğunu buyurmuşsa ; (ki buyurmuştur.)

Akl-ı selim de dirliğin birlikte olduğunu diyorsa, bunca düşmana rağmen Müslümanların birbiriyle düşman olmaları ancak felaket getirir diyorsa, birlik üzerine Selahattin Özgündüz'ün diyecekleri bunlardan daha mı geçerli olacaktır?! Elbet ki Müslümanlar için Allah (c.c) ve Resulünün (S.A.V) sözünden daha geçerli hiçbir söz olmaz.

Onları bile dinlemiyorlarsa, onların yerine başka mürşitler(!) seçmişlerse, bu mürşitlere mürid olmayan ve İslam'ı onların yorumladığı gibi yorumlamayan Müslümanları "düşman" olarak değerlendiriyor; hatta küfrüne hükmedip katline ferman çıkarıyorlarsa ve her güruh kendini veya mürşidini "hakkın mutlak mümessili" olarak görüp, birliğin ancak onun etrafında ve onun koyduğu kurallarla oluşturulması gerektiğine inanıyorsa, birlik çağrıları havada kalır.

İşte cevabımı geciktiren sebep budur. Uzun uzun düşündüm. Ama ümitsizliği yüce Kitabımız bize yasaklamıştır. Öyleyse temenni mahiyetinde diyorum ki: "GELİN EN ÖNEMLİ MÜŞTEREĞİMİZ OLAN ALLAH (C.C), PEYGAMBER (S.A.V) VE AHİRET İNANCINDA PEYGAMBERİN TEBLİĞ ÜCRETİ OLAN EHL-İ BEYT SEVGİSİNDE (ŞEYTANIN FISILDADIĞI DÜŞMANLIKLA DEĞİL) KUR'AN'IN EMRETTİĞİ KARDEŞLİK DUYGULARIYLA BİRLEŞİP KUCAKLAŞALIM. BU İNANÇ VE DUYGULARA ZARAR VEREN HER ŞEYDEN UZAK DURALIM. İŞTE O ZAMAN ALLAH'IN RIZASINI, RAHMETİNİ VE NUSRETİNİ KAZANACAĞIZ, PEYGAMBERİMİZİN MÜBAREK GÖNLÜNÜ HOŞNUT EDECEĞİZ VE BU ZİLLETTEN KURTULUP ALLAH'A, RESUL'ÜNE VE MÜMİNLERE AİT OLAN İZZETİMİZİ YENİDEN KAZANACAĞIZ!"

Allah birlik için çalışanlara yardım etsin, birliğimizi bozmaya çalışanlara fırsat vermesin!.

Saygılarımla...

"GELİN EN ÖNEMLİ MÜŞTEREĞİMİZ OLAN ALLAH (C.C), PEYGAMBER (S.A.V) VE AHİRET İNANCINDA PEYGAMBERİN TEBLİĞ ÜCRETİ OLAN EHL-İ BEYT SEVGİSİNDE (ŞEYTANIN FISILDADIĞI DÜŞMANLIKLA DEĞİL) KUR'AN'IN EMRETTİĞİ KARDEŞLİK DUYGULARIYLA BİRLEŞİP KUCAKLAŞALIM."

TİYEMDER Genel Başkanı (Tüm İlahiyat Fakülteleri ve Yüksek İslam Enstitüleri Mezunları Derneği)

Selahattin YAZICI

1959 yılında Trabzon'da doğdu. Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi ve İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde öğrenim görmüş olan Yazıcı, Milli Türk Talebeler Birliği ve Akıncılar Başkanı'dır.

ÇARE'YE ÇAĞRI...

İnsana dıştan veya içinden gelen ve onu yönlendiren duygu ve düşüncelerin iki ana kaynağı vardır: Allah (CC) ve O'nun tarafından lanetlenen şeytan... Güzel duygu, düşünce, faaliyet ve eylemlerin kaynağı Allah (CC)'tır. Bu istikamette (DOSDOĞRU) Allah (CC) has kuvvetlerine yardımlarını esirgemez.

İnsan ve cin şeytanları ise insanoğlunu Allah (CC)'ın yolundan ve birliğinden uzaklaştırmak için gayret eder. Onun aklına olmadık düşünceler, kalbine ve beynine de olumsuz duygular sokarlar. İnsanoğlu (Adem'in çocukları) bu iki zıt yönlendirme arasında doğru olana kulak verip onu rehber edinmekle yükümlüdür. Aklın yolunu İlahi istikamette kullanmakla şeytani yolda kullanmak iki kutbun da kıyamete kadar mücadele sini kaçınılmaz kılar. Bu istikamette her grup ya da camia bir koruma ve korunmayla beraber bir güç merkezi oluşturma gereğini hisseder. İşin tam bu çıkış noktasında Allah'ın mutlak ve değişmez bir kanunu bizi sarar, bizi yani Müslümanları, hem de öyle bir kanun ki çok açık, net tevil ve yoruma yer bırakmayan emirlerden biri: "Ancak, inananlar (Müminler) kardeştir.."-1- Baştan sona analiz edildiğinde İslâm'ın ana kaynaklarında (Kur'an-ı Kerim ve Hadisler) yoğun bir şekilde bu emri destekleyen buyrukları görürsünüz. Peki bu kardeşliğin gerekleri nelerdir? Sebep-sonuç ilişkisiyle izaha çalıştığımızda önümüze İSLAM KARDEŞLİĞİ ve doğal olarak da İSLAM BİRLİĞİ'ni konuşmak, düşünmek ve oluşturmak mecburiyeti çıkar.

İSLAM BİRLİĞİ; her alanda TEVHİD'i yani birliği emreden bir sistemin olmazsa olmaz "GÜÇ MERKEZİDİR". Dünyanın her yerinde azınlık muamelesi bile görmeye hasret Müslüman Toplumların yegane İLACI da budur.

İslam Birliği önce anlayışların inkilabında, "yenilenmesinde" başlamalıdır, sonra kurumsal ihtilaflar "noksansız, hatasız yalnız ALLAH'tır" şuuruyla bir gece gibi örtülmeli, görmezlikten gelinmelidir. Bu şekil ve şartla kurumsal birlikteliğin de sağlanmasından sonra Özel ve Tüzel kimliklerin çatısı kurulmalıdır. Bu çatı SİYASİ BİRLİKTİR. İslam kanadında bunun adı da İSLAM BİRLİĞİ'dir.

Bütün bu yaşanan insan israfı ve zulüm ortamında bu birlik "İNSANLIKTAN NASİBİNİ" alanların birlikteliğidir. Yani Hidayet Birlikteliği. HİDAYETİ olmayanların bunu anlamaları mümkün değildir. Bu ana fikir ve mutlak emirlere rağmen "Ümmet Bilincini" saçının ucundan ayağının ucuna kadar hissetmesi gerekenler bütün bu kanunlara inat direnmekteler. Bilenlerle bilmeyenler aynı tarzın girdaplarında ezilip horlanmakta, sefalet içinde olmalarına rağmen lakayt davranmaktalar. KARDEŞİZ; çünkü mutlak Hakim (CC) öyle buyuruyor. Öyle de istiyor. Peki size ne oluyor da olması gerekenden uzaklaşıyorsunuz?

Farklılıkları birlikteliğe götürecek, ayrılıkları ortadan kaldırıp bir binanın tuğlaları gibi onları inanç çimentosuyla kaynaştıracak yol bu yoldur ve bu yol DOSDOĞRU yoldur.

1 Hucurat suresi 49/10

> ***"Farklılıkları birlikteliğe götürecek, ayrılıkları ortadan kaldırıp bir binanın tuğlaları gibi onları inanç çimentosuyla kaynaştıracak yol bu yoldur ve bu yol DOSDOĞRU yoldur."***

www.mehter.info

Mehter, varlığını ve etkili gücünü asırlar sonra bugün de sürdürmekte, Türk toplumunun gönlünde sıcak yerini korumaktadır.

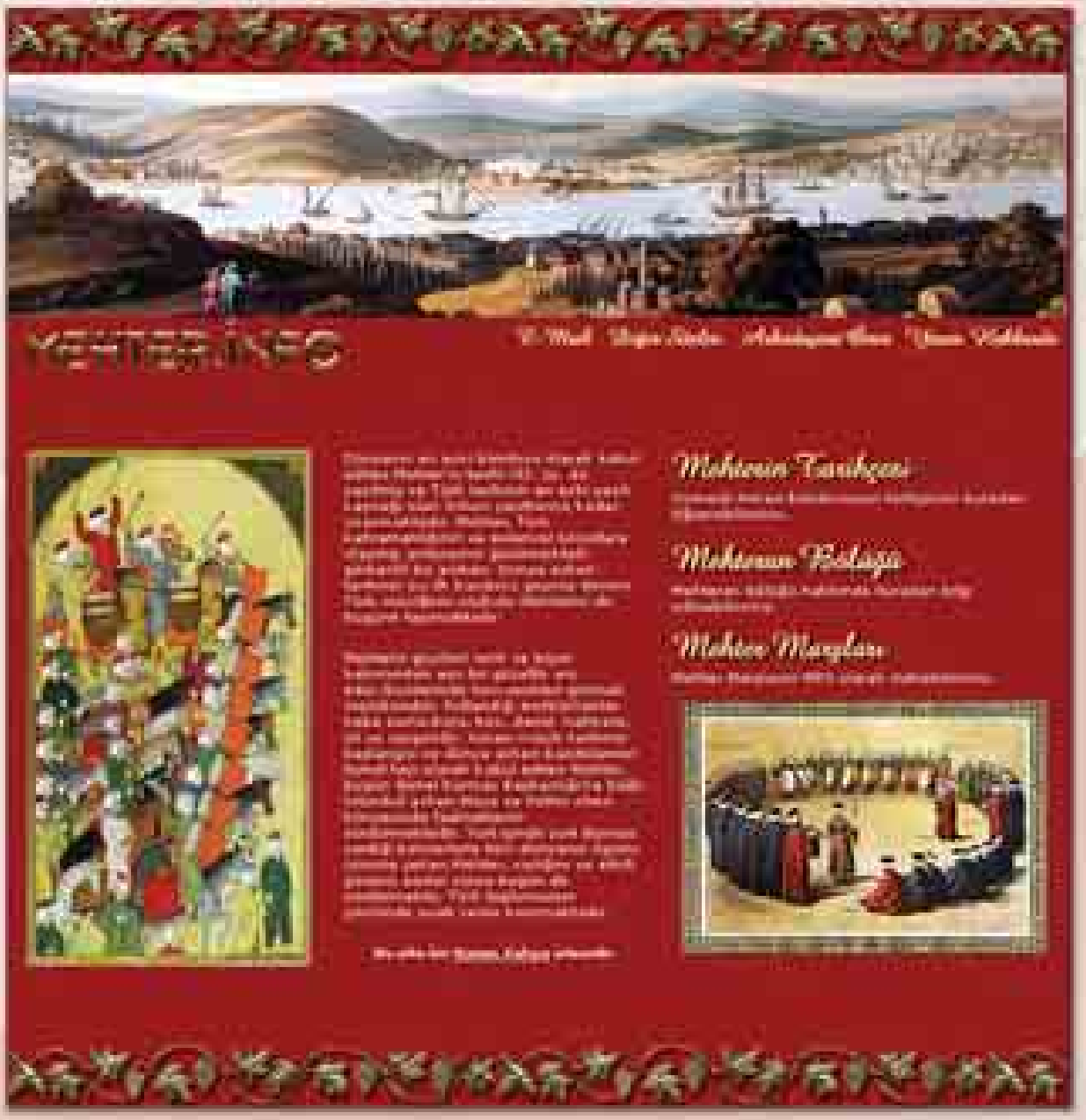

Prof. Dr., İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi

Servet ARMAĞAN

1939'da doğdu. Yüksek öğrenimini İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde yaptı. Aynı fakültenin Anayasa Hukuku kürsüsüne asistan oldu (1961). Anayasa Hukuku dalında hukuk doktoru (1966), üniversite doçenti (1971) ve profesörü unvanlarını aldı (1976). Şanlıurfa Harran Üniversitesi'ni kurdu ve 4 yıl rektörlüğünü yaptı (1992-1996). 100'den fazla bilimsel makale ve 50 civarında kitabı yayınlandı. Halen İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğretim üyesidir.

İslam devletleri aralarda çeşitli birlikler kurmuşlardır, ama bir kısmı maalesef atıldır, yani çalışmaz haldedir. Bu sebeple en önemli nokta, aralarındaki kardeşlik bağlarını, İslamiyet'in istediği tarzda kurmaları ve geliştirmeleridir. Bu kardeşlik bağı "siyasi birlik" "İslam ortak pazarı" vb. gibi birlik çalışmalarından daha önce gelir.

21. yüzyılın başında İslam dünyasının genel görünümü başlığı altında bazı düşünce ve müşahadelerimi açıklayacağım. Ümit ve temenni ederim ki, bu gibi konularda düşünmek ve düşündüğünü medeni ölçüler içinde açıklamak alışkanlığı bu vatan üzerindeki bütün gençlerimize sirayet eder, birbirleri ile silahlarla değil dilleriyle konuşurlar. Bu suretle gençler kendi üzerlerine düşen vazifeleri kısmen ifa etmiş olurlar. İslam dünyasının bünyesi ve problemleri, anlatılması ve hakkında yazılması zor bir konudur. Çünkü uzun bir tarihi geçmişi, 1,5 milyarlık bir nüfus, 40'dan fazla devlet, dünyanın en stratejik bölgesinde yayılmış bir dünyadır ve içinde en az 10 müstakil dil konuşulur, yaklaşık 50 civarında ırk ve etnik gruptan meydana gelen bir topluluktur. Bu kadar değişik özellikleri olan bir dünyanın bünyesi ve problemleri elbette kısa bir makale çerçevesinde kolayca anlatılamaz.

Biz aşağıda İslam Dünyası'nı panoramik bir bakışla anlatmaya çalışacağız. Anlatırken de, 40 yıllık üniversite hayatımızın bize kazandırdığı tecrübeyi kullanacak, senelerdir Arap Devletleri anayasaları üzerindeki tercüme ve çalışmalarımızı ve Arap Devletlerinde yaklaşık 10 yıl kadar süren araştırma ve müşahadelerimizi kullanacağız.

1- Hicret-İlk Devlet-İlk Anayasa:

Evvela birkaç noktayı belirtmek lazım:

Hicret Peygamber Efendimizin (ASM) Mekke'den Medine'ye yaptığı bir yolculuk, bir seyahattir. Mekkelilerin şerrinden ve eziyetinden, Allah'ın emri (Bkz. Nisa Suresi, ayet, 100; Bakara, 218; Enfal, 72.) müsaadesi geldikten sonra Medine isimli diğer bir şehre gitmesidir.

O tarihte Medine'de Hıristiyanları ve Yahudileri de içine alan bir üçlü anlaşma imzalanıyor. Bu anlaşmada Medine ve çevresinde takip edilecek hayat tarzı, karşılıklı münasebetler:

Müslümanlarla Hıristiyan ve Yahudilerin karşılıklı münasebetleri o zamanki şartlar içerisindeki bir metinde tespit ediliyor. Bu metin veya misak, "Medine Anayasası" veya "Dünyadaki ilk yazılı Anayasa"[1] diyebileceğimiz bir anayasadır. Bu anlaşma ihtiva ettiği hükümler sebebiyle ve getirdiği manadan dolayı bugün hala üzerinde konuşulan bir metindir.

Hicret hadisesi olsun, hicretten sonra imzalanan Medine Anlaşması olsun, İslam ve dünya medeniyet ve hukuk tarihi bakımından büyük ehemmiyet haizdir. Bu sebeple hicret hadisesi, İslam takviminin başlangıcı olarak kabul edilmiştir. Ve daha sonra kameri ay tertibi ile takvim seneleri yürümeye başlamıştır. Bu takvime Hicri Kameri takvim ismi veriliyor, halen 1422. yılında bulunuyor.

İslam dünyası konusu ele alınırken, ilk basamak, "Hicret" ve "Medine Anayasası"dır. Bu iki konu iyice anlaşılmalı ve anlatılmalıdır.

2- İslam Devletleri

Arada geçen 1425 yıl içinde dünyadaki Müslümanların sayısı bir milyardan fazla olmuştur.[2] Bütün harplere ve can kaybına rağmen hala dünya yüzünde bir milyardan fazla Müslüman yaşıyor. Bir milyardan fazla Müslümanın büyük kısmı 45 müstakil devlet halindedir. Bu devletlerin haricinde de, dünyada daha bir çok Müslümanın bulunduğunu (yaşadığını) görüyoruz. Mesela bunlardan Rusya'da ve Türki Cumhuriyetlerde yaklaşık yüz milyon civarında Müslüman yaşıyor. Fakat bu rakam kati değil, zira Rus idaresi bunların sayısını tam olarak bize bildirmiyor. Bunları ancak araştırma yapan Batılı kaynaklardan öğreniyoruz. Kızıl Çin'de elli milyon kadar din kardeşimiz yaşıyor. Hindistan'da kırk milyon civarında Müslüman bulunuyor. Bunları yapılan istatistiklerden, bilhassa BM'in yayınladığı istatistiklerden anlıyoruz.

Bir kısım devletlerde ise, Müslümanlar çoğunlukta fakat, idare gayri müslimlerdedir. Mesela Lübnan'da idare Hıristiyanların elinde olmakla beraber, Müslümanların daha fazla olduğunu biliyoruz. Bazı Afrika devletlerinde de bu durum mevcut. Mesela Çad'ta ve diğer bazı devletlerde Müslümanlar çoğunlukta bulunmasına rağmen, gerek cehalet, gerek idarecilerin azlığı sebebiyle, o devletin idaresi gayr-i müslimlerin elinde bulunuyor. Arnavutluk da bu duruma bir örnektir. Müslümanlar çoğunlukta, fakat idare ise Komünist Partisinin ve mensuplarının elinde bulunuyordu.

Binaenaleyh demin söylediğim 44 devletin içine bu bahsettiklerim dahil değil. Bunlar, gayri müslim devletlerde Müslüman azınlık (muslim minority) olarak yaşıyorlar; fakat bir devlet haline gelmiş değiller.

Servet Armağan / Prof. Dr., İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi

3- Genel Manzara

İslam dünyasını teşkil eden devletlere bakacak olursak şöyle bir manzara ile karşılaşırız:

Bir defa nüfusu en fazla olan Endonezya devleti gözümüze çarpar. Endonezya uzak şark dediğimiz havalide, nüfusu yüz elli milyon olan bir devlet. Bunun dışında Morişst veya Komor Adaları denilen mıntıkada ise İslam dünyasının en az nüfuslu (150.000) devletini görüyoruz. Komor Adaları Madagaskar'ın kuzeyinde, Afrika'nın doğusunda yer alan İslam dünyasının en genç ve en az nüfuslu devletidir[3].

4- Sömürge İdaresi

Bir diğer nokta şudur. İslam dünyasının büyük kısmı Batılıların ya da komünistlerin sömürgesi altında yaşamışlardır. Bunların içinde hiçbir zaman sömürge olmamış sadece Türkiye var. Türkiye'nin bazı kısımları çok az bir müddet düşman işgaline maruz kaldığı halde, çok şükür bir sömürge idaresinde yaşamış değildir. II. Dünya Savaşı'ndan sonra yavaş yavaş Pakistan, Hindistan ve daha sonraki yıllarda ise diğer devletler istiklallerine kavuşmuşlardır. Bu ne demektir? Bunun çok manaları vardır, bir manası da şu: Bir defa sömürge idaresi demek, sömürgeci devletin o İslam devletinin iktisadi değerlerini kendi lehinde kullanması, eline alması demektir. Yani Mısır'da bir sömürge idaresi mevzubahis olmuşsa veya Cezayir, Fas, Moritanya'da bir sömürge idaresi mevzubahis olunca, oranın tabii serveti dediğimiz parayla ölçülebilen değerlerini kendi menfeati için kullanıyor ve ülkesine götürüyor demektir.

5-İslam Birlikleri.

Halen dünyada mevcut İslam devletleri, aralarında Büyük İslam Birliği'nin küçük örneklerini kurmuş bulunuyorlar.

Mesela: Türkiye başta olmak üzere, 45 Müslüman devletin hepsini bu kritere göre **Müslüman devlet** veya **İslam Devleti** diye adlandırıyoruz. Bu kriter esas alındığı için, bu özelliklere sahip devletler, bir araya gelip çeşitli sahalarda organizasyonlar kurmuşlardır ve hepsinin de başına İslam veya Müslüman kelimesi getirilmiştir ve kullanılmaktadır. Mesela Türkiye Cumhuriyeti'nin üye olduğu İslami vasıflı teşkilatlardan bazılarını sayalım:

1- İslam Konferansı Teşkilatı (Organization of the İslamic Conference, OIC. Türkiye Cumhuriyeti üyedir).

2- İslam Devletleri Devlet veya Hükümet Başkanları Konferansı (İslam Zirvesi) (Islamic Summit Conference) (Türkiye kurucu üye ve Türkiye Cumhuriyeti Devlet Başkanı, Konferansın başkanıdır).

3- İslam Devletleri Dışişleri Bakanları Konferansı (Conference of Foreign Ministers of the İslamic countries) Türkiye üyedir.

4- İslam Dayanışma Fonu (Islamic Solidarity Fund).

5- Milletlerarası İslam Adalet Divanı (International Islamic Court of Justice) Kurulmuştur, ama henüz faaliyete başlamadı.

6- İslam Ekonomik, Kültürel ve Sosyal İşler Komisyonu (Islamic Commission for Economic, Cultural and Social Affaires).

7- İslami Mesleki ve Teknik Eğitim ve Araştırma Merkezi, "Islamic Center of vocational and Tecnical Education and Research) Türkiye üyedir.

8- İslami İlim, Teknoloji ve Kalkınma Vakfı (Islamic Foundation for Science, Technology and Development).

9- İslam Ticareti Geliştirme Merkezi (Isalmic Center for the Development of Trade).

10- Milletlerarası Kızılay İslam Komisyonu (Islamic Commission for

International Crescent).
11- İslam Hukuku Akademisi (Islamic Jurisprudence Academy).
12- İslam Sivil Havacılık Konseyi (Islamic Civil Aviation Council).
13- Milletlerarası İslam Hukuk Komisyonu (International Islamic Law Commission).
14- İslam Kalkınma Bankası (Islamic Development Bank) Türkiye kurucu ve İdare Heyeti asil üyesidir.
15- Milletlerarası İslam Haber Ajansı (International Islamic News Agency).
16- İslam Devletler Radyo Yayıncılığı Teşkilatı (Islamic States Broadcasting Organisation).
17- İslam Ticaret Odası (Islamic Chamber of Commerce).
18- İslam Başşehirleri Teşkilatı (Organisation of Islamic Capitals) Merkezi mukaddes Başşehir Mekke-i Mükerreme'dir. Türkiye üyedir.
19- İslam Gemi Sahipleri Birliği (Islamic Shipowners Association).
20- İslam Eğitim, İlim ve Kültür Teşkilatı (Islamic Educational, Scientific and Cultural Organisation).

En Önemli Nokta: Bu kısa açıklamamızın burasında son olarak şunu belirtelim: İslam devletleri aralarda çeşitli birlikler kurmuşlardır, ama bir kısmı maalesef atıldır, yani çalışmaz haldedir. Bu sebeple en önemli nokta, aralarındaki kardeşlik bağlarını, İslamiyet'in istediği tarzda kurmaları ve geliştirmeleridir. Bu kardeşlik bağı "siyasi birlik" İslam ortak pazarı" vb. gibi birlik çalışmalarından daha önce gelir.

1 Bu anayasa metni için bkz. Servet ARMAĞAN, Islam Hukukunda Temel Hak ve Hürriyetler, 4.b.2001, Ankara, Diyanet Işl.Baş.y.sh. 213 vd..

2 Bütün İslam dünyasını ve Müslüman olmayan devletler ülkesinde yaşayan Müslüman azınlıkların sayısını gösteren resmi sayım neticeleri elimizde yok. Ancak zaman zaman medyadaki haberlere göre; halen Müslümanların sayısı 1,5 milyara yakındır.

1973'de 500 milyon civarında olan dünya Müslümünları tam 3'e katlanmış, ve sayıları ilk defa Hıristiyan nüfusu geçmiştir. Bu duruma göre dünya nüfusunda her dört kişiden biri Müslüman. Batılı ilim adamlarının bazısı bu durumdan endişe duyduklarını açıklamışlar. (Bkz.Aktüel, s.402, 1-7 Nisan 1999).

3 1976'da İslam Ülkeleri Hariciye Vekillerinin İstanbul Toplantısında, ben de davetliler arasında bulunuyordum. Burada Komor'un İslam Konferansı Teşkilatına dahil oluşuna şahit oldum. Bu teklifi Türkiye de destekledi ve daha sonraki bir toplantının oturum sonrası bir yemek arasında Komor Adalarının temsilcisiyle görüştüm. Merak ettim, İslam Konferansına üye olmalarıyla ilgili neler hissettiklerini, neler söylemek istediklerini... "Neler hissediyorsunuz," dedim. "Hissettiklerimi anlatamam dedi. Çünkü daha çok yeni istiklalimize kavuştuk 42. devletin 43.sü olduk. Bütün İslam Devletleri bizi kabul etti. Çok memnunuz." Bana nüfuslarının 150.000 olduğunu anlatmıştı. Yani bizim bir ilçemiz kadar nüfusu bulunuyor. Kendisini alkışlarla 42 devletin bütün temsilcileri salona davet ettiler ve gelip yerine oturdu, İslam dünyasının 43.devletini temsil etti. Birçoklarımızın bildiği ve konuşma ve yazılarında kullandığı bir Hadis-Şerif'de; Peygamberimiz (ASV) şöyle buyuruyor. "Eğer başınızdaki bir zenci dahi olsa ona itaat ediniz. "Yeter ki yaptığı iş doğru; İslamiyet'e ve Hakk'a uygun olsun. Düşündüm o an, bu temsilci de siyah bir kimse idi. Ileride bu kardeşimiz konferans başkanı veya daha başka bir ilmi toplantının başkanı olarak çalışmaları idare edebilirdi. Peygamberimizin (ASV) 1400 yıl evvel söylediği Hadis gerçekleşebilir. Kendisini tebrik ettim ve ayrıldık.

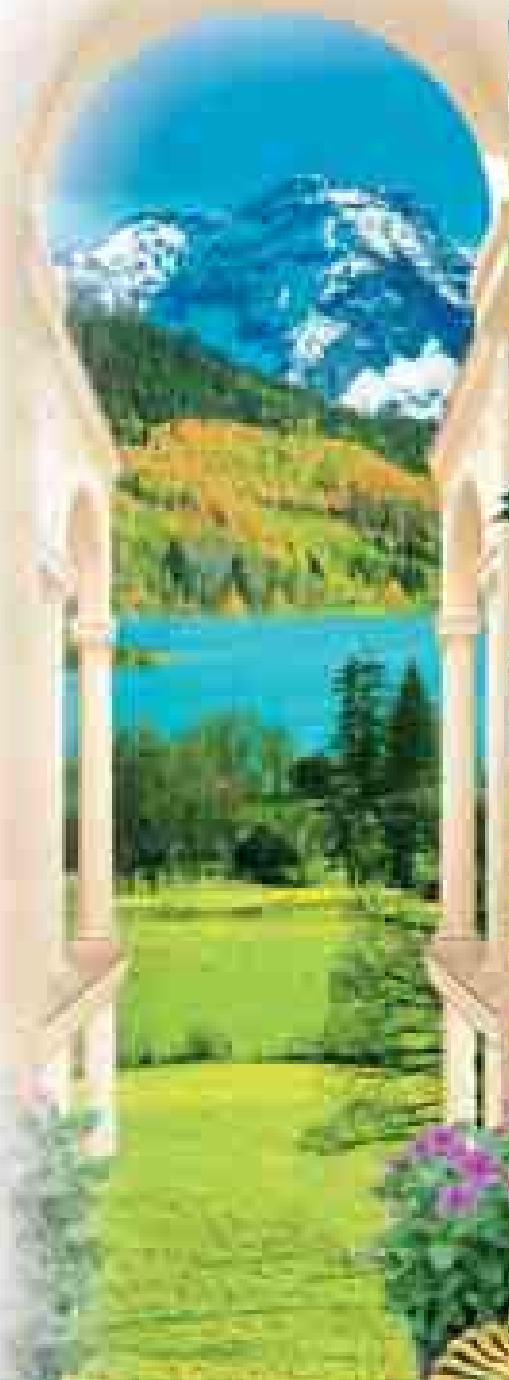

Yazar-Dil Eğitim Uzmanı, Dünden Bugüne Tercüman Gazetesi

Servet ENGİN

1958 yılında Zonguldak'da doğdu. Ege Üniversitesi İşletme Fakültesi ve Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde öğrenim gördü. Engin, "Sevgi Atmosferi", "Muhteşem Sanatlar", "İz Bırakan Yazılar", "İlklerin Ölümsüz Masalları" adlı eserlerin yazarıdır. Halen Dünden Bugüne Tercüman gazetesinde yazarlık yapmaktadır.

SEVGİ DOLU BİR DÜNYA

Sosyologlar, batı medeniyetinin beslendiği kaynakların kurumaya yüz tuttuğunu, genç nüfustan doğal zenginliklere kadar potansiyele, ülkemiz ve Orta Asya ülkelerinin sahip olduğunu, İslam ülkeleriyle de işbirliği yapıldığında, rakipsiz bir oluşumun meydana gelebileceğini, bunun önündeki en büyük engelin cehalet ve tefrika olduğunu vurguluyorlar.

İnsan hayatı bir yandan bilim ve teknolojinin getirdiği yeniliklerle gittikçe daha kolay hale gelirken, diğer taraftan insanoğlunun hırsı, cehaleti, öfkesi sebebiyle gün geçtikçe çekilmesi güç hal almaktadır.

2025 yılında 9 milyar olması beklenen yaşlı dünyamızın sevgi atmosferiyle sarılıp sarmalanması insanoğlunun ortak özlemi. Dünyanın dört bir tarafındaki felaketlerden bunalan insanlık, huzur dolu günlerin beklentisi içinde.

Onun bu asude iklimi yaşayabilmesi, kalbi insanlık sevgisiyle dolu insanların dünya dengelerini değiştirebilecek güce ulaşmalarına bağlı.

Cenab-ı Hak "salih müminlere iki cennet vardır" buyuruyor. Ahiret saadeti gibi dünya mutluluğu da insanların birbirini sevmesine bağlıdır. Ailede başlayan bu güzellik yavaş yavaş bütün toplumu, hatta insanlığı saracaktır. Kinin öfkenin ne kişiye ne de topluma hiçbir yararı yoktur.

Sosyologlar, batı medeniyetinin beslendiği kaynakların kurumaya yüz tuttuğunu, genç nüfustan doğal zenginliklere kadar potansiyele, ülkemiz ve Orta Asya ülkelerinin sahip olduğunu, İslam ülkeleriyle de işbirliği yapıldığında, rakipsiz bir oluşumun meydana gelebileceğini, bunun önündeki en büyük engelin cehalet ve tefrika olduğunu vurguluyorlar.

Doğu Anadolu'nun dünyanın en zengin kaynaklara sahip bölgesi olması, geleceğin enerji kaynaklarından olan nükleer enerji kaynaklarına üç Müslüman ülkenin sahip olması büyük bir avantaj. Bor-Toryum Türkiye'de, Polonyum Sudan'da, Uranyum Afganistan'da yoğun şekilde bulunmaktadır. Bizde eksik olan onları işletebilecek bilgi düzeyine sahip insanların olmayışıdır. Zengin hazinelerin fakir bekçisi olmaktan kurtulmak istiyorsak bilgili, vasıflı, her yönüyle mükemmel insanlar yetiştirip, onların organize işler yapmasına zemin hazırlamamız gerekiyor.

Bir insan dahi olsa yalnız başına birşey yapamaz. Cenab-ı Hak yaratma gibi en önemli sıfatının tecellisini iki insanın birlikteliğine bağlıyor. Tek insan ne kadar kabiliyetli olursa olsun böyle bir lutfa mazhar olamıyor. Bilgi donanımlı organizasyonlardaki gücün azameti tasavvur dahi edilemez. Ayrı ayrı iş yapan 3 kişinin cılız güçlerini, bir araya gelindiğinde 111 kuvvetine ulaştıran birlik ve beraberlik ruhu, İslam alemine uygulandığında, bu enerjinin önünde kimse duramaz. Ama bu sinerjinin oluşumu, fertlerin teker teker Muhammedi ruha nüfuz etmesiyle mümkün.

Peygamber Efendimizin (asm) Hıristiyanlardan paralı askerler tutması, Bediüzzaman hazretlerinin ehl-i küfre karşı Hıristiyanlarla işbirliği yapılabileceğini belirtmesi, Hz. Ali'nin "Düşmanın düşmanı düşman kaldıkça dosttur" düsturuyla hareket etmemizi tavsiye etmesi, birlikte iş yaparken hain olmamak şartıyla sanatından istifade edilecek kişilerin inançlarının nazara alınmamasının mahzurlu olmadığını göstermektedir.

Geleceğe bilgili organizasyonlar hakim olacak. Gelecekte ticari, sosyal, kültürel ilişkiler tamamı ile değişecek. Surlar, kaleler, sınırlar kalkacak, coğrafyaları kültürel fetihler tayin edecek. Bu oluşuma hazırlıksız yakalanan milletler, asimile olmaktan kurtulamayacaklar.

İslam aleminin zillete düşüp perişan hâle gelmesindeki en büyük etken cehalet ve tefrikadır. İslam aleminin, ilim ve teknolojiden ileri derecede istifade edip sünnet-i seniyyenin tayfları altında insan cevherini en iyi şekilde değerlendiremedikçe dünyaya öncülük yapabilmesi oldukça zor görülüyor.

Sınırların kalkıp ticari, sosyal, Kültürel entegrasyonun zaruret haline geldiği günümüzde, puzzle'ın parçaları gibi modüler yapılar oluşturulması gündemdedir. Böylesine önemli bir bünyede kalp ve kafa konumuna yükselmemiz, o unsurların fonksiyonlarını eda etmemize bağlıdır. Mantıklı bir beyin, şefkatli bir kalbe sahip yarının dünyası, binbir dert ve ızdırapla çöle dönen geçen asırların rağmına saadet asrındaki gibi gül bahçesine dönecektir.

Dünyanın dört bir tarafındaki açların, sefillerin, eroinmanların, inançsızların, tefessüh etmiş itikat kurbanlarının, hırsızların, nefsi firavunlaşanların... velhasıl insanlığın neredeyse tamamına yakınının oluşturduğu dünya tarihinin en korkunç felaket tablosunu gül devrine çevirebilecek böylesine bir gayret, insanlık tarihinin asr-ı saadetten sonra en önemli vazifesi olduğu için ülkemizi gelişmiş ülkeler düzeyine çıkaracak ve insanlığın iki dünya mutluluğunu yakalayabilmesinde tek çıkar yol olan birlik ve beraberlik ruhunu emr-i İlahi ve teşvik-i peygamberi olarak başımıza taç yapmamız gerekmektedir.

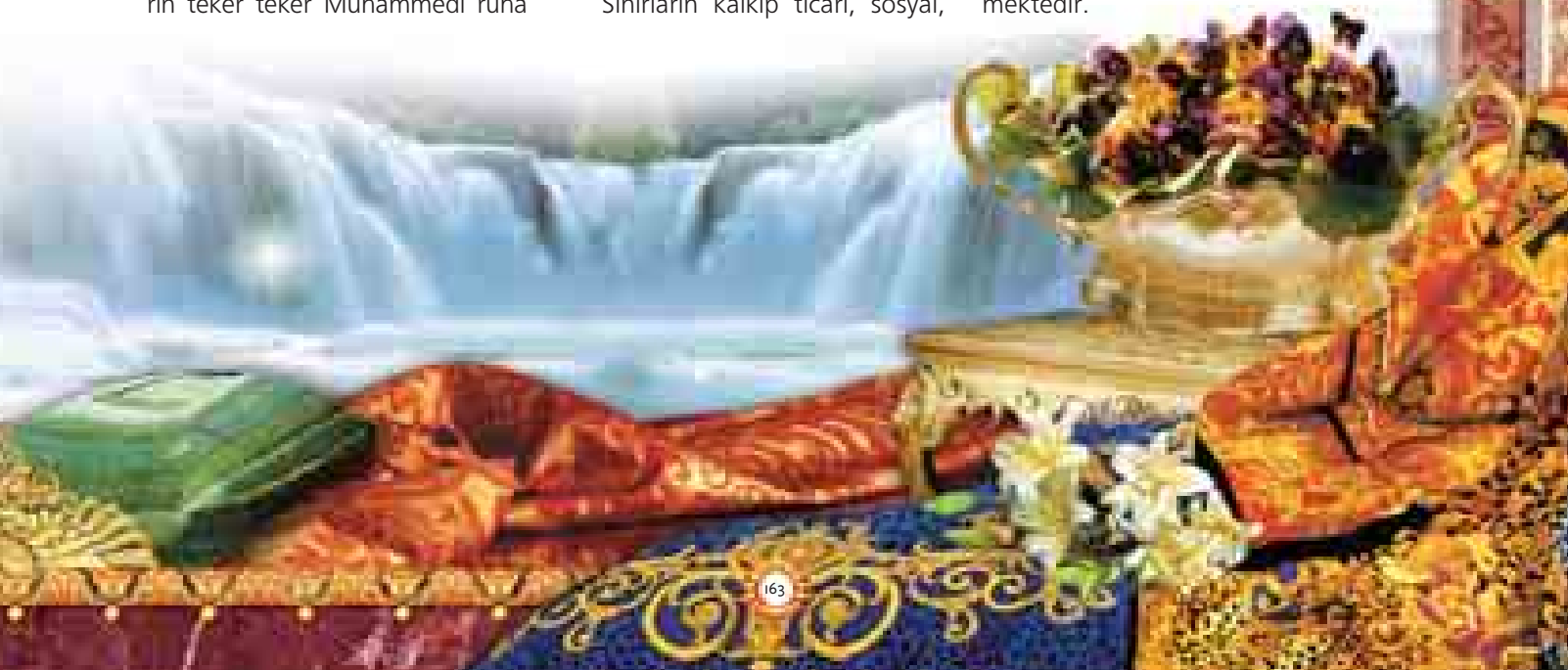

E. Kurmay Albay, BİRLEŞİK KAFKAS DERNEKLERİ FEDERASYONU Yönetim Kurulu Üyesi

Sönmez CAN

1940 yılında Manyas'da doğdu. Emekli Kurmay Albay olan Sönmez, Birleşik Kafkas Dernekler Federasyonu Yönetim Kurulu Üyesidir.

TÜRKİYE ÖNCÜLÜĞÜNDE İSLAM BİRLİĞİ

Türkiye büyük devlet rolünü oynayacak ekonomik, siyasi ve askeri güce sahip olma milli hedefiyle, Osmanlının devlet yönetim anlayışını ve dış politikalarını mezcetmek suretiyle bunu sağlayabilir diye düşünüyorum. Bu düşünceyle başarı dileklerimi sunuyorum.

ZORLA YARATILAN ETNİK SORUNLAR

Modern yaşamda insanlar kendi düşünce yapısını yansıtan bir takım sivil toplum kuruluşları ve insan toplulukları ile sürekli iletişim içerisinde bulunurlar. Bu, insanın daha önceden çeşitli yollarla edindiği birikimlerini başkalarına aktarmaya ve zaman içinde o grupların düşünce sistemleri ve eylemlerinden kendileri için uygun olanlarını almaya vesile olur. Kişileri mensup oldukları bu kuruluşlar ile, bu kuruluşları da içlerinde barındırdıkları insanlarla değerlendirmek adet olmuştur. Doğrudur, çünkü zamanla iki taraflı etkileşim bu sonucu doğurur. Mensubu olduğum Birleşik Kafkasya Konseyi ve Birleşik Kafkas Dernekleri Federasyonu ile aramızda böyle bir duygusal ve fikirsel bağ oluştuğunu rahatlıkla söyleyebilirim. İstisnaların olabileceğini de göz ardı etmemek gerek. Birleşik Kafkasya Konseyi ve Konseyin de üyesi olduğu BİRLEŞİK KAFKASYA DERNEKLERİ FEDERASYONU'nunda zaman zaman Türkiye'nin gündemindeki konuların tartışıldığını bu vesile ile üyelerimizin düşünce yapısını yansıtan sonuçları kaleme alıp konseyin görüşü olarak yayın organımız dergimizde yayınlıyoruz. Bu doğrudan doğruya Dernek merkez yürütme kurulunun onayı ile yapılmaktadır.

Bu gün Türkiye'nin gündemine oturmuş AZINLIK RAPORU ile ilgili tartışmaların ilham ettiği görüşlerimi derginiz vasıtasıyla kamuoyuna aktarmak istiyorum.

Bilindiği üzere 19. yüzyılda Balkanlardan ve Kafkasya'dan kitlesel göçler olmuştur. Bunların nedenleri ayrı bir inceleme konusudur. Bu göçlerin en önemlisi Kafkaslardan vaki olan, Ruslarla asırlara dayanan bir savaş sürecini takiben, 1859'da Şeyh Şamil mukavemetinin kırılması ve 5 yıl daha Batı Kafkasya'daki direnişin sonucunda 1864 yılında başlayan ve bir soykırım niteliği taşıyan göçtür.

İki milyona yakın insan çok olumsuz şartlarda Kafkasya'dan Anadolu'ya ve Balkanlara, Balkanlardan tekrar Anadolu'ya büyük oranda (500 bin kişinin üzerinde) can kayıplarına neden olan bir göç süreci yaşamışlardır. 1. ve 2. Dünya Savaşını takip eden dönemlerde de göçler olmuştur. Bu suretle Anadolu'da bu gün 7 milyona yakın Kafkas kökenli bir nüfus potansiyeli oluşmuştur. Sovyetler Birliği'nin dağılmasını mütakip Kafkasya'daki yeniden yapılanma sürecinde Türkiye'deki Kuzey Kafkasya kökenli yurttaşlarımızla Kafkasya'daki akrabaları arasında mevcut olan duygusal bağlar ön plana çıkmıştır. Bunun sonucu ortaya çıkan durum muvacehesinde Birleşik Kafkasya Konseyi oluşumu ortaya çıkmıştır.

Konsey, T.C. vatandaşı tüm kuzey Kafkasya kökenlileri (Adige, Abhaza, Asetin, Balkar, Çeçen, Dağıstan ve Karaçay) bir araya getirmek ve bunların arasında sıkı bir dayanışma ile işbirliğini arttırmak, bu dayanışmadan doğan gücü özellikle T.C.'nin anayasal düzeni içinde milli değerlerine saygılı bir biçimde ülkenin bölünmez bütünlüğüne hizmet için kullanmak ve bilahare Kuzey Kafkasya'daki dost ve akraba toplumları evrensel insan hakları ölçüleri içinde, sosyal, kültürel ve ekonomik kalkınmalarına katkıda bulunmak amacıyla kurulmuştur. Bu düşünceleri paylaşan 14 Kafkas Kültür Derneği'nin bir araya gelmesiyle de BİRLEŞİK KAFKAS DERNEKLERİ FEDERASYONU kurulmuştur.

Birleşik Kafkas Dernekleri Federasyonu son zamanlarda Türkiye'de Türkiye'nin birlik ve beraberliği ve bütünlüğüne yönelik olarak zorla yaratılmak istenen etnik sorun üzerine düşündüklerini kamuoyuna açıklamak zarureti duymuştur.

Türkiye'nin öncülüğünde İslam Birliği veya Türk-İslam Birliği'ne katkısı olur düşüncesiyle bildiriyi aynen aşağıda bilgilerinize sunuyorum.

Saygılarımla

"Türkiye büyük devlet rolünü oynayacak ekonomik, siyasi ve askeri güce sahip olma milli hedefiyle, Osmanlının devlet yönetim anlayışını ve dış politikalarını mezcetmek suretiyle bunu sağlayabilir diye düşünüyorum."

Sönmez CAN / E. Kurmay Albay
BİRLEŞİK KAFKAS DERNEKLERİ FEDERASYONU Yönetim Kurulu Üyesi

KAMUOYUNA

Sovyetler Birliği'nin yıkılmasından sonra ortaya çıkan küreselleşme sürecinde, yeni bir dünya düzeni oluşturabilmek için dış yönlendirmelerin giderek arttığı görülmektedir. İnsanlık küresel bir düzene yönelirken yirminci yüzyılın başlarında ortaya çıkan etnik sorun yeniden canlanmıştır. İmparatorluklar yıkılırken gündeme getirilen etnik parçalanma olgusu şimdilerde ulus devletlerin dağılması aşamasında yeniden canlandırılmaya çalışılmaktadır.

Avrupa Birliği süreci içerisinde Kopenhag Kriterleri ve azınlık hakları ile güncelleştirilen etnik sorunlar, küreselleşme açısından da öne çıkarılmaktadır. Türkiye her iki sürecin içerisinde yeniden etnik sorunların tartışıldığı bir ülke konumuna sürüklenmeye çalışılmaktadır. Bir imparatorluğun mirasçısı olarak kurulan Türkiye Cumhuriyeti, geniş İmparatorluk topraklarından geri kalan onlarca etnik ve kültürel kökenden gelen insanları bir arada tutan bir siyasal yapıyı gerçekleştirmiştir. Ulusal Kurtuluş Savaşı'ndan sonra oluşan milli bütünlük içerisinde yer alan çeşitli topluluklar daha sonraki yıllarda Atatürk'ün uyguladığı politikalarla geliştirilen bir uluslaşma süreci içerisinde imtiyazsız ve sınıfsız kaynaşmış bir kitle olarak belirli bir hedefe doğru yönlendirilmişlerdir. Yirminci yüzyılın ulus devletler çağı olması gerçeği karşısında, Avrupa'dan gelen bu devlet modeli çerçevesinde Anadolu'da, Rumeli ve Kafkasya'dan gelmiş çeşitli topluluklar, Türkiye Cumhuriyeti ulus devletinin çatısı altında bir araya getirilmiş, seksen yıllık Cumhuriyet tarihi içerisinde etnik ve kültürel topluluklar arasında bir uyum modeli geliştirilmeye çalışılmıştır. Bölgemizde giderek tırmanan yeniden yapılanma girişimleri çerçevesinde etnik sorunların alevlendirilmek istenmesi Türkiye'nin ulusal birlik ve bütünlüğünü tehdit etmektedir.

BİRLEŞİK KAFKAS DERNEKLERİ FEDERASYONU, TÜRKİYE'NİN ETNİK SORUNLAR ÇIKARTILARAK KARIŞTIRILMASI SENARYOLARINA KESİNLİKLE KARŞIDIR.

Şimdiye kadar ülkemizin birlik ve bütünlüğünü savunan bir kuruluş olarak, toplumumuzda istikrar ve güvenden yana bir tutumun izleyicisi olduk. Birleşik Kafkas Dernekleri Federasyonu, Türkiye'deki yüze yakın Kafkas kuruluşunun çoğunluğunun sahip olduğu düşünceleri paylaşan ve hem Kuzey Kafkasya'daki halkların tümünü hem de Türkiye'deki Kuzey Kafkasya kökenli vatandaşlarımızın tamamını kucaklayan bir kuruluş olma amacındadır.
Türkiye'deki Kafkas kökenlilerin sahip olduğu düşünce;

Vatanın ve milletin bölünmez bütünlüğü,

Milli değerlere saygı,

Evrensel insan hakları ve evrensel barış çerçevesinde Türkiye'deki ve Kuzey Kafkasya'daki insanların sosyal, kültürel ve ekonomik kalkınma için sıkı bir dayanışma içerisinde olmaları noktasına odaklanmaktadır.

Türkiye'de ve tüm dünyada Kuzey Kafkasyalılar, her zaman barıştan yana olmuşlar; ancak savaşı kendilerini ve haklarını korumak amacıyla yapmak zorunda kalmışlardır. Hiçbir zaman ve zeminde, bölücü, ayrılıkçı, fesat ve kötü niyet içerisinde olmamışlardır. Kuzey Kafkasya kökenliler, emperyalizme karşı savaşla kurulan bir ülkenin halkı olarak bilinçli olmak zorundadırlar. Birleşik Kafkas Dernekleri Federasyonu, Devleti ve milleti ile barışık her türlü vatandaşlık hak ve vecibelerini eksiksiz yerine getiren, evrensel değer ölçüleri içinde Birleşik Kafkasya ideali ile birlikte, T.C. Devleti'nin asli unsuru olarak kalmayı savunan bir kuruluş ve Türkiye'deki Kuzey Kafkasya kökenli vatandaşlarımızın sessiz çoğunluğunun sesi olmaya devam edecektir.

Birleşik Kafkasya Dernekleri Federasyonu, her türlü insan haklarının da savunucusudur.

Bu çerçevede ;

- Anadilimizi de konuşacağız, öğrenmek isteyenlere de öğreteceğiz.
- Atavatanımız ile daima sıcak ilişki içerisinde olacağız.
- Kültürümüze de sahip çıkıp onu yaşayacağız.

Ancak; anavatanımız Türkiye Cumhuriyeti Devletimizi de en üst seviyeye çıkarmak ve onun gücünün en üst düzeye getirilmesinin öneminin idraki içinde vatandaşlık görevlerimizi, bu devlete sahip çıktığını zannedenlerden çok daha iyi bir şekilde yerine getirmeye devam edeceğiz. Bunu tüm Kuzey Kafkasya kökenliler 1864 sürgününden bu yana 140 senedir hiç aksatmadan yerine getirdiler.

93 Harbinde; Balkanlarda, Plevne'de, Kafkas Cephesi'nde, Birinci Dünya Savaşı'nda, Çanakkale'de en az birlikte yaşadığımız toplumun fertleri kadar fedakârlık yaptılar, şehit oldular, gazi oldular. En son Kurtuluş Savaşı'nda ve sonrasında, T.C. Devleti'nin kuruluşunda belirleyici unsur olarak rol oynadılar.

Bundan sonra da Kafkas Halklarının mutlu geleceğinin T.C. Devletimizin yüceltilip güçlendirilmesinden, birlik ve beraberliğinin sağlanmasından güç alacağının idraki içinde olacağız.

Birleşik Kafkas Dernekleri Federasyonu;

Devletimizin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü ilkesi etrafında, devleti ile barışık faaliyetlerini sürdürecektir.

Kesinlikle eminiz ki;

Türkiye'deki Kuzey Kafkasya kökenlilerin; yani Türkiye'deki yaygın deyişi ile ÇERKES'lerin ezici çoğunluğunun düşüncesi de bu şekildedir. Birilerinin çıkıp huzur bozucu, akıl karıştırıcı, hakkımızda şüphe yaratıcı beyanları ve davranışları bu toplumdan gerekli cevabı alacaktır.

Dr., Yazar, Ortadoğu Gazetesi

Süleyman DOĞAN

1964, Ortaköy (Aksaray) doğumlu gazeteci-yazar Süleyman Doğan, 1988'de Konya Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nden mezun oldu. 1995 yılında İngiltere, Birmingham U.Politic Science And International Study Böl. (Politika ve Uluslararası İlişkiler) Master Programına katıldı. 1999 yılında, "Adaletli Devlet Başkanlarının Ortaöğretim Öğrencileri Üzerinde Milli İftihar Hissinin Şekillenmesi" konulu Felsefe Teorisi ve Tarihi dalında yaptığı çalışmasıyla Felsefe doktoru unvanı aldı. Süleyman Doğan, halen günlük bir gazetede haftada bir "Ekosohbet" köşesinin editörü ve yazarı olup, diğer yandan inceleme ve araştırmaları; aylık olarak çeşitli aylık dergilerde ve bazı internet sitelerinde yayınlanmaktadır. Halen Ortadoğu Gazetesi'nde yazarlık yapmaktadır.

BÜYÜK ORTADOĞU PROJESİ (BOP)

Türkiye'nin bulunduğu coğrafyada Osmanlı'nın misyonunu yürütecek kalıcı barışı ve huzuru sağlayacak bir güç görünüyor! Bu nedenle Türkiye tarihten gelen bölgesel sorumluluğunu yerine getirmek zorundadır.

Osmanlı Devleti Batılı güçler tarafından çeşitli oyunlarla Ortadoğu'dan zorla çıkartıldıktan sonra Balkanlar'da olduğu gibi bugün Afrika dahil Arabistan bölgesi sulh ve huzura hasret kalmıştır. Osmanlı Devleti tarihe malolmuş bir devlet. Onu tekrar saltanat olarak getirmek mümkün değil, öyle bir istekte bulunan da yok. Ancak onun devamı durumundaki Türkiye Cumhuriyeti Devleti Osmanlı'nın misyonuna sahip çıkmak zorundadır. Türkiye'nin bulunduğu coğrafyada Osmanlı'nın misyonunu yürütecek kalıcı barışı ve huzuru sağlayacak bir güç görünüyor! Bu nedenle Türkiye tarihten gelen bölgesel sorumluluğunu yerine getirmek zorundadır. İsrail'in Ortadoğu'da yaptığı vah şeti görmemezlikten gelemez. Bugün Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) adı altında oynanmak istenen oyunun nihai hedefi; İsrail'in bölgeye hakim olmasına dayanmaktadır. Büyük Ortadoğu, Avrasya'nın kalbidir ve büyük ölçüde Müslümanlardan oluşmaktadır. Sovyetler döneminde Ortadoğu komünist tehdit altındaydı.

Soğuk Savaş sonrası Ortadoğu'nun sorumluluğunu, yani rant paylaşımını büyük oranda Alman-Fransız ortaklı Avrupa devletleri üstlendi. Bu durumdan Amerika ciddi rahatsız oldu. Baştan beri Amerika'nın terörü bahane göstermesi bir masaldı. Bunu Bush'ın resmi danışmanları alenen bir bir açıkladılar. ABD, yapısal gücü geriledikçe, ilişkisel gücünü artırmaya çalışıyor. Yapısal güç, uluslararası kurumlar aracılığıyla kullanılan güçtür.

Ortadoğu diye üretilen sahte kavram coğrafi değil, siyasidir. Yüz yıl kadar önce ünlü jeopolitikçi Mahan tarafından 'Arabistan ile Hindistan arasındaki bölgeyi' tanımlamak için kullanılmıştı. Büyük Ortadoğu ise üç kadim kıtanın ortası: Kuzey Afrika, 'küçük' Ortadoğu, Güney Asya, Türkistan (Orta Asya) ve Kafkasya'yı içine alan büyükçe bir alandır. Bu alan dünyanın şahdamarıdır. Kadim tarihte savaşlar buradan çıkmış, dünyaya buradan nizam verilmiştir. ABD ve benzeri ülkelerin ekonomik aktörlerinin işine yarıyorsa, ABD'nin bu yolla kazandığı güç yapısaldır. İlişkisel güç ise, ikili ilişkiler çerçevesinde doğrudan kullanılan güçtür. Yapısal güç kar kaynağıdır, ilişkisel güç haraç kaynağı! (M. Özel, Anlayış Dergisi)

Ortadoğu'da İngilizlerin yerine Amerika!

Kasım 2003'te Washington'daki Nixon Center tarafından yayımlanan: "Amerika, Rusya ve Büyük Ortadoğu" başlığındaki raporda; dünya petrol rezervlerinin üçte ikisi Basra Körfezi'nde bulunuyor (674 milyar varil); doğal gaz rezervinin ise yüzde 35'i (1,9 trilyon küp). 2002 yılında Basra Körfezi günde ortalama 22 milyon varil petrol çıkarmış, dünya üretiminin yüzde 32'si, ABD üretiminin ise neredeyse üç misli. Körfez'in petrol üretiminin 2015'te günde 29 milyon varile, 2025'te ise 41 milyon varile yükseleceği tahmin ediliyor. Buna Türkistan (Orta Asya) petrol ve doğal gazını ilave ettiğimizde, ABD'nin asıl niyetini anlamak mümkündür. I.Dünya Savaşı'nda İngilizler bölge için neye niyet etmişse bugün aynısı İngilizlerle ortaklaşa Amerika yapmaktadır. Dolaysıyla şu anda dünyada 1914 dönemi yaşanmaktadır. Dünya da İkinci Sanayi Devrimi arefesindedir. Dünya İkinci Sanayi Devrimi sonucunda şekillenecektir. Bu şekillenme büyük oranda Ortadoğu merkezli olacaktır.

ABD'nin son 25 yıldaki askerî müdahalelerinin ağırlık merkezi Ortadoğu olmuştur. 1979 İran rehine kurtarma operasyonu, 1982 Lübnan konuşlanması, 1986 Libya bombalaması, 1987-88 Basra Körfezinde tanker eskortlukları, 1990 Körfez Savaşı, 1992 Somali çıkarması... 1979-94 arası on beş yıldaki 12 önemli dahalenin yedisi Ortadoğu'ya yöneliktir. Ancak ABD'de yukarıda saydığım tüm Ortadoğu operasyonlarında mağlup olmuştur. Uzun vadede yine mağlup olacaktır. Bunun ilk işaretleri Irak'ta mevcuttur.

ABD'nin Ortadoğu'daki çıkarları özetle şunlardır; "İsrail'in güvenliği ve Ortadoğu barış sürecinin tamamlanması. Petrole ulaşım. Hasım bir bölgesel gücün ortaya çıkmasını engellemek. Kitle imha silahlarının yaygınlaşmasını önlemek. Enerji güvenliği, karşı devrim ve büyük güç olmayı önlemektir..." ABD'nin aslında hedefindeki ülke hiç şüphesiz Türkiye'dir. Şimdilik ABD, Türkiye'yi bölgedeki hegemonyası için kullanmaktadır. ABD hem bölgesel hem de küresel iktidarın ortaya çıkmaması için, bu bölgeyi etkin askerî denetim altına almak istemektedir.

Süleyman DOĞAN / Dr., Yazar, Ortadoğu Gazetesi

Güçlü olan haklı, ancak!...

Amerika'nın 19. yüzyılın sonlarında başlayan dünyaya çeki düzen verme hareketi içinde bulunduğumuz yüzyılda tüm hızıyla devam ediyor. ABD'nin dünyayı yeniden şekillendirme hareketinin başarısız olacağına inananlardanım. Çünkü Amerika dünyaya sözüm ona çeki düzen verirken, insan hakları ve hukuk tanımıyor. 'Ben yaptım oldu' mantığıyla hareket ediyor. Her türlü meşru ve gayrı meşru imkanları kullanıyor. ABD'nin devlet olarak kısa tarihinde vurgun, soygun ve gasplarla dolu. Bush'ların gizli tarihini yazan Adam Ironhouse, Bush'ların şirketlerin menfaat için yapmayacağı şey olmadığını belgelerle ortaya koyuyor. Eski harplerde ölenlerin büyük bir ekseriyeti askerlerden olurken günümüzde askerlerden çok siviller ölüyor ve zarar görüyor. Bu da geniş ve sessiz kitlelerin mahşeri vicdanında kin ve nefrete neden oluyor. Bu kin ve nefret uzun vadede fiili mukavemete dönüşüyor.

Bugün Amerika Irak'ta güç gösterisinde bulunuyor. Bu gösteriyi yaparken, insan hakları, hukuk, temel ve hak ve hürriyetler ayaklar altına alınıyor. Geniş bir İslam coğrafyasında istediği gibi at oynatan ABD işgal ettiği ülkelerde ekonomik ve siyasi olmak üzere iki yoldan ilerliyor. ABD'nin haksız ve hukuksuz işgal ve saldırılarına karşı kimseye bir şey demiyor. Bugün Irak, İran, Kuzey Kore veya Pakistan'a, niçin nükleer veya kimyevî silah geliştirdikleri sorulabilir, fakat ABD, İsrail, Rusya veya Fransa'ya sorulamaz. Yani güçlü olan haklı görülüyor.

Bütün bu haksızlıklara karşı aydınlarımızda gür bir ses çıkmıyor. Aydın, örgütlü toplum kesimlerine karşı, örgütsüz kalabalığın vicdanıdır.

Ünlü bilim ve fikir adamımız Prof. Dr. Mümtaz Turhan, 46 yıl önce şöyle diyordu: 'Milletler arasında kültür ve medeniyet farklarını doğuran, onların halk tabakaları değil, nevver zümreleridir. Hakikatte, Türk halkıyla diğer medenî milletlerin halk tabakaları arasında bilgi bakımından büyük bir farkın bulunmamasına mukabil, Türk nevverleriyle (bazı istisnalara rağmen) Garp nevverleri arasında uçurumlar kadar derin farklar vardır. Binaenaleyh Türkiye'nin geri kalışının sebebi, halkının cehaleti değil, nevverlerinin gerek keyfiyet, gerek kemiyet bakımından kifayetsiz oluşudur. Garp memleketlerinde nevverler, halkın sahip olduğu millî karakter vasıflarını terketmek şöyle dursun, onları en kemmel bir şekilde geliştirilmiş olarak kazanırlar. Onun için ona her sahada liderlik edecek vaziyettedirler.

Bunun neticesi olarak halkın nevvere itimadı tamdır. Bir Fransız muharririn şahedesine göre, I. Dünya Savaşı'nda İngiliz askerleri iyi terbiye görmüş, yüksek tabakaya mensup bir subay verilmedikçe hücuma geçmekten çekinirlermiş.'

Felsefe ve Yahudiler!

Mümtaz Turhan bunu yıllar önce tespit etmiş seçkin bilim adamlarımızdandı: 'Bizde tahsil sistemi, bilgi diye verdiği bazı malumat kırıntılarına mukabil en bariz milli karakter vasıflarını tahrip eder: Verimsiz de olsa halk çalışkandır, nevver tembelliği öğrenir; halk şayanı hayret derecede bedeni mukavemete sahiptir, nevver daha tahsili esnasında yumuşar, sonraları mukavemetini büsbütün kaybeder. Halk kanaatkar, ağırbaşlı, vakur ve hürmetkârdır. Münevver açgözlü, laubali, şarlatan, ya saygısız veya dalkavuk olur. Halk umumiyetle dindar ve manevi kıymetlere hala bağlıdır; nevver ise ne dindar ne de dinsiz fakat çok iptidai, dar ve çok fena tarzda materyalist olmuştur.

Bu mukayeseyi daima nevverin büyük bir ekseriyetinin aleyhinde olmak üzere, istediğiniz kadar uzatabilirsiniz.' (Garplılaşmanın Neresindeyiz, İstanbul: Yağmur, 1967 [1958], s. 86.)

Bugün için dünyada mevcut bütün ekonomik ve felsefi doktrinler Yahudiler'in icadıdır. Marksizm, Liberalizm, Kapitalizm, Hümanizm vs.. dünya aydınları arasında münferit ve kavram kargaşası yaratmak üzere Yahudiler tarafından ortaya atılmıştır. Yahudiler bir taraftan felsefe ve psikoloji yoluyla toplumun değer yargılarını alt-üst ederken, diğer yandan sosyoloji yoluyla kendilerini hakim kılmak için dünyayı aldatmasını bilmişlerdir. Dünyada ortaya çıkan fiziki icatların da büyük kısmında Yahudi kökenli ilim adamların ismini görmek mümkündür. Bunların hiçbiri bir tesadüf değildir. Yahudiler yüzyıllardan beri gelen yayılmacı ve tek hakim olmak hedefine kilitlenmişlerdir. Hedefe ulaşmak için de her şey mubahtır. Geçmişte her yerde esarette bulunan ve idarelere ortak edilmeyen Yahudiler, bu fikir akımları sayesinde idarelere ortak olmasını bilmişlerdir.

Bugün dünya maliyesine hakim unsur Yahudilerdir. İsrail, öncelikle Ortadoğu'da hakim bir güç olmaya çalışmakta, başlangıçta Nil'den Fırat'a kadar olan bölgeyi ele geçirmeyi hedeflemektedir. Türkiye'nin bunu görmesi ve ona göre tedbir alması gerekir. Gerisi laf-ı güzaftır.

Evet Amerika Irak dahil dünya üzerinde büyük bir güç gösterisi peşinde. Ancak unutulmamalıdır ki hiç kimse kimsesiz değildir. Kimsesiz gibi görünenlerin bir kimsesi vardır. Hiçbir şey yapamıyorsak kimsesizlerin kimsesine dua edelim. Ama çalışmayı elden bırakmadan. Şair Rûşenî'nin tasvir ettiği çok hoş bir beyit hatimlendirelim.

'Kimsesiz hiç kimse yok her kimsenin var kimsesi,

Kimsesiz kaldım yetiş ey kimsesizler kimsesi.'

Bilim Araştırma Vakfı Başkanı

Tarkan YAVAŞ

1968 yılında İstanbul'da doğdu. Galatasaray Lisesi'ni bitirdikten sonra, İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde öğrenim gördü. İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü "Siyasi Tarih: Ortadoğu, Balkanlar ve Asya Gelişmeleri" bölümünde Yüksek Lisans yapan Yavaş, aynı zamanda işadamıdır.

Bilim Araştırma Vakfı Başkanı Sayın Tarkan Yavaş'ın 09/10/2004 tarihinde Sepetçiler Kasrı'nda düzenlenen

"OSMANLI VİZYONU İLE, TÜRK-İSLAM DÜNYASINA TÜRKİYE ÖNCÜLÜĞÜ ve BÜYÜK ORTADOĞU PROJESİ KRİTİĞİ"

adlı konferansta yaptığı konuşma:

Öncelikle hoş geldiniz diyorum, şeref verdiniz, teşekkür ederim. Hepinizin bildiği gibi dünya zor bir dönemden geçmektedir. Türkiye'nin etrafında çok ciddi olaylar gelişmektedir. Türkiye de bunlardan bağımsız değildir. Dünyadaki terör, meydana gelen kargaşa ve zulüm ortamı elbette ki bize dokunmaktadır. İleride daha da dokunma ihtimali yüksektir. Bu sebeple bugün, Türk Milleti olarak bizler gerekli tedbirleri almalı, bir araya gelmeli ve hep birlikte, bir ağızdan milli ulusal birliğimizi ortaya koymalıyız. Eğer biz bunu yapmazsak, eğer biz bir araya gelip milletçe bir arada olmazsak çok daha kötü şeyler Allah korusun, milletimizin ve tüm dünyanın başına gelebilir. Bütün Türk dünyasında ve İslam aleminde bugün olduğu gibi daha büyük belalar, daha büyük kargaşalar meydana gelebilir. Bu durumdan biz sorumluyuz, bu millet sorumlu, çünkü geçmişe ve tarihimize baktığımızda, biz bu coğrafyayı yüzyıllarca barış içerisinde, kardeşlik içerisinde, hep beraber yaşatmış ve nizam vermiş olan bir imparatorluğun mirasçılarıyız. Ve biz bu bölgedeki manevi ve kültürel değerlerle ortak yapıdayız.

Türkiye Cumhuriyeti demokratik yapısıyla, insan gücüyle, yetişmiş insanlarıyla tüm Balkanlara, Kafkaslara ve Ortadoğuya örnek olacak bir millettir. Dolayısıyla bu bizim tercihimizin dışında, artık mecbur olduğumuz, sorumlu olduğumuz bir meseledir. Bizim yapmamız gereken, sevgiyle, şefkatle bir araya gelerek bir birlik oluşturmaktır. Önce Türkiye olarak, Türkiye Cumhuriyeti olarak biraraya gelip ulusal birliğimizi ortaya koyup daha sonra bunun çevresinde koskoca bir coğrafyanın, Türk dünyasının, İslam ülkelerinin mutlaka bu birliğe katılması gerekir. Bu birlikteliğin çok acil bir şekilde hayata geçirilmesi son derece önemlidir. Benim burada bahsettiğim, sınırların açılacağı ya da bir takım ülkelerin birleşeceği bir birliktelik değil, tamamen kültürel bir birlikteliktir ve dünyanın şu anki karışık durumuna bir an önce çözüm getirebilecek bir birlikteliktir.

Türkiye'nin Öncülüğü İstenmektedir

Burada, tabi ki kavramların içini daha da açmak gerekir. Türkiye Cumhuriyeti'ne büyük görevler düşüyor derken, Türkiye elbette gurur içerisinde, kibir içerisinde değildir. Bunu mecbur olduğu için, sorumlu olduğu için ve hizmet aşkıyla yapacaktır. Dolayısıyla bu kimseyi tedirgin edecek bir hadise değildir. Biz Osmanlıyı örnek verirken elbette ki Osmanlının da hataları olmuştur. Bizim burada kastettiğimiz; Osmanlının yüzyıllarca bu kadar etnik gurubu, dini, bir arada yaşatabilmesidir. Bunu yapabilmesidir. İşte bizim örnek aldığımız budur. Şu an biz gerek görüşmelerimizde, gerekse izlenimlerimizde İslam dünyası olsun, Türk dünyası olsun çok geniş bir coğrafyanın Türkiye'nin öncülüğünü istediğini görüyoruz. Gerçekten sıradan bir vatandaştan, en üst seviyedeki insanlara kadar birçok kişi Türkiye'nin öncülüğünü, bu konuda ehil olduğunu ve tarihte bunu gösterdiğini defalarca bizlere anlatmışlardır. Dolayısıyla burada yapılması gereken sadece bunu dile getirmektir. Bugüne kadar bu net bir şekilde dile getirilmemiştir.

Biz buna millet olarak tek bir yürekten inançla sahip çıkarak şunu söylemeliyiz: "Biz Türkiye Cumhuriyeti olarak Milletçe, Devletçe hep beraber bu birlikteliğin öncüsü olmaya niyet ettik. Sizler de bunu bize teslim edin. Sizler de bize katılın. Çünkü bu bizimki bir şefkat, bir sevgi birlikteliğidir ve dünyayı kapsayacak bir birlikteliktir. Bugün dünyada meydana gelen terörden, kargaşadan kimse bağımsız değildir. Kimse bundan uzak değildir. Amerika Birleşik Devletleri de terörün içindedir, Avrupa Birliği de öyle, İsrail de öyle, Rusya da öyle, dolayısıyla mevcut durum da zaten bizi 21. yüzyılda bir birlikteliğe doğru sürüklemektedir. Tek yapmamız gereken bunu biraz hızlandırmak, biraz çabuklaştırmak, meydana gelen ölümleri, yaralanmaları ve birtakım saldırıları sonlandırmaktır. Biz buradaki insanların bunun için bir çekirdek oluşturacağına inanıyoruz ve bu birlikteliği, daha da genişleterek tüm ülkeye, tüm coğrafyaya yaymak gerektiğini düşünüyoruz. Bunu sadece bir gönül birlikteliği olarak düşünüp insanları sevgi ve muhabbetle biraraya getirmeliyiz.

"Biz gerek görüşmelerimizde, gerekse izlenimlerimizde İslam dünyası olsun, Türk dünyası olsun çok geniş bir coğrafyanın Türkiye'nin öncülüğünü istediğini görüyoruz. Gerçekten sıradan bir vatandaştan, en üst seviyedeki insanlara kadar birçok kişi Türkiye'nin öncülüğünü, bu konuda ehil olduğunu ve tarihte bunu gösterdiğini defalarca bizlere anlatmışlardır."

Tarkan Yavaş / Bilim Araştırma Vakfı Başkanı

"Bilim Araştırma Vakfı özellikle şu son altı yıldır dünya çapında ve Türkiye'de bir dizi konferans gerçekleştirmiştir. Türkiye'de yaklaşık tüm illerde, tüm ilçelerde bu konuları işlemiş, dünyada Güney Afrika'dan Kazakistan'a, Kanada'dan Malezya'ya, ABD'den İngiltere'ye kadar bu konular anlatılmış, 1200'ün üzerinde konferans yapılmış, 200'ün üzerinde kitap neşredilmiş ve bu yayınlar 70, 80 ülkede yer almış, ayrıca bu yayınlar 40, 50 dünya diline çevrilmiştir. Bu çalışmalar devam edecektir. Bundan herhangi bir beklentimiz yoktur."

Ayrıca bu birliktelik Amerika'yı ya da Avrupa Birliği'ni rahatsız edecek bir şey değildir. Onların yazarlarına, yöneticilerine, halkına baktığımızda onların da aynı şeyi istediklerini görüyoruz. Hepsi Osmanlı zamanında olduğu gibi bölgede bir istikrar özlemi içerisindedir. Hatta İsrail Devleti vatandaşları şu an hiçbir şekilde rahat huzur içinde değildir. Dünyanın her bir noktasında ölüm tehlikesiyle karşı karşıyadırlar. Bir toplum bu kadar uzun süre cinnet ortamına dayanamaz. Mutlaka bunun çözülmesi gerekir. İşte biz bunu net bir şekilde iddia ediyoruz ki "bunun çözümü buradadır bu salondadır". Biz eğer gerçekten inanırsak, farklı kesimlerden insanlar da olsak biraraya gelip bu sevgi birliğini oluşturursak, bu, bütün dünyayı çok kısa bir sürede etkileyecektir.

BAV Faaliyetleri Dünyaca Bilinmektedir

Bu düşünceler ışığında Bilim Araştırma Vakfı özellikle şu son altı yıldır dünya çapında ve Türkiye'de bir dizi konferans gerçekleştirmiştir. Türkiye'de yaklaşık tüm illerde, tüm ilçelerde bu konuları işlemiş, dünyada Güney Afrika'dan Kazakistan'a, Kanada'dan Malezya'ya, ABD'den İngiltere'ye kadar bu konuları anlatmış, 1200'ün üzerinde konferans yapılmış, 200'ün üzerinde kitap neşredilmiş ve bu yayınlar 70, 80 ülkede yer almış, ayrıca bu yayınlar 40, 50 dünya diline çevrilmiştir. Bu çalışmalar devam edecektir. Bundan herhangi bir beklentimiz yoktur. Herhangi bir çıkarımız yoktur. Biz bu hizmetlerimizi, var olan sorunların bir an önce hallolması, bir an önce çözülmesi isteğiyle yapıyoruz, çalışıyoruz, çabalıyoruz. Zira aksi takdirde her geçen gün bizim için, Türkiye için, dünya için bir kayıp haline gelmektedir. Bu gün burada İnşaAllah yaptığımız bu toplantı bütün Türk İslam alemi için, Türkiye için hayırlara vesile olurken, 21. yüzyılda arzuladığımız barış ortamının tekrar yeryüzüne gelmesi için önemli bir adım olur.

Ben burada sözlerime son verirken toplantımıza icabet ettiğiniz için hepinize tekrar çok teşekkür ederim. Saygılarımı sunarım.

Biz gerek görüşmelerimizde, gerekse izlenimlerimizde İslam dünyası olsun, Türk dünyası olsun çok geniş bir coğrafyanın Türkiye'nin öncülüğünü istediğini görüyoruz. Gerçekten sıradan bir vatandaştan, en üst seviyedeki insanlara kadar birçok kişi Türkiye'nin öncülüğünü, bu konuda ehil olduğunu ve tarihte bunu gösterdiğini defalarca bizlere anlatmışlardır.

www.
islambirligi.
org

İslam Birliği konusunun ele alındığı bu sitede, böyle bir birlik oluşturmanın gerekliliği ve aciliyeti üzerinde durulmaktadır.

Yazar - Eğitimci

Vehbi VAKKASOĞLU

1947 yılında Kahramanmaraş'ta doğdu. İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü'nü bitirdi. "Aşk Çağlayanı Hz. Mevlana", "Bir Destandır Çanakkale" isimli eserlerin yazarı olan Vakkasoğlu, yazarlığın yanı sıra aynı zamanda bir eğitimcidir.

"Osmanlı'nın manevi güç kaynağı olan İslam imanına bugün her zamankinden fazla ihtiyacımız vardır."

OSMANLI AHLAK VE NEZAKETİ

İnsan elbette maziperest olmamalıdır. Geçmişe takılıp kalanlar, bugünün şartlarına uyum sağlayamazlar. Bugünü yaşayamayanlar ise, geleceğe hiç hazırlanamazlar. Her çağın kendine göre ayrı ve bambaşka şartları vardır. Her zaman aynı kalması gereken bu şartlar hayatın temel güzellikleridir.

İnsana yaraşır bir hayatın temel şartları; adalet, eşitlik, hakka saygı ve riayettir. Bunlar modası geçmeyen güzelliklerdir. Her zamanın ve her çeşit insanın yaşaması gereken bu insani özellikler, en güzel örneklerini Osmanlı tarihi içinde vermiştir.

Böylesine şanlı ve şerefli bir tarih başka hangi millete nasip olmuştur? Çağdaşları ve benzerleri içinde Osmanlıya yaklaşan bile olmamıştır. Zira Osmanlı, bütün ilhamını, feyzini Asr-ı Saadet'ten almaktaydı. Hedefi ve maksadı, İ'LA-YI KELİMETULLAH idi. Yani Allah adını yüceltmek ve yükseltmekti. Böyle bir özü taşıdığı müddetçe büyüdü, güçlendi, yükseldi.

Ancak onlar da insandı. Elbette hataları oldu. Yanlışlıklar yaptılar. Fakat dünya tarihinde bu büyüklükte, bu uzun ömürde böylesine faziletli bir medeniyet yaşamak başka hiç kimseye nasip olmamıştır. Ruh köküne bağlılığını yitirmediği sürece, dış düşmanlardan hiç etkilenmedi. Bir dünya devleti oldu. Duraksamalar, bazı yenilgiler sakalının kesilmesi anlamına geldi. Kaybettiklerini çok kısa bir zamanda yeniden ele geçirdi. Osmanlı çınarının dallarına atılan satırlar, adeta budama yerine geçti, dalları daha bir gür çıktı.

Fakat ruh kökünden kopmaya, nefsanileşmeye, dünyevileşmeye başlayınca, çözülüşler dikiş tutmaz oldu. Sonunda da yıkıldı. Çünkü kurt gövdenin içine girmiş, dış düşmanların yapamadığını içerdekiler becermişti. Yine de özündeki sağlamlık sebebiyle, birleşmiş Haçlı zihniyetinin bütün entrikaları, hücumları ve desiseleri onu bir anda ortadan kaldıramadı. Zira uzun asırlar boyunca ruhuna sinmiş olan İslam inancının gücü benzersizdi. O benzersiz imanın neticesi ve meyvesi olan ahlak ve fazilet ise, ölürken bile hala etkisini büsbütün yitirmiş değildi. "İşte eski hal muhal.. ya yeni hal veya izmihlal" diyen Bediüzzaman haklıdır. Bütünüyle eskiye dönmek ve onu aynen yaşamak imkansızdır. Ya yeni hale uyum sağlayacağız, ya da Allah korusun tarih sahnesinden silineceğiz. Ancak, sayısız düşmana karşı, en güzel ve en kıymetli coğrafyasında tutunabilmek için, Osmanlı'nın manevi güç kaynağı olan İslam imanına bugün her zamankinden fazla ihtiyacımız vardır.

Zira bu millet, bütün olgunluğunu ve erdemini borçlu olduğu İslam'dan uzak olamıyor. Bu manevi bir alışkanlık... Ya da ruhla vücut kaynaşması... Ruhu yerindeki İslam imanını kaybeden insanımız hiçbir işe yaramıyor. Ne dünyalık işlerde, ne de ahiret yatırımında başarı kazanıyor. Öyleyse, köklerimizden kopmamak ve geçmişte yaşanan o güzel ahlaktan ellerimizi ve gönüllerimizi gevşetmemek mecburiyetindeyiz.

Bizler yıllar yılı geçmişimizi görmezlikten geldik. Adeta o muhteşem maziyi yaşanmamış saydık. Ancak daha da ileri gidenler, daha da etkili makamlardaydı. Onlar geçmişi karaladı, karartmaya çalıştılar, güzelliklerine çamur attılar.

Ne var ki bu çaba, güneşi balçıkla sıvamaya çalışmak kadar boşuna bir çabaydı. Nitekim tutmadı. Ancak anlayışsız mazi düşmanları, başka kültürler adına sövmeye devam ettiler ve hala da aynı yoldalar. İçimizdeki beyinsizler zaman zaman dışımızdakilere rahmet okutacak zararlar verdiler. Bu sebeple birkaç neslimiz ziyan oldu. Onlar geçmişimizden koptular, ama köksüz olamadılar. Kendilerine yeni atalar, yeni kökler bulmaya çalıştılar. Ama ne mümkün? Olmadı. Olan, bu pırıl pırıl gençlere oldu. Ruh kökünden, inancından, ahlakından koparılmış bu fidanlar, yaban ve yalan ideolojilerin tutkunu olarak gerçekten ziyan oldular. Geride anababalarının gözyaşları, ağıtları, çığlıkları kaldı.

Devlet kendi çocuklarıyla, kendi eğitim sisteminin ürünleriyle uğraşmak zorunda kaldı. Oysaki şu gerçek yeni keşfedilmiş değildi:

"Geçmişine taş atanların geleceğine gülle atarlar"

OSMANLI NAMUSTU, İFFETTİ, ADALETTİ

Kanuni ordusunu güzel bir bahar mevsiminde sefere çıkarmış ve Belgrad önlerine kadar gelmişti. Ordu mola verdi. Önce namaz kılacaklar sonra da yemek yiyeceklerdi. Atlarından inen askerler, hemen çevredeki çeşmelerin başlarına yığıldı. Mola verilen yerde bir manastır vardı.

Manastırın başrahibi bu manzarayı görünce, aklına şeytani bir düşünce geldi. Bu fırsattan istifade ederek, Osmanlı'nın ruh kumaşını deneyecekti. Bakalım bu askerin kalitesi ne kadardı?

Hemen manastırdaki genç rahibe kızları, o devre göre açık saçık sayılabilecek giyimlerle çeşmelere yolladı. Güya manastıra su getireceklerdi. Kendisi de durumu gözetlemeye ve askerlerin nasıl davranacaklarını anlamaya çalışacaktı. Ancak gördükleri karşısında hayretten hayrete düştü, tabiatıyla da çok üzüldü. Çünkü, bu genç rahibeleri açık saçık vaziyette çeşme başında gören askerler, hemen geriye çekildiler ve arkalarını dönerek onları görmemeye çalıştılar.

Rahibeler çeşme başlarında oyalandıkları müddetçe de asla dönüp bakmadılar. Ancak el ayak çekilince, tekrar çeşme başına geldiler. Rahip bütün bunları hayretler içinde gördükten sonra, daha önce duyduklarına da inanmak zorunda kalmıştı. Bu asker, sıcakta ve susuz olduğu halde, kenarından geçtiği bağlardan bir salkım üzüm koparmamıştı. Hatta üzüm koparan birkaç asker de yerine değerinden çok fazla edecek altın paralar bırakmıştı.

Bunun üzerine Haçlı komutanlara bir mektup yazdı. Onlara şöyle dedi:

"Osmanlı ordusunun kalbinde müthiş bir Allah korkusu ve sevgisi vardır. Bunlar dünya malına itibar etmezler. Kadına, kıza dönüp bakmazlar. Ancak Allah yolunda ve padişah buyruğunda severek savaşırlar"."Kendilerinden çok din ve vatanı düşünürler. Adaletlidirler. Zulümden çekinirler. Allah için ölmeyi şeref ve nimet bilirler."

"Osmanlıda bu yüksek özellikler varken, siz asla zafer yüzü göremezsiniz bu meziyetlerini ortadan kaldırmadıkça, onları yenmenize imkan ve ihtimal yoktur."Ancak o günden sonra mı başladı, Osmanlıyı içten çökertme çalışmaları? Şimdi o ahlaka ne kadar hasretiz ve ne kadar çok muhtacız... Savaş sırasında bile, mabede dokunmayan, din adamına zarar vermeyen bu yüksek anlayışa, dünya henüz gelebilmiş midir?

ORTADOĞU GAZETESİ İMTİYAZ SAHİBİ

Zeki SARAÇOĞLU

1938 yılında Siirt'te doğdu. Gazetecilik Enstitüsü mezunu olan Saraçoğlu, "Ülkümü Öldürmeyin", "Liderlik Üzerine", "Çanlar Basın İçin Çalıyor" adlı eserlerin yazarıdır. Saraçoğlu, Eğitim ve Kültür Vakfı Başkanı ve aynı zamanda Ortadoğu Gazetesi'nin de sahibidir.

"Böyle bir birliktelik, dünya insanlığına yeniden hayat iksiri olacaktır. İnsanlığın içine sürüklendiği inhitat ve inkisardan kurtulması, manevi boşluğun İslam ile doldurulmasına bağlıdır. Türk Milleti bu konuda da üzerine düşeni yapma kudretine sahiptir."

İSLAMİYET VE TÜRKLER

İslamiyet, miladi yedinci asrın başında insanlığın kurtarıcısı olarak gönderilen son din; Türkler de İslam'ın dünyaya yayılmasında en büyük görev ve sorumluluğu layığıyla yapan şerefli bir millettir. Büyük Türk Dil Bilimcisi Kaşgarlı Mahmut, 1072 yılında tamamladığı Divan-Lügat'it Türk adlı sözlüğünde, Araplar'ın Türkçe'yi öğrenmesi gerektiğini anlatırken, buna en önemli gerekçe olarak Peygamberimiz'in hadisini göstermiştir.

Kaşgarlı Mahmut tarafından altı çizilen hadisin verdiği haber on ikinci asırdan itibaren Türk Milleti'ni İslam'ın kılıcı haline getirmiştir. İslamiyet'ten önce Türk töresine uygun bir sosyal hayat yaşayan Türk Milleti, vatanını korumak ve bağımsız bir devlet olarak yaşamak ülkesine hizmet yolunda savaşırken, İslamiyet'i kabul ettikten sonra Allah'ın Yüce adını dünyanın en uzak köşesine tanıtma aşkıyla savaşmıştır.

Türk Milleti'nin Asya'dan sürekli Batı'ya yönelerek Haçlılarla savaşmasının sebeplerinden biri de küffara karşı İslam'ın bayraktarlığını yapma ülkesine bağlılıktır.

Türkler Anadolu'yu vatan tuttuktan sonra Avrupa'nın her yerinden azgın sürüler gibi Türkler'in üstüne saldıran Haçlı ordularına karşı İslam'ı savunma şerefi yine Türk Milleti'ne düşmüştür. Haçlı Seferi adıyla Avrupa'dan başlayıp İstanbul üzerinden Anadolu'ya, oradan Kudüs'e kadar uzanan coğrafya üzerinde yapılan din savaşları Hıristiyan dünyası ile Müslümanlar arasında gerçekleşmiştir. Ancak, Haçlı ordusu, bu seferlerinde daima karşısında Müslüman Türk ordusunu bulmuştur. Türkler, İslam'ın yalnız kılıcı değil, kalkanı da olmuştur. Fatih Sultan Mehmet Han, Konstantiniyye'yi fethedip Türk Milleti'nin devlet merkezi haline getirirken, hep, Hz. Muhammed'in (sav) şu hadisinin tecellisi için çalışmıştır: "Konstantiniyye elbet bir gün fethedilecektir. Onu fetheden asker ne güzel asker, onun kumandanı ne büyük kumandan!" Evet, Fatih Sultan Mehmet Han, İslam Peygamberi'nin bu kutlu sözünün muhatabı olmakla şereflendiği gün, Türk Milleti İslam'ın bayraktarlığını tam olarak üzerine almıştı.

Fatih Sultan Mehmet Han'ın torunu Yavuz Sultan Selim Han, Mısır Seferi'ni tamamladıktan sonra Mekke ve Medine'nin anahtarlarını aldıktan sonra, hutbede kendi adı "hakim ül harameyn" olarak takdim edilmiştir. Ancak Büyük Hakan Yavuz, bu sözlerden dolayı çok üzülmüş ve takdimi şu şekilde değiştirmiştir: "hadim ül harameyn". Yani, kutsal beldelerin hakimi değil, hizmetçisi!...

Türk Milleti hiçbir zaman İslam dünyasının hakimi olmayı arzulamamış ve bunun için çaba harcamamıştır. Ama İslam'ın hizmetçisi, kılıcı ve kalkanı olmayı yürekten istemiştir.

On dokuz ve yirminci yüzyıllarda Batı'nın gelişmesine ayak uyduramayan İslam dünyasını yeniden ayağa kaldıracak güç ve birikim de yine Türk Milleti'nde vardır. Çünkü bugün insanlık aleminde kendi dinamikleriyle çağdaş dünyayı yakalama istidadına sahip tek İslam ülkesi Türkiye'dir. Türkiye Cumhuriyeti'nin birikimleri ve İslam dünyasının öz kaynakları birleştirilerek yirmi birinci asrı yeniden İslam asrı yapmak bir hayal değildir. İslam'ın insanlığı aydınlatma görevini yeniden şaha kaldırmak, Türk Milleti'nin birikimleriyle İslam aleminin kaynaklarını birleştirmeye bağlıdır.

Böyle bir birliktelik, dünya insanlığına yeniden hayat iksiri olacaktır. İnsanlığın içine sürüklendiği inhitat ve inkisardan kurtulması, manevi boşluğun İslam ile doldurulmasına bağlıdır. Türk Milleti bu konuda da üzerine düşeni yapma kudretine sahiptir.

Ne var ki, Türk Milleti'ni yıllardır yöneten zihniyet nasıl Haçlı zihniyetinin dayatmaları karşısında teslimiyetçiliği vazgeçilmez siyaset olarak benimsemişse, diğer İslam ülkelerinin yönetim kadroları da öz varlıklarından uzaklaşmış, İslam onlar için de şekilden öte geçemez duruma düşürülmüştür!

Türk ve İslam dünyasında un, şeker ve yağ fazlasıyla vardır. Yirmi birinci asrın İslam şahlanışını Müslüman Türk Milleti'nin bilgi birikimi başlatacaktır. Buna bütün kalbimizle inanıyoruz. Başka bir çıkış yolu da yoktur...

TARİHTEN GÜNÜMÜZE İSLAM BİRLİĞİ

Türk-İslam tarihi incelendiğinde, çeşitli dönemlerde Müslümanların güçlü bir birlik kurdukları, tek bir vücut halinde hareket ettikleri, kimi dönemlerde ise bu birliğin çeşitli nedenlerle oluşturulamadığı görülmektedir. Günümüzde ise, "birlik olmak" ekonomik, siyasi ve sosyal nedenlerle kaçınılmaz bir ihtiyaç olarak karşımıza çıkarken, gerçekleşecek olan bu birliktelik, güzel ahlakın, barışın, huzurun ve sevginin yeryüzünde hakim olduğu aydınlık bir geleceğin oluşmasını da sağlayacaktır.

Dört Halife Döneminde İslam Birliği ve Sonrası

Peygamberimiz **Hz. Muhammed (sav)**'in kurduğu birlik ve kardeşlik ortamı, O'nun vefatından sonra Dört Halife döneminde de belirli ölçüde devam etmiştir. Hz. Ebubekir'den itibaren İslam toplumunun manevi liderlerine **"Halifet-i Resulullah"** veya **"Halife"** ünvanı verilmiştir. Bu dönemden sonra İslam Birliği, sahabenin önde gelen şahsiyetlerinin büyük çabalarına rağmen bozulmaya başlamış ve sonuç olarak da çeşitli nedenlerden dolayı ayrılıklar meydana gelmiştir.

Müslümanların içinde bulunduğu bu durum karşısında, hem basiret sahibi yöneticiler hem de birçok bilim adamı çeşitli fikirler öne sürmüş ve İslam Birliği'nin yeniden oluşması için çaba göstermişlerdir. Bunların arasında **Ebu Hasan el-Maverdi, Ebu Hamid Muhammed Gazali** ve **Bedrettin İbn Cema**'nın görüşleri, birliğin yeniden sağlanabilmesi açısından önemlidir. Bu ilim adamları, İslam Birliği'ni yeniden kurabilmek ve Müslümanları tek çatı altında toplayabilmek için; nasıl bir liderin başa geçebileceğini, bu birliğin nasıl gerçekleşeceğini araştırmış ve bu konuda çeşitli görüşler ortaya koymuşlardır.

Selahaddin Eyyubi'nin Kurduğu İslam Birliği

Büyük komutan **Selahaddin Eyyubi** hem Haçlı işgaline karşı büyük bir direniş başlatmış, hem de Müslümanlar için birlik ve beraberlik duygularını pekiştirmiştir. Ayrıca onun döneminde büyük bir bilim ve kültür seferberliği yaşanmış, üniversiteler ve kütüphaneler kurulmuş, büyük sanat eserleri inşa edilmiştir.

Tarihi kaynaklara göre; Selahaddin Eyyubi'nin ve onun önderliğinde kurulan İslam Birliği'nin en dikkat çeken yönü ise, Kuran ahlakının gereği olan adalet, hoşgörü ve barışçılık gibi erdemleri en iyi biçimde temsil etmesidir. Selahaddin Eyyubi bir diğer özelliği ise, gerek Haçlılara gerekse tüm diğer Hıristiyanlara karşı son derece adil ve bağışlayıcı davranması olmuştur.

Haçlıların Müslümanlara çok büyük zulümler uygulamalarına rağmen, Selahaddin Eyyubi adaletten ayrılmamış ve Kudüs'ü fethettiğinde kentteki hiçbir Hıristiyana zarar verilmesine izin vermemiştir.

Kısacası, Selahaddin Eyyubi'nin kurmuş olduğu İslam Birliği, Müslümanlara hem güç ve zafer vermiş, hem de İslam ahlakının özündeki adalet, hoşgörü, barışseverlik gibi erdemlerin hayata geçirilmesine imkan tanımıştır. Böylece, Kuran ahlakına göre Müslümanların nasıl davranması gerektiği tüm dünyaya gösterilmiştir.

Osmanlı İmparatorluğu ve Halifelik Kurumu

Selahaddin Eyyubi'den sonra Türk-İslam Birliği'nin kurulması ve tüm Müslümanları temsil edecek güçlü bir liderliğe kavuşması ancak Osmanlı İmparatorluğu zamanında olmuştur. Müslümanların yaşadığı eksikliği bilen ve buna bir son vermek isteyen **Yavuz Sultan Selim**, Memlük Seferi'nin sonunda hilafeti alarak bu ayrılığa bir son vermiştir. Yavuz Sultan "İslam Birliği" gayesiyle çıktığı Mısır seferinde, "Halifelik" kurumunun Osmanlı'ya geçişini sağlamıştır. Fethettiği kutsal mekanlara olan saygısını ise şu tarihi sözleriyle ifade etmiştir: **"Biz, mukaddes yerlerin hakimi değil; hadimiyiz! (hizmetçisiyiz)."** Osmanlılar; kutsal toprakları fethedince vali adı altında idareci olarak atadıkları kişilere **"Medine Muhafızı"** ünvanını vererek bu sözleri hayata geçirmişlerdir. Bu tarihten itibaren İslam dünyası içinde büyük huzur ve refah dolu bir dönem başlamıştır.

Birliği Bozmaya Çalışan Dış Güçler ve Birliği Koruma Çabaları

Osmanlı İmparatorluğu'nun oluşturduğu bu birlik ve beraberlik ortamı, 18. yüzyıldan itibaren yayılmakta olan sömürgecilik tehdidi altında kalmaya başlamıştır. Müslüman bilim adamları, bu sömürgecilik faaliyetleri karşısında İslam Birliği'ni korumak için **"Halife-i Ru-i Zemin"** (Yeryüzünün Halifesi) kavramını geliştirmişlerdir.

Bu dönemde Müslüman Birliğini güçlendirmek ve yaygınlaştırmak için en büyük çabayı gösteren kişi **Sultan II. Abdülhamit Han olmuştur.** Oldukça çalkantılı bir dönemde tahta çıkan Abdülhamit Han, elindeki kısıtlı imkanlarla Osmanlı Devleti'ni yıkılmaktan korumak ve İslam Birliği'ni sağlamak için büyük bir çabanın içine girmiştir. Abdülhamit Han'ın İslam Birliği politikasının dört ana amacı vardır.

Bunlardan birinci ve en önemlisi; Müslüman ülkelere yönelik sömürgeleştirme ve işgal faaliyetlerini durdurmaktır. İkincisi; ülkeye zararı dokunan, çeşitli ülkelerin sahip oldukları ayrıcalıkları kaldırmaktır. Üçüncü amaç; Hurafeleri ve bidatları ortadan kaldırarak gerçek İslam inancını yeniden tesis etmektir. Dördüncü ve nihai amaç ise; Müslümanları tek bir bayrak ve otorite altında birleştirmenin yolunu bulmaktır.

Belirtilen politika çerçevesinde yapılan faaliyetlerle, Müslüman halkın bulunduğu yerlerde konsolosluklar açılmış, halk bu yolla bilinçlendirilmiş, birlik ve bağlılık duyguları güçlendirilip, sömürgeci güçlere karşı koymaları sağlanmıştır. Dünyanın her yerinde Müslümanlara ulaşmak için çeşitli dillerde gazeteler, kitaplar basılmış ve bu yolla Müslümanlar bilinçlendirilmiştir. II. Abdülhamid'in Müslümanları fiziki olarak birbirine bağlayacak ve aralarında iletişim ve ulaşımı kolaylaştıracak Hicaz demiryolunu inşa ettirmesi ise bu birliğin korunması için büyük bir çalışma olmuş ve bütün Müslümanları şevklendirmiştir.

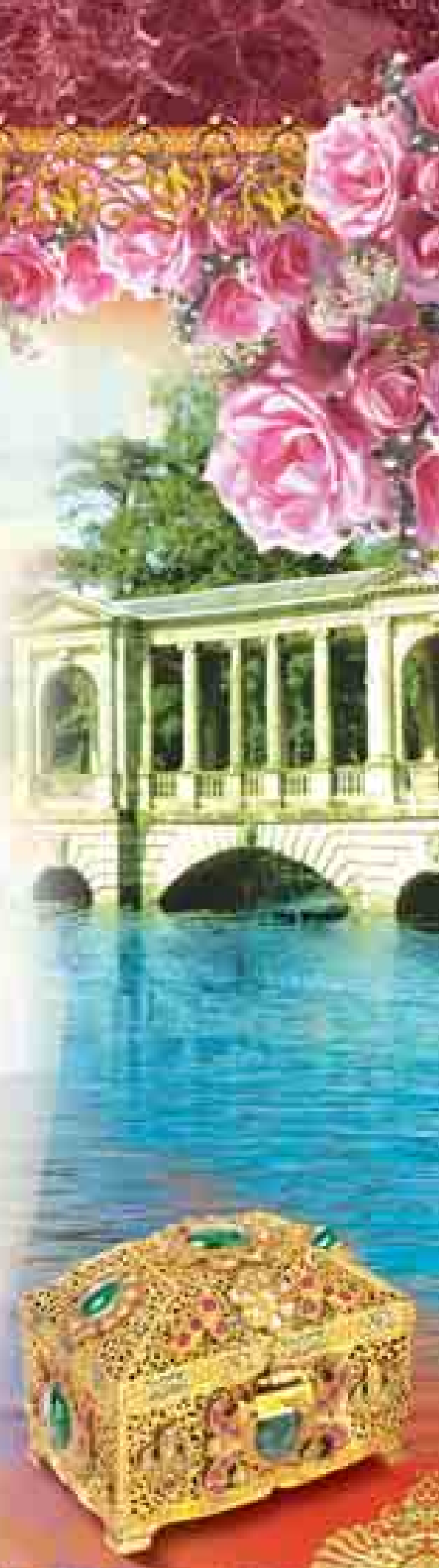

Cumhuriyet Döneminde İslam Birliği

Cumhuriyet döneminde de birçok Türk büyüğünün Türk-İslam dünyasının bir araya gelmesi yönünde görüşleri olmuştur. Özellikle bu dönemde Cumhuriyetimizin kurucusu **Mustafa Kemal Atatürk, Ziya Gökalp, Seyyid Bey** ve **Mehmet Akif Ersoy'un** bu yönde sözleri, idealleri ve girişimleri vardır.

Mustafa Kemal Atatürk'ün **"Sadabat Paktı"**nı kurarak İran, Pakistan ve Türkiye arasında bir birlik kurması bu idealin bir göstergesidir. Ayrıca, Nutuk'ta yer alan ve genel olarak Türk-İslam dünyasının bir araya gelmesi yönündeki görüşleri de bu ideali desteklemektedir.

Mustafa Kemal Atatürk İngiliz tarihçi Wells'in eserlerinden örnekler verdiği bir konuşmasında, Türk-İslam Birliği'nin nasıl olabileceği konusunda önemli mesajlar vermiştir:

"Avrupa'da, Asya'da, Afrika'da ve sair kıtalarda yaşayan İslam heyeti içtimaiyeleri(toplantıları), istikbalde herhangi bir gün, irade ve arzularını istimal ve tatbika iktidar ve serbesti kesbederler(kazanırlar); o zaman lüzumlu ve faydalı görürlerse asrın icabatına muvafık(uygun) bir suretde bir takım itilaf ve ittihat noktaları bulabilirler. Şüphesiz, her devletin, her heyet-i içtimaiyenin, birbirinden tatmin ve temin edeceği ihtiyaçları vardır. Mütekabil (karşılıklı) menfaatleri mevcuttur. Bu mutasavver müstakil İslam hükümetlerin sahibi salahiyet murahhasları (temsilcileri) bir araya gelip bir kongre yaparlar ve falan filan İslam devletler arasında şu veya bu münasebetler teessüs (kurulmuştur) etmiştir. Bu münasebatı müşterekeyi (ortak birlikteliği) muhafaza ve bu münasebatın tazammum (birlikteliğin içerdiği) eylediği şerait (koşullar) dahilinde müttehiden (birlikte) hareketi temin için bütün İslam devletlerin murahhaslarından (temsilcilerinden) mürekkep bir meclis teşekkül edecektir. İttihad eden İslam devletler bu meclisin reisi tarafından temsil olunacaktır derlerse, işte o zaman, isterlerse, o "İslamşümul ittihadi hükümet"e hilafet ve müşterek meclisin makamı riyasetine intihab (seçilecek) olunacak zata da halife unvanı verirler." (Nutuk, İstanbul 1963 sf.714)

Buna göre, Türkiye Cumhuriyeti gibi bağımsızlığını kazanmış olan Müslüman ülkelerin uygun şartlarda, ortak menfaatleri için bir araya gelmeleri Türk-İslam dünyası için önemli bir idealdir. Bu uygun şartlar, günümüzde var olan Avrupa Birliği ya da Birleşmiş Milletler gibi, bağımsız ülkelerin bir araya gelmesiyle oluşturulan kuruluşların özünde mevcuttur. Bu kuruluşları meydana getiren ülkeler ortak menfaatlerini korumak için bir araya gelmektedirler. Böylelikle, kendi atadıkları temsilcilerinin oluşturdukları mecliste kendi yöneticilerini seçebilmekte ve ortak kararlar alabilmektedirler.

Bu şekilde, Musafa Kemal Atatürk milletler için, çağın şartlarına uygun olan ideal birlik modelini göstermiştir. Buna karşın, Atatürk hiçbir zaman ulusların hür iradelerini yansıtmayan, devletlerin temsilcilerinin dışında bir temsil modelini uygun görmemiştir.

İstiklal Marşımızın şairi ve Cumhuriyetimizin kuruluşunun önemli şahsiyetlerinden olan Mehmet Akif Ersoy da sözlerinde Türk-İslam dünyasının birlikteliğinin gerekliliğine ve önemine değinmiştir:

"Ey cemaati müslimin! Milletler topla, tüfekle, zırhlı ile, ordularla, tayyarelerle yıkılmıyor, yıkılmaz. Milletler ancak aralarındaki bağlar çözülerek herkes kendi başının derdine, kendi havasına, kendi menfaatini temin etmek sevdasına düştüğü zaman yıkılır. … Müslümanlık bağı ırkı, iklimi, lisanı, adetleri, ahlakı büsbütün başka olan bir çok kavimleri birbirine sımsıkı bağlamıştı. Boşnak İslavlığını, Arnavut Latinliğini, Pomak Bulgarlığını... kısacası her kavim kendi kavmiyetini bir tarafa atarak Müslüman halifesinin etrafında toplanmış, kelimetullahı yükseltmek için canını, kanını, bütün varını güle güle koşa koşa feda etmişti. Fakat sonraları aramıza Avrupalılar tarafından türlü şekiller altına ekilen fitne, tefrika, fesat tohumları, bizim haberimiz bile olmadan filizlenmeye, dallanmaya, budaklanmaya başladı. O demin söylediğim bağ gevşemeye başladı..." (Milli Mücadelede Mehmet Akif Kastamonu'da, Haz. Mustafa Eski, Ayyıldız Matbaası, Ankara 1983, sf. 17-18).

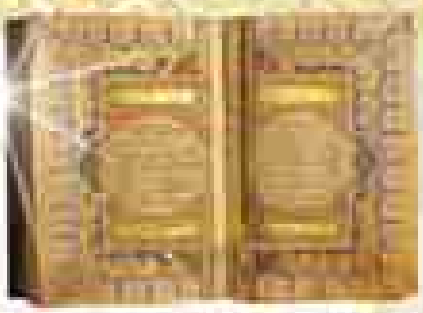

Bediüzzaman Said Nursi'nin Düşünceleri

Büyük İslam Alimi Bediüzzaman Said Nursi de İslam Birliği'nin önemi ve gerekliliği konusundaki görüşlerini Risale-i Nur'da birçok bölümde belirtmiştir:

"Evet o ecnebilerin, canavarlar gibi yaptıkları muamele ve zulümler, İslâm dünyasında, hürriyet ve istiklal ve ittihad-ı İslâm (İslam birliği) cereyanını da hızlandırmıştır. Nihayet, müstakil İslâm devletlerinin teşkilini intac etmiştir (doğurmuştur). İnşâAllahü Teâlâ, Cemahir-i Müttefika-i İslâmiye (İslam birliği)de meydana gelecek ve İslâmiyet, dünyaya hâkim ve hükümran olacaktır. Rahmet-i İlahîden kuvvetle ümid ve niyaz ediyoruz." (Konferans, sf:54)

"Hususan kırk-elli sene sonra Arab taifeleri, Cemahir-i Müttefika-i Amerika (Amerika Birleşik Devletleri) gibi en ulvî bir vaziyete girmeğe, esarette kalan hâkimiyet-i İslâmiyeyi (İslam hakimiyetini) eski zaman gibi küre-i arzın nısfında, belki ekserisinde (dünyanın yarısında hatta çoğunda) tesisine muvaffak olmanızı Rahmet-i İlahiyeden kuvvetle bekliyoruz. Bir kıyamet çabuk kopmazsa, inşâAllah nesl-i âti (gelecek nesil) görecek." (Hutbe-i Şamiye, sf. 57)

"Bin seneden beri âlem-i İslâmiyeti (İslamiyet alemi) kahramanlığı ile memnun eden ve vahdet-i İslâmiyeyi muhafaza eden ve âlem-i beşeriyeti, küfr-ü mutlaktan ve dalaletten şanlı bir surette kurtulmasına büyük bir vesile olan Türk milleti ve Türkleşmiş olanların din kardeşleri; eğer şimdi, eski zaman gibi kahramancasına Kur'an'a ve hakaik-i imana (iman hakikatlerine) sahib çıkmazsanız ve sizler gibi ehl-i hamiyet, eskide yanlış bir surette ve din zararına medeniyetin propagandası yerinde doğrudan doğruya hakaik-i Kur'aniye ve imaniyeyi tervice (geçerli kılmaya) çalışmazsanız, size kat'iyyen haber veriyorum ve kat'î hüccetlerle (delillerle) isbat ederim ki; âlem-i İslâmın muhabbet ve uhuvveti yerine, dehşetli bir nefret ve kahraman kardeşi ve kumandanı olan Türk milletine bir adavet ve şimdi âlem-i İslâmı mahva çalışan küfr-ü mutlak altındaki anarşiliğe mağlub olup, âlem-i İslâmın kal'ası (kalesi) ve şanlı ordusu olan bu Türk milletinin parça parça olmasına ve şark-ı şimalîden (kuzeydoğu) çıkan dehşetli ejderhanın istila etmesine sebebiyet verecek.

Evet hariçte iki dehşetli cereyana karşı bu kahraman millet, Kur'an kuvvetiyle dayanabilir. Yoksa küfr-ü mutlakı, istibdad-ı mutlakı(başına buyruk yönetim), sefaheti mutlakı (çirkin şeylere düşkün lük) ve ehl-i namusun servetini serserilere ibahe (itibar) etmesini âlet ederek dehşetli bir kuvvetle gelen bir cereyanı durduracak; ancak İslâmiyet hakikatıyla mezcolmuş (karıştırılmış) , ittihad etmiş ve bütün mazideki şerefini İslâmiyette bulmuş bu millet dayanabilir. Bu milletin hamiyetperverleri ve milliyetperverleri, herşeyden evvel bu mümtezic (birleşmiş), müttehid (beraberce)milliyetin can damarı hükmünde olan hakaik-i Kur'aniyeyi terbiye-i medeniye yerine esas tutmak ve düstur-u hareket yapmakla o cereyanı durdurur inşâAllah." (Mektubat, sf.55)

Günümüzde İslam Birliği

Tarihte yaşanan bu örneklerden de anlaşılacağı gibi, Müslümanları her dönemde kurtuluşa, huzur ve refaha ulaştıracak bir irade çevresinde birleştirmeye ihtiyaç duyulmuştur. Günümüzde de Türk-İslam dünyasının güçlü bir dayanışmaya, birlik ve beraberliğe ihtiyacı vardır. Ancak günümüzün değişen koşulları karşısında bu birliğin ne şekilde sağlanacağı hususu büyük bir önem taşımaktadır.

Türk-İslam dünyası, daimi kurumları bulunan, bağlayıcı kararlar alma yetkisine sahip, ortak politika geliştirebilecek ve bunları kararlılıkla uygulayacak, herkesin ortak sesi olacak, tüm dünyaya hoşgörüyü öğretecek, huzur getirip ışık tutacak, hem Müslümanlara hem gayrimüslimlere refah ortamı sunacak, yeryüzüne adalet ve barış getirecek olan bir birlikteliğin özlemi içindedir.

Tüm Türk devletlerinin ve tüm İslam devletlerinin, adalet, sevgi ve kardeşlik temeli üzerinde, bir çatı altında toplanarak Türk-İslam Birliği'ni kurmaları özlemi duyulan bu birlikteliğin gerçekleşmesini sağlayacaktır.

Türk-İslam Birliği, tarih boyunca konuşulmuş, şevk ve heyecanla arzulanan, beklenen bir konu olmuştur. Bu konu, birçok düşünür ve devlet adamı tarafından yazılarında, makalelerinde ve söyleşilerinde dile getirilmiştir. Bu söylemler hala tüm Türk-İslam dünyasının ortak sesi gibi değerini korumaktadır.

"Türk-İslam dünyası, daimi kurumları bulunan, bağlayıcı kararlar alma yetkisine sahip, ortak politika geliştirebilecek ve bunları kararlılıkla uygulaycak, herkesin ortak sesi olacak, tüm dünyaya hoşgörüyü öğretecek, huzur getirip ışık tutacak, hem Müslümanlara hem gayrimüslimlere refah ortamı sunacak, yeryüzüne adalet ve barış getirecek olan bir birlikteliğin özlemi içindedir."

DÜNYA YENİ BİR OSMANLIYA MUHTAÇ

- Dünya Yeni Bir Osmanlı'ya Muhtaç
- Basında Dünyanın Osmanlı Özlemi
- Gelin Birlik Olalım

Dünya Yeni Bir

OSMANLI' YA MUHTAÇ

Bugün büyük devletlerin Osmanlı Tarihi konusunda araştırmalar yaptırmaları ve bu konuya özel öncelik vermeleri bizlere çok önemli bir gerçeği göstermektedir. Osmanlı Devleti büyük devlet olmanın sırrını bulmuş ve bu sırrı 600 yıllık ömrünün son anına kadar muhafaza etmiştir. Osmanlı, tüm insanlara karşı, hangi dinden, mezhepten ya da ırktan olursa olsun adalet ve hoşgörüsünü açıkça hissettirmiştir. Öyle ki, bu adalet ve hoşgörü yüzyıllarca unutulmayan ve bugün bütün dünyanın peşinden koştuğu örnek model olmuştur.

Osmanlı'yı veya Selçuklu'yu yöneten Müslüman Türkler gittikleri yerlerde yok etmeyi değil, yeniden inşa etmeyi hedeflemişlerdir. Bu yerlere zenginlik, refah ve medeniyet götürmüşler, camiler, medreseler, kervansaraylar, köprüler, çeşmeler yapmışlardır.

M. Baudier'nin Histoire de la Religion des Turcs (Türklerin Din Tarihi) adlı eserinde: **"Türkler merhamet, şefkat ve insanlara yardımda bütün milletlere ve hatta Hıristiyanlara da üstündürler"** sözleriyle de belirttiği gibi, Türk Milleti komşu olduğu ve yönetimi altındaki topraklarda yaşayan insanlara güzel ahlakıyla da örnek olmuştur.

Müslüman Türk Milleti, başta da belirttiğimiz gibi, her zaman farklı kültürden insanların haklarına, yaşam biçimlerine, inançlarına ve dünya görüşlerine saygı gösterdi. Bu insanların kendilerine Allah'ın bir emaneti olduğunu düşünen, Müslüman Türk yöneticilerinin görevleri arasında bu halkları himaye etmek, kimsenin onlara zulüm yapmamasını sağlamak da vardı. Allah, **İnsan Suresi'nin 8.ayetinde** müminlerin kendileri ihtiyaç içindeyken dahi yemeği önce esirlere yedirdiklerini bildirmektedir. Bu, İslam ahlakını yaşayan Müslüman yöneticilerin hükmettiği topraklarda yaşayanlara karşı tüm uygulamalarını şekillendiren çok önemli bir ahlak özelliği olmuştur. Nitekim düşmanlarından kaçarak Osmanlı İmparatorluğu'na sığınan **İsveç Kralı XII. Charles (Demirbaş Şarl)**'ın bir yakınına yazdığı mektuptaki şu sözleri de Müslüman Türk Milleti'nin insani ve güzel ahlaklı tutumunun dile getirilişidir:

"Şefkatin, cömertliğin, asaletin, nezaketin esiriyim. Türkler beni işte bu elmas bağa sardılar. Bu kadar şefkatli, bu kadar nazik bir milletin arasında hür bir esir olarak yaşamak bilsen ne kadar tatlı..."[2]

Gittikleri her yere huzur ve barış götüren Müslüman Türkler, çoğunlukla önceki yönetimlerin baskıcı ve zulmedici uygulamalarından sıkıntı duyan halklar tarafından coşkun bir sevgi ve saygıyla karşılanmışlardır. Osmanlı Devleti kuruluş döneminden itibaren yönetimi altındaki topraklarda yaşayan farklı din ve ırklara mensup olan vatandaşlarıyla iyi ilişkiler kurarak onların beğenisini kazanmıştır. Örneğin Bursa'nın fethinden sonra, Rumlara şehri neden teslim ettiklerini soran **Orhan Gazi**'nin aldığı cevap oldukça çarpıcıdır:

Sizin devletinizin günden güne yükseldiğini ve bizim devletimizi geçtiğini anladık. Babanızın idaresine geçen köylülerin memnun kalıp bir daha bizi aramadıklarını gördük ve biz de bu rahatlığa heves ettik.[3]

Osmanlıların Anadolu'da olduğu gibi Rumeli'de ve diğer topraklarda da Hıristiyan halkın varlıklarına ve idare tarzlarına karışmamaları, ağır vergiler altında ezilmiş olan halkın yükünü hafifletmeleri ve mevcut kanunlar kapsamında hiçbir yerel yöneticinin keyfi uygulamalar yapmasına müsaade etmemeleri yerli halkın kendilerinden razı olmalarını sağlamıştır.

Osmanlı Devleti kendi topraklarında yaşayan herkesin hak ve hukukunu garanti altına almıştır. Nitekim Batılı tarihçi ve siyaset adamlarının kaleme aldığı eserlerde de Türk-İslam Ahlakı'nın getirdiği adalet ve hukuk anlayışı övülmüş, diğer çağdaş sistemlerle mukayese edilerek Türk-İslam Ahlakı'nın üstünlüğü dile getirilmiştir. Bunlardan İngiliz tarihçisi **F. Downey** "The Grand Turc, Suleyman the Magnificent" (Büyük Türk, Muhteşem Süleyman) adlı eserinde Türklerin adaletine ve merhametine sığınan insanlardan şu şekilde bahseder:

"Birçok Hıristiyan, adaleti ağır ve kararsız olan Hıristiyan ülkelerindeki yurtlarını bırakarak Osmanlı ülkesine gelip sığınıyorlardı." [4]

Fransız tarihçi **Fernard Grenart** ise Türk devlet anlayışına duyduğu hayranlığı şu sözleri ile dile getiriyordu:

"Osmanlı idaresinin, fethedilen memleketler için, son derece özgürlükçü olduğunu kaydetmeden geçmemelidir. Bu memleketler ahalisini Türkler, dillerinde, dinlerinde hatta bazen iç düzenlerinin büyük bir kısmında tamamen serbest bırakıyorlardı."[5]

Ünlü tarihçi **Oskar Kolling** ise I. Dünya Savaşı sonrasında Balkan halklarının karşı karşıya kaldığı durum karşısında Osmanlı idaresindeki üstün adalet ve hukuk anlayışını şu şekilde tarif eder:

"Bu eski hakikati -Osmanlı-Türk adalet sistemini- Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'nun çöktüğü 1918 yılında komşu milletler bize yeniden hatırlattılar. 16. asırdan 340 sene sonra hümanizm devrinde Macar hududunda aynı hadise tekerrür etti. Fakat böyle bir mukayese yapıldığı zaman 16. asır Türk idarecilerinin, zavallı halkın hukukunu korumak hususundaki gayretleri önünde eğilmek arzusunu duyarız."[6]

"Osmanlı'yı veya Selçuklu'yu yöneten Müslüman Türkler gittikleri yerlerde yok etmeyi değil, yeniden inşa etmeyi hedeflemişlerdir. Bu yerlere zenginlik, refah ve medeniyet götürmüşler, camiler, medreseler, kervansaraylar, köprüler, çeşmeler yapmışlardır."

Kolling bu satırların devamında dönemin Avrupa devletleri ile Türk Devleti arasındaki anlayış farkını da şu şekilde dile getirmekteydi:

"... Avrupa'da sulh zamanında bile engizisyon mahkelemeleri ve idam sehpaları faaliyette bulunuyordu. Bilhassa ücretli askerlerden teşekkül eden ordu toplanınca halk bütün malı ile beraber zulüm aleti haline geldi. Bunlar hiçbir vicdan azabına düşmeksizin ırkdaşlarını soyar, ezer, öldürürlerdi. Oysa Türk hükümdarları gerçekten halkın hayatı ile ilgilenmişlerdir. Naklettiğimiz vesika suretleri de şüpheye yer bırakmayacak şekilde bunu göstermektedir".[7]

Avusturyalı Türkolog Anton Cornelers Schaendinger de Türklerin devlet anlayışını ve bu anlayışın dünyanın pek çok yöresine getirdiği refah ve huzurun, başka hiçbir hükümdarlık döneminde sağlanamadığını şöyle dile getirmiştir:

"İskender Doğu'ya ve Hint'e kadar yayıldı. Daraz Doğu'dan Batı'ya uzandı. Cengiz Han Avrupa ortalarına kadar at koşturdu. Lakin hiçbirisi Osmanlı Türkleri gibi diğer insanların kültür ve din hürriyetine saygı göstermediler. Osmanlılar harikulade bir nizam ve düzende asırlarca kendilerinden olmayan insanlarla barış içerisinde yaşadılar." [8]

Anton Schaendinger gibi Türklere hayran kalan bir başka tarihçi Yunanlı Michel de Greece'in sözleri ise çok dikkat çekicidir. De Greece, bu topraklarda tek çözümün Osmanlı benzeri bir idari sistem olduğunu, bugün yaşanan karmaşaları da örnek vererek anlatmaktadır:

"Osmanlı Devleti'nin yıkılmasından çok üzüntü duyuyorum. Çünkü Osmanlı Devleti dünya dengesini ayakta tutan bir güç olmuştu ve sevilsin ya da sevilmesin, Osmanlı'nın çöküşünden itibaren Balkanlar ve Ortadoğu'daki çalkantılar durmak bilmedi."[9]

Balkanlar'da yaşayan, bu toprakların doğasını ve geçmişini iyi bilen bir tarihçinin böyle bir teşhiste bulunması son derece önemlidir.

"İskender Doğu'ya ve Hint'e kadar yayıldı. Daraz Doğu'dan Batı'ya uzandı. Cengiz Han Avrupa ortalarına kadar at koşturdu. Lakin hiçbirisi Osmanlı Türkleri gibi diğer insanların kültür ve din hürriyetine saygı göstermediler. Osmanlılar harikulade bir nizam ve düzende asırlarca kendilerinden olmayan insanlarla barış içerisinde yaşadılar."

Türkolog
Anton Cornelers Schaendinger

Dünya Osmanlı'nın Adaletini ve Şefkatini Özlüyor

Bugün pek çok tarih bilimci ve siyasetçi de dünya barışının sağlanabilmesi için Osmanlı'nın adaletini ve şefkatini örnek göstererek yazdıkları makalelerde bu noktaya dikkat çekmektedirler. Bu kişilerden birisi de şu an hayatta olmayan, dünyaca ünlü Ortadoğu uzmanı Prof. Dr. **Edward Said** idi. Kudüslü Hıristiyan bir aileye mensup olan Edward Said de, İsrail'de çıkan Ha'aretz gazetesinde yayınlanan röportajında Ortadoğu'da kalıcı bir barışın inşa edilebilmesi için **"Osmanlı Millet Sistemi"**ni önermiştir.[10] Osmanlı Millet Sistemi'ni bir nevi zorunluluk olarak gördüğünü vurgulayan Edward Said, bu konuda son derece haklıydı. Çünkü bütün bir tarih boyunca Ortadoğu ve Balkanlar'da en uzun ömürlü yönetimler Osmanlılar döneminde kurulmuş, Romalıların bile sağlayamadığı süreklilik ve bütünlük Müslüman Türkler tarafından yüzyıllarca korunmuştur.

Prof. Dr. **Edward Said**'in Ortadoğu barışı için dile getirdiği önerinin bir benzerini ünlü tarihçi **Jason Goodwin** de New York Times'daki **"Osmanlı'dan Öğreneceklerimiz"** başlıklı yazısında Balkanlar için önermektedir. Osmanlı'nın Balkanlar'da, din, dil ve etnik farklılıkların çok fazla olmasına rağmen, hüküm sürdüğü 14. yüzyıldan 19. yüzyıla kadar hiçbir zaman kısıtlama yapmadığını ve bu şekilde istikrarı ve düzeni sağladığını söyleyen Goodwin, bugün yeryüzünde barışın ve huzurun sağlanması için Osmanlı'dan öğrenilecek çok fazla şeyin olduğunu dile getirmektedir.[11]

Osmanlı adalet ve hoşgörüsünün Batı dünyası tarafından örnek bir model olarak görüldüğünü, London School of Economics'te Avrupa Düşüncesi **Profesörü olan John Gray** de kendisiyle yapılan bir röportajda açıkça ifade etmiştir. New Perspectives Quarterly dergisinin Türkiye baskısında yayınlanan röportajda Gray :

"Endülüs Emevileri'nin, Osmanlıların hoşgörülü yaklaşımları günümüz dünyası için yol gösterici olabilir" diyordu.[12]

Bu konuda Batı medyasında yer alan yorumlardan biri de, 9 Mart 2003 tarihli New York Times gazetesinde yayınlanan David Fromkin imzalı "A World Still Haunted by Ottoman Ghosts" (Hala Osmanlı Hayaletleri ile Dolu Bir Dünya) başlıklı makaledir. Makalesine "Bir hayalet ABD'yi rahat bırakmıyor, bu Osmanlı İmparatorluğu'nun hayaleti" diye başlayan Fromkin, şunları yazıyordu:

"Bugün, Bush yönetimindeki daha ihtiraslı isimler, sadece Irak'ı işgal etmeyi hedeflemiyor, bunu Arap Ortadoğusu'nu dönüştürmekte bir temel olarak kullanmak da istiyor. Daha önce Batılı ülkeler (İngiltere ve Fransa) bir kez daha Osmanlı topraklarını yeniden şekillendirme işine koyulmuşlardı. Bu ülkeler, Birinci Dünya Savaşı'ndan zaferle çıktıktan sonra Ortadoğu'nun haritasını yeniden çizdiler. Irak, oluşturulan yapay devletlerden birisiydi.

"Osmanlı Devleti'nin yıkılmasından çok üzüntü duyuyorum. Çünkü Osmanlı Devleti dünya dengesini ayakta tutan bir güç olmuştu ve sevilsin ya da sevilmesin, Osmanlı'nın çöküşünden itibaren Balkanlar ve Ortadoğu'daki çalkantılar durmak bilmedi."

Yunanlı Tarihçi
Michel de Greece

1920'lerin başlarında sınırları yeniden çizdikten sonra İngiltere ve Fransa, bir devlet sistemi başlattı ve siyasi rehberlik sağlamaya da çalıştı. Ancak sistem tahammül edemedi. Aksine, bölge daha çalkantılı ve huzursuz oldu. Geriye bakıldığında, Başkan Bush'un bazı bölümlerini değiştirmek istediği Ortadoğu'nun çoğu karakteristiğinin, beş yüzyıllık Osmanlı idaresinde şekillendiği açıkça görülüyor."[13]

İngiliz gazeteci Timothy Garton Ash ise The Guardian gazetesinde yayınlanan 27 Mart 2003 tarihli makalesinde benzer bir analiz yaptı. Kosova'daki Arnavutların ve Kuzey Irak'taki Kürtlerin sorunlarını ele alan Ash, "Her iki durumda da, hala, bir yüzyıl sonra bile, Osmanlı İmparatorluğu'nun mirası ile karşı karşıyayız" diyor ve yazısını şöyle noktalıyordu:

"Yüzleşelim: (Irak'taki) bu kanlı savaş bittiğinde, 1918 yılına geri dönmüş olacağız, yani büyükbabalarımızın Balkanlar'dan Ortadoğu'ya kadar karşılaştığı soruların çoğuyla ve tam da aynı bölgelerde yüzyüze kalacağız. Ve hala bunlara verebilecek bir cevabımız yok. Bazen, Osmanlı İmparatorluğu'nu yeniden kurmamız gerektiğini düşünüyorum." [14]

Bu örnekler istenirse daha da çoğaltılabilir. Zaman geçtikçe dünyanın kanaati de bu yönde gelişmektedir. Elbette ki, Osmanlı'nın da hataları ve sonradan pişman olduğu davranışları olmuştur. Ancak, insanların hafızalarında kalan Osmanlı'nın sağladığı barış ve huzur ortamı olmuştur. İşte bu yönüyle örnek aldığımız Osmanlı'nın adaletine ve hoşgörüsüne tüm dünya yeniden muhtaçtır.

Osmanlı'nın Adaleti ve Hoşgörüsü İslam Ahlakından Kaynaklanmaktadır

Şüphesiz Osmanlı'nın asırlar boyunca adalet ve hoşgörü anlayışında hiçbir sapma olmamasının en önemli nedeni bu adalet ve hoşgörü anlayışını Kuran ahlakından öğrenmiş olmasıdır. Kuran'da tarif edilen adalet ve hoşgörü anlayışı Müslümanları, karşı tarafa öfkeli olsalar bile, öfkelerine kapılmalarını engelleyip adil kılan bir anlayıştır. Ayette şöyle buyrulmaktadır:

> **"Ey iman edenler adil şahitler olarak Allah için adaleti ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup sakının. Şüphesiz Allah yapmakta olduklarınızdan haberi olandır." (Maide Suresi, 8)**

Bu nedenle, bugün söz konusu coğrafyada yaşayan milletlerin hepsi Müslüman Türklerin adaletine, hoşgörüsüne ve kendilerine sağladıkları barış ortamına şahitlik etmişlerdir.

Bu durum her dinden ve her ırktan insanın Müslüman Türklerin yönetiminden razı olmalarıyla neticelenmiştir. Günümüzde ise, yıllardır bu topraklarda süregelen savaş, karmaşa ve düzensizlik yüzünden huzura, güvenliğe ve barışa hasret kalmış olan kadınlar, çocuklar, yaşlılar yeni bir Osmanlı'nın özlemi içindedirler.

Şüphesiz ki, bu özlem, Osmanlı Devleti'nin yeniden kurulması değildir. Osmanlı'nın bu coğrafyada farklı unsurları barış içinde birarada tutmayı nasıl başardığını görmek ve bundan ders alarak aynı adaleti ve nizamı; yeryüzünde yaşatmaktır.

Bu yüce görevi üstlenmek ve yeryüzünde adaletin ve hoşgörünün yeniden yaşanmasına öncülük etmek de Osmanlı'nın mirasçısı olan Türkiye Cumhuriyeti'nin üstünde vicdani bir borçtur.

"Günümüzde ise, yıllardır bu topraklarda süregelen savaş, karmaşa ve düzensizlik yüzünden huzura, güvenliğe ve barışa hasret kalmış olan kadınlar, çocuklar, yaşlılar yeni bir Osmanlı'nın özlemi içindedirler."

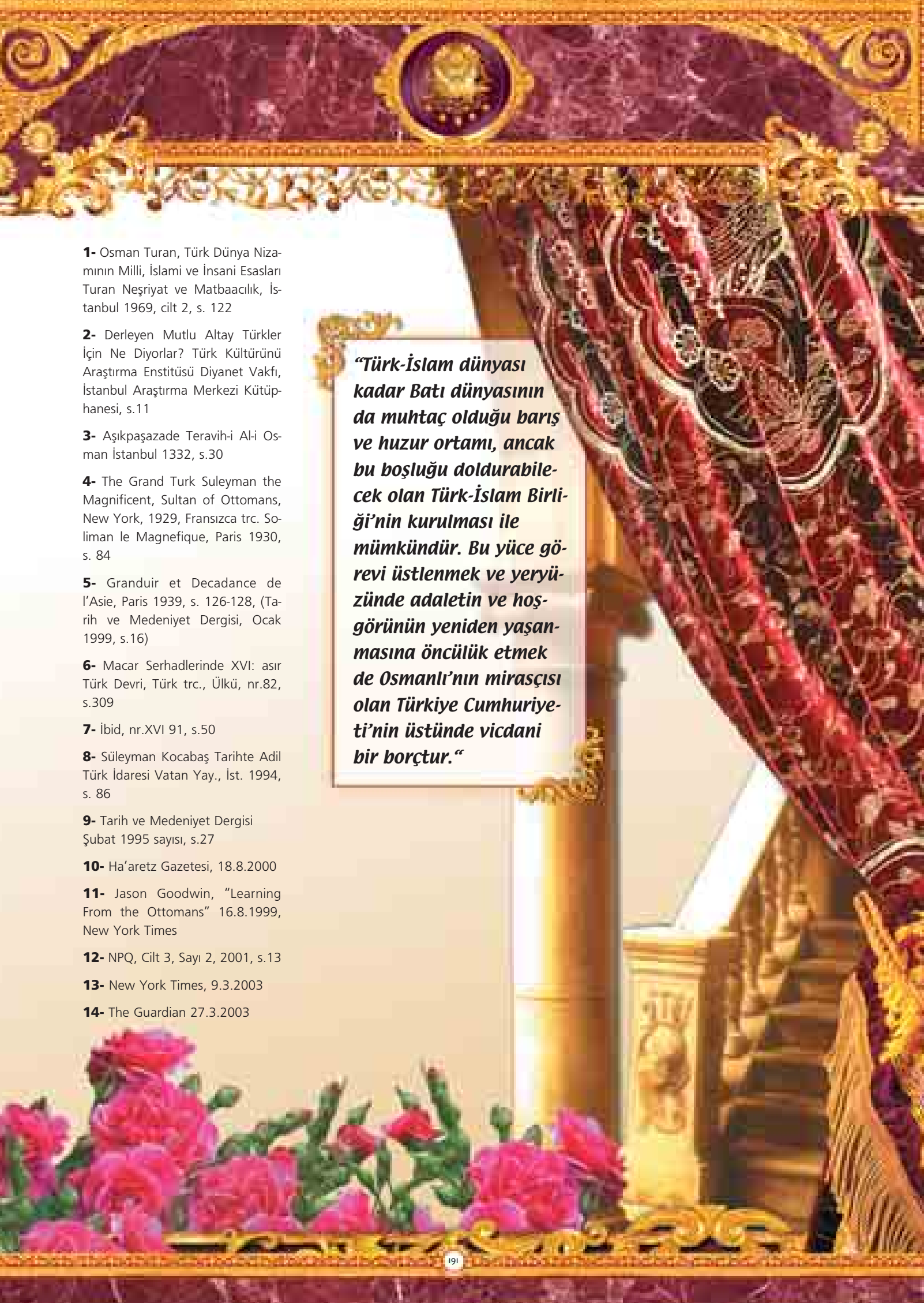

1- Osman Turan, Türk Dünya Nizamının Milli, İslami ve İnsani Esasları Turan Neşriyat ve Matbaacılık, İstanbul 1969, cilt 2, s. 122

2- Derleyen Mutlu Altay Türkler İçin Ne Diyorlar? Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Diyanet Vakfı, İstanbul Araştırma Merkezi Kütüphanesi, s.11

3- Aşıkpaşazade Teravih-i Al-i Osman İstanbul 1332, s.30

4- The Grand Turk Suleyman the Magnificent, Sultan of Ottomans, New York, 1929, Fransızca trc. Soliman le Magnefique, Paris 1930, s. 84

5- Granduir et Decadance de l'Asie, Paris 1939, s. 126-128, (Tarih ve Medeniyet Dergisi, Ocak 1999, s.16)

6- Macar Serhadlerinde XVI: asır Türk Devri, Türk trc., Ülkü, nr.82, s.309

7- İbid, nr.XVI 91, s.50

8- Süleyman Kocabaş Tarihte Adil Türk İdaresi Vatan Yay., İst. 1994, s. 86

9- Tarih ve Medeniyet Dergisi Şubat 1995 sayısı, s.27

10- Ha'aretz Gazetesi, 18.8.2000

11- Jason Goodwin, "Learning From the Ottomans" 16.8.1999, New York Times

12- NPQ, Cilt 3, Sayı 2, 2001, s.13

13- New York Times, 9.3.2003

14- The Guardian 27.3.2003

"Türk-İslam dünyası kadar Batı dünyasının da muhtaç olduğu barış ve huzur ortamı, ancak bu boşluğu doldurabilecek olan Türk-İslam Birliği'nin kurulması ile mümkündür. Bu yüce görevi üstlenmek ve yeryüzünde adaletin ve hoşgörünün yeniden yaşanmasına öncülük etmek de Osmanlı'nın mirasçısı olan Türkiye Cumhuriyeti'nin üstünde vicdani bir borçtur."

BASINDA DÜNYANIN OSMANLI ÖZLEMİ

Batı dünyası Osmanlı'yı özlüyor

Çeşitli bölgelerdeki savaşlara çözüm bulmaya çalışan Batılılar, Osmanlı'nın kudretini arıyor

AKSAM

AKŞAM GAZETESİ– 8 KASIM 2001

Batı dünyası Osmanlı'yı özlüyor.

Dünyanın çeşitli bölgelerindeki savaşlara çözüm arayan Batılılar, Osmanlı'nın kudretini arıyor. Ortadoğu ve Orta Asya'daki çatışma bölgelerinde çözüm arayan Batı, Osmanlı'yı özlüyor. Amerikan haber ajansı Associated Press'te (AP) yayınlanan bir yorum haberde, dünyanın birçok yerindeki çatışma alanlarının Osmanlı döneminden kalma olduğu iddia edildi ve Osmanlı'nın yokluğunun sorun teşkil ettiğini vurguladı.

Osmanlı döneminde bir onbaşı burayı huzur içinde yönetiyordu

Hürriyet

HÜRRİYET GAZETESİ– 30 MART 2001

İsrail eski Başbakanı Ehud Barak: "Osmanlı Döneminde Bir Onbaşı Burayı Huzur İçinde Yönetiyordu."

DÜNYA RAPORU

Gazze'ye siz gelin

SABAH

SABAH GAZETESİ
8 ARALIK 2004

İsrail: "Gazze'ye Siz Gelin."

Gazze'den çekilmeyi planlayan İsrail, buraya Türkiye'nin gelmesini istiyor. Ankara'nın 9 Ocak'taki seçim sonrası Filistinliler nezdinde aktif rol oynamasını isteyen İsrail, öncelikli olarak Türkiye'nin Gazze'de rol almasından yana.

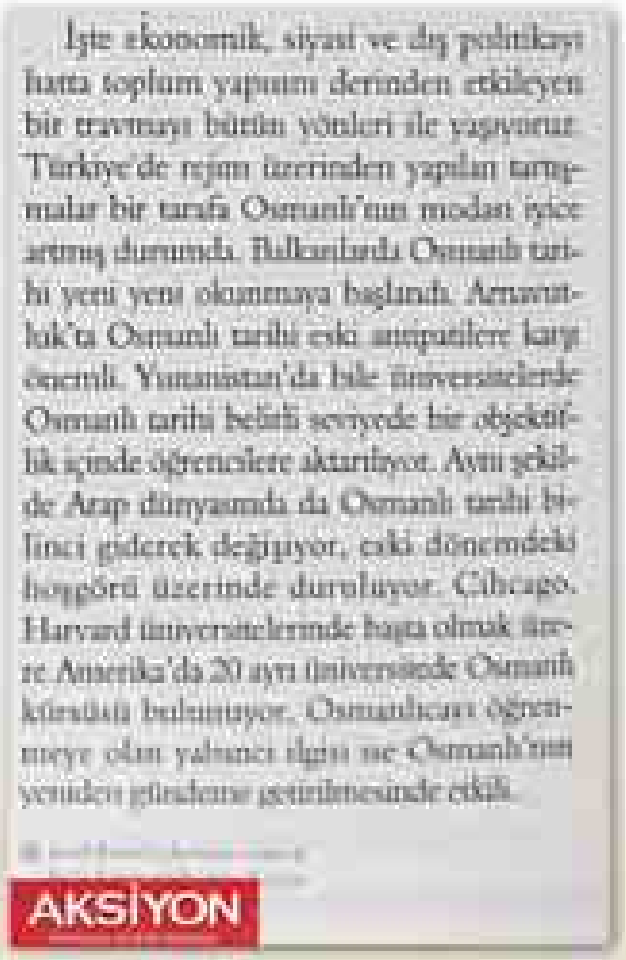
İşte ekonomik, siyasi ve dış politikayı hatta toplum yapısını derinden etkileyen bir travmayı bütün yönleri ile yaşıyoruz. Türkiye'de rejim üzerinden yapılan tartışmalar bir tarafa Osmanlı'nın modası iyice artmış durumda. Balkanlarda Osmanlı tarihi yeni yeni okunmaya başlandı. Arnavutluk'ta Osmanlı tarihi eski antipatilere karşı öneriliyor. Yunanistan'da bile üniversitelerde Osmanlı tarihi belirli seviyede bir objektiflik içinde öğrencilere aktarılıyor. Aynı şekilde Arap dünyasında da Osmanlı tarihi bilinci giderek değişiyor, eski dönemdeki boşgörü üzerinde duruluyor. Chicago, Harvard üniversitelerinde başta olmak üzere Amerika'da 20 ayrı üniversitede Osmanlı kürsüsü bulunuyor. Osmanlıcayı öğrenmeye olan yabancı ilgisi ise Osmanlı'nın yeniden gündeme getirilmesinde etkili.

AKSİYON

AKSİYON - 1 EYLÜL 2003

Amerika'da 20 Ayrı Üniversitede Osmanlı Kürsüsü Bulunuyor.

Chicago, Harvard üniversitelerinde başta olmak üzere Amerika'da 20 ayrı üniversitede Osmanlı kürsüsü bulunuyor. Osmanlıcayı öğrenmeye olan yabancı ilgisi ise Osmanlı'nın yeniden gündeme getirilmesinde etkili.

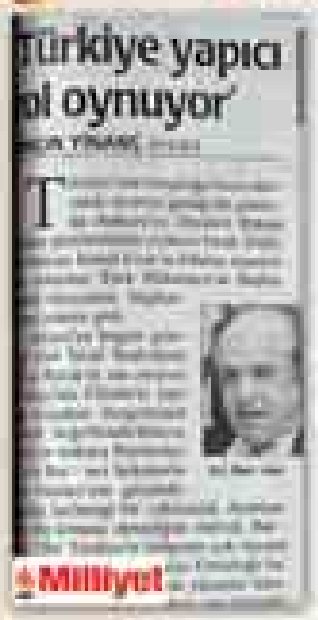
Türkiye yapıcı rol oynuyor

Milliyet

MİLLİYET GAZETESİ– 28 AĞUSTOS 2000

İsrail Dışişleri Bakanı Uri Bar-ner: "Biz Türkiye'yi Bölgenin Çok Önemli Bir Ülkesi Olarak Görüyoruz."

Türk ve Filistin tarafları arasında Eylül'ün ilk haftası New York'ta gerçekleşecek "BM Milenyum Zirvesi"nde görüşmeler yapılacağına dikkat çeken Bar - ner, "Biz Türkiye'yi bölgenin çok önemli bir ülkesi olarak görüyoruz. Ortadoğu barış süreciyle ilgili bölgedek yaşanan hareketlilik nedeniyle Başbakan son durumla ilgili olarak Türkiye'yi bizzat kendisi bilgilendirmek istedi" diye konuştu.

Milliyet

The Guardian: "Osmanlı gitti, sorun başladı."

İngiliz The Guardian gazetesi yazarlarından Timothy Ash, Osmanlıların çöküşünden bu yana Ortadoğu ve Balkanlar'da bugüne kadar birçok sorunun henüz yanıtlanamadığını belirterek, "Bazen, Osmanlı İmparatorluğu'nu yeniden canlandırmak gerek diye düşünüyorum" dedi. Ash, Kuzey Irak'taki Kürt sorununu ise "Patlamamış en büyük bomba" diye nitelendirdi.

"Kürt denklemi" olarak tanımladığı sorunun Irak'taki diğer etnik gruplar ve Türkiye başta olmak üzere bölge ülkeleri hesaba katıldığında içinden çıkılması zor bir tabloyu ortaya çıkardığını vurgulayan Ash, şöyle devam etti:

Sınırları kim çizecek?

"Bu savaş sona erdiği zaman Ortadoğu'dan Balkanlar'a dedelerimizin 1918'de boğuştuğu sorunlar ne idiyse, aynen karşımıza dikilecekler. Akıllı uzmanlar şimdiden Irak çapında bütün Kürtlere bireysel haklar ve 'Irak Kürdistanı'na özerklik tanıyan federal sistemden söz ediyor. Peki 'Irak Kürdistanı'nın sınırlarını kim çizecek? Ya Irak'taki seçmenlerin büyük çoğunluğunun istekleri ile Iraklı Kürtlerin istekleri birbiriyle örtüşmezse? Osmanlıların çöküşünden bu yana Ortadoğu ve Balkanlar'da pek çok soru yanıtlanamadı. Bazen Osmanlı İmparatorluğu'nu yeniden canlandırmak gerek diye düşünüyorum."

http://www.milliyet.com/2003/03/28/dun-ya/dun02.html

AKSİYON

AKSİYON – 1 EYLÜL 2003

Ariel Şaron : Kudüs'te Bir Osmanlı Çavuşunun Temin Ettiği Barışı Biz Modern Ordularla Sağlayamıyoruz

Amerika, Afganistan'a Türk askeri isterken Osmanlı'ya atıf yapıyor. İsrail Devlet Başkanı Ariel Şaron, "Kudüs'te bir Osmanlı çavuşunun temin ettiği barışı biz modern ordularla sağlayamıyoruz" diyerek Osmanlı Devleti'nin bir dönem muvazene unsuru olduğunu hatırlatıyor.

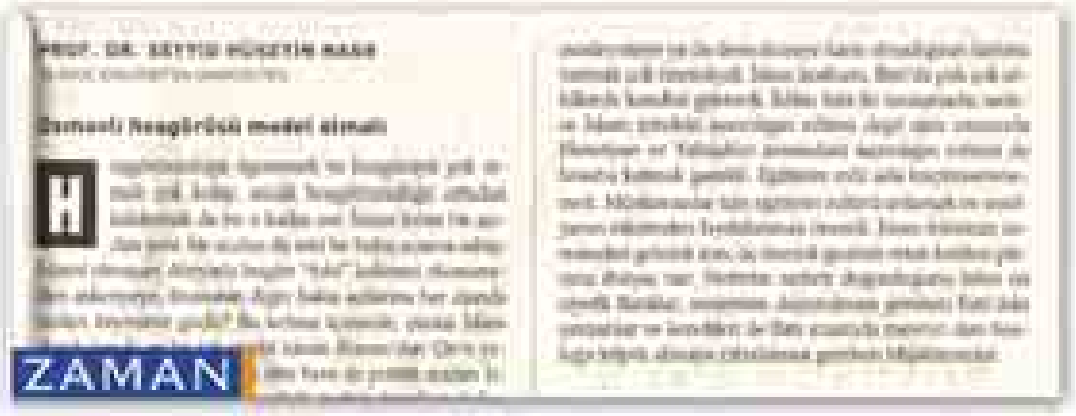
ZAMAN

ZAMAN GAZETESİ – 8 ARALIK 2004

Prof. Dr. Seyyid Hüseyin Nasr (George Washington Üniversitesi): "Osmanlı'nın Dini Azınlıklara Gösterdiği Hoşgörü"

İslam'ı gerçek manasıyla algılayan Osmanlı'nın dini azınlıklara gösterdiği hoşgörü bugün bile model alınabilecek düzeyde. İslam'ın demokrasiye karşı olmadığı görülmeli. İslam, kasıtlı bir biçimde sivilleri hedef alan ve öldüren aşırıcıların eylemleriyle yargılanmamalı. Birkaç kötü niyetli kişi pek çok kişiyi lekeledi ve bu bir adaletsizlikti.

AKSİYON

AKSİYON –27 ARALIK 2004

Haham David Rosen: Bu Toprakları En İyi Osmanlı Yönetmişti

"Bu toprakları en iyi Osmanlı yönetmişti. Bugün bile Kudüs'te Osmanlı'nın milletler sistemi benimseniyor. Evlilikle ilgili düzenlemelerimiz Osmanlı'dan kalmadır."

GELİN BİRLİK OLALIM

Dünyanın ve özellikle bölgemizin barışa, dostluğa ve kardeşliğe belki de en çok ihtiyaç duyduğu dönemlerden birini yaşarken, dinler arasında kurulacak olan ittifak, Hıristiyanların, Müslümanların ve Yahudilerin adalet ve barış arayışlarına çözüm olacaktır. Bu birliktelik, dünyayı aydınlığa ve huzura kavuşturacak en önemli vesilelerden biridir.

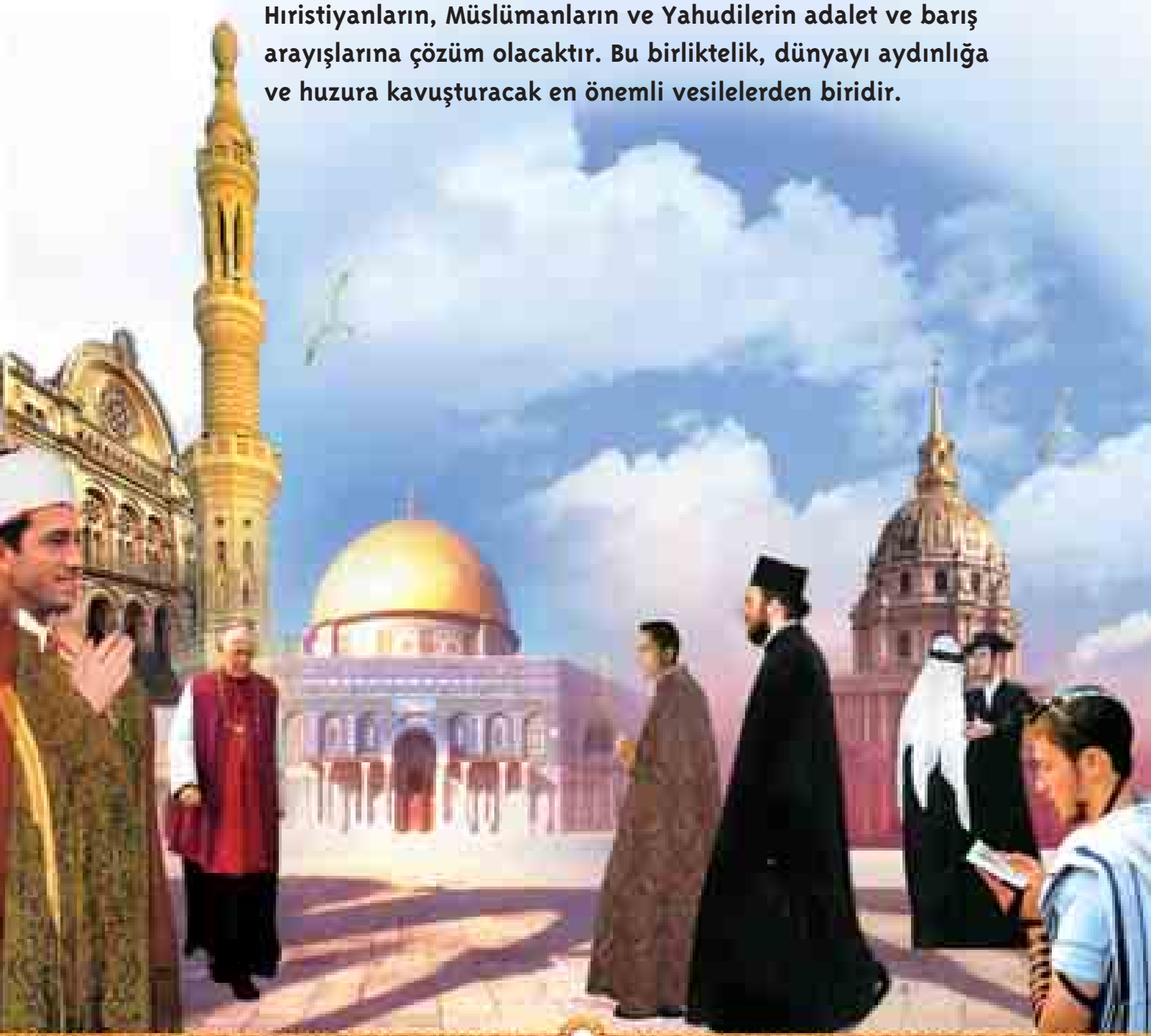

Kitap Ehli ile Müslümanlar çok benzer bir inanç ve dünya görüşüne sahiptirler. Her üç dinin mensupları da; Allah'ın varlığına, birliğine, tüm evreni ve canlıları O'nun yarattığına inanmaktadır. Tevrat ve İncil'de tahrif edilmemiş olduğu düşünülen bölümlerde yer alan ahlak anlayışı ile Kuran'da tarif edilen ahlak anlayışı pek çok bakımdan mutabakat halindedir. *www.kitapehli.com*

Kuşkusuz bu benzerliklerin yanında bazı temel inanç farklılıkları da vardır. Ancak, yeryüzünde barışın, huzurun, sevginin ve kardeşliğin yaşanması için, Allah'ın varlığını ve birliğini temel olan bu üç din arasındaki farklılıkların değil, benzerliklerin ön plana çıkarılması gerekir.

Farklılıkları ihtilaf konusu haline getirmekten vazgeçmenin gerekliliğini şöyle bir örnekle açıklayabiliriz:

"yeryüzünde barışın, huzurun, sevginin ve kardeşliğin yaşanması için, Allah'ın varlığını ve birliğini temel alan bu üç din arasındaki farklılıkların değil, benzerliklerin ön plana çıkarılması gerekir"

Televizyon haberlerinde zaman zaman büyük bir deprem veya sel felaketinin hemen ardından yürütülen kurtarma çalışmaları görüntülerine rastlarız. Bu görüntülerde ortak bir nokta dikkatimizi çeker. Doğal bir afet sonrasında çeşitli ülkelerden, farklı milletlere ve dinlere mensup insanlar seferber olurlar, hiçbir fedakarlıktan kaçınmazlar, zarar gören insanları bir an önce kurtarmak için el ele verirler.

Hatta aralarında sorun olan ülkeler dahi böyle zorluk zamanlarında bunları bir kenara bırakırlar. Hiç tereddütsüz felaketten etkilenen ülkenin yardımına koşarlar. İnsan olarak yapılması gereken de zaten budur. Böyle bir durumda, enkaz altında kalan veya boğulmak üzere olan insanlar acil yardım beklerken, geçmişten kaynaklanan sorunları, kavgaları, çekişmeleri, tartışmaları, ön yargıları gündeme getirmek büyük bir vicdansızlık olacaktır.

Dünya'nın Birlik Olmaya İhtiyacı Var

Bir de dünya toplumlarının içinde bulunduğu durumu gözümüzün önüne getirelim: Ateizmi ve materyalizmi ilke edinen ideolojilerin dünya çapındaki yıkıcı faaliyetleri, sosyal dejenerasyon, ahlaki çöküntü, yoksulluk, açlık, artan kötülükler, dağılan aileler, manevi boşluk içindeki insanlar, anarşi, terör, cinayetler, kavgalar, çatışmalar, savaşlar, huzursuzluklar...

Şüphesiz bunlar ve benzeri kötülükler dünya toplumlarını büyük bir hızla maddi ve manevi yıkımın eşiğine sürüklemektedir. Diğer yandan da inkarcı-maddeci, yıkıcı felsefeler insanların hem dünya hem de ahiret hayatlarını tehdit etmektedir. Tüm bunlar, dünya üzerinde yaşayan milyarlarca insanın aslında yardım bekleyen felaketzedelerden hiçbir farkları olmadığını göstermektedir.

İnançlı, samimi, vicdanlı ve sağduyulu Hıristiyanlara, Yahudilere ve Müslümanlara düşen görev, kötülüklere ve kötülere karşı yardımlaşmak, ortak bir fikri mücadele yürütmek, birlik ve beraberlik içinde çalışmaktır. Bu dayanışma; sevgi, saygı, hoşgörü, anlayış, uyum ve iş birliği içerisinde olmalıdır. Ayrıca, ülkemizin içinde bulunduğu coğrafyanın genel durumu konunun ne kadar aciliyetle ele alınması gerektiğinin önemli bir göstergesidir. Böyle bir anda çekişme, tartışma ve ayrılığa yol açacak unsurlardan kesinlikle kaçınılmalıdır.

Dinler şiddeti, kötülüğü ve terörü lanetler, barışı, hoşgörüyü ve sevgiyi emreder

Yahudiliğin temel kitabı olan Eski Ahit'e, Hıristiyanlığın temeli olan Yeni Ahit'e ve Hak Kitabımız Kuran-ı Kerim'e baktığımızda, karşılıklı ilişkilerde en güzel söz ve davranışların tavsiye edildiğini görürüz.

Kuran'da Rabbimiz, pek çok ayetinde güzel ahlakın, iyiliğin ve kötülüğe iyilikle karşılık vermenin önemini bildirmiştir:

"Allah'a verdikleri sözü, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozanlar, Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi kesip-koparanlar ve yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlar; işte onlar, lanet onlar içindir ve yurdun kötü olanı da onlar içindir." (Rad Suresi, 25)

"Ey iman edenler, hepiniz topluca "barış ve güvenliğe (Silm'e, İslam'a) girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır." (Bakara Suresi, 208)

Kuran-ı Kerim'de, Allah, insanlara kötülük yapmaktan sakınmalarını emretmiş; küfrü, fıskı, isyanı, zulmü, zorbalığı, öldürmeyi, kan dökmeyi yasaklamıştır. Allah'ın bu emrine uymayanlar, ayette bildirildiği gibi **"şeytanın adımlarını izleyenler"** olarak nitelendirilmiş ve açıkça Allah'ın haram kıldığı bir tutum içerisine girmişlerdir.

Hıristiyanların diğer insanlara karşı benimsemeleri gereken davranış biçimi ise İncil'de şöyle anlatılır:

"... Birbiriniz ve tüm insanlar için her zaman iyiliği amaç edinin. " (Selaniklilere I. Mektup, Bap 5, 15)

" Kimseyi kötülemesinler. Kavgacı değil, uysal olsunlar. Tüm insanlara her zaman yumuşak davransınlar. " (Titos'a Mektup, Bap 3, 2)

Tevrat'ta ise, Yahudilerin insanlara iyilikle davranmaları gerektiği şu şekilde ifade edilir:

" Ülkenizde sizinle birlikte yaşayan bir yabancıya kötü davranmayın. Ona sizden biriymiş gibi davranacak ve onu kendiniz kadar seveceksiniz. " (Levililer, Bap 19, 33)

" Kötülüğü değil, iyiliği arayın ki yaşayasınız, ve böylece Rab, orduların Allah'ı, dediğiniz gibi sizinle beraber olur. Kötülükten nefret edin ve iyiliği sevin ve kapıda hakkı pekiştirin... " (Amos, Bap 5, 14-15)

"İnançlı, samimi, vicdanlı ve sağduyulu Hıristiyanlara, Yahudilere ve Müslümanlara düşen görev, kötülüklere ve kötülere karşı yardımlaşmak, ortak bir fikri mücadele yürütmek, birlik ve beraberlik içinde çalışmaktır."

Görüldüğü gibi, her üç dinde de barış, sevgi ve hoşgörü içeren hükümler yer almakta, buna karşılık şiddet, terör ve kötülük yasaklanmaktadır.

Burada önemle hatırlatırız ki, bu tavsiye ve yasaklar sadece kendi dindaşlarına yönelik değil herkese yöneliktir.

Medeniyetler Çatışması Değil, Medeniyetler Barışı

Bugün dünyada alevlendirilmeye çalışılan **"medeniyetler çatışması"** dinlerin özüne bakıldığında tamamen suni olarak oluşturulmuş bir kavramdır. Aksine, dinler öz itibarıyla medeniyetler arasında barışı ve dayanışmayı öngören ortak hükümler içerirler.

Kuran'da samimi dindar olan Hıristiyanlar ve Yahudilerin, müşriklere (yani putperest veya dinsizlere) göre, Müslümanlara daha yakın oldukları açıkça ifade edilmektedir:

"Şüphesiz, Kitap Ehlinden, Allah'a; size indirilene ve kendilerine indirilene - Allah'a derin saygı gösterenler olarak - inananlar vardır. Onlar Allah'ın ayetlerine karşılık olarak az bir değeri satın almazlar. İşte bunların Rableri katında ecirleri vardır. Şüphesiz Allah, hesabı çok çabuk görendir." (Al-i İmran Suresi, 199)

Ehl-i Kitap, (bazı inanç ve uygulamalarında zaman içinde tahrifatlar oluşmasına rağmen) temeli Allah'ın vahyine dayanan ahlaki kıstaslara, haram ve helal kavramlarına sahiptir. Bunun için Kitap Ehli'nden kimselerin pişirdiği bir yemek, Müslümanlar için helal kılınmıştır. Aynı şekilde Müslüman erkeklere Kitap Ehli'nden kadınlarla evlenme izni verilmiştir. Bu konuyla ilgili ayette Allah şöyle buyurur:

"Bugün size temiz olan şeyler helal kılındı. Kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin de yemeğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da, namuslu, fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak onlara mehirlerini ödediğiniz takdirde size (helal kılındı.) Kim imanı tanımayıp küfre saparsa, elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardandır." (Maide Suresi, 5)

"Bugün dünyada alevlendirilmeye çalışılan "medeniyetler çatışması" dinlerin özüne bakıldığında tamamen suni olarak oluşturulmuş bir kavramdır."

"Müslüman, Hıristiyan veya Yahudi olsunlar, tüm inananlara düşen görev açıktır: Barışın, huzurun, refahın, güzel ahlakın, iyiliğin, mutluluğun, güvenliğin hakim olduğu toplumlarda yaşamak için el ele vermek."

Bu hükümler, Hıristiyanların ve Yahudilerin Müslümanlar ile toplumsal yaşamın tüm boyutlarında bir arada dayanışma içinde olacağını, aileler kuracaklarını ve uygarlıklar oluşturacaklarını göstermektedir. Ehl-i Kitap arasında sıcak insani ilişkiler ve huzurlu bir ortak yaşam kurulmasını sağlayacak bu esaslar Kuran-ı Kerim'de açıkça bildirilmiştir.

Müslümanların bu esaslar üzerinde Hıristiyanlara ve Yahudilere saygı ve nezaket ile yaklaşmaları ve onlara Kuran'ın **"ortak bir kelimede birleşme"** çağrısını en güzel şekilde iletmeleri gerekir. İşte, Müslümanlar ile Kitap Ehli'nin ittifakının sırrı bu çağrıdadır:

> **"De ki: "Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda müşterek bir kelimeye gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız (diğer) bir kısmımızı Rabler edinmeyelim... (Al-i İmran Suresi, 64)"**

Müslüman, Hıristiyan veya Yahudi olsunlar, tüm inananlara düşen görev açıktır: Yukarıdaki gerçekleri unutmadan, barışın, huzurun, refahın, güzel ahlakın, iyiliğin, mutluluğun, güvenliğin hakim olduğu toplumlarda yaşamak için el ele vermek. Böyle asil bir amaç uğrunda birlik ve beraberlik içinde hareket edersek, Allah bizleri başarılı kılacaktır.

İman eden her Hıristiyan, her Müslüman, her Yahudi bu doğrultuda elinden gelen tüm çabayı göstermekle mükelleftir. Tek bir Allah'a iman eden, O'nun beğenisini kazanmaya çalışan, O'na tam bir teslimiyetle teslim olmuş, O'na gönülden bağlı, O'nu yücelten, temelde aynı değerleri savunan Müslümanların, Yahudilerin ve Hıristiyanların ortak hareket etmeleri en doğrusudur.

Gelin "İman" Kelimesinde Buluşalım

Bu nedenle, Yahudiler, Hıristiyanlar ve Müslümanlar aralarındaki tarihsel sorunlara, ön yargılara, yanlış anlamalara veya taassuba dayanan tartışmala-

ra ve çekişmelere tamamen son vermelidirler. Kaybedilecek tek bir gün dahi olmadığı unutulmamalıdır. Her üç dinin mensupları da birbirlerine anlayış ve hoşgörü içinde yaklaşmalıdır. Önemli olan, farklılıkları değil ortak noktaları gündeme getirmek, zorlaştırıcı değil kolaylaştırıcı, yıkıcı değil yapıcı, engelleyici değil yardımcı, ayırıcı değil tamamlayıcı, bölücü değil birleştirici olmaktır.

Dünyanın ve özellikle bölgemizin barışa, dostluğa ve kardeşliğe belki de en çok ihtiyaç duyduğu dönemlerden birini yaşarken, dinler arasında kurulacak olan ittifak, Hıristiyanların, Müslümanların ve Yahudilerin adalet ve barış arayışlarına çözüm olacaktır. Bu birliktelik, dünyayı aydınlığa ve huzura kavuşturacak en önemli vesilelerden biridir.

Bu düşüncedeki Müslümanlar olarak, bizler Hıristiyanlara ve Yahudilere şu çağrıyı yapıyoruz:

"Allah'a iman eden ve O'nun vahyine itaat eden insanlar olarak, gelin ortak bir "iman" kelimesinde birleşelim. Hepimiz Yaratıcımız ve Rabbimiz olan Allah'ı sevelim. O'nun emirlerine uyalım. Ve Allah'ın bizi daha doğruya eriştirmesi için dua edelim."

Müslümanlar, Hıristiyanlar ve Yahudiler bu şekilde ortak bir kelimede birleştiklerinde; birbirlerinin dostu olduklarını anladıklarında dünya çok daha farklı bir yer olacaktır. Asırlardır süren çatışmalar, husumetler, korkular ve şiddet sona erecek ve **"ortak bir kelime"** üzerinde sevgi, saygı ve huzura dayalı yeni bir medeniyet kurulacaktır.

"Önemli olan, farklılıkları değil ortak noktaları gündeme getirmek, zorlaştırıcı değil kolaylaştırıcı, yıkıcı değil yapıcı, engelleyici değil yardımcı, ayırıcı değil tamamlayıcı, bölücü değil birleştirici olmaktır."

www.globalkitap.com

Global Yayıncılık resmi satış sitesi.
Kitap ve belgesellere buradan ulaşabilirsiniz.